

షేనుగేత్

మిస్ట్రీ వెణువచ్చి విభావచ్చి తెల్లన
వెళుతునే నవ్వి ఎప్పటికీవచ్చి
వివరచ్చి రగిలిస్తావు
ప్రేమంటే జరిగేమా!
విన్నవ మరల రోజులని వ్యావయాచ్చి

కెలా మార్పుకుంటే
దీ జ్ఞాపకాలు దాన్ని కల్పించా మరేటి ఆ
కెలా కల్పించా నీనే జితే
విన్నవ మరేటిరెం

-ఈరతోయిన నర్సింకొమ్మి యారవే,
L. ము. క్యాంపే, హైదరాబాద్.

దిన, వార
పుత్రికల్లో,
మూలదర్శిన్లో,
రేడియోలో,
వెబ్సైట్లో అత్యధిక
ప్రజాదరణ
పొందిన వంద
మంది
సుప్రసిద్ధుల్లో
ఒకరినీకు తెందిన
ప్రముఖ గాయని
ప్రత్యి స్మయర్స్
ఉన్నట్లు ఘోర్స్
అనే పత్రిక
వెల్లడించింది.

**'చెలి'లో మరో కొత్త
సీరియల్ వివరాలు రేపు...**

నర్సింకొమ్మి వెణువచ్చి మిస్ట్రీవచ్చి
వివరచ్చి రగిలిస్తావు తెల్లన
వెళుతునే నవ్వి ఎప్పటికీవచ్చి
వివరచ్చి రగిలిస్తావు
ప్రేమంటే జరిగేమా!
విన్నవ మరల రోజులని వ్యావయాచ్చి

నవ్వు ఆ

వివరచ్చి రగిలిస్తావు
తెల్లన వెళుతునే నవ్వి
ఎప్పటికీవచ్చి వివరచ్చి
రగిలిస్తావు ప్రేమంటే
జరిగేమా! విన్నవ మరల
రోజులని వ్యావయాచ్చి

సాహసం
తల్లిదండ్రులకు పిల్లల బోజన
సమయం కాగానే కంకడు
పెరిపోతుంటారు. అందుకు వారణాలు కూడా
లేకపోతారు. అక్కడే వారు చెప్పకోలేదని, అలా
పచ్చ అలరిన మరదిపోయే ప్రమాదం ఉందని
అన్నం నోళ్లో పెడుతుంటే పిల్లలకు అనలే
తెలియదన్న అభిప్రాయం నిధారణంగా చాలా దారు
వుంటుంది. వారి అనుమానాల నివృత్తి కోసం
తల్లిదండ్రులకు కొన్ని సలహాలు ఇవ్వడం సమంజసిగా
ఉంటుంది.
-ముఖ్యంగా తల్లిదండ్రులకు గుర్తుంచుకోవలసిన

నరవనే విరంగా విన్నవ కళ్ళి
తెలులను తీసుకోవడం ఎక్కువ
కరంగా ఉంటుంది. ఇది తప్పే
అనందిస్తారు. వాళ్ళునే మార్చి
లోమొంతో అనుకోవడం. వారు
అయితే వాటిని ఎలా అనుమానం
మేనర్చి అంటే ఎమిటి? అన్న
వెలుతుంటాని.
-పిల్లలు కాగా ఇప్పటికీ లోమొ
తేలుం వారి కంటికి కుటుంబం
తేలుంటే వారి నృప్తిగా అలాంటి
ఇవ్వమని మాటలం రేయడం, నో
కడవడం చేస్తుంటారు.

తినడానికి తొందర

అంకు ఒకటుంది. పిల్లలకు కాగా అక్కడ
సమయంలోనే అవారం ఇచ్చాని. వారు ఎంత
మీతాదులో కంటాలో అంతే ప్లేట్లో పెట్టాని కాని
ఎవ్వర తెలవచ్చి ఉన్నాంటో ప్లేటు నిండా పెట్టడం
పెట్టిన వర్షతి కాదు. అలా చేస్తే మరొకటి అనలే
తెలియదనడం అయిపోవు పెట్టడంలా అనేకవి
తరువాత అట్టి వేసి ప్రమాదం కూడా ఉంటుంది.
-పిల్లలకు తీసుకుంటే తేలుల రేడా స్థలం
ప్లేట్లో వారికి తగిన లోమొం పెట్టి వారే
తినమని చెప్పాలి. దానివల్ల వారు కూడా
తేలులలో అనందిస్తారు.
-కంటేక్కు పైబడిన పిల్లలకు

- మర్నాటికా పళ్లెం పెట్టి
వేయమనడం, తక్కువ మీతాదులో
విక్కు పిల్లలకు ఇవ్వడం మంచి
సాధ్యమైనంతవరకు తాళా చక్క
జాగ్రాని.
-వారికి అలవాటు అయితే
తక్కువగా తినమని ఎవ్వరూ తేలు
అప్పుడప్పుడు అయితే, వాళ్ళు
ప్లేట్లో తీసుకుంటే వారు ఎంతో
వింటారు. దీనివల్ల పిల్లలకు, వా
అందుకోగలుగుతారు.
- లోమొం రేయడంలో వాళ్ళు
నాన్న, అమ్మ, అక్కయ్యలతో వా

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

1

సాయంనంద్యవేళ... చల్లటి గాలులు అలవోకగా వీస్తూ చూసిన హుషారునీ కలిగిస్తున్నాయి. తుదికి చివరగా ఉన్నా ఆ ప్రాంతం అంతా ప్రశాంతంగా ఉంది. మనశ్శాంతిని అందిస్తూ మైమరపించేలా ఉంది! విశాలమైన ఏరియా... చుట్టూలా కొండలు... వెట్టు చినిచే అడ్డో చకరమైన పీల్చగాలులు, కమ్మటిది ఆ వాతావరణం.

దూరంకాని దూరంగా, అంటే, కనిపించే పరిధిలో ప్లెడ్ లైట్లు వెలుతురులో అందంగా మెట్లు, గుడి, గోపురం, ఆవారాలు, స్పష్టంగా కనిపిస్తున్న సాంఘీ వేంకటేశ్వరస్వామి వారి దేవాలయం! అంతటి సుందర సుమధుర ప్రాంతంలో ఓ అందమైన ఇల్లు. అద్వి ఇళ్ళు దామినీల్ చేస్తూ చురీ కనిపిస్తోంది. చిశాలంగా కనిపించే ఆ ఇంటి ప్రవారీగడదలలోపలి వైపు చుట్టూ రకరకాల ఫ్రోటస్, ఫూల మొక్కలు, గేటుకి ఆర్చితా అందమైన టువంటి ఫూలను, వాననవిరతిల్లీ సువాసనలను అంతంత దూరం వరకు వెదజల్లుతున్న విరజాణి పాడు, తెల్లటి మేడకి అందంగా కనిపించే కలర్ కాంటినేషన్తో పోటీపడుతున్న నల్లటి గేటు, చూస్తుంటేనే తెలుస్తోంది. ఆ యింట్లోవాళ్ళ జీవ్య ఎంతటిదో? ఎటువంటిదో?

నేను తీసుకుని లోపలికి వెళ్ళి, కాలింగ్ బెల్లు నొక్కారు! కాస్పివంటికి తలుపు తెరుచుకుంది.

"ఎవరండీ మీరు? ఎవరు కావాలి?" అంటూ అడిగాడు ఆ యింటి యజమాని చివోకి! ఆశ్చర్యంగా, ఆ వచ్చిన వాళ్ళవల్ల తనను తెలిక, చూస్తూ-

వచ్చి 'తార' గారుండే యిల్లు యిదే నాండీ?"

"అవును" బే... వెస్ట్రాడు చివోకి. "మీరు?" అంటూ వాళ్ళు సంజేహంగా అడిగారు.

"నేను అమె కల్లని..."

"అలాగా! గ్లాస్ టు మీట్ యూ... లోపలికి. రావచ్చా? అడిగారు వాళ్ళు. చివోకికి షేకేచ్యూంట్ బస్ట్రా.

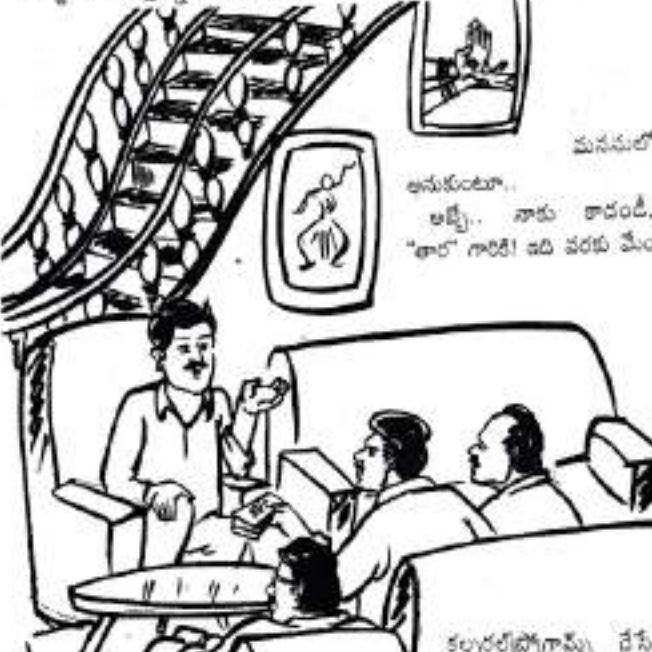
"ఓ... దానిచేసుకుంది లోపలికి రండి... కూర్చుని మాట్లాడుకోవచ్చు" క్లంటూ లోపలికి నడిచాడు.

చూపించి, తమ వెళ్ళి సోఫాలో కూర్చున్నారు.

"కొంచెం మంచినీళ్ళు తెచ్చిస్తారా ఏమనుకోకుండా, బాగా దాహంగా ఉంది" మొహమాటపడుతూనే అడిగారు.

"అయ్యో తప్పకుండా, నేనే అడుగు దామనుకున్నాను. ఇంతలో మీరే అడిగారు అంతే..." అంటూ.

"రాజీ కాస్త మంచినీళ్ళు పట్టుకురా" అంటూ వనిపిల్లని కేకీపాడు. అమె తెచ్చి ఇచ్చింది ముగ్గురికీ మూడు గ్లాసుల్లో. తర్వాత వాళ్ళు తాగగానే అచి వల్లుకుని వెళ్ళిపోతూంటే "అమ్మూరేం చేస్తున్నారు?" అడిగాడు.

"స్నానం చేస్తున్నారండీ..." అంది. "నలేలే, వెళ్ళు" అంటూ వీళ్ళు వేరిగి-

"అ: ఇప్పుడు వెళ్ళండి. మీరెవరు? ఏం పనిమీద వచ్చారు?" అన్నాడు.

మేము రవీంద్రవారతెలో ఓ కల్లరల్ ఫ్రోగ్రామ్ కండక్ట్ చేస్తున్నాము. దానికీ పెద్ద పెద్ద వాళ్ళందర్నీ కూడా బివేలెట్ చేస్తున్నాము. వోంమంత్రి కూడా వచ్చి న్నారు.

"అలాగా?"

"అవును... అందుకని... ఇండు కని..."

ఎం లాభం? చందాలు కావాలా?"

"కాదండీ..."

"మరి?"

"మీరేమీ ఆనుకోనంటే అడుగు తాము"

"వెళ్ళండి. మీరడిగింది నేనివ్వగలిగితే, వెయ్యగలిగితే తప్పక మీరు నా సహాయం అందిస్తాను... వెస్ట్రాలనుకు స్పంది, అదగాలనుకుస్పంది, వ్యవహారాలలోను, వాపారాలలోను నాస్పృహ, అచి మానం మొఖమాటాలు పనికీరాదు..." అన్నాడు నవ్వుతూ.

మనసులో "అమ్మయ్య, వీరియనీ పేసే చూసే బయవచ్చాం. పర్వాలేదు నవ్వుకూడా వచ్చు తుయనీ" అనుకుని నవ్వుతూ ఒకరిమొఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

అందులో ఒకరు- "ఇది వరకంటే వేరు, ఇప్పుడు పెళ్ళియింది - అందులోను కొత్తగా కడండ్..." అంటూంటే మాట మధ్యలో చివోకి అందుకుని- ఆశ్చర్యంగా "ఎవరికీ, మీరా?" అడిగాడు ఇంతటి ముసలాదికి ఇప్పుడు కొత్తగా పెళ్ళవలమేమిటి" అని

మనసులో అనుకుంటూ... అట్టి... నాకు కాదండీ. "తార" గారికి ఇది వరకు మేం

కల్లరల్ ఫ్రోగ్రామ్స్ చేసే వాళ్ళమంతా కూడా ఎవరేం ఫ్రోగ్రామ్స్ చేస్తున్నా అవితే తల్లిదండ్రుల దగ్గరకెళ్ళి ఎవర్నో బేట్ ఇచ్చేసి ఫ్రోగ్రామ్ కి టైమువెట్టి వచ్చేసి వాళ్ళం. అక్కడ ఇంక నో అన్న క్యక్చరీ ఉండేది కాదండీ! తార, ఇప్పుడు కొత్తగా పెళ్ళిచేసుకుని కాపురం పెట్టారే మేం రావటం బిదీ మొదలుకవండీ. మరి, వారి పొచ్చేండుగా మీకీభటుంబుండో లేదో మాకు తెలవదు కదండీ... ఒక వేళ అమె ప్లేట్ లెక్కి నాట్యం చేయటం మీకు యిష్టంలేదనుకోండి. వచ్చి నందుకు, అడిగినందుకు తెట్లో కొట్లో పింట్ చే కళ్ళం కదండీ. అందుకని - నాస్పృహ-నాస్పృహ-అడుగుతున్నాం. అడీ పింగిలి గేసే అగడ వాటి... నో

ఉంది. మీరు ఒకే అంటి..." అంటూ

నాస్పృహ అతడు-

మరో ఇద్దరు - ప్లేట్ కాదుంటే ఎంతో ఆనా అమె ఉంటే మా కల్లరల్ సూపర్ సర్ప్సీస్ అని, సెంటిమెంటల్ వచ్చాం. ప్లేట్... పరీ... ప్లేట్. ఇలా గౌరవించాలి, కళామృతల్లికి వేతెట్టి వమస్కరించాలి ఆ కళాని చుట్టూ దేవుడు ఏ కొండలలో యిష్టం చేసుకొ దీన్ని ఎవరూ కాలదాయాని స్పృహ త్పించకూడదు. ముఖ్యంగా అదంతా రిలో ఉండే ఏ కళనయినా వాళ్ళింటి గానో, తల్లిదండ్రుగానో అధారితీకే అలా చాలని అణగారోక్కాలని చూడకూడదు. ప్లేట్ మీరు కాదనకండి నా... బోల్లంత అర్చు చేసి చేస్తున్నా ఆ ప్రోగ్రామీని...

అంటూ బ్రతిమిలాడాడు. ఆ మొదటి అతను అదర్నో కూడా తీసి ఇట్టివే ఉండాడు. అదంతా చూస్తూ వారి అభీమానం అవనరం తెలుపబోకీ - చివోకి నవ్వుతూ- "చూడండి... మీరు నాగురించి ఉపాయం చేస్తున్నారని కనుకుని రోక వల్ల అయిష్టత అధారితీకే ఆణగ తోక్కాలనుకొన్నది ఇప్పుట్టి నాలో లేవు. నాలోనూ కళారావటం ఉన్నాడు. నేను ఏ కళనయినా యిష్టం వరకాను. ముఖ్యంగా నాట్యం, నేను. అంటే నామా చాలా యిష్టం అని చూసే నేను అచిమానింది. అందుకని కావాలని కోరుకొని మేరే అమెని పెళ్ళిచేసుకున్నాను. సో, నా మంచి మీకు అభ్యంతరం లేనట్లే! కానీ, తారీ నానున్న అంటూంటే, ఆ మిణా మాటలకి ఆనందించిన వాళ్ళు తప్పి బిట్టిరి అయి తమ పంట పండించు కున్న వాళ్ళు ఆ చివరి పర్యాకు నాస్పృహికి కంగారువడి పోయాడు.

"ఏంటి సారీ, తారీ, తారీ, అంటున్నారు!" చచ్చు గురించా? మీరెంత అడిగినా బస్ట్రాము."

"చచ్చు గురించి కాదయ్యో... తార ఇప్పుడు మళ్ళీ నాట్యం చేయమంటే ఒప్పెకుంటుంటా. అన్నోచే సంజేహం అలోపనగా అన్నాడు ఆనుమానిస్తూ- "పోనీ మీరడిగి చూడండి. ఒప్పెంటి చూడండి, మీకీవ్వమే అని వెచ్చుంటే" ఫోక్స్ చేస్తూ అన్నారు ముగ్గురు బిదీ కంకంకో.

చివోకి ఏమీ మాట్లాడలేదు. అలో చిస్తున్నట్టుగా కూర్చున్నాడు.

అలోచిస్తున్నట్టుగాను ప్లేట్ ననీ... అడిగి చేదండీ... లేదంటే, పింపండి మేము అడుగుతాము పోత చరి చయాలే కాంట్టి. మమ్మల్ని కాదన పోవచ్చు..." అన్నారు వాళ్ళు. "మీరు కూర్చోండి... నేను వెళ్ళి అమెని తీసుకు వస్తాను..." అంటూ చివోకి లోపలికెళ్ళాడు.

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

2

జరిగిన కథ

తారాగర్భిణివాండీ?... అంటూ ముగ్గురు వ్యక్తులు వచ్చారు. తలుపుతీసిన వినోదితో మేము రవీంద్రభారతిలో ఓ కల్చరల్ ప్రోగ్రామ్ కండక్ట్ చేస్తున్నాము. రేపు అదన తొలిజువన ప్రోగ్రాం ఉంది. మీరు ఒకే అంటే..." అంటూ చెప్పారు. "కాదనకండి సార్..." అంటూ భ్రతిమీలారారు. "తార జన్మం మళ్ళీ వాట్యం చేయడంంటి ఒప్పుకుంటుంటా, అన్నదే సందేహం" అలోచనగా అన్నాడు అనుమానిస్తూ- "పోనీ మీరదిగి చూడండి, ఒప్పించి చూడండి, మీకీప్రమే అని చెప్పండి" రోళ్ళు చేస్తూ అన్నాడు ముగ్గురు ఒకే కంఠంతో. "మీరు కూర్చోండి... నేను వెళ్ళి ఆమెని తీసుకు వస్తాను..." అంటూ వినోద లోపలికొచ్చారు.

అప్పుడే స్నానం చేసివచ్చిన తారా దీర కట్టుకుంటూ కుర్చిళ్ళు సర్దుకుంటుంది. వినోద్ గదిలోకి వచ్చాడు. ఆమె అద్దంకేసి తిరిగి దీర సవరించుకుంటోందేమో ఆ అద్దం లోంచి వెనకగా వచ్చిన వినోద్ ఆమె అందించ చూడసాగాడు. "అప్పు రసలా అందంగా నాబాళ్ళా వస్తూ పొడుగుతో వచ్చటి రాయతో ప్రిమ్మగా ఉంది నా బాళ్ళ! దానికి తోడు అద్భుతమైన ద్యాస్ట్రో! మంచి వాక్ రాకుండా! నిజంగా, భువికి దిగిన దేవకన్యలా అప్పురసలా ఉంటుంది నాబ్యాం చేస్తున్నప్పుడు మరి! అందు కేనేమో ఆమె ద్యాస్ట్రంటే అందరూ అభిమానిస్తారు. అనవసరంగా ఆమెను నేను ప్రేమలో వడిసి పెళ్ళి అనే బంధంవేసి నాబ్యానికీ, జనా వశికీ- కళకీ దూరం చేసానేమో..." అని అలోచిస్తుండగా ఆమెకు అద్దంలో తన బద్ద కనిపించడం చూసి వెనక్కి తిరిగి "మీర, ఎంతసేవయింది వచ్చి? ఎం చూస్తున్నారు వెనక నుంచి, చలకకుండా... అని నవ్వుతూ తన డోరడీలో తాను మాట్లాడిస్తుంటే-

"ఎంత ఆస్పాదిందినా మధురం మధురమే కదా... అలాగే, ఎంతసేపు చూసినా నీ అందం కళ్ళు తిప్పరీయదు. అంటూ దగ్గరకొచ్చి "త్వరగా తయారయి పోవ్వోకి రా..." అన్నాడు "ఎందుకు?" అడిగింది. "ఎందుకా? నావు వచ్చి చూసాక తెలుస్తుంది-అందాకా నన్నున్న!" అలా అయితే నేనన్నలు రాను... విషయం ఏమిటో, ఎవరోచ్చారో, వె బుతేనే వస్తా..."

"నన్నున్న అన్నాను కదా... బ్రా. అది నాకు బాగా ఆనందం ఉత్సాహం గల విషయం! నీకు

తెలుసున్న వ్యక్తులే చాలా?" "ఉహూ చాలదు... వెప్పా ల్పించి, వెప్తినే వస్తాను. లేదంటే ఇక్కడే తయారయినా నవల వదువుతుంటూ కూర్చుంటానే తప్ప వచ్చినా బయటికి రాను..." అంటూ ఋంగమూతి పెట్టింది తార. "అంతేనా?" "అంతే!" "అయితే చెప్పిస్తున్నా..." "చెప్పండి... వీక్ష, అంత ఉరించే ఆ విషయం ఏమిటి? అడిగింది గోముగా. "అదేనోయ... నీ 'డాన్స్' వాళ్ళను చూసి 'మీరా' అని నమస్కరించి, 'ఇట్లా తెలిసింది? ఈ యింటి అద్దను ఎవరిచ్చారు?' అంటూ వచ్చి కూర్చుంది. 'మనసుంటే మార్గాలవే తెలుస్తాయి మేదమ్! మేము చాలా కాలం తర్వాత మళ్ళీ ప్రోగ్రాం స్టార్ట్ చేసాము. ఈ సారి భారీ ఎత్తున పెద్ద పెద్ద వాళ్ళని ఆహ్వానించి మరి, హోంమంత్రిని కూడా పిలిచి చాలా పెద్దఎత్తున ఏర్పాటుచేసాము. మీరే మాకు నాబ్యతార, సితార, కల్పతార - సెంటిమెంటి అందుమూలంగా, కొత్త ఇల్లు అద్దను వెతుక్కోటం చాలా కష్టమే అయినా వచ్చాము. మీ చా

ప్రోగ్రామ్ కావాలంటూ వచ్చారు. రవీంద్రభారతిలో ఆరవతేదిన ఉందిట. నీకు పరిచయమున్న ఫాత కల్చరల్ అర్గనైజేషన్ వాళ్ళేనట..." "అలాగా! అయితే వదండి వస్తాను. ఓ వదినిపోల్తో వెడీ అయి వచ్చేస్తాను. మీరెళ్ళి కూర్చోండి" అంది. "హమ్మయ్యా... తారా వచ్చేసు కున్నట్లే." అనుకుంటూ సంబరంగా వచ్చి వినోద్ సోఫాలో కూర్చున్నాడు. వాళ్ళు అదుర్దా వదుతున్నారు అతనిం చెప్పాడా అని. "మేదమ్ వచ్చింది, కూర్చోండి..." అన్నాడు. వాళ్ళు ఆమె రాకకోసం ఎదురుచూస్తున్నా. "ఇది వరకు మేము వచ్చాం అని తెలవంగనే వెంగున గంతేసుకుంటూ వచ్చేది. అలాంటిది కలువెట్టింది గర్భంగా కూర్చోండి అంటూ అని మనసులో ఎవరికీవారే గొబు కుట్టారు. అంతలో అందంగా తయారయి రానే వచ్చింది 'తార'! వస్తూనే

రకీ అభ్యంతరం లేదు. మరీ మీరూ ఓసారి సరే అంటే అదాస్ట్రో యిచ్చి వెడతాం బయటికి..." అమెని అలోచన. ఆమె భర్తనాకసారి చూసింది అతడు "సరే అంటూ ఒప్పేసుకో - నాకు అభ్యంతరం లేదు" అంటూ న్నట్లుగ సైగచేసాడు! ఆమె నమ్మించి దిన్నగా బుగ్గలు సొట్టవడేలా. అతనికి ఎంతో యిష్టం. ఆమెని చూస్తున్నారు. ఆమె వాళ్ళని చూసింది. "నాకు ప్రోగ్రామ్, డాన్సింగ్, ఇష్టంలేవని యింక పెళ్ళియ్యక పుర్రోస్టాప్ పెట్టేస్తున్నాను అనీ, బే ఆఖరి ప్రోగ్రామ్ అనీ, మీరు మీరు అనాడే చెప్పారు. ఆమ్మ నాస్ట్రో బలవంతం మీద స్టేజిక్యాం అంతే, నాకు నేనుగా ఈ కళ అంటే ఇష్టపడితాడు. సో, ఏ డోంట్ వాంట్ దీని ప్రోగ్రామ్ అండ్ కమిటిమెంట్... వీక్ష... గో బాట్..." అంది. "తారా!" వినోద్ అరిచినట్లుగా పిలిచాడు -

"ఎమ్... నా కిష్టంలేని కళ అంది అందుకే పెళ్ళి చేసుకుని అందు లోంచి బయటికొచ్చాను" అంటూ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది తార. అమె నిర్ణయానికి వినోద్ నిర్భాంక పోయాడు. పొహం వాళ్ళు దీక్షర పోయారు. అమాంతం వచ్చి "హ సెంటిమెంట్ మీద వెళ్ళవడ నీయకండి... అందరకే అదాస్ట్రోలు కూడా యిచ్చి హాలు కూడా బట్ చేసేసాం." వాళ్ళ మీద వచ్చారు. "లేవండి... ఆమె మహా మొంది మనిషి! అయినా, చెప్పి చూస్తూనే మీరు మళ్ళీ వచ్చి కలవండి... నా ప్రయత్నం నేను చేస్తాను..." అన్నాడు. వాళ్ళు "మళ్ళీవస్తాం సారీ, ఆమెని ఒప్పించండి. మా కోసం కాదు అభిమానుల కోసం, కళకోసం" అంటూ పడేవడే చెప్పి మరి వెళ్ళారు. వినోద్ లోపలికి నడిచాడు.

***

వినోద్ సరాసరి మేదమీది గది లోకొచ్చాడు. అక్కడ వున్న సోఫాలో రిలాక్సింగ్గా కూర్చున్నాడు. తార ప్రవర్తన అతనికి బాధ కలిగించింది. వాళ్ళముందు ఆమె తనని అవమానించినట్టుగా వీలయ్యాడు. అమె ఉద్దేశ్యం అదగకపోవటం, తెలుసుకోకపోవటం, తన తప్పేనేమో అని అనుకున్నాడు. మళ్ళీ మనసులో తనకు తానే నచ్చవెప్పుకుంటూ, సక్ర చెప్పుకుంటూ.

(ఇంతావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

3

జరిగిన కథ

వివేక తారగదిలోకి వచ్చి కల్లకలీ క్రుస్తు వాళ్ళు వచ్చిన సంగతి చెప్పారు. కాస్తా పదికి ఆమె వారిలో చూడబోతుంది వెళ్ళింది. వచ్చినవాడు ముగ్గురు తామె వచ్చిన పని చెప్పారు. దానికి వివేక ఆంగీకారం ఉప్పుట్టగా కూడా చెప్పారు. కానీ తారమాతం ఆమెకి నాట్యం అంటే ఇష్టంలేదని, పెళ్ళయ్యాక ఇక చెయ్యనని ముందే చెప్పినవి, అందుకే ఈ ప్రోగ్రామీట్ ఒకప్పుడోకని అర్థితంగా చెప్పింది. వారిని వెళ్ళమని కాస్త కట్టిగానే చెప్పింది. వివేక, నేను చెప్పినాస్తాను మీరు మళ్ళీ కలవంకని వారికి నచ్చుచెప్పి వెంటి, మేడమీది గది లోకొచ్చి ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు. ఆ తర్వాత...

వివేక పైకి గుండీరంగా కనిపిస్తాడే కాని, సుస్మిత మనస్తత్వం కల స్వభావి. ప్రతిదాన్ని దానికే ఇంతకుంత చేసిమరి ఆలోచిస్తాడు.

అందుకుం పొడుగు, పొడుగుకు తగ్గ చెరిల్లుతో విలంబంగా, ఉంగరాలజాల్లుతో, కొద్దిగా రంగు తక్కువే అయినా అందంగానే కనిపిస్తాడు మాసేవార్లుకు. ఎప్పుడూ నీడగా కనిపిస్తాడు. చితిసిన దిన్నవే అయినా సంపాదనకి లాభాలకి లోలెందలేదు. తల్లి తండ్రికి ఒక్కడే కొడుకు. ప్రేమించి మరీ తారని చేసుకున్నాడు పెద్దఅందరి సమక్షంలో.

తన కోరికలకు, మనస్తత్వానికే అనుగుణంగా పెళ్ళికి ముందే ఫ్లొరీడోని కల్పించుకున్నాడు ఆకల్లు. అదే విధంగా, నచ్చిన ఇల్లు, మెచ్చిన ఇల్లాయి. వదుపు ఇంజనీరింగ్, అయినా, చితిసిన ఇష్టంలా బర్లీ అలా సెటిల్ అయ్యాడు. అంతా ఫ్లోరీడోలో.

ఆతను ఆలోచనలో వచ్చాడు. మనసు దీకామగా ఉప్పువస్తుంది సమాజంగా ఎవరిని పలకరించక పైన మేడమీది గది లోకొచ్చి ప్రకాంతంగా కూర్చోటం. ప్రాగ్నలు, జవాబులు తనవిగానే తీసుకుంటూ తృప్తిపడటం అతనికలవాయి.

"తారని అచగకుండా నేను సరే అంటూ ఒప్పుకొని తప్పు చేసానా? అందుకని ఆమె కోపం తెచ్చుకొని తిరస్కరించింది. లేక తనని పూజిస్తేనోండా, చేయాలనుకుందా? ఏమిటి, ఏమిటి ఆమె ఉద్దేశ్యం? నాట్యం, అలీనయం, అందం మాసేకదా నేను ఆమెని ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుంది. మరి, ఎవరూ అవి తనకిష్టంలేనివని తల్లిదండ్రుల పోర్చు తోనే ఆ నాట్యం చేసానని ఏనాడూ ఎందుకు, ఎందుకు అనలేదు తనతో... ఈ విషయంలో ఆమెతో సంప్రతించాలి. ఆమె వాళ్ళకిచ్చిన జవాబుతో తను పోక తీస్తాడు. పొపం వాళ్ళమనుకున్నారో, ఎలా ఫీలయ్యారో, తారమనసేమిలో

కలిపిచూస్తాను" అనుకుంటూ లేచాడు వివేక.

***

జెర్మనీలో మంచంమీద వారి రోయింది తార. "వాళ్ళుసంగతి ఎలా ఉన్నా వివేక బాధపడ్డా తన నిద్ర

యం, జవాబు, వివే" అనుకుంది మనసులో. వాళ్ళువెళ్ళారా లేదా? వెళ్లే వివేక అక్కడేనే వెళ్ళున్నాడు ఒక్కడే అక్కడ? ఇవలగా కోపం వచ్చి ఉంటుంది. వెళ్లే దాని, మళ్ళీ ఆ రొంపిలోకి దిగకూడదు. కళకీ కీర్తికీ అంతం వాచ్చు ఉండదు. అది అర్జించినకోర్కే ఇంకా ఆక రంగల్లూనే ఉంటుంది. ఆ స్నేహలు, నాట్యాలు, వస్తువులు, కాలువాయి, అలీనందనలు, పొగడ్లలు, బహుమతులు, తనకు మామూలే. ఇష్టంలేకున్నా తల్లిదండ్రుల ప్రోత్సాహం, పోర్చు వల్ల అది అందుకోక తప్పలేదు. ఇప్పుడా, ఇప్పుడు

అనన్నీ లేకున్నా పోయినా చక్కటియింట్లో, అజానుదాపాచీ కొగిల్లో అనందంగా ఇల్లారిగా కరిగిపోతోంది తను. మరికొన్ని రోజులు గడుస్తే ఇల్లారి నుంచి తల్లిపోస్తూ కూడా రాకపోతుందా? అలాగా ఈ స్వ్యాసన్నే ఏమిటి? అదే విషయం ఈ రోజే వివేకకి చెప్పేసి, మరోసారి మరెవరూ ఇంటికి రాకుండా ఇలాంటి సంఘటన జరగకుండా చూస్తాను" అనుకుంటూ లేచింది తార.

ఇలాగే వివేక అక్కడికి వచ్చాడు. మస్తానీ. "తారా... నువ్వెవ్వరైనా పనిం బాగుండలేదు" అన్నాడు. "ఎం చేశాను? కళ వట్ల నా అయిష్టత చెప్పాను. చట్టాలే..." అంటూ సమాధానం ఇచ్చింది.

"అలా ముఖంమీద వెళ్ళేయటంతో వాళ్ళంత బాధపడిఉంటారో, నేనెంత ఇప్పుడే ఫీలయ్యాలో తెలుసానీకు?"

"వాళ్ళు బాధపడటం సంగతి అలా ఉండు వివేక. మధ్య నీ ఇప్పుట్లో, కీలీంగ్, ఏమిటి? ఎందుకు?"

"అమాత్రం బాధ్యకీ సభ్యుడెప్పుడేని ముగాడు. మొగుడు అని బాగు నన్ను మతోరా? లేదా, నీవేతే కావాలని నేనలా అనిపించానని నన్ను తెల్పుకోరా? అది

ఇప్పుడే కాదా?" "ఎవరో అనుకున్నా నాకిష్టంలేని పని నేను చెయ్యను. అందులో నీవు ఫీలవ్వవలసింది ఏమీలేదు. అయినా వాళ్ళ సంగతి నీకు తెలీదు. మహా జిద్దుటిఫ్. ఇలాగే వచ్చి పోర్చుటాలో నాకు ఇష్టం లేకున్నా అమ్మానాన్నలకు బాగా చచ్చు ముట్టచెప్పి నన్ను తిడ్డందిమరీ ఒప్పించే వారు. అందుకే మళ్ళీ నాకు అచేగతి ఇక్కడా వెట్టకూడదనే మొదట్లోనే కాస్త కరాకంటీగా ప్రవర్తించి కలిదేసాను." అంటూ రిలాక్సింగా పడుకుంది. వివేక వచ్చి మెట్లగా వచ్చిన కూర్చున్నాడు. అమెని రెళ్ళుకొట్టికన్నా మందిత

నంగా మరల్చటం నయం అనిచూస్తాడు మనసులో.

"తారా..." అంటూ ఆమె చెయ్యం దుతుని తాకుచు తన ఒక్కో పదకోటి ట్టుకొని. "చూడు, కళ అప్పుడీ అందంకీ రాదు. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కో రకం కళని చేస్తూ వరంగా యిస్తాడు. అదే ఏ కాలం వరిలో అంటే? కళలు ఎన్నో రకాలు. అన్నీ అందరూ చేస్తూలేరుకదా. అన్నీ అదియిది ఒక్కోరకంగా ఉంటుంది. చాస్తూ బర్లీ కళ వంటపడుతుంది. అలాకే పూర్వజన్మ సుకృతం, కూడా ఉండాలి..." అన్నాడు.

"అయితే ఏమంటావెప్పుడు వివేక..." విసుగ్గా అడిగింది. అతని ఒక్కోమంది లేస్తూ.

అతను అమెనలా తనవళ్ళనే వాళ్ళి పెద్దా లేవనీయకుండా అమె...

"నేనలా? మంది నాబుల్లాల ఉంది కళ ఉంది. అది నీవు వందొస్తూ నీ ముఖము చంపేసుకుంటున్నావు. అలా ఎందుకు చేస్తున్నావో వాకర్తంబాటంటేదు."

"నేను నా మనసుని ఏం వందొరటం లేదు."

"కాకమరేమిటి చెప్పు... ఉప్పుకళని అట్టియిది ఎందుకు, ఎవరికోసం, చంపుకోవాలనుకుంటున్నావు?" అడిగాడు కాస్త నీరయమీగానే.

"నిలంగా చెప్పాస్తాను, మొదటిమంది నాకు నాట్యంనేర్చుకోవాలన్న ఆలిలావ లేదు. కాకపోతే, అమ్మానాన్నలు ఒక్కడే కూతురవ్వటం మూలంగా అందరి పలహామేర నన్ను ఈ కళలోకి దించారు.... నేర్చుకోటం పూర్తయినా గురువుగారి పోర్చువలన ప్రోగ్రామ్మి ఇప్పుడ తప్పలేదు. అప్పుటికి ఎన్నోసార్లు అమ్మ నాన్నల వగర గొడవలేస్తే, జలా స్నేహి రెక్కె తెలితక్కలాడటం నాకిష్టంలేదంటూ, పోనీ, పెళ్ళవంగానే మానెయ్యి అంటూ పలహాయచ్చారు. తీరా మీరు నన్ను ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నాడు ఈ తతంగం ఇక్కడిలో ముగుస్తుందనుకుంటే మళ్ళీ మీరు నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడు." అంది కోపంగా చటుక్కున అతని ఒక్కోమంది లేస్తూ.

"నేను నిన్ను ప్రేమించింది నీ కళని చూసి. ఒ అలిమావిగా! నీ నాట్యం, నీ అందం, నీ అలీనయం వట్ల ఆకరింతులే వైకదా నేను నీ వెంటబడి మరీ పెళ్ళి చేసుకుంటు... మర్చిపోయానా? మన లవ్ మొదలయ్యింది ఎక్కడ? మన కళ్ళు, కళ్ళు కలిసింది ఎక్కడ? నేను ఎప్పుడునున్నా అన్నీ మానుకుని నీ కోసం నీ ప్రోగ్రాంకోసం, చెలికోసుకునా దింది. అలాంటిది నీవు మానేస్తావంటే నాకెంత బాధగా ఉంటుంది?" అంటూ అతను ఇంకా ఏవేవో చెప్పన్నా అమె ఆమె చెప్పటికి సోకలేదు. గంఠోకి వెళ్ళి పోయింది ఆమె ఆలోచన.

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జ.రామలక్ష్మి

4

ప్రకటనా ప్రేక్షకులతో నిండి ఉంది. ప్రోగ్రామ్ ఆరంభమైంది. తార అద్భుతంగా ఆడినట్లుంది. ఆమె దాన్ని చేస్తున్నా ఆమె కళ్ళు ఒక్కటిని వెతుకుతూనే ఉన్నాయి. అతను తప్ప నిరసంగా ప్రతి ప్రోగ్రాంలో ముందువరస లోనే ప్రత్యక్షమవటం, చిరునవ్వుతో ఆమెను, ఆమె దాన్ని నీ కర్మార్థమంటూ చూస్తుండటమే ఆమె నిజంగా ఒకరకమైన ఇప్పుడేమనవి వీరాలు మరీ అద్భుతంగా దాన్ని చేస్తుంది దాన్నిని.

అలా ప్రోగ్రామ్ పూర్తయి గ్రేనరూ మీకేళ్ళంగానే అతను వచ్చాడు. మనస్తానే బోకే అందిస్తూ బోకేతో పాటు ఒక స్వీట్ కూడా అందించి-

"నేను మీ అభిమానిని! తప్పనిసరిగా మీ ప్రోగ్రామ్ ఎక్కడ, ఎప్పుడు జరిగినా చిస అవకుండా ముందే చీకెట్స్ బుక్ చేసుకొని మరీ చూస్తుంటాను. ఈ స్వీట్ నేను వెళ్ళాక వచ్చుతుంది. మీ అభి ప్రాయం ఫోన్ వెంటనే రాసాను. రింగ్ చేసి చెప్పండి."

అంటూ అవి అందించి వచ్చినంత వెగంగానే వెళ్ళిపోతే, ఆమె ఆళ్ళర్న రోయింది. ఒక విధంగా మన సులో ఆనందం కలిగింది. "తన కళ్ళు తెరిచింది అతన్నేకదా. మనసు కోరేది అతనిలోని మేకదా, మాట్లాడాలి అని తపించింది అత నివసేకదా. ష్చి... అయితేనేం నవ్వు మాట్లాడనివ్వకుండా చెప్పవలసింది చెప్పి మాయమయ్యాడు. అని మనసులో గొణుక్కుంటున్నట్లుగా సైకి అనేసింది. ముప్పలో ముగతలో కైపెక్కిన కళ్ళతో బయటైన మనసుతో, అతనిలోని అవతా కంతో ఆమె ఎవరూ పొంగి, లోన వద దడ గుండెలు లవ్ దబ్ అనే బయలు లవ్ లవ్ అంటూ కొట్టుకుంటూంటే ఉపాల్లో తేలిపోతూ రాళ్ళూ చేతులు ముప్పెములలతో తడిసిపోతూంటే తను సైకి ఎమంటోందో కూడా తెలియకుండా అనేసింది మనసులోని మాటలు.

అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన గీత, అతను రావటం, చెళ్ళటం మోట్లాడటం, స్వీట్, బోకే అందించటం, తార గొణు గుడు చినటం జరిగింది. తన స్వప్నా తులానిలి అలవల్లీస్తూ నవ్వుతూ వచ్చి- "హామే చిల్లె వచ్చావా?" అంది గీత. కంగాయూ తనను తాను నవ్వుతుంటూ

గీతని మాట-
"ఎప్పుడా?" అంది తార-
"ఇంకెప్పుడా? ప్రేమలో" చిలిపిగా బుగ్గమీద ఒప్పుకోస్తూ అంది.

జరిగిన కథ

తారకు ఎల్లివరిస్థితిలోనూ మళ్ళీ ఆ లాంటికి దిగడం ఇష్టంలేదు. విదేశీ ఎలాగయినా ఆమెకు మంచిమాటలతోనే నవ్వుచెప్పాలని చూశారు. కాని తారమాత్రం తనకు ముందునుంచే కళ అంటే ఇష్టంలేదని, పెళ్ళితర్వాత, ఈ తతంగం ముగుస్తుందనుకుంటే తిరిగి మీరు వస్తు ప్రేరేపిస్తున్నారని కాస్త కోపంగానే చెప్పింది. చివరకే, నేను నిన్ను ప్రేమించింది కళను, నీ అభినయంపై చూసి, అనలు మన ప్రేమ మొదలయ్యింది ఎక్కడ? అంటూ అతనితో చెప్పాల్సి అనేది వినిపించడో మందా ఆమె గతంలోకి వెళ్ళిపోయింది అలోచన... ఆ తర్వాత...

"చీ ఉరులోవే... సరిగ్గా ఈ సీన్ వదక వదక నీకంటే వదలా? బ్యాడ్ లక్..."

అంటే, అంటే... గట్టిగా నవ్వు తూంటే, తార చిలార్నా-
"ఎదిటానప్పు విచారంగా? నీవు ఆనుకున్నంతగా ఇక్కడ అలాంటి సీనేం లేదులే" అంటూంటే,
"మరి ఇవేంటి?" అంటూ స్వీప్ లాక్కని దబివింది.
"తారగారూ, నేను మీ అభిమానిం రాదు, ఒక ప్రేమించింది. ఆరాధకుడినీ, శ్రేయోలిలాపినీ కూడా. నేను మీవల్లీ మీ కళనీ మనసారా అభినందిస్తూ మీవల్లీ ప్రేమిస్తూ, మీరు నా జీవిత

దాగిపోయి దావాలని ఆకలిపిస్తూను. మీ కళ్ళు నాకోసం వెదుకుతూండటం, కళ్ళతోనే అందించే వంతెనలను ప్రేమించే, కైర్వందేనీ ఈ నా మనసుని లేబర్వారా అక్కలాలు కుదిరి అందిస్తూ న్నాను. మీ అభిప్రాయం ఈ ఫోన్ నెం అరీకీ నాకు చేసి చెప్పండి. ఎలవ యూ" వివోర్.

గీత దబివినది విప్పి తార బుగ్గలు మరీంత ఎదురెప్పుడు సిగ్గుతో, గణు క్షుణ్ణ రేఖను లాక్కని దాచేసుకుంది.
గీత చిలిపిగా నవ్వుంది.
ఇంతలో ఎవరో వచ్చున్న అలికిడి

వినిపించగానే ఆ లాంటి అక్కడితో అగి రోయింది.

ఇందికి వెళ్ళాక ఒకటికి నాలుసార్లు ఆ రేఖ వస్తువుకుంది తార. బోకేలోని ఫూల ను వదే వదే ముచ్చాడింది. రెటర్లోని అక్కలాని పెదాలతోతానుతూ సుతిమి త్రగా ముచ్చలిచ్చింది. ఇంత ఆలోచించా లనిపించలేదు. గోవ్వంగా ఉంచటం జాప్యం చేయటం ఆమెకు నవ్వులేదు ఆ క్షణాన.
"వివోర్ ఇ టూ లవ్ యూ..." అనుకుంది మనసులో-
వెంటనే వెంటర్ బొక్క దయలో చేసింది.

అవతలినుంచి "హలో..." వినిపిం రింది.
అగొంతు అతనిదే, నీలమీదటి లాం అమె చెప్పలకు తాకింది.
"హలో..." అంది-
"హాయ్, మీరా?"
"కాదు, మీరానికాదు తారని..." అంది గడుసుగా.
"మీరా అంటే, నేనుకాదు! తమరా అని అర్థం చెప్పండి, ఎం నిర్ణయించుకు న్నారు?"
"....." నిక్కబ్బం రోలుచేసుకుంది ఆమెలో. అది సిగ్గో వయమో తెలివదానీ నోరు పెగల్లేదు ఆమెలో-
"చెప్పండి.... నిక్కవదుతున్నారా? చెప్పటానికే బయవదుతున్నారా? అంతటి నాట్టుకలెలు, మీలో అమె రోలుచేసుకోకూడదు. దీ ప్రాంతే, క్షీత తిల మీ..." అదుర్దాగా అడిగారు.
"నేవు ఇందిరా పార్కులో ఎదురయి అకు వచ్చి కలవండి... అక్కడ చెప్తాను.... అందాగా సెప్పిస్తా..." అంటూ రిసీవర్ పెట్టిసింది.

మర్నాడు పార్కులో ఇద్దరూ కలుసుకు న్నారు. ఒకరి గురించి ఒకరు, ఒకరి అభి ప్రాయాలు ఒకరు చెప్పకుంటూ ఒక రెండుగంటలు గడిపారు. చీకటి వడిం దని లేస్తూ "అయితే మీరు నేనంటే ఇష్ట మేకదా, మీ యింటికి మా పెద్దదాళ్ళను వదిలి మాట్లాడింది పెదీల్ నేస్తూను. సరేరా?" అడిగారు వివోర్ నవ్వుతూ-
"ఫార్వాలే ప్రారంభం మా లాళ్ళ ముందు మీ యింటికి రాకాకదా" అంది నవ్వుతూ-
"నో ఫార్వాలేదీన, నేను ప్రేమించి, కావాలని చేసుకుంటున్నానని మీ పెద్ద లచ్చిల్లో ఉండటం మీకు గౌరవం, మర్నాడ, సేస్తేగా ఉంటాయి. అందుకే మా అబ్బాయి వలచారు మీ అమ్మ యని పెళ్ళిచెయ్యండి. అంటూ మా వాళ్ళ అడగటం వచ్చి కట్నం లాంచవం భారాలు మీ తల్లిదండ్రులమీద టాక్సు ల్లావదకుండా సేవ్ అయిపోతారు. కాస్త వాటిమీద మా వాళ్ళకే మోజెక్క వలే, అంత అస్త్ర, ఇంద్రస్త్రీ, నేను ఇంక నీరసీ, ఒకడినే నంతానాన్ని అయినా, మా... అర్థమయిందిగా. సీ-నా నుంచి ఒకే కదా. ఇక గ్రంథం నేను నచు ప్పుతా...."
అంటే అతన్నీ అతని తెలివినీ, చాం దాతనాన్నీ, మేనమ్మనీ, ముందుమాట నీ, తనచీచ్చే సేప్టనీ మెచ్చుకోక ఉండకే రోయింది.

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

5

జి.రామలక్ష్మి

జరిగిన కథ

తారప్రోగ్రాము పూర్తయిన తర్వాత ట్రీన్ రూమ్ లోకి ఒకపక్షి వచ్చి పూల బోకెలో పాటు ఒక లేబరు ఇచ్చి, దానిపై ఉన్న ఫోన్ నెంబరుకు సమాధానమివ్వమని చెప్పి వెడతారు. తాను వెతుకుతున్నది అతనికోసమేదా! అక్కర్లంలో మునిగిపోతుంది తార. లేబరు సమాధానం ఇచ్చేందుకు ఫోన్ చేస్తుంది. మర్నాడు ఇద్దరూ ఇందిరా పార్క్ లో కలుసుకుని మాట్లాడుకుంటారు. పెళ్ళిచేసుకోవాలనే నిర్ణయానికి వచ్చి, ఇంట్లోని పెద్దలతో చెప్పించుకు అతను నిర్ణయం అప్పడాడు. అతని తెలివి తేటలకు ముందుమాపుకు తార మెచ్చుకోలేకుండా ఉండలేకపోతుంది. ఆ తర్వాత...

ఇద్దరూ బయలుదేరారు. కారులో విలోక్ తారని ఆమె ఇంటికి కాస్త ఎడంగా ఆవి. దింపి, కై చెప్పి, ఆమె గేటుతీసుకుని లోపలికి వెళ్ళేవరకు మాసి, ఆమె తిరిగి వెనక్కి చూడగానే తాళా చెప్పి కారుస్టార్ట్ చేసి వెళ్ళలేక వెళ్ళాడు. దానినే అంటారు కాబోలు ప్రేమ అని అది ఎందుకు, ఎక్కడ, ఎలా, ఎవరెవరిలో, ఎవరివరకే ఏ సందర్భాల్లో పుడుతుందో తెలీదు. ఆశీర్వాదంగా ఎలావుడుతుందో అలాగే నకిష్టం ఉంది. ప్రేమ దిరకాలం ఉంటుందా? అనేది ప్రకృత్యేమే! పుట్టినట్లే పుట్టి, గిట్టుతుంది ప్రాణులైనా. దాని నిర్ణయం ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క విధంగా చెప్పినా వారి భావన ప్రకారం ఉంటుంది ఆ నిర్ణయం. కాబట్టి ప్రేమకు అర్థం?

ఇరువేళ్లం పెద్దల ఒప్పందంతో ఆనందంగానే పెళ్ళివేసుకు ముగిసింది. విలోక్ తారని తల్లిదండ్రులదగ్గర కాక, తను కల్పించుచున్న ఇంటికి తీసుకు వచ్చాడు. నాట్యకళపట్ల తారని మాత్రం తల్లితండ్రులు హెచ్చరించారు. "అతని మనసెరికే ప్రవర్తించు. అతనికి నీవు ప్రేమేనే. నాట్యం ప్రదర్శనలు ఇవ్వు. లేదంటే అంతటితో సరిపెట్టుకో" అంది తల్లి కామాక్షి. "అంతేనమ్మా.... మా ఆనందం కోసం, మా పరదాకోసం, ఆర్థికంగానూ బాగానే అడుకుంది. ఆస్తుమీరే నీవేత గట్టికట్టించాం. కాబట్టి వచ్చి అమ్మనీ నీ తల్లి ఇష్టమేనే అభారవది ఉంటాయి." అంటూ తండ్రి రామకృష్ణరావు హెచ్చరించారు మరోసారి. భార్యచెప్పినా కూడా, "అబ్బాయి అయితే ఇష్టమేనే కల్పించుకు స్వామి. వారెద్దరూ అప్పుడ ఉండటం మాకు ఇష్టమే! అవగాహనలు ఒకరిపై ఒకరికి విడిగా ఉండే, కావునం చేస్తేనే కొత్తదండవంటి అర్థమవుతాయి." అంది విలోక్ తల్లి సుజిత. మాటవరసలో

వాళ్ళు కాపురం పెట్టేముందు

తార తల్లిదండ్రులతో. ఆమె అర్ధిప్రాయాల్ని గోమీనాగ్ గారు కూడా నీ మర్రించారు. "పిల్లలు ఎక్కడున్నారన్నది నమస్కరించాడు. వాళ్ళు ఎక్కడున్నా, ఎలా ఉన్నారూ, సుఖంగా ఉన్నారా, లేదా, అన్నది పాయింట్ గా అన్నాడు. ఆయన మహా సరదా అయిన మనమీ పైగా విలోక్ ఏ పని చేసినా, ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నా, తనకు తాదాని ఏది కోర్కెకున్నా ఏడుకున్నా అది అప్పుడర్థం వల్లంలా ఉంటుందనే ఆయన నమ్మకం. అందుకే విలోక్ చెప్పగానే, తారని మామగానే ఏమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. పైగా భార్యతో, "నా కొడుకు బంగారం. అందుకే వల్లంలాంటి అమ్మాయిని పెరితే వేసుకున్నాడు. స్వర్గంలాంటి

ఇంటిని నిర్మించుకున్నాడు. అంతా ప్లాన్ చేస్తే నాలాగి నా పాయంలో మన ఇంట్లో చాలా చిన్నగా ఉండేది. అనే వాదనకేకండా ఎన్నిసార్లు పెంచారు. నాకొడుకు నిజంగా బంగారానికే మెరుగులాంటివాడు." అంటూ నవ్వాడు. ఎలాగయితేనేం. కళామతల్లి కుంభా లవర్స్ అయి, పెద్దల అంగీకారంతో దంపతులయి, చిలకా గోరింకల్లా కాపురం ఆరంభించారు. కాపురం మొదలైన తర్వాత ఎవరూ తాలేదు ప్రోగ్రాం ఇవ్వని. "హమ్మయ్య" అనుకుంది ఇన్నా ట్యూటను! ఇన్నాళ్ళకు మళ్ళీ ఇట్లు వెతుక్కుంటూ వచ్చి ఇద్దరి మధ్య కలు కలం లేచిన వారయ్యారు. ఇదో సమస్యగా తోచింది తారకి. తనను ననుకీ, ఆలోచనలకు అంతరాయం కలి గిస్తున్నట్లుగా, విలోక్. "ఏయే తారా? ఎక్కడచెళ్ళిపోయావ్ ఆలోచనలో? ఏమి కోర్కె ఆ వరదానం, ఆలోచన" అంటూ యింక తట్టాడు. ఒక్కసారిగా గతస్మృతులలోంచి ఇవ తలకు వచ్చిన తార దివ్యగా నవ్వి "ఎంలేదు."

లన్నది నా కోరిక, ఆదిలాను. మళ్ళీ వాళ్ళు మస్తారు ఉదయం. నామీద గౌరవం ఉంటే కాదనకు" రిస్కెస్ట్ చేస్తున్నట్లుగా, అన్నాడు. ప్రతిమాటకుంటూ అడిగాడు. ఆమెకు భర్తమనసు, కోరిక, తల్లిపాం అర్థం అయినా, ఒక పాప సరే అంటే మళ్ళీమళ్ళీ ప్రోగ్రామ్స్ ఇచ్చిస్తూ ఉపిరాదనీయకుండా చేస్తానేమో. మళ్ళీ తనవద్దనుకున్న తనస్థలం లేని లాంపిలోకి దిగాలా, ఇంకాం పిల్లల్ని కని తల్లిగా అనందించా. మనసులో మదనవదనాగింది. రకరకాలుగా ఆలోచిస్తూ, భర్తని చూసి తాళి వదల్చి, నిజానికి నాట్యకళపట్ల అడిమా సంజోనే కదా అతను తనకి ర్థం ఇవ్వండి! ఏం చేయాలి? ఆలోచించింది. "ఈ ఒక్కసారికే మీ కోరిక తీరుస్తాను అయ్యగారా, ఇకముందు ఇలాంటి ఒక్క డిలేం చేయకూడదు." అంది దుష్టంగా ఎక్కిరిస్తున్నట్లుగా. "ననీ.... ప్రస్తుతం ఈ ప్రోగ్రాం మర్యాద దక్కించు. వాళ్ళకి నామీద గౌరవం పెరుగుతుంది. భర్తమామని భార్య గౌరవించిందిని, లేదంటే కళాపోషకుడు కాదనుకుని, నీ దారికి నేనే అర్థంవచ్చానుకుని తిట్టుకునే ప్రమాదం ఉంది కూడా!" అంటూ ఆమెని కొగ్గల్ అందిస్తూ, కైట్లాన్ చేసాడు. ఆమెచూచి అతని కౌగిల్ ఒదిగిపోయింది. *** చాలాకాలానికి మళ్ళీ తార నాట్య ప్రదర్శన అటగానే పాటు నిండిపోయింది. నాట్య ప్రదర్శన ముగియగానే హఠాత్ దప్పట్ల వర్షం కురిసింది. విలోక్ ఆనందానికి అంతులేదు. భార్యకొచ్చిన ప్రకంభం, చప్పట్లకు, జూబలకు అలిమూలకు పొంగిపోయాడు. అప్పటి క్రేడియెన్ ఆమె తల్లిదండ్రులకి దక్కింది. ఇప్పటి క్రేడియెన్ తనకి దక్కింది. అతనికి అసం ద్యాభివృలు జలజలా రాలుకున్నాయి. తార వల్ల ఆమె నాట్యదీనయం వల్ల మరింత అపేక్ష కలిగింది అక్షణాలనుండి అతనిలో. అందరూ ఆమె భర్తగా అతనిని గుర్తించి వచ్చి పేకే హక్కులేనిస్తూ, విప్పి వెళ్ళి, పొగుడుతుంటే, కిందిక గర్వంకూడా వచ్చింది. అంతటి ఆనందం, 'అనీ, అంతస్సు, అందగణిత భార్య, ఫ్యాబ్రికే యాజమానత్వం.' ఊపి తన తీవితంలో సంభవించినా పొందలేదు. అనందంలో ఉక్కిరిబిక్కిరి అవు తున్నాడు. ఇంతలో ఎవరో వెనకగా వచ్చి, కుజుంపిన చెయ్యిచేసి, "మిమ్మల్ని ఆయన రమ్మంటున్నారూ" అన్నాడు. ఎవరూ అని విలోక్ వెనక్కి చూశారు. అక్కడో వ్యక్తి అందంగా పొందగా కళ్ళతోడు నవించుకుంటూ చాలా దీపి టాపిగా కనిపిస్తూ విలోక్ ని చూస్తూ నమస్కరించాడు దూరంనుంచే. విలోక్ ప్రతి నమస్కారం చేస్తూ "ఎవరు ఈయన?" అని మనసులో అనుకుంటూ దగ్గరగా వెళ్ళాడు. (ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

6

జరిగిన కథ

ఇరువైపులవారి అనుమతితో పెళ్ళితంకం ముగుస్తుంది. మళ్ళీ ప్రోగ్రామ్ ఇచ్చేందుకు ఒప్పిస్తారు విశాద్. ఇదే ఆఖరిసారి, మరొకసారి ప్లేజ్ ఎప్పుడు అనే కండిషన్ పైనే ఒప్పుకుంటుంది తార. నాట్యభద్రున ముంగియూని హాలంలా దప్పుట్ల వర్షం కురిసింది. విశాద్ ఆనందానికి అంతులేదు. ఆమె భర్తగా అందరూ అతనికి పేకీహ్యంట్లు ఇచ్చారు. విశాద్ ఆనందంలో ఉక్కిరికిక్కిరిస్తూ ఉన్నాడు. ఇంతలో ఎవరో రమ్మంటున్నట్లుగా చెప్పారు. ఎవరా అని మనసులో అనుకుంటూ ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళాడు విశాద్. ఆ తర్వాత...

“హలో... మిస్టర్...” అంటూ అగి త-

“విశాద్” అంటూ చెప్పాడు తన పేరు. “హలో మిస్టర్ విశాద్ గారు, గ్రాడ్ టు మీట్ యూ, మీరు తారగారి భర్తకదా?” అంటూ పేకీహ్యంట్ ఇచ్చాడు.

“అవునండీ, మీరు?” అడిగాడు, ఎవరన్నట్లుగా.

“ఐ యామ్ మిస్టర్ రవిశేఖర్... నీని డైరెక్టర్ని...” చెప్పాడు అతను కిందికి గర్వంగా పోజుపెట్ట.

“అలా... మీరు తీసిన సినిమాలు కొన్ని చూశాను. కానీ మీరని తెలుసుకోలేక, ఐ మీని వ్యక్తిగతంగా చూడక ఎవరని అడిగాను. ఎవీ హాట్ గ్రాడ్ టు మీట్ యూ...” అంటూ చెప్పాడు.

“నేను తార పేరు, నాట్యం, అలి సయం, అందం, అన్నీ విన్నాను. ఇప్పుడు కళ్యాణా చూశాను. ప్లీమ్ పర్ఫామెన్స్! ఆమెను ఎదగనిస్తే ఓ మంచి ‘తార’ అవుతుంది...” అంటూ అగాడు సందిగ్ధంగా చూస్తూ.

“అంటే, ఆమె ఆనందానికి, కళకే, నేనర్థంగా నిలుస్తానేమోననా మీ ఉద్దేశ్యం?” చటుక్కుమని అన్నాడు విశాద్.

“అదికాదు విశాద్ గారూ నా ఉద్దేశ్యం! ఆమెలో నర్తకి మూలమే కాదు, మంచి ‘తార’ కూడా దాగిఉందని అది మీరు తేయాత, సహజరణ ఇస్తే వెలికి వస్తుంది. ఆమె మంచి నటిగా రాణిస్తుందని అంటున్నాను అంటే” అన్నాడు.

“సారీ, మీరేమంటున్నారో నాకర్థంకావటంలేదు.”

అర్థంకాకుండా మాట్లాడటమూ, ద్వంద్వాలతో చెప్పటమూ మీ సినిమా వాళ్ళకి అలవాటేమో, కాస్త వివరంగా చెప్పండి. అర్థం చేసుకుంటా.” అన్నాడు సచ్చేతనానే తనే. అతని మాటలకు ముందు తనమనసు సొచ్చుకోగా.

“అయితే చెప్పాను వినండి, మనం ముందు తారని కలిసి ఆమె ఎదుట మాట్లాడుకుంటామా?” అడిగాడు.

“ఆమె డ్రీమ్ రూమ్ లో ఉంది! జైవీ, మేకప్ రేంజ్ చేసుకుని ఫ్రెష్ అయి వస్తుంది. నేనున్నానుగా, ఆమె మంచి తెలుసు విసేందుకు, చూసేందుకూ.

చెప్పండి, ఏం పర్మిట్ చేశారు...” అంటూ హామీ ఇచ్చాడు విశాద్.

అప్పుడు అతను ఆమెని పేల్చుకుని- “హెయ్యయ్య” అని మనసులో అనుకుని, “ఆమె భర్త మంచివాడే, పైగా అమాయకుడిలా, భార్య ఉన్నవేనే కోరుకునే కళాపోషకుడిలా ఉన్నాడు ఫర్వాలేదు, వచ్చిన పని చెప్పిస్తే ఒక పవైపోతుంది” అనుకుని నవ్వాడు.

“నేను ప్రస్తుతం తీరుబోయే ‘ఆమెకి ఇద్దరా?’ అన్న సినిమాకి హీరోయిన్ కోసం, అదే కొత్తపరిచయం కోసం వెదుకుతున్నాను. ఎవరో తార పేరు సూరించగా ఇప్పటికీ వచ్చాను. హాలైడ్ వర్సింట్ సాటిస్ ఫై అయ్యాను. ఆమె తనపువారెలా అని చూస్తూండగా మీరు అంతర్లీ పిలిచిన వ్యక్తి మీ గురించి

చెప్పిమరీ మిమ్మల్ని నా దగ్గరకు పంపాడు. అందుకని మీరు ఒప్పుకుంటే...” అంటూ అగాడు.

విశాద్ కు అదివినీ పాకే తిప్పంత వనయ్యింది.

యాజ్ఞి సినిమాలకు పైగా డైరెక్ట్ చేసిన ఓ ప్రఖ్యాత సినిమా డైరెక్టర్ నరసరి తన వద్దనే వచ్చి తారని ఎలామీ హీరోయిన్ చేస్తాననటం ఆశ్చర్యం, ఆనందం అనిపించింది. నోటమాట పెగలేదు. కలా నిజమూ అని అనుకున్నాడు. గిట్టుకుని చూసుకున్నాడు. అప్పుడు కానీ తను చూసేదీ, విన్నదీ, నిజమనిపించలేదు తనకి!

“ఏం మాట్లాడారు? మీకిష్టంలేదా మీ భార్య ఉన్నది? పారిపోవడం వదిలక్షలు యిస్తాను... ప్లీజ్... ప్లీజ్ తారన కండి...” విశాద్ చేతిని అతని చేతుల్లోకి తీసుకుని అంటూంటే, విశాద్ కి నోటమాటలాకా, “హీరోయిన్ పోస్టా? పదిలక్షలా? అదీ ఓ పెద్ద డైరెక్టర్ డైరెక్టర్ లోనా, ఓ మై గావ్! తన భార్య నిజంగా ఎంత అదృష్టవంతురాలా! చీ, ఆమెలాడు అదృష్టవంతురాలు, నేను, నేను అదృష్టవంతుడవ్వి ఆమెను కట్టుకున్నందుకు. అం

దాలరాకీ నాభార్య అయినందుకు! ఆసలే హాల్లోని జనం చెప్పాన్న చూసి ఉక్కిరికిక్కిరి అవుతున్న నాకు ఇంతలో ఈ స్కాన్ ఆనందంగా అనిపిస్తూ నోరువడిపోయేలా చేస్తోంది. ఇంతానయం గుండెఆగిపోయేలా చేసేది అదికా! ఆ అవకాశం ఇలా ఆలోచనలు ఆనందం ఆశ్చర్యంతో ఉక్కిరికిక్కిరి అయిపోయాడు.

కానీ క్షణంలోనే తేరుకుని, తార తనకిచ్చిన వార్షికో, ఆమె ఉద్దేశ్యం, ఆమె ఆలోచన, గుర్తుకు రాగా నిరూపిపోయాడు.

ఏం చెప్పాడు, ఇప్పుడు తనకు తను ఏం నిర్ణయించి చెప్పగలడు. ఆమె తనకు భార్యే అయినా, ఆమెపై పెత్తనం తనకులేదే! ఆమె నిర్ణయమే ఆమెకి ఒకవేళ ఏం చెప్పినా, “మీకు నా మంచి వచ్చే దబ్బుపై ఆశపెట్టండి?” అంటూ అడిగితే తన కల ఎక్కడ పెట్టుకోవాలి అప్పుడు? ఈ ప్రోగ్రామ్ కి నానా తీవ్ర వదాల్చి వచ్చిందితను. ఇంక నీవీ తారగా అంటే ఒప్పుకుంటుందా? అమ్మో, రంపెయ్యదా? - అబ్బు, అలా అని వచ్చిన ఛాన్స్ పోగొట్టుకోవాలా? ఇదే మంచి సదవకాశం! గోల్డెన్ ఆపర్చ్యునిటీ! ఏం చెయ్యాలి ఇప్పుడు? తార ప్రోగ్రామ్ అయినా తనమీద దీరాకుతోకోవంతో ఎంత కోపం తెచ్చుకుంటే ఏమిటో? తర్వాత ఆమె ప్రభావం తన మీద ఎలా ఉంటుందో ఏమిటో? తనని

రక్షించేవారెవరు? తనని కాపాడే వారి వదు? తన సంసారం నిలిపేవారెవరు? అని ఆలోచించుకుంటూ, “చీ, తనకి ఇలా అదదానిలా సంసారాలు, కామరాలు, భయాలు, అంటూ ఆరోపిస్తున్నాడు. అంతేకదా మరి, ఆమెనే తనకు ప్రాణం విచరించాన అపెట్టే, లవ్వు, మోజు, అంతకన్నా ఆమె బాలించేవట్ల మరీను. అందుకే ఇంక ఆలోచన...” ఇలా ప్రశ్నలు, అవాజులు తనకుతానే చేసుకుంటూ ఆలోచనలో ఉండగా, రవిశేఖ అతన్ని తడుతూ,

“ఎంటంట్ అంత దీర్ఘంగా ఆరోపిస్తున్నావు? దబ్బు సరిపోలేదా? పదిహేను లక్షలు ఇస్తాను. ఆమెను ఒప్పించండి! ఎందుకంటే నా కథకి సరిపోతుంటే హీరోయిన్ అమె... ఆమె అయితేనే నా సినిమా పండుతుంది” అన్నాడు. ఇక తార భలేదనుకుని విశాద్ అప్పుడు- “మీరు ఏమీ అనుకోకుండా ఉంటే ఒకమాట...” అన్నాడు.

“చెప్పండి” సందేహంగా ముఖం పెడుతూ అన్నాడు రవిశేఖ.

“మీరు రేపు సాయంత్రం ఈ ఇద్దరుకీ వచ్చి కలవండి.” అంటూ విజిటింగ్ కార్డు ఇచ్చాడు. అది తీసుకుని -

“ఎందుకు? ఈలోగా ఆమెని ఒప్పించి ఉంటారా?” నవ్వుతూ అడిగాడు రవిశేఖ.

“కాదు నేను అప్పటికప్పుడే మిమ్మల్ని చూసినట్లు మీ మాటలు విననట్టే నడిచి ఆ తర్వాత ఆమెని ఒప్పించాలని క్షేపణేస్తాను.

“అదేమిటి?”

“అది అంతలేండి, మీ కర్మమవదు. నే చెప్పినట్లు చెయ్యండి. మన తొలిదారి చయం మా ఇంట్లోనే జరిగినట్లు ఉంటాయి. సరేనా?”

“సరే మరి అతర్వాత అయినా ఆమెని ఒప్పించాలి.”

“చూస్తాను అన్నమా” అంటూ అతన్ని పంపించేసాడు. అతను అటువేళ్ళూనే యిటు తార రానే వచ్చింది. ఇద్దరూ చెప్పవలసినవాళ్ళకు చెప్పిమరీ బయల్దేరారు. విశాద్ ని అడుగుతుంది తార. “కుమార్ మీకు తోడుగా లేదా?” అంటూ, “ఇప్పటిదాకా ఉన్నాను. ఓ అర గంటముందే తనకు అర్థంమీదని ఉండటా చెప్పిపోయాడు.” చెప్పాడు. “మీ గీత నీతో ఉందా డ్రీమ్ రూంలో సాయంగా?” “ఐ... అరీ ఇప్పుడే చెప్పింది అటుగా” అంది తార. కానీ, గీతా చెప్పిపోయి చాలాపేసి అయ్యింది. భర్తకు చెప్పటం ఇష్టంలేక ఉరుకుంది.

ఇద్దరూ బయటకొచ్చి కాకిళ్ళలో యారు. అనుకోకుండా అక్కడికి దూరంగా దృష్టిపడింది ఇద్దరికీ. చెట్టుకింద బెంబేమీద గీతా, కుమారీలు దగ్గరదగ్గరగా కూర్చుని భుజాలు తగిలేలా అనుకుని నవ్వుకుంటూ మాట్లాడటం చూసి అశ్చర్యపోయాిద్దరూ!!

(ఇంతావ్వంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

7

జరిగిన కథ

ప్రదర్శన బాగా జరిగినందుకు ఉద్బితధ్వజపుతున్న వినోదకు నీనీ చైరెక్టర్ రవి తేజ రావడం, తారను తన సినీమాలా హీరోయిన్ గా కావాలని ఆదగటం ఎంతో ఆశ్చర్యం చేసింది. నోటవూట పెగల్లేడు. కానీ ఇంతలోనే తార పెళ్ళిన కంటిపను గుర్తుకు వచ్చింది. దాంతో రవితేజను మర్నాడు ఇంటికి రమ్మని ఎర్రను ఇచ్చి, వారి ద్వారా ఆళ్ళదే పదిదయం ఆస్పత్రుకూ వ్యవహరించమనీ, ఆ తర్వాత ఆమెను ఒప్పించినట్లుగా చెప్పి వెంటిండాడు. తార, వినోదలు బయటకీ వెళ్ళి, కాలెక్టర్ తుంటి కనిపించిన గీతా, బిమల్ ల దృక్పథం చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ తర్వాత...

20 ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నాడు. నవ్వువచ్చింది. "అక్కడికి వెళ్ళామా?" అని అడిగింది తార.

"వచ్చు... మొదట్లో మనం వదిలిన అవస్థ వాళ్ళు వదులుకున్నారు. వెంటరి తనం, ఏకాంతం, ప్రశాంత బాటా దరబం కావాలి (ప్రేమకులకీ, అది మనకీ ఎక్సపీరియన్సే) కదా! వాళ్ళవెంటుకు కీల్లక వేయడం..." అన్నాడు.

"వరే నీ ఇష్టం..." అంటూ కాలెక్టర్ అంది.

వినోద కూడా కాలెక్టర్ లోకవేసి, తారు ప్లాట్ చేసాడు. రోడ్లెక్కానీ తారు స్పీడు అందుకుంది.

"ప్రొక్కాం బాగా జరిగింది కదూ?" అమె మూడే ఎలా ఉండో తెలుసుకోవాలని అడిగాడు.

"అక..." అంది.

"నీకు ఆనందంగా లేదా?"

"ఎందుకు? చేరికోసం"

"ఇన్స్ట్రక్షన్ నీ ప్రొక్కాం ఏర్పాటు చేసినా అదీయన్స్ మంచి మంచి రెస్పాన్స్ వచ్చినందుకు"

"కళమీదే ఇష్టంలేని దానిని, ఇంక అదీమానులున్నారనో, అదీయన్స్ వచ్చారనో అవి చూసి మాత్రం ఏం ఆనందిస్తారు?"

"నీకు ఆనందంగా ఉందా?" మళ్ళీ తన అడిగింది. రివర్స్ గా.

"ఎందుక?"

"నారేత బలవంతంగా అయినా సాల్వేషన్ వచ్చినట్లు చెప్పించారుకు"

అంటే, ఈ మేరకా నామీద కోపం గానే ఉండవచ్చునా, అని మనసులో అనుకుని, ఫైవ్ మూతం వచ్చుతూ-

"అదీమీదే తారా, అలా అంటావు! నేను నీకేత బలవంతంగా ఒప్పించానని ఎందుకుమంటావు? కళలవల్ల నీ అదీ వృద్ధివల్ల నాకున్న మధ్యక అటు చుండేది, అని ఎందువరకొప్పు. ఎన్నో సార్లు చెప్పాను నీవంటే నాకు ఎంత

మేమో అంతరంగే ఎక్కువ నీన్నో మంచి కళాకారిణిగా ఎదిగింది చూసి ఆనందించానని, అందుకేగా నీవన్న చేసుకుంది, అమ్మదాస్యం బర్సిన, గోల, కూడా నీకు

ఉండకుండా వెళ్ళు తీసుకువచ్చింది" అన్నాడు.

అతను నొప్పుకున్నాడని అమె గ్రహించింది.

అందుకే ఇంకేం మాట్లాడలేదు.

అమె మూడే మంచిగా ఉంటే, రవి తేజ నంగతి రెస్పాన్సు చూసాడు, కానీ మొదటికీ ఎవరూ పెట్టింది అమె.

అందుకే వినోదకూడా మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

మరి కాన్సెప్టులో తారు ఇబ్బందేరింది. తారు ఆవంగానే అమె ముందుగా డిగి

గేటుతీసి లోపలికి నడిచింది. వినోద తారు పార్కు చేసి వచ్చాడు.

రాణి ఇద్దరికీ మందీనీళ్ళూ కాటేలు వట్టుకొచ్చి ఇచ్చింది. మౌనంగా ఇద్దరూ అవి తీసుకుని తాగారు. తర్వాత టైమ్ మార్చుకొని ప్రెస్ అయి, భోజనం అయిందనీపించుకుని, వడకగదివేరారు.

స్వీట్ అఫ్ చేసి వచ్చి అమె వక్కనే అతను వదుకుంటూ, అడిగాడు మెట్లూ.

"తార..."

"అక..."

"నా మీద కోపం వచ్చిందా?"

"లేదు!"

"మరేంకలా ఉన్నాను?"

"ఏం లేదు"

"లేదు, ఏదో ఉంది చెప్పావా?"

"మీకు నేనంటే చాలా ఇష్టం, ప్రేమ, ప్రాణంకన్నా ఎక్కువగా ప్రేమిస్తారు. ఇప్పుడుకదా?"

"ఇప్పుడు, అందుకేకదా. ఆలస్యం లేకుండా చేయమిండా ఈ ఆప్షన్ రసని అర్థంబుగా పెళ్ళికూడా చేసేసుకున్నాను"

"ఇప్పుడుకదా. అదేవిధంగా మీకు నా అభీష్టాన్ని, నన్నో పెళ్ళి బాటెవెతే కళాకారిణిగా కూడా చూసుకోవాలన్నది తావ

ఏదీకూడా ఎక్కువకాదు." అంటూ అతను ఆనందంగా చెప్పికుపోతుంటే అమె మధ్యలో అందుకుంది.

"ఆ ఆపాలన్నీంటిలో మీరు నవ్వు కట్టుకున్నారు. కానీ నాకు నెహ్రూ వక్త్రంగా భర్తని చూసుకోటం, పిచ్చిని కని ఆనందించటం ఇష్టం. ఇక్కడే మళ్ళీ మర్యాద తేదాలొచ్చింది అలోచన..." అంది.

"అలాంటి ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకు? తుపాకు ఎక్సైజు ఉందా లేదా?" దర్జులు లావున్నాడు. ఆ బాటెకీని అంతటితో తుంచెయ్యకపోతే, మర్నాడు రవి తేజ వచ్చేసరికి పూర్తిగా తార చూపిపోయి కూర్చుంటుందనే భయంతో.

అమెలోనే అప్పుడేకే కోరిక గానింది అందుకే కాదనలేదు. కాగిలిలోకి సుల భంగానే వచ్చి చేరింది. మరి కాన్సెప్టులో ఒకరిలో ఒకరు చేరి ఆనందించాలి అందుకు చేరారు. మెట్లూ నిద్రలోకి అందుకున్నారు.

***

ఉదయం పది గంటలు కావచ్చుగా వినోద బద్ధకంగా అలా వదుతునే ఉన్నాడు. తార వచ్చి లేచింది.

"ఏం మహోకయా, స్టూడెంట్ కి వెళ్ళా ఉలోకా? అందులో మీ వర్కప్లీకి డేటా లిస్ట్ లోకా కూడా ఈ వేలో అంటూ దుమ్మటిలాగింది. అదే అందుకూ గుమ్మన అమె చెయ్యిపుచ్చుకుని లాగి ఒక్క ఉదుటున తన కాగిలిలో చీలిం దాడు.

"అబ్బ వదులు, ఏం పని ఇది? ఇలా తనవి తీరలేదా? తానం అగ్గిరేదా? విరుకోపం ప్రదర్శనలై తను లేచే ప్రయత్నం అయినా చేయకుండానే అంది.

"అలా మగల తాపాలు, ఒక్క వేళలో, ఒక్క పూటలో తీరేదా? అందు లోనీలాంటి అందమైన అప్పు రుసతో..." అంటూ మరంత గడ్డిగా బందిస్తూంది...

"అమ్మకూడా కాఫీ..." అంటూ రెండు కప్పుల కాఫీలతో రాణి వచ్చి వీలవటం, చూడటం కూడా జరిగిపోయింది.

తార ఒక్క ఉదుటున లేస్తూ, వినోదని కోపంగా చూడటమేతాక, రాణిని...

"ఎన్నిసార్లు చెప్పావే, గదిలోకి వచ్చే ముందు, వీలవటమో, తలుపు తీర్చి దమో చేసి రావాలని" అంది. విమ్మగా కుమరుగా.

రాణి "వరేనవచ్చా... క్రమంబం దమ్మ" అంటూ కాఫీలు ఇద్దరికీ అందించి వెళ్ళిపోయింది.

రాణి పదిహేను పదవోళ్ళ పిల్ల మంచి ఎత్తరిగా ఉంటుంది. అమ్మదాస్య లదగ్గర పనిచేస్తూ, తనకోసం తన పెళ్ళి కాననే కాపురానికి రాగానే తోడుగా అన్న పనులు చూసుకుంటుందనే, రక్షణలు, అమ్మదాస్యలు చెప్పగా వెంటింరింది తమిని. కానీ వయస్సొప్పు పిల్లకదా, ఇలాంటి సీమలు చూస్తే బాగుండదని అమె భయం. అందుకే అలా కనిపించింది.

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

8

జరిగిన కథ

తార, వినోద్ ఇద్దరూ ఇంటికి చేరారు. దారిలో తార మూడే బాగుంటే రవికేస నంగలి చెప్పాలని చూశాడు వినోద్. కానీ ఆమెకు ఇంకా కోపం తగ్గలేదని తెలిసి మౌనంగా ఉండిపోయాడు. లోకనాయనవర్యుల వదుతుకేముందు వినోద్ తార ను వలకరించినాడు. కానీ అప్పుడుకూడా తనకు కోపంలే ఇచ్చలేదన్న విషయంలోకి బాపిక్ చూచుకుంటే మర్యాద రవికేస వచ్చేస్తుంటే తార మూడే పూర్తిగా మారిపోతుందేమోనని భయంతో బాపిక్ ను కట్టేశాడు. ఆ రాత్రి ఆనందంగా గడిచింది. ఆ తర్వాత...

వినోద్ నాలుగంటలకల్లా ఇంటికి వచ్చేవాడు. తార యింకా తయారవకపోవటం చూసి-
"అదేంటోయీ నీకేం చెప్పాను?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.
"తమరు బదుగంటల వరకు దార నుకున్నానండీ సారీ, అప్పుడే వచ్చేసారా? సరే, ఓ అరగం టలో తయారయి పోనూ" అంటూ, రాజీకి కాఫీ వట్టుకొచ్చి అమ్మరి పురమా యింది బాల్కనీమే పైపుకి నడిచింది.
వినోద్ కాఫీ తాగి టైం చూసుకుంటున్నాడు. ఎందుకంటే, తను ముందే రవికేస కి ఫోన్ చేసి, బదుగంటలకల్లా వచ్చేయమని చెప్పాడు. తను బయటకెళ్ళినప్పుడే ఫోన్ వేసే సాదు. ఇంట్లో అయితే తార వంటుంది. ప్రీఫైనీ అని అంటుంది.
తార ఆనందంగా తయారయి వచ్చింది. వినోద్ తనవి తీరా చూసుకున్నాడు. తన ముద్దులబార్బని. మనసులోనే దేవుణ్ణి ప్రార్థించాడు.
"సాయిసాదా నా ప్రయత్నం ఫలిం చేలా చెయ్యాలా? ఆమె ఓ గొప్ప నటి కావాలన్నది నా ఆకాంక్ష. ఆమె లోని నటన కళ అభినయం వెళ్ళదీశా వాలి. గుప్తంగా కుదించిపోకూడదు. నాలుగుగోడలమధ్యనే. నా భార్య ఓ పెద్దనటి అని అనిపించుకున్నప్పుడే నాకు ఆనందం. నా కోరిక తీరేది. ఇలా ఆలోచిస్తూ అలా చూస్తున్న భర్తతో-

వచ్చి వచ్చేనే కూర్చుంటూ, వినోద్ కూడా నవ్వు-
"నా దిష్టి ఏమీ తగలదులే! భయపడకు!" అన్నాడు. ఇద్దరూ నవ్వుకుంటున్నారు. అలాగే ఏకే ఏకే వోక్స్ వేసుకుంటూ- ఆం తలో ఇంటి ముందు కారాగింది.

ఆమెలోని నటన కళ అభినయం వెళ్ళదీశావాలి. గుప్తంగా కు దించిపోకూడదు, నాలుగుగోడలమధ్యనే. నా భార్య ఓ పెద్దనటి అని అనిపించుకున్నప్పుడే నాకు ఆనందం, నా కోరిక తీరేది.

అందులోంచి దిగిన వ్యక్తి సరాసరి గేటుతీసుకుని లోపలికి వస్తూ వినో ద్ ను చూస్తూ విష్ చేయటం తార చూసింది. ఆశ్చర్యంగా-
"ఈయనెవరు? మీకు ముందే తెలుసా? అంది.
"నాకేం తెలుసు? విష్ చేసేస్తూంటే నేనూ విష్ చేస్తున్నాను అంతే" అ న్నాడు తదుపుకోకుండా వినోద్. తర్వాత ఆ వ్యక్తి వినోద్ చూపించిన సోఫాలో కూర్చుంటూ నవ్వాడు.
తార లేచి లోపలికి వెళ్ళిపో బోయింది. అదిచూసి, "అగమ్య,

మర... మేము బయటికి వెళ్ళామని రెడీగా ఉన్నాం... అవునూ, మీకు మీ ఆడను ఎవరిచ్చారు?... అంటూంటే, అతను ఆశ్చర్యంగా, అర్ధంతాక వినోద్ వైపు చూశాడు. వినోద్ కళ్ళతో సొక్కు చేసాడు.
"అంతా తర్వాత చెప్తాను. కంగారు పడకండి" అన్నట్లుగా.
"వర్తనలేగా అభినందించటమే కాదు తల్లీ... నీతో పని ఉండీకూడా వచ్చాను." అన్నాడు నవ్వుతూ.
"నేనింక నాక్క ప్రదర్శనలు ఇవ్వ నండీ..." ముందే చెప్పేసింది.

అలా కూర్చో... నేను వచ్చింది మీ కోసమే..." అంటూంటే తార ఆశ్చర్య పోయింది. భర్త వంక చూసింది. "నాకేం తెలవదు. అతనివలో, ఎం దుకోచ్చాడో" అన్నట్లుగా తను ఆశ్చర్యం ప్రకటిస్తూ చూసాడు అమా యకంగా మొఖం పెట్టి.
"నేను వచ్చేది ఫోన్ చెయ్యకుండా, మీకు చెప్పకుండా సడన్ గా రావటం జరిగింది. మీ ఇద్దరికీ నేను తెలవదు. మీకు నేను కొత్త, కానీ, నాకు మీరు తెలుసు! తార ఓ మంచి ప్రఖ్యాత నాట్యకారిణి, ఆమె భర్త అభిరు చులు, అవగాహన, ప్రోత్సాహం ఆం దించే మంచి వ్యక్తిగానూ.
వినటమేగాక, సన్న ప్రదర్శనలో కళ్ళారా చూసాను. మీ ఇద్దర్నీ మనసులోనే అభినందించటం కాక," అంటూంటే కిందికో కోపం మనసులో తను ప్రయాణానికి అతను అద్భుత వచ్చాడన్న కోపం ఉండగా, పైకి మాత్రం నవ్వుతూ-
"వర్తనలేగానూ కలిసి అభినం దించి చెళ్ళాలని వచ్చారా సారీ, థాంక్యూ వెర

"ఇవ్వద్దమ్మా ఇంక ప్రదర్శనలి ధ్నినా ఎం బావుంటుంది... అది డీ గ్రేడ్ అయిపోయా..." అంది డీ
"మా బాగా చెప్పారు. ఆమెకు మా వారితో అనండి." అంటూ సంతో షిస్తూ "ఈయనెవరో నా హెల్మెట్ లో పిలా ఉన్నాడు" అనుకుంటూ వినోద్ వక్కనే కూర్చుంది.
"చూడండి వినోద్ గారూ, ఆరంగారు చెప్పింది నిజమే! ఇంక యికపై ఆమె నాట్యపరిచయం లివ్వదు. ఎలాంటి నటిగా ఎదిగిపో తుంది. నటిగా సలహాలో తన సామర్థ్యం నిరూపించుకోవాలి ఇక ముందు. ఏవంటారు?" ఏమీ ఎరగ నట్లే అతను సంభాషణ ప్రారంభిం దాడు.
ఎంతయినా డైరెక్షనలూ, సినిమా లలో క్యారెక్టర్స్ తో అడుతు, అడు కుని, వాళ్ళని ఎలా పురిచాలిలో, వాళ్ళ నాడిని ఎక్కడ పట్టుకోవాలి, వారినుంచి తనకు కావలసినదేమిటో ఎలా రాబట్టుకోవాలి? లాగా తెలి సిన ఎక్స్ పీరియన్స్ కి డైరెక్ష రాయ్!
"ఏమిటి? మీరంటున్నది?... నాట్యం వచ్చి అంటున్నాడు. నటిగా ఎదిగంటున్నాడు. అంటే ఏమిటి?"
"ఇంకా ఆర్థం ఆవ లేదా సారీ... నేను డైరెక్షర్ రవికేసని. ఇప్పుడేకి రాణి వచ్చేసి పురో నినిమాటాటి సాను. ప్రస్తుతం అమె కి ఇ ధ్దరా? అన్న పిళ్ళకీ మ న తారని హెల్మెట్ గా తీసుకుంటామని వచ్చా ను. రెమ్యూనరేషన్ కింద మీరు ఊరంటే వదిలేసుకుల్ల టు ఇచ్చామనుకుంటున్నాను. ఇదిగో టోకెన్ ఎచ్చాస్ గా ఇవ్వ లక్షలు. ఇవిగో ఇవి అగ్రిమెంట్ కాగితాలు. అన్నిటితో ప్రవేర అయ్యే వచ్చాను." అంటూంటే వినోద్ ముఖం డ్యాబ్బెల్ల కలా వెలిగిపోయింది ఆనందంతో. తారకి మాత్రం వచ్చింది కోపం వచ్చింది. అనుమానంగా విశేషిని చూసింది. ఇది ఇతని స్టాన్ కాడకలా అన్నట్లుగా. అతను అమామకంగా మొఖం పెట్టి ఆశ్చర్యంగా నడిం దాడు. "చూడండి, నాక్క ప్రదర్శన వద్దంటే మీరు నాతరపు మాట్లాడి, మా వారికి బుద్ధిచెప్పారని అతిలానే కాని, నటిగా చేసే నన్ను మరింత ఆ మురికి కూపంలోకి లాగతారని అనుకోలేదు. పైగా దబ్బు, అగ్రి మెంట్లు కూడా తెవలూనికి మా ఆం గీతారం, ముఖ్యంగా నా అంగీకారం అక్కర్లేదా? ప్లీజ్ గేట్ అవుట్..." అంటూంటే రవికేసా, వినోద్ లు ఆశ్చర్య పోయారు.
(ఇంకావుంది

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

9

జరిగిన కథ

ముందే పోనీ నేని బదుగుంటలకు రమ్మని రదితెజకు చెప్పి తను ఇంటికి వచ్చాడు విశోధ. తారను త్వరగా తయారవుతున్నాడు. తార రెడీ అయ్యి వచ్చింది. ఇంతలో వచ్చిన రదితెజను చూసి విశోధ విషదెయ్యడం తారకు అనుమానంగానే అనిపించింది. అతను తారను అభినందించేందుకే వచ్చాడనుకుంది. కానీ వివిహకు నడిగా ఊరే చేసుకునేందుకు తన అంగికారాన్ని తెలుసుకోకుండా అగ్రమెంటులో వచ్చాడని రదితెజ చెప్పినంత, తార పట్టరాని అగ్రహంతో "పైకే గెద అప్పటి" అంటుంటే రదితెజ, విశోధలు అగ్రకృత్యాలూ, ఆ తర్వాత...

అప్పుడప్పుడు అయ్యింది వారందరి మనో భావాలు రదితెజకి. అతనికి కళ్ళపట్టు యెత్తుం. అమెని పైకి తీసుకురావాలన్న తాపత్రయం అతనిలో చాలా ఉంది. అమె - అందుకు విరుద్ధం. అయినేనేం భక్తిగా అమెని ఒప్పించగలడు నువ్వో. రయినో. అమెకి ఇష్టంలేకున్నా ఎందుకంటే, ఆ పక్క అవకాశం అనుకో సంత దబ్బు కళ్ళమందు ఉంది. భక్తి ఇష్టంలేని పని భార్య చేసి వెళ్ళలేదు. కానీ, భార్యకిష్టంలేకున్నా భక్తియెందగండు. ఒకటిదంగా విశోధ తనకి ఫేవరిగా ఉన్నాడు కాబట్టి అతని దూసుకుంటాడు చార్జిని ఎలా ఒప్పించాలో అనుకున్నాడు మనసులో.

అంతలో విశోధ తారను-
"తారా, నువ్వేం మాట్లాడుతున్నావో తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా? ఆరుకు ఆ పక్క గుర్తుపట్టాల చెప్పిస్తే, స్వయంగా వచ్చి విన్నా ఆ మంచి నడిగా తీర్చిదిద్దు తానుంటే, యను అనో అన్నది అలోలం దునుకీ బ్రిం తీసుకుని వెళ్ళాకీ. అంత తాపి. ఇలా దిప్పబట్టలా అనేకంగా వెలుతుంటే అనియటం ఏం జాగ్రలేదు" ముందరిప్పుకొట్టగా అని-

"సోదర... అమెకి తొందరెక్కువ. పైగా ఇష్టంలేకున్నా నామాట మీద నిన్ను వచ్చి ప్రోగ్రామ్ ఇచ్చింది. ఇంత ఆ కోపం పోలేదు. ఇంతలో మీరు వచ్చి మరో ఆవరణే వచ్చినంత తీర్చిపెట్టింది. తను ఆ ప్రోగ్రామేదోగా నిలబాటునుకోలేదు. తనవి నేనే ఆ ప్రోగ్రామేదోగా పెద్ద త్యాగిలో, ఉన్నతస్థాయిలో చూడాలని తాపత్రయ వదులుకున్నాను. ఎనీచానీ, అమె తరపున నేను మరోసారి పాత చెప్పిస్తాను..." అన్నాడు. రాతని వీరిది, దొంగువచ్చి, దీలు పట్టుకుని అధిక యిచ్చాడు. తార మౌనంగా కూర్చుంది. ఇష్టంలేకున్నా, "ఈ యమలూడు ఎం ధువోచ్చినట్లో, నా ప్రాణాలు తీయటా ధువోచ్చా. అట్టి విశోధకి త్యాగి, తన, దబ్బు వీర్లు ఎక్కువ. ఇంక వీరిమాటాడు

కనిపిస్తే వదులుతారా? నా ప్రాణాలు తీసుకురా ఒప్పించడం? మనసులో గొణుతుంది పైకి ఏమీ అనలేక, చెయ్య లేక. రాతీ ఒక బ్రేలో జెన్మెట్లు, మూడు కప్పుల్లో దీలు పట్టుకోచ్చింది. "తీసుకోండి రవిగామా..." విశోధ అన్నాడు. అతను అని తీసుకోలేదు. తారని

చూస్తున్నాడు. "తీసుకోండి..." అంది, తనూ ఆ కప్పు అందుకుంటా. అప్పుడు రదితెజ దీతో పాటు నాలుగు దొంగుట్లు తీసుకున్నాడు. అతను అందంగా లేకున్నా వర్ణనారి దీకేం లోటులేదు. మంచి వజ్ర, పట్టు దల మొండితనం ఎక్కువ. తనకు కావల్సింది అందుకోటమూ సారించటమూ అతనికి తెలుసే తప్ప. సమాజంగా ఒటు మిఅంగీకరించదు. అందుకే అన్ని సూపర్ హిట్ సినిమాలు చేయగలిగాడు. అయితేనేం తార విషయంలో ఇంగురి న్నాడు. ఇక్కడ వజ్ర మొండితనం తారండు. అగ్రమెంటుగా మారటంనీచే! రిపట్టి, నేనో తారండా పావనబుడోగా ముందితనంగా అమె పట్టుకొనం సంపా

దిండుకోవాలి. ఒకేసారి తారండా మెల్ల మెల్లగా అగ్రమెంటులో ఇలా అలోలొస్తూ దీ పుచ్చిచేసి, కప్పు దీపాయమీద పెట్టా-
"మరి నే వెళ్ళిరానా?" అడిగాడు ఇద్దర్నీ చూస్తూ.
"నరే..." అంది తార గబుక్కువ.
విశోధ మాత్రం ఏం మాట్లాడలేదు. "మనయం ఏదో, తేల్చుకునే వెళ్ళండి" అన్నట్లుగా చూసాడు అది గ్రహించి, "ఎమ్మా, అగ్రమెంటే సంతకం చేసి, దబ్బు తీసుకుంటే నే వెళ్ళాస్తామి. ఫర దర దీల్చిస్తే వరదరగా వెళ్ళాను" అంటూంటే, తార భక్తిని చూసింది. "నా అధిపాయం మవ్వే వెళ్ళియ్య" అన్నట్లుగా.
అతను అమె ఉచ్చైశ్యాలకి వెగదీచా, అమె అంగికారం కోసం ఆకించక-
"నేను వెళ్ళునా, అగ్రమెంటమీద పైకే..." అన్నాడు.
"రేడు అమెదీ వెళ్ళాలి..." అందితారా మా హలోయి" అన్నాడు.
తార లేచి వెళ్ళిపోయింది లోపలికి కోపంగా.
విశోధ రదితెజ ఆ అకస్మాత్ సంఘటనను అగ్రకృత్యాలూ.
"వేళ్ళ యూ లోంట్ మైండ్. మళ్ళీ వచ్చి కలవండి. వేవెలాగయినా అమెని

పోతుంటుంది? మీ వజ్ర ఉంచండి. మీకు లొంగుకున్నా లొంగిపోయారం వా సినిమా వాళ్ళవచ్చుతుంటుంది. అందులో ఒకటి మీకు చెప్పాను. మీరు నేమా కలిస్తే అమెని లొంగిపోతుంటుంది? మరి నే వస్తాను రెండు రోజుల తర్వాత" అంటూ అతను కదిలాడు పట్టుకోకుంటుంటా. అతని మనసులో ఉన్న అలోలక విశోధకి తెలుసు. రదితెజ వెళ్ళిపోగానే వెళ్ళాడు. తార ఏం చేస్తోందోనని అమె ఉన్న గదిపైపుకీ వెళ్ళి తొంగి చూసాడు. ముందంమీద బోర్డుమీదకి తలగదలో తలదూర్చి ముఖంమూడుకుంది. విశోధ అని మానో సైలెంట్గా చూడలేక వెళ్ళి రెక్కోయ్యగా సోపాలో కూర్చుని సొం "రెక్కో తీసి వెలిగించి అలోలూ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

మర్నాడు ఉదయం ఏళ్ళవెరిం దగ్గర్నుంది తార విశోధం పక్క మాటలు లేవు. ఎవరివస్తున్నో వాడున్నాడు. విశోధ కూడా అమెని పిట్టే తేవద లుక్కోలేదు. కూర్చోగా అలోలొకటి అనుకున్నాడు తనలోతానూ దీపిరచేసి, ఫ్యాకరికి బయలుదేరాడు.

"వస్తాను..." అంటూ వెళ్ళి తారు స్వార్థు చేశాడు. అమె గ్రహించుకుంది అతని తన మీద కోపం వచ్చిందని. రాత్రికి, అలా మాట్లాడకుండా చెప్పించకుండా వచ్చిందా చూడవే ఉండదు. కాబట్టి పాపం వైక స్వభావం అతనిది. కాక పాపం వచ్చితానీ మూడే పాపవైక అని అలా ఉండదు. అది తనకి ఒకసారి అనుభవం అయింది. ఈ వెళ్ళుయన కొక్కలో. అనే తొలిలోవచ్చేనే. అలోల తనకి కాగా గుర్తుంది. అలా ఒకా మూడు ఏళ్ళలు అయినాక, మానీమానీకి వెళ్ళి వెళ్ళాక. అలోల రాత్రి అమ్మనాన్నలు అల్ల మామలు అంతా కలిసి దీన్నే చేతులం వూర్చయాక చాలామీద ముటిగా తనలో అన్నమాటలు అని-

"మనకోసం దొంగుట్ల ప్రతీకలో కళ్ళుద బట్టా కాస్త నీటికి అవతంగా, పాపం బింపులేక దగ్గరగా కట్టించాను. మనం ఇక్కడా అక్కడా తారండా మన ఇంటికి పోయి తాపురం పెట్టుకుంటాం. మీ ఇంటికి మా ఇంటికి వచ్చి పోతుంటాం. అందువలన మనకి స్వర్ణా స్వర్ణం ప్రాణు. అమాపాచలం వస్తాయి పైగా నీకు నీ కళకూ స్వర్ణం రావకుంటుంది. ఇవి తాళ్ళకు అట్టికోర్కే మీ వాళ్ళకు ఇష్టమే అయినా మా వాళ్ళకు ఇష్టంలేకే అది నాకు వచ్చింది..." అంటూంటే-
"ఫర్వాలేదు నాకీంలా మంది. అయితే వాళ్ళదగ్గరే ఉంచాం... పోవు ఉండదు. నా తెలుగు నా నాళ్ళతో ప్రవర్తనలకే గుడ్లెల్లి చెప్పియింటే ఉంది." అంది మాటమప్పిల్లో అందుకుని ఆనందంగా.

(ఇంతావంటి)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

10

జరిగిన కథ

కదిలేజను తిట్టినందుకు తారను మందలించి, ఆతనికి ఆమెతరఫ్ఫున సారీ చెప్పా దుచిపోక, తారకు జన్మలేకున్నా చిలోక ఫావరలుగానే ఉన్నందుకు కొంత సర్దుకు న్నాడు కవితేజ. అగ్నిమెండోమీక సైన్ రేయవారికి జన్మలేక తార అక్కడనుంచి లేచి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. తారని నయాన్యో భయాన్యో ఒప్పించి మీకు సైన్ రేయిస్తా నని భరోసా ఇచ్చాడు చిలోక. పట్టణాధిపత్యుడు చిలోకకు ఇచ్చి వెళ్ళాడు కవితేజ. మర్రాడు చిలోక ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు. చిలోకతోపాన్ని భ్రహించి, పెళ్ళిఅయిన కొత్త లోనే ఆవని కోపాన్ని ప్రదర్శించిన తీరు గుర్తుతెచ్చుకుంటోంది తార. ఆ తర్వాత...

కు తెలియ. నేనెందుకు వెళ్ళున్నాలో నీమీ. ఈ లోక లాల్లే నేను అమ్మో నాన్వలకు చెప్పిస్తాను" "వచ్చు, వాళ్ళెందరేయి, నేను అల్లామా ముంబోనే ఇంచాలని కోరుకుంటున్నాను" "కానీ, వాకు స్వేచ్ఛావాలి. కష్టపడి ఆ యిట్లు మరణోసమే కళ్ళించాను." "అయితే ఆందరం కలిసి అక్కడే ఇంచాలి" "నాన్నకు ఆ ప్రాంతం జన్మలేదు. ప్లీగా జండర్లీకీ మానం అంటారు మీదా..." "నాకు రావాలని లేదు." అంటూ తను కించికింది వెళ్ళి పోయింది. అనుచున్నంత వని నేసారు చిలోక తారతో ఆ నెంబావణ ఆందరిమించునా తెప్పి! అత్తగారు బాధపడ్డారు. "కొత్త కోడల్ని కొన్నాళ్ళయినా నా కళ్ళముందు వుంచనా బాటా?" అంటూ. "ఇందరివే బాళ్ళని ఎత్తులో అక్కడి పెళ్ళియినార వాళ్ళకి స్వేచ్ఛా స్వేచ్ఛంతలం దీమీగా భ్రతకాలనుకోటం, కొంత ఉంటుం దికదా. మనం లేము అలాగో!" అంటూ నచ్చపెట్టిన బాధ్యతే- "ఎలా ఇది అమ్మాయి అలోచనా? నీ ఆలోచనా?" అన్నాడు నచ్చుతూనే బిమ్మగా ఇద్దరికీ దురగపెట్టవట్టగా. అమాట తనకి బాధపెందింది. ఎం దుతరగించడమా, చిలోక వల్లెకదా, కొత్త కోడల్ని అయిన తనమీద నేరుకాపురం కోంచా అన్న నిందకవించి అనుకుంది. తవారనుయంలో నోర్చుకుని- "లేదునాన్నా... నేనే తనకి నచ్చుం వున్నా... ఇట్టంగా కట్టుకున్న ఇద్దరి... వాళ్ళ అమ్మి ఒప్పోతుంటేమీ, మీ దగ్గరే ఉంటుంది." "దూకదా బాధగారు మా అమ్మాయి ఎలాంటిదో" నాన్న అన్నాడు. ఆయన మోటాబక నాన్నా బాధపెందిఉంటారు. అం దీకే వెంటనే అనేసారు. "అమ్మి ఎం మాట్లాడలేదు." ఆతిరికి

అందరూ, "మీ ఇద్దరి జన్మం ఎలా ఉంటే అలా వెయ్యండి. మీరిక్కడవున్నా సుఖంగా బిల్లాపోవర్ని కని మాకు పారె య్యండి చాలు" మామగారు అన్నాడు. "మని మాతో!" అమ్మ అంది అప్పుడు- "కవలర్ని కని వెళ్ళోకటి యిల్లి వాళ్ళు ఏ బాధపటం లేక చిలక గోరింకల్ల ఉంటారులే విచిదా" అంది అత్తగారు.

అం దరూ నచ్చుకోటం వరకూ బాగానే ఉంది. తానీ నేను మాత్రం "రాను అక్కడే వారిలో పాటే ఉంటాను" అని అధికంగా తెప్పిస్తాను. దాంతో అందరూ ఆనందిం దినా శ్రీవారు మాత్రం అతిగా నాలుగులో అయి మాట్లాడలేదు. అఖిరికి అందరూ కాంక్షమైతే నేనీ నన్నూ ఒప్పించి, వేరిం దీకాపురం వెళ్ళించారు. అంత మొంది మనిషి చిలోక. తనకు అవల్గించి తను సంపాదించేటటు ఎవరువారిని నొప్పించో వచ్చిందో మరో అందుకే తనకా భయం ఈ సినిమా విషయంలోనూ ఏం జరుగు

తుందో అని. ఇలా ఆలోచిస్తూ తార తల నొప్పి తెచ్చుకుని మంచంమీద వాలి పోయింది. రాణి మందలించిన లేవ లేదు. *** తన కేరీలో కూర్చున్నా చిలోకకి ఆలోచనలు అగలేదు. పులేస్తామీ వడ లేదు. సరిగ్గా నమయానికి కుమార్ గుర్తుకు వచ్చాడు. కుమార్ కూడా చిలోకతో రదువు పూర్తిలేసారు. ఇంజనీరింగ్ నెచ్చున్నాడు ఒ పెద్ద బండర్లీలో. చిలోక వాళ్ళి ప్లాకర్లీ మరీ అంత పెద్దది కాకపోవటం. తన ఆవసరమా లేకపోవటం వలన ఆతను అక్కడ స్థిరపడ్డాడు. మంచి వ్యక్తి అందం, అభిమానం. ఆలోచన. నెచ్చుచి తనం అప్పీ ఉన్నాయి అతనిలో. కుమారకి చిలోక. చిలోకకి కుమార్ వలంబోచ్చుకుంటూ, ఏ విషయం వారిపెట్టుకోరు ఒకరినుంచి ఒకరు. చిళ్ళ పెళ్ళిలోనే తార ప్రాండు గీతలో వరిక యం పర్చి ప్రేమంగా ప్రేమగా మారంది. అవసరం అవకాశం సమయం వచ్చినప్పుడే తను ప్రేమ విషయం చెప్పా మని అతడు కుమార్, చిలోక దగ్గర ఆ ప్రస్తావన ఎత్తకుండా. గుర్తుకు వచ్చిన తడవుగానే చిలోక ప్రానలేసాడు కుమారకి. వెంటనే రమ్మను మని. ఎంతో అవసరం అయ్యింతు ఉంటేతానీ చిలోక తనలోలా రమ్మవడని కుమారకి తెలుసు! అందుకే "మలో ఆరగంటలో వచ్చి వాతాడు చిలోక ముంపుకీ. వస్తూనే అదుర్దా- "ఏదా, అంత అర్థంబూగా రమ్మ న్నాన్వ? ఏం జరిగింది? తెల్లాయి తార బావుందా? అమ్మి నాన్న బుకూలాసామేకదా!" వర్ధంలా మరీచిందేమీ ప్రశ్నలని. "అబ్బ, అందరూ ఒరేనే లేదా నీ కం గారు మందా.... ముందు అలా కూర్చో, నీళ్ళు తారు. ఆ తర్వాత దీ తీసుకో. ఆతర్వాతే ఆనలు విషయానికొ వ్తాం. " అంటూ అది తెప్పించాడు ప్యూకీ చేత. కుమార్ అది తాగటం గలగట పూర్తి చేసివచ్చాడే- అతని, హడావిడికి చిలో కికి నవ్వాగించి కాదు. పకవకా నవ్వేదు. అది చూసి కుమార్- "అమ్మయ్యే సువ్యంతలా నవ్వావంటే చెప్పింది నీనియనీ మేటర్ కాదన్న మాట... అయితేనీం? చెనీ యీకా క్షే ప్రాసీడే భయం..." అన్నాడు మజాగ్.

"ఏం లేదునా, బిమ్మ చిల్ల వచ్చింది. మెచ్చు మీ తెల్లాయి అంది దాన్వో ప్రాణమీ అదోమీ కదా. "కదా" "అమ్మిదా ప్రదర్శనకు ఒ ప్రక్కాతే చెల్లెల్ రవితిజ బుకూలు జరిగింది. అం తకు మందే తాళ్ళ గురించి ఆయన విన్నావటం. తన బిళ్ళలో "అమేకే ఇచ్చరా" అనే బిళ్ళలో అమిని చిలోయ న్నా తీసుకుంటాననూ వచ్చాడు." "మరింతెందుకు ఆలోచన, సరే అన్నారా?" "నెచ్చు తెప్పియ్య ప్రార్థిగా, అప్పు దుకదా నీకు మళ్ళీ అర్థమయ్యేదే" "సరే నెచ్చు" "కానీ ప్రాణం వచ్చి పడింది." "ఏం పారితోకికం మెచ్చున్నారా?" "అదిమాదా కాదు. పకవకా లక్షణిస్తే నవ్వాడు. అదు లక్షణి పూర్వీ కూడా తెచ్చిల్లాడు. ఎక్కిమీకీ మీర తారని పైనే తెచ్చుకునా" "ఇంకీలే తోబిగానే బూటయిన తాన్వో. అదీతాక పెద్దపెచ్చు తెల్లెల్లర వర్ధిమనంకల్లో ఆతికి, నిజంగా నీవే లక్ష్మిపెళ్ళోదిరా. మా తెల్లాయని పెళ్ళి చేసుకున్నావ్. కళాయలు ఎలాగు వగా తాయలేకదా. వాళ్ళని బిళ్ళోకం వలన ఏలో ఒకరోసా సంపాదక తారం. నీరు. ప్రతిష్ట అన్నీ పట్టాయి. బాకీం, ఇంత మంది విషయాన్వితం బాధారంగా తెప్పిన్నావ్" అన్నాడు కుమార్. "కానీ తార ఒప్పిలేంటేమీ. ఆయి నిమ్మనూన్నా పట్టుకు తిట్టి. నీలే అన్నదే అంది" "ఎందుకు?" "అమేకీ ఈ ప్రదర్శనకు, నాలుగుం. నలునలు ఇంటే జన్మం కేవల అక్కడ తల్లి దండరుల బలవంతంతో నేనీమీ. అక్కడ అవి చచ్చి తెచ్చుకుంటూ నీంం బిమ్మకు కూర్చుంది." "అనేమిటి? మని మెచ్చు ప్రదర్శన బాగానే యిచ్చిందిగా" "అదీ నా బలవంతంతోనే ప్లీగా ఇదే అజరిసారి నా ప్రదర్శన నోకానం" అంటూ మరీ వచ్చింది కేవలం. ఇంతలో ఈ తాన్వీ వచ్చింది. నేను తెప్పిలా వచ్చింతుకునే స్థిలో లేదు. ఆయనమో వదికోపెట్టడంలేదు. నాకూ నో అనటానికి మరీమాటెంటే దనుకో. ఎందుకంటే, చిలోకకి తాన్వీ. వదిహేను అత్తలు ఒకరినా అయం. ఇదీ నా పరిస్థిత" "మళ్ళీ ఆయనెప్పుడు వచ్చిస్తాడు?" "రెండు మూడు రోజుల్లోనే..." "ప్రాసీ నేను వచ్చిపెళ్ళిగా తెల్లాయికి?" "నిన్ను తిడుతుంది" "మరేలాగ?" "అదే ఆలోచిస్తూన్నా" "ప్రాసీ, గీత లేక వెళ్ళిక్కి" "గీతా, గీత ఎవరూ?" (ప్రాంతం)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

11

జరిగిన కథ

విశేష ఆదరణ ఎలా ఉంది అర్థంకావలసింది. కేవలం హుచ్చునా ఆలోచనలు అగలేదు. ఇంతలో కుమార్ గుర్తుకు వచ్చి సంహారానికి వెంటనే రమ్మనమని ప్రాణ చేశాడు. వెంటనే వచ్చి చాలిన కుమార్ తో, తానెంతో వివేకంగా చెప్పాడు విన్నది. ప్రాణ తనే చెప్పిచూస్తానన్నాడు కుమార్. తానెంతో చిరునవ్వుతో, అలాగే రచిత జనకులా తిట్టించని వివేకంగా విన్నది. మరి గీతగీత చెప్పిస్తాం అన్నాడు కుమార్. గీత ఎవరూ అన్నది ముందుగా విన్నది గుర్తుకువచ్చింది. గీత, గీత ఎవరూ? అంటూ అడిగాడు విన్నది. ఆ కథాంత...

"ఓ రేయీ వూలే, ఎదగనట్లు అడుగు తాచేరా? గీత తెలిసా, నీ భార్య ప్రేమ, క్షేత్ర ప్రాధాన్యం..."

"అది తెలుసు! ఆ గీత నీరే తెలుసా అన్నది నాకు తెలియదు..."

"అమ్మ... అమ్మ..."

"నాకు తెలుసునా? నీ లవరి! యామి ఎలా కలిగి?"

"అలా సారీరా, నీకు అవకాశం, నమయం వచ్చినప్పుడు చెప్పమని ఆశాను అంటే!"

"అట్టే అల్లెచీ, అట్టే అల్లె చీ..."

"అప్పుడూ, నీరే తెలుసు"

"ఎందుకీ?"

"అదే అమ్మ నా లవరి అని!"

"నాకు కాదు, మీ వెళ్లాలికి తెలుసు! అలాంటి దాన్ని ప్రోగ్రామ్ అవగానే అదగినట్లుంది ఇద్దరూ మా ఇద్దరి దగ్గరనుంచి వెళ్ళింది. గుర్తుకువచ్చింది ఆత్మ దుష్టు. కెంబిమీద కూర్చుని కుర్ కుర్ తాడుకుంటుంటే చూసాము. సంగతి అర్థమైపోయినా దీక్షితే చేయటం ఇష్టం లేక వెళ్ళిపోయాము"

"ఎ యామి సారీరా..."

"వర్తమానంగా, మేము ఒక పుస్తకం అలా చేసినాళ్ళమే. ఆరవారే మీరూ కనుక్కున్నారూ" అన్నాడు నవ్వు అందినది. గీత చెప్పే తార వింటుందా?"

"వివేకవచ్చి"

"అంత మొందేసింది, అయితే ప్రాణ లేరా అమెని ఇచ్చింది పెట్టకు. ఈ ప్రదర్శనలే ఇష్టంలేదంటున్న అమె నడకగా ఎం చేస్తుంది ఇష్టంలేకుండా. చాలా సందారం చేసుకోండి, ఎవ రోపమో మీరు గోదవలు ఏదటం, స్వర్ణం తెచ్చుకోటం ఎందుకు?"

.....

"పైగా నీనిమా అంటే అర్థం తెలుసు కదా? పిళ్ళ, నీతి, మానం, అట్టి వదులుతుంది రావాలి ఆ పిళ్ళలోకి అని అంటారుకదా ఆ సందర్భాలు. మరి అలాంటిది, తెలిసి తెలిసిన తారని

పిల్లయినా బలవంతంగా దించటం అన్నది ఎమంత మంచి పని చెప్పు?"

.....

"అక్షంకు, పేరుకు, అవకాశానికి. ఆశాపది, అక్షయమైన ఇల్లాళిని గడవదాటు నీయకురా! ఆ పిళ్ళ మందిరికాదు, కాకుండా ఎగిరినట్లుతారు లేకనీని. నీంసారాలు పాడుచేస్తారు. కావుతాలు

కవాలగద తారు. భార్యవర్తన వివేకానికి ఎవరో ఒకరు వెబిల్లిపోతారు ఇంట్లో, అమెలో. సహజంగా ఈ పిళ్ళ పరిస్థితి ఇంటి, తెలిసి తెలిసి అడుగుతోవ్వటం ఎందుకురా? అమె జీవితం పాడుచేసినవార వచ్చతావు. పైగా నీకు మనశ్శాంతి ఉండదు." అంటూంటే-

"స్టానిట్..." అంటూ అరిచాడు విన్నది.

కుమార్ ఆశ్చర్యపోయాడు అతని అరుపుకి.

"ఎ నిర్ణయం నేనే ఆలోచించుకోక నిన్ను నా తెచ్చి ప్రాధాన్యం నలవో అదగటం నాదే బుద్ధితక్కువ. వింటున్నాను కదాని రాంగోరూట్ సంహారాన్ని నీకులు

చెప్పిస్తావు. ఎంతయినా నీవు మూడిం కదా, కుళ్ళు, తర్వా, పొడుమోర్చింది నా అప్పిస్తావు అవకాశాన్ని మానసినికి, ముందు మందిగా నలవో అప్పున్నాను నుకున్నాను. కానీ, నీలో క్షేత్రంలో కుళ్ళు పోటు చేసుకుని తప్పుడు అర్థాలు, తప్పుడు నలవోలు ఇస్తావనుకోలేదు"

"నేనన్నదాంటే తప్పింతుందిరా? ఆ పిళ్ళ దరిల్లపూగట్లు పిళ్ళ అన్నాను. వెళ్లాలికి ఇష్టంలేదు కాబట్టి. అమెని వద్ద అన్న అవకాశంలో బలవంతంగా తొడ్డుకురా. కళ్ళుద్రి వదకురా అన్నాను. అది నీ స్వేచ్ఛాకుండా, ఓకేయోలిలాపిగా చెప్పటం తప్పి!" నవ్వు చెప్పి అడిగాడు.

"తప్ప నీది కాదు. నీ నలవో అదగటం నాదే తప్ప- ఇంక దయచేయి" కోపంగా అరిచాడు.

"వెళ్లాలి కానీ, ఈ విషయంలో ఆన వనరుగా సంసారాలు కూర్చుకోవటం తెలియవచ్చి." హెచ్చరిస్తున్నట్లుగా అన్నాడు.

"నాకు అంతా తెలుసు! అయినా, నాకు కావలసింది అమె ఉన్నది, అది వచ్చి" మొండిగా సమాధానం ఇచ్చాడు విన్నది.

"భార్యని అందలం ఎక్కిస్తే, ఆ తర్వాత ఏదేమిటి భర్తే అమె నులం నీకు దుబంకా మిగిల్చుకుండా చూసుకో! ఒక దీమాత్రం విజం. నీవు ఆకందినట్లుగా అమె ఉన్నది మాట ఎలా ఉన్నా నీ వక సం మాత్రం జరగటం తాయం. ఎందు కంటే ఆ పిళ్ళ. ఆ నీ నిమా పట్టులు, ఆ క్షేత్ర అటువంటిది!" మలోసారి హెచ్చరికగా చెప్పింది కుమార్.

"అం... నా నరే, అమె గొప్ప నది అర్థం వచ్చి నా కోరిక, వ్యయం! ఈ అవకాశం వదలనివ్వను. అమె నడిగా ఎదగలానికి నేను ఎంతటి త్యాగాలు చేసుకుంటున్నాను నా వెనుకాడను. ఏం జరిగినా నరే, దివసికి కాపురం కూలిరా అమె పిళ్ళలో నన్ను వదిలేసి మరెవరితోనో నెదలయిపోయినా నాకేం భాదలేదు. కానీ, నా పట్టుకు నెక్కటి. నా భార్య హీలోయిల్ల తెలియాలి చట్టాలో"

"అంతేనా నీ నిర్ణయం"

"అంతే!"

"నీన్నోకో నీ ఆవరించింది, ఆలోచించుకునే క్షే, వివే యుక్తి నశించింది. అనక నువ్వు తీసుకున్న గోతిలో నువ్వే వది ఎదుర్కొన్న. అంతా నీకు అర్థంకాదు ఎవరి నీకులు మాటలు, వస్తాను. దివసిగా ఒకమాట. నీ నిర్ణయం నీరయనప్పుడు ఇంకెవరినీ కూడా నాలా సంహారానికి పేరు చేసి పంపకు. ఎం

దుకంటే, అందమైన భార్యని వలంగా నీనిమా పిళ్ళకు అప్పుగిస్తాంటే దబ్బుకోసం ఒప్పిస్తే చెప్పింది ఏ బుద్ధి అమె వాళ్ళయినా" అంటూ మలోసారి, మలోసారి హెచ్చరించింది కోపంగా వెళ్ళిపోయాడు కుమార్. హైదరాబాద్ మాట్లాడి దటం విశేషికి సర్దుచేసు. అందుకే ఆతను వెళ్ళున్న వైపుకే కోపంగా చూస్తూ వచ్చి కానెక్కో బాంబులు వైపుకి ప్రానిచ్చాడు. మనసలాగోయిస్తున్న అలోచనలు తెగనప్పుడు ప్రకాశితకాశం. క నిర్ణయం కోసం, వేంటిగా వచ్చి అలా అక్కాంకెంట్ కెంబిమీద కూర్చుని సినిమా "రెక్కో పీలుస్తూ గాలివదులుతూ నిర్ణయం చుకోవటం విన్నది మొదలుపెట్టి అలా వాటి.

***

"నామే తార..." అంటూ వచ్చింది గీత సదాసరి వెబిల్లిపోతే.

"నామే... ఎదుటి ఈ సర్దుక వివేక!" అంటూ లేచింది తార నవ్వుకు-

గీతవచ్చి అమె పట్టు వెబిమీద కూర్చుంది.

"ఎదుటి అలా ఉన్నా? ఎట్టినా వివేక పమా?" తారని ప్రోత్సాహించి అడిగింది రిటికిగా గీత.

"ఎంతే! అలాంటి భాగ్యంకూ దానా?" నిర్దురంగా అంది

"మీ అలావున్నాడే నీరంగా, నరీ గినట్లుగా, బైర్లగా, అప్పుడు నిన్ను విదులపోనివ్వకుండా వేసి." అంది రిటికిగా గీత.

"రీ ప్రాణే... నీరువచ్చివచ్చి పాడు మాటలే కానీ, మందిమాలులావు కదా.. నీరేమీమా అడిగితా... రీ..." అంది దివసోపంగా.

"నరే, నాని పాడుమాటలే, ప్రాణి నువ్వు మంది మాటలు చెప్పి వంటాను" అంది. అమెచేరిన అందుకుంటూ రాస్తూ-

"నరే చెప్పినా, అంతాదిని నలవో చెప్పిస్తాకదా" అంటూ దాన్ని ప్రోగ్రామ్ ఇచ్చిన దగ్గరనుంచి ఈ మర్ణాంతలో జరిగినవంతా చెప్పుకోగింది. వివేక తనమీద అలిగింది, తన మీద ఆన ప్రాణవనలిజమ్ మీద, తన అదివచ్చి మీద ఎంతో అకలు పెట్టుకున్నాడని. తానితనకేవలంలేక అంగీకరించుకునేదని, అందుకే ఇద్దరిమర్యా నున్నా, కోపాలు, ఎదమొజులు. పెదమొజులు వచ్చాయని" ఏదుస్తూ చెప్పింది. అంతాని-

"కాపురం మీ వరకే మీ అమ్మగార్లు లకనుగణంగా అట్టుడు, నాళ్ళ అమ్మగార్లు న్వులకు అనుగణంగా కోరలు తిలే రారీ కాదు. అయితేనేం మీరిద్దరి అదిపోయాలు అలోచనలు చేసి చేయగా ఉన్నాయి. ఇలా దేవాప్తిప్రాణాంతో, వేదవేదలు వని అలోచనలో సంసారాలు తదటం, కలిసి ఒకమాడుకింద ప్రకటించు తారా కష్టం, మనశ్శాంతి, అనందం. లేక మర్చురంగా ఉంటుంది జీవితం" అంది.

(ఇంకావచ్చింది)

ఆశల వలయం

జి.కామలక్ష్మి

12

జరిగిన కథ

కుమార్ ఇచ్చిన సంహతు విశోధకు కోపంవల్లంది. కుమార్ను తిట్టాడు. శ్రేయోలి తామిగా తను అన్నదాంట్లో తప్పులేదని కుమార్ ఇంకా అర్థమయ్యేట్లు చెప్పాడానికి ప్రయత్నించాడు. కానీ విశోధ కోపంగా కుమార్ను వెళ్ళమని చెప్పాడు. అయినా వెళ్ళేముందు మరొక్కసారి నీ నిర్ణయాన్ని మార్చుకోమని హెచ్చరించాడు కుమార్. విశోధ నిర్ణయం మారలేదు. నడవగా వచ్చిన గీతను చూసి ఆశ్చర్యపోయాంది తార. విశోధ నిర్ణయాన్ని గీతతో వివరించింది. అతర్వాత...

"ఎలాగే మరీ? ఇప్పుడేం చేయాలి నేను! హాయిగా సంసార జీవితాన్ని జనరల్ లైవ్ని ఇజ్జలు స్థానాన్నే నేను కోరుకుంటున్నాను. తను, నన్నో సటిగా, ఆగ్రేజేడో చూడాలని నిలపాలని అనుకుంటున్నాడు. ఈ విషయం తేలే వరకూ దిశాకులు తప్పు" అంటూంటే, "అవునువదా, అందుకే ఎవరో ఒకరు మరొకరితో కాంప్లైజ్ అయిపోయేలా ఉండాలి. ఎలాగూ మగవాళ్ళు మన మాటలు గెలవనివ్వరు. కాబట్టి నువ్వే" అంటూ ఏదో అనబోతున్న గీతమాటలకు ఆడువనస్తా.

"అంటే, అంటే, నేను అతనితో కాంప్లైజ్ అయిపోయి, నటిగా జీవించాలా తెరమీద!"

"అందులో తప్పించుకుంటే? అందానికి అందం, టాలెంట్, గ్లామర్, అవకాశం, అన్నీ కలిసి వచ్చాయి. పైగా భర్త ఎంతో జీమెంట్, కోవర్సెవ్ ఎక్కువగా ఉంది. మంచి రెండులు ఏమీ వచ్చినా ఇందంతా అతని బలవంతంతోనే జరుగుతోంది కాబట్టి. లేవు పొద్దున్న ఎటువంటి ఏ నమస్క వచ్చినా అతడే బాధ్యుడు, నిందితుడు, కారకుడు అవుతాడు అంత కదా..."

పెద్ద వడియా, స్వభావం లేనిదే ఎవరూ ఎవరినీ దింపరు అన్నది నా నమ్మకం" అంటూంటే, "అంటే... నీ భర్త కూడా" అడిగింది ఆశ్చర్యంగా గీత. "అన్కోర్స్ అయినా మూడేకదా!"

దబ్బాక ఎందుకుండదు. పైగా కష్టపడకుండా లక్షలు వచ్చి వదుతుంటే, ఏం చేద్దా?" అంది కుమార్.

"అలా అనే నువ్వనుకున్నా అవకాశాలు మూత్రం అందరికీ రావే, పైగా అతని ఎంకరేజీమెంట్. ఎలాగూ అతను నీ దారిలోకి రాడు. అందుకని, నువ్వే అతని మాట వివరం చెప్పు."

"....."

"వాకే ఇలాంటి అవకాశం వస్తే వదులుకోను నీలాగ గుడ్డిగా, పిచ్చిగా మూర్ఖత్వంగా, ఆలోచించి. ఇదిమూత్రం గోల్లినీ రాన్స్ లాంటిది నీకు."

"అదికాదే, నా ఆలోచన ఒక దక్కని ఇల్లాలిగా..." మాట మధ్యలో గీత కబో చేస్తూ,

"ఏమిటే ఇల్లాలి గొప్పతనం... రదుష్ట, పెళ్ళి, పిల్లలు, కాపురం, అందరూ వెలగిపోతే! కానీ, కళకు అంకిత

వ్వది కళాకారులుగా మిగిలేది, జనంలో గుర్తింపుపొందేది, లేవు వస్తే వలానా మనిషి అని చెప్పుకునేది ఎవరినీ? బాలెంజెర్ ఎంట్ పాపులర్ వ్యక్తులనేగా! అలాంటిది మంచి అవకాశం. అందం, అర్చిష్టం, అంద, అన్నీ నీకు తగిలాలి! అర్చిష్టవేతం ఒకేసారి వచ్చి తలుపుతడు తుండటం... అదేదరికై లేవత తలుపు తీసేదాకా వదే వదే తలుపుతల్లి మరీ తొందరపెట్టుండటం. అలాగే అర్చిష్టం అందలమెక్కిస్తానంటూ నీ భర్త రూపంలో వస్తే, మనస్సుపై బురదలోకి లాగుతానంటోందిట నీ బుద్ధిరూపానవచ్చి. అలా ఉంది నీ లోగీతం. నా మాటవి విశోధి రాగానే నీ అంగీకారం చెప్పియ్య. ఆగ్రే మెంట్మీద పైనే చేసి మంచి తారని అనిపించుకో. తారగా వెళ్ళిపో తెరమీద నీ బాలెంట్ మాటించుకుని" అంటూ అవేకంగానే క్లాసుకునుకున్నా అందులో కొన్ని పాయింట్లు మూత్రం అమె బుద్ధికి ఎక్కి ఆలోచించవచ్చున్నాయి అన్నట్లుగా తారని గీత గమనించుకోలేదు.

తార ఆలోచనలో పడింది. గీత మోసంగా కూర్చుంది. "సారేనే నిన్ను నొప్పిస్తే... మంచి అవకాశం, అర్చిష్టం సెంటిమెంట్ పేర

"అయితే..." అంది తార మళ్ళీ తన గీత బయలుదేరింది. నీబాటకొంది. తార అలాచూస్తూ నిలబడిపోయింది.

***

విశోధ వచ్చాడు. రాత్రి బోజులయినాక వెళ్ళి తనొక్కడే తలగడ తీసుకుని హాలులోకి వెళ్ళి వదుతున్నాడు. భోజనం.

తార తన రూములోకి వెళ్ళి వదు కొంది. అతనికే యింతా కోపం తోలేదని గమనించింది. అతమా అమె ఇంకా తన దారిలోకి వచ్చినట్లుగా లేదు అని అనుకున్నాడు. ఏ నంగుతీ పొద్దున్న తన్ను మళ్ళీ ఈ రాత్రిపూట ఎత్తకూడదని విశోధ నిర్ణయించుకున్నాడు. మళ్ళీ ఆ బాటకే ఎత్తి అతన్ని మరొక బాధపెట్టుకుందని. అయినా తనంతా ఏమీ ఆలోచించుకోలేదు. ఏమీ నిర్ణయించుకోలేదు. అయినా తనంతలానే అడిగాకే మళ్ళీ ఏ నంగుతీ చెప్పాలి కానీ, తనకుతామూ ఏ విషయం కదవకూడదు అని తార అనుకుని వెళ్ళి మంచంమీద కాకిపోయింది.

రాకే బోజనంకొనిచ్చి వంటలున్న పిల్లి, వచ్చి అన్నబోట్లై లైట్లు అప్పటిమీదే మరీ, తను వెళ్ళి వచ్చి వదుతుకుని వదుకొంది.

ఉదయం వెళ్ళబోయేముందు విశోధకి డివిన్ వచ్చింది తార. అతను తింటూ-

"నువ్వు తిననా?" అంటూ అడిగాడు.

"నువ్వు తిని వెళ్ళు. ఇక అతనినిం దినవ్వదు నేను తింటాను" అంది.

"లేదు నువ్వు నాతోపాటు తిను. నాకు అప్పుడే తృప్తి" అన్నాడు. అమెకే తనే ప్లేటుపెట్టి వచ్చిస్తా.

"తార కారనలేక తినటం మొదలు పెట్టింది. తినటంలో పొలమొరింది అమెకే. గుబుక్కున లేచి అతను అమె వెళ్ళమీద కొడుకూ మంచినీళ్ళు తాండాడు.

"మెట్లా తిను, కంగారులేదు నేను నీది పూర్తయ్యేవరకూ తోడుగా ఉండి ఉంటాను." అంటూ ఆస్పాయంగా అన్నాడు. అతనికే అమెపట్ల అంత అనుభావం, ప్రేమ, మమకారం, అంతకన్నా అధిమానం.

తారకే కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి.

"కారంగా ఉండా వచ్చునీ?" అడుగ్లా అడిగాడు నీళ్ళు అందిస్తూ. అతనికి తిరియదు అని కారం వలన వచ్చిన కళ్ళిళ్ళు కావని, ఆస్పాయతకే అనుభావంకే అమె స్పందించగా వచ్చిన అనంద భాష్యాలని! అయినా కారనకా అమె అందుకుని తాగింది.

అతను ఏ విషయం ఎత్తటంలేదు. బయలుదేరడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

కానీ అమె అంది!

"రవితేజకి ఫోన్ చెయ్యడం. రచ్చుల మని" అంటూ.

"అయితే నీకీవ్వమేనా?" అడిగాడు అనందంగా.

పొందుకుంటున్నావే. అందరి అడవాళ్ళలా ఇంటిపట్టునే ఉంచాలి అనుకుంటూ నీ బాలెంటిని కళని రంపుకుంటున్నావే అన్న ఆలోచనా, బాధా తట్టుకోలేక నారో అవేకం పెట్టబడింది.... సారేనే... ఇయామే వెర వెర సారే...." అంది గీత.

"అందులో నీవన్నదేం తప్పులేదు. నీకు ఆలోచించుకునే సత్తాని, విశోధపట్ల అవగాహనాభావాన్ని, సంసారం నిల్చుకునే వ్యక్తిని బోధించావు. చాలా ధాంక్స్, నీకే నేను చెప్పన్నాను. ఈ విషయంలో బాగా ఆలోచిస్తాను. ఒక నిర్ణయానికి వస్తాను, సరేనా..." అంది అమె చేతుల్ని ఆస్పాయంగా తన చేతుల్లోకి తీసుకుంటూ.

ఆ తర్వాత ఇద్దరూ కలిసి డిఫిన్ చేసారు. దీ తాగటం పూర్తయ్యాక.

"మరి నీ వెళ్ళినా?" అడిగింది గీత.

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

13

జరిగిన కథ

ఏదీవయానికైనా ఇద్దరలో ఎవరో ఒకరు కాంప్లైజ్ అయిపోవాలి. లేదంటే కలసి బతకడం కష్టం. అలాగే ఆడవాళ్ళుమాట ఎలాగూ వివరు మగవాళ్ళు అందులోనూ ఆతని ఎంకరేజీమొంటుతోపాటు మంచి ఆవశాకం వచ్చినప్పుడు నువ్వే ఆతని మాట వినడంలో తప్పించేదు అంటూ తారకు నచ్చబెట్టవచ్చింది గత. తర్వాత తార ఆలోచనలో వడింది. మర్నాడు ఉదయం విలోడ్ ఆఫీసుకు బయల్దేరేముందు రవి తేజు కమ్మని ఫోన్ చెయ్యమంది. నీకిష్టమేనా అన్నాడు విలోడ్. ఆతర్వాత...

రవి ఫోన్ చేశాడు ఆడవాళ్ళకు ఉండకూడదు. ఎందుకంటే ఆవి పుట్టితేనే చెప్పింది. అట్లాంటా కలిసిపోయింది.

"అంటే?" అక్కర్లేంకా అన్నాడు.
"అంటే ఏమిట... కాంప్లైజ్ అనేది అనేది వ్యక్తులతో ఆడవానికి అర్థమైనది. కాంప్లైజ్ అయినచే జీవితం ఆడవానికి అర్థమైనది అన్నది నేననే చెప్పాను" అంటూ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

"ఏదీవంగా అయితేనే ఆమె నరే అంది. ఇప్పుడు మాటలు పొడిగింపకుండా ఆమెని చెప్పకొట్టకుండా చెప్పిపోవటమే చెప్పింది. లేదంటే కథ మొదటికి రావచ్చు! తర్వాత ఆమె ఆశించిస్తుంది. ఎక్కడో అవుతుంది! రమ్మూ, చోడూ, మలుకుపడి, అలిమోసులను. రసవంతం తనని పోషించుకుంటూ ఇంత మంచి వని చేస్తున్నామను" అని మనసులో అనుకుని. ఇంక ఆలస్యం చేయకుండా బయటకు రవిపోయాడు విలోడ్!

***

ఆ సాయంత్రం రవితేజతో సహా మర్నాడు విలోడ్. రవితేజని కూర్చోబెట్టి తను లోపలికి వచ్చాడు. తార ముస్తాబు వుతోంది. ఆమెకు తెలుసు ఆతని నం గత, మర్నాడు అయినా ముస్తాబుచేయిస్తాడు. ఎలాగూ రవితేజతోనే వస్తాడు. అనుకున్నది సాధించేవరకూ వదలని మొండిఘటం అని! అందుకే తన బ్రీము చూసుకుని తయారవటం మొదలు పెట్టింది.

"వెరిగండి... ఇప్పుడు నాకు నచ్చిన భార్యని అనిపించుకున్నావు. త్వరగా వచ్చియ్యి. రవితేజగారు వెయిట్ చేస్తున్నాడు..." అన్నాడు.

రాణిని విలివి కాఫీ డిప్పినట్, ఆర్డర్ ఇచ్చాడు. తను వెళ్ళి మళ్ళీ చాల్డో రవి తేజునిమరగా కూర్చుని నవ్వాడు.

"తార రెడీ అవుతోంది. వచ్చేస్తుంది." అన్నాడు.

"వచ్చాలేమంది..." అన్నాడు రవి

తేజు.
"ఈ రోగా ఈ ఆరోగ్యం చూస్తుండండి..." అంటూ ఇద్దాడు తార ఆరోగ్యం. రవితేజ చూడటం ఆరంభించాడు.
రాణి కాఫీ డిప్పినట్ వట్టకోర్చి అందింది. ఈరోగా తార వచ్చింది. రవి

తేజు తలెత్తియాసారు ఆమెని ఆమె నవ్వుకూ చేతులు జోడిస్తూ నమస్కరించింది. వచ్చి విలోడ్ వక్కన కూర్చుంది. ఆతను ప్రతి నమస్కారంగా తల ఆడించినట్లాడు. విలోడ్ "జీవితం తీసుకోండి. చల్లారపోతుంది" అంటూ అందించాడు రవితేజు ఒకఫైటు. తారకి ఒకఫైటు. వాళ్ళుండుమని తినటం ఆరంభించారు. తను ఫైటు తీసుకుని తినటం ప్రారంభించాడు. తర్వాత కాఫీల వ్యవహారం కూడా వూర్లయ్యాక అసలు విషయానికొచ్చారు ముగ్గురూ.

"ఏమిటా నీకిష్టమేకదా నా ఏక్కరలో అదే 'ఆమెకి ఇద్దరూ!' ఏక్కరలో నడిగా చేయాలిగి?" మరోసారి ఎందుకయినా మందిరిని ఆతని పోర్ట్ కాక ఆమె ఇష్టం ఎంతవరకూ ఉందో తెలుసుకోవాలని అడిగాడు.

తార విలోడ్ని మానంది.
విలోడ్ తారని అర్థిక చూశాడు.
"ఈ, యిష్టమే!" అంది ముఖంగా.

"యితే ఆగిమొట్టమీద సైన్ చేసుకుంటామా?" అంటూ క్లిష్టలోంది తీసాడు.

మొత్తం మీద ఆగిమొట్టమీద సైన్ కూడా వూర్లయింది. మరి బ్యాటెన్స్ గా మిగిలిన వదిలత్తులు రెండు విదతలుగా ఇస్తానన్నాడు. విలోడ్ నరే అన్నాడు అనందంగా. తార ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఆమెకి కొంచెం భయంగా తెలుసుకూ మలుకుగా అనిపించింది. నాట్యం వేరు, నటన వేర్లు. ఆ పీల్చు వేరు. ఈ పీల్చు వేరు. ప్రతిదివిషయాన్ని ఇందులో పోర్ట్రెక్ గా తీసుకోవాలి. కాస్త ప్రీగా మావ్ అవుతూ ధోవతగా మెంజాలి. తొరవగా మాట్లాడగలగాలి. నిజానికి ఆవన్నీ తనకి నెగిటివ్ పాయింట్స్. అందుకే ముఖ్యంగా వచ్చింది. కానీ, విలోడ్ తో ఈ విషయంలో తెలియజేలు. కాపురం కూలి పోయి వదిలిపోయి, కూడా ఏర్పడలేదయింది. అందుకే గత హెచ్చరిక మేర బాగా ఆలోచించి 'నరే' అనక తప్పిందికాదు తనకి. ఒక విధంగా ఆతను తాలా ఆనందంగా ఉన్నాడు. కానీ, తనో నమస్కారంలో తన వలసినవచ్చినంత భయం మలుకు అశాంతి అనుభవిస్తోంది.

"ఏమిటి తారా, అంతగా ఆలోచిస్తు

రండి. తారగారు అనే పిలుస్తారు. అంటూనే, మర్నాడు విలోడ్ కలిగించుకుంది.

"అదేంటండీ, మీరు పెద్దవారు. సైన్ తారకి తండ్రిలాంటివారుకూడా. మీరు తార అని పిలవటమే మాకిష్టం. సైన్ మా అభివృద్ధి కోరే మీలాంటి వ్యక్తులు మాకు బాగా అప్పులు కూడా అన్నాడు.

తార నవ్వి "వచ్చాలేదు, మీరు ఎలా పిలువతే అలాగే పిలవండి" అంది. ఎందుకంటే, ఎలాగూ విలోడ్ తెలివినా తండ్రిలాంటివారు అంటూ వరస చెప్పిస్తాడుగా, యింక భయంలేదు. అని మునుపలో అనందవడే అప్పుడప్పుడు విలోడ్ కూడా తెలివినానే మాట్లాడగలవన్న మాట అనుకుంది.

రవితేజ జీవించాడు. బ్యాటెన్స్ సైన్ తను గెలుపుస్తున్నామను! "అయితే రేపే యాడే యిచ్చేస్తాను. ఎప్పుడీ అప్పు పేదరలో వచ్చేస్తుంది. ఈనెల వనిమంది వర్క నేర్పించటానికీ, చెప్పబాకీ, రైలాగే రిహార్షర్స్ చెప్పించబాకీ, రోజూ వస్తాను. ఇంకా చెప్పమంది ఒక పెద్దవారిలో పూర్తి చేసిస్తాను. ఈనెలమాటాకిపోర్ట్ మొత్తం ఒకేకా? అన్నాడు.

"ఒకే." అన్నాడు విలోడ్ అనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతూ.

"మీరుకాదు అమ్మాయి ఒకే అంటే నాకు అనందం వరమానందం" అన్నాడు రవితేజ.

"నరే మీ యిష్టం. మీరెలాంటి అలాగే... నాదేమింది?" అంది

"అందరూ పాత ఆర్టిస్టులే! ఆటర్లు ఇద్దరు హీరోలూ కూడా ఎటార్టి వాటి డ్రీ కార్త హీరోయనిని పరిచయం చెయ్యాలనే నిన్ను ఒక చేరుకున్నాను... అందుకే నాట్యంలో ప్రవేశమయ్యాను. నటనలో కొత్త కాబట్టి, రెస్టితో నేనే నిన్ను ఎంకరేజీ చేస్తున్నాను కాబట్టి. ఓ డైరెక్టర్ గా నీరు రిహార్షర్ నేర్పించడం చేస్తానని అన్నాను. ఇద్దరికీ భవిష్యత్ నిలబడాలి. మంచిపేరు రావాలి. కాబట్టి, నిన్ను" నేను తర్చిడు ఇచ్చి భక్తిగా హీరోయిన్ గా మరల్లానని నా ఇష్టం. తనవ. ఒకటిమాత్రం గుర్తుంచుకోండి. నేను ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా, అన్నా మీ మందిలోనేమీ అనిమాత్రం మర్చిపోవద్దు. ఉంటాను" అంటూ లేచాడు. తార చుట్టే నమస్కరించింది ఇష్టలేకున్నా.

"అమ్మయ్య, నుత్తి వదిలారు..." అనుకుంటూ.

రవితేజని కారు ఎక్కి వెళ్ళవరకూ, విలోడ్ కూడా కూడా ఉండివరి, పంగి పంగి నలూములు చేసేవరి వదిలించాడు. ఇంట్లోకి వచ్చి, "నా ముద్దులభార్య నినీతార అవుతోంది. చోడో ఎప్పుడో వచ్చినట్ వచ్చేస్తోంది పేవరలో" అంటూ వెల్లిట్టోతూ నెమ్మదిగా అంటున్నాను అనుకుంటూనే గడ్డిగా అనిచేశాడు.

తారమాత్రం "రమ్మూచూసో ఇతని అనందం, లేక నిజంగా నేను నడిచి అవుతున్నాననేనా?" అనుకుంది పనే పనే మనసులో.

(ఇంకావచ్చింది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

14

జరిగిన కథ

తార రవితేజ తెచ్చిన ఆగ్రహం కుప్పిడి పైకి వేసింది. రేపు పేపర్లలో యాదీ జ్యేష్ఠుడు ఎట్లంటి అన్న పేపర్లలో వచ్చేస్తుందని చెప్పాడు. ఈ సెల వదిలించి వచ్చి నేర్పించడానికి, డైలాగ్ రివార్చర్స్ చెప్పించడానికి లోకా వచ్చినది చెప్పి చెప్పిస్తూనే ఉంటా బయల్పాటు రవి తేజ. వివేక్ గోటరాణా కాదు ఎప్పటికీదా కా ఉండిపోతే వచ్చాడు. లోపలకు వస్తూనే ఆనందంతో తారను పొగుడుతూ, రేపే యాదీ వచ్చేనుందని మురిసిపోతూ గట్టిగా ఆరిపోతూ, తార ఇంకా బయల్పాటు, నేను నడినవుతున్నానని అనుకుంది మనసులో. ఆర్యం...

రూత్రవేళి ఆమెకి నిద్రవల్లించి గాఢంగా కాసి వివేక్ కి కంటిమీద కునుకు రాలేదు. ఎప్పుడెప్పుడు తెల్లారు తుండా, ఈ విషయం తనవారసుకున్న నారందరికీ ఎప్పుడెప్పుడు చెప్పిస్తామా? పోజులు కొద్దామా? అన్నది ఆతని ఆలోచన. తండ్రితో కూడా చెప్పిస్తానని. "ఇక ముందు తారని తారవిషయాలని చూసుకోవాలి. ఫ్యాక్షరీ పనులు చూసుకోకుండా కష్టం, మీరే చూసుకోండి, అని చెప్పి య్యాలి" ఇలా ఆలోచించి ఆలోచించి ఏ తెల్లారుతూముకో నిద్రపోయాడు. ఉదయం లేచాక, కాఫీ డిఫినీలు గలగలా ముగింది. లోకాకన్నా తానే ముందుగానే బయలుదేరిపోయాడు. అప్పటికి తార ఆడిగింది.

"ఏమిటివ్యాక ఇంత అర్థంకాక కంకారుగా కైముతాకున్నా బయలుదేరి పోతున్నావ్? రాత్రుంకా జాగారం చేసివా అసలటగా లేదా? నాకయితే వళ్ళంతా నొప్పులుగా తీపులుగా ఉంది. బద్దకంగా ఉంది" అంటూ కవ్వినైతే నవ్వుతూ అంది.

"ఆ బాధలన్నీ మీ ఆదాల్లేవేయీ, మాకలాంటివేమీ ఉండవుకదా... అంటూ దిలిపిగా నవ్వి-

"కొన్ని కొన్ని ముఖ్యమైన పనులు న్నాయి. అవి చక్కపెట్టేసుకుంటే మన త్యాంకిగా ఉండవచ్చు. ఇంక అఫీసుజోలికే పోనక్కర్లేదు. అంతా నాన్నే చూసుకుంటారు" అన్నాడు.

"అదినదీ... రేపు ఉదయం పేపర్లో వచ్చేవరకూ ఎవరికీ తెలిసియకయ్యా బాబూ... ఆ రాత్రుంకా కోసమేకదా తమరింత కంకారుగా బయలుదేరు తూంటా! అందరూ పేపర్లోచూడాలింది. మనం చెప్పిచ్చు. సరేనా?" అంది.

"ముందు కాళ్ళకు బంధం వేసేసావా? సరేలే, నీ ఈ దిన్న ఇష్టం ఎందుకు తార నటు అన్నాడు.

అతను అటు వెళ్ళగానే తార లోపలి కొద్ది, ఫోన్ అందుకుంది. గతకి రింగ్

వేసింది. అన్ని విషయాలు చెప్పింది. అటునుంచి ఆమె ఆనందించింది. కంకారు త్వర చెప్పింది. ఎన్నో కలుపు ఎన్నో తీసుకు లుమాట్లాడుకున్నారు. తార భయాల న్నింటికి గత జవాబులు చెప్పి నవ్వు చెప్పిపోగింది.

మొత్తానికి అలాకే గడిచింది. అతి కష్టమీద రాత్రి గడిచిపోయింది.

ఉదయం ఆరుగంటలకే పేపర్ బయట ముందులోనే వివేక్ చెప్పి ఉండటంతో అన్నిరకాల పేపర్లు తెచ్చి వదలారు. అన్ని పేపర్లలో యాదీ వచ్చింది. ఇద్దరితో పాటు అక్కడే ఉన్న రాణికూడా ఆదుర్గా చూసింది. వివేక్ వదవటం మొదలెట్టాడు.

"శ్రీ సూర్య ప్రోడ్యూస్ వారి 'ఆమెకి ఇద్దరా' చిత్రంలో సూతన వరిచయంగా, ప్రఖ్యాత నాట్య కళాకారిణి 'తార' తన పేరుకు ఈ చిత్రంవ్వాలా 'తారశ్రీ'గా మార్చుకుని ప్రముఖ పాత్రని ఇద్దరు ప్రఖ్యాత హీరోల నడుమ వేయను

న్నాదని తెలియజేయుటకు ఆనందిస్తున్నాం. 'కుమారి తారశ్రీ'గా సరసన ఆమెకే. అప్పుకే వదిస్తున్నాడు. ఈ చిత్రం మాదిగి ఈ సెల ఇంకా వదులు సుందరి వైబాగో అరిగి ఒకే పేరూలోలో పూర్తి చేసుకుంటుంది. దానికి నిర్మాత, ఆంజనేయులు, దర్శకుడు రవితేజ. కెమెరా బోసుబాబు.

వదవటం పూర్తిచేసాక వివేక్ కి నోటు మాటలాడేడు. రవితేజకి తెలుసుకదా తారకి పెళ్ళయినట్లు! అయినా, కుమారి అని వేసివేసింది? అదీకాక తారశ్రీగా మార్చినా వచ్చా అనయినా అదగక్కర్లేదా? తన పేరు మార్చిన తారశ్రీగా ప్రకటించేసాడు! మనసులో అనుకున్నాడేకాని పైకి ఆసలేకపోయాడు. ఎందుకంటే తారలో మళ్ళీ ఇదేవంకన ఏ మార్పు వస్తుందోనని భయం కలిగి.

అయినా తార ఆదగిన ఆడిగింది. "శ్రీమతి. తారగారి నాట్య ప్రదర్శన అంటూ ఎంతోమందికి ఈ మధ్యనేకదా వాటింపు వేసింది. అంతలోనే కుమారి ఏమిటి? పైగా తారశ్రీ ఏమిటి? ఇంకా మీకు చెప్పి వేసాదా ఆయన?" కోపంగా ఆడిగింది.

"కుమారి అని అప్పుతప్పువదింది కాబోలు. ఇకపోతే ఒక్క నేమీగా ఉందికదా తార అంటి, అందుకే శ్రీ వేర్చి ఉంటాడు న్యూలైవ్ నేమీలా ఉంటుందని కాబోలు. పోనీ అన్నివిషయాలు తూరి తూరి వట్టుకుంటే మనం ఒక్క మొట్టపైకే ఎక్కరేమం. తెలిసిందా? కుమారి గురించే అడుగుతాను పారపాటేమో తెల్పుకుంటాను నరేనా?" నవ్వుచెప్పి అన్నాడు. "సరే" అంది, "అదీ కరెక్ట్ కదా" అనుకుంటూ మనసులో, మరో అరగంటకల్లా ఫోనుల వద్దం కురిసింది. నాట్య ప్రదర్శనలతో తారకి ఎందరో అభిమానులు

ముందే చాలామంది ఉన్నారు. ఇక నీని తారగా రాబోతోందని పేపర్లలో చూడగానే ఉన్న రెండు ఫోన్లు కూడా వన్ లై వన్ గా, నాన్ స్టాపిగా మోగాయి. కంకారు త్వర చెప్పి, మిమ్మల్ని వచ్చి కలుస్తామంటూ, మాకు ఎట్లైనా ఇఫర్ మీ డైరెక్టర్ గారికి చెప్పి ఇప్పించరా అంటూ, ఒకరు మీకు బాడిగార్లలా ఉండమా అంటూ, మరొకరు అసిస్టెంట్ గా ఉంటామంటూ, మరొకరు మీ వ్యవహారాలను మీ పర్సనల్ లి విషయాలను జాగ్రత్తగా చూసుకుంటామంటూ అవకాశం ఇస్తారా అని, వెలవే యూ, అనీ, మాకు డాన్స్ కల్పించరా అని, ఇలా వివేక్ అందుకున్నా ఆమెకి ఇవ్వమంటూ విసిగింది మరీ ఫోన్

లు వేసారు. తారకి ఆకర్షణ వేసింది. ఒక్క సినిమా యాదీ వివేక్ అంతా? తనకు తెలికుండానే తనతోకంటే అతి మామలు ద్వారా ప్రోగ్రాములు ద్వారా ఎక్కడదా? ఒ మై గాడి అంటుంది ఆ క్రమంగా, కిందికి తోలుతూ ఆనంద మా కలిగింది. చెప్పొచ్చు ప్రకటనలు అన్నిఫోనులు తనకోసం అభిమానంతో రెండుచేపులా మోగిపోతున్నట్లు తప్పిపోయింది అవకాశం కాక కిందికి గర్భవహారా అనిపించింది.

నిజానికి తను గమనించి కాదు కానీ, ఎప్పుడు ప్రోగ్రాం ఇచ్చినా ఏ హాల్ యినా నిండిపోయేది. ప్రా డిక్టోరల్ డారికేమి కాదు కొందరికి, కొందరయితే పాపం నిరుత్సాహంగా వెళ్ళి తిరిగి వెళ్ళిపోయేవారు. చాలామంది అందుకే అదొక్కటే బుకెం చేసుకునేవారు డిక్టేటర్ ని వారం ముందు తన ప్రోగ్రాం పేపర్ లో రాగానే. ఇవన్నీ అమ్మకావ్వలు ఎంతో ఉప్పితప్పిల్లులుకూ చెప్తాంటే తనం చెక్కవేసేవే కాదు. నిజానికి ఏనాడూ సిండుగా కళ్ళూ సటి, ప్రేక్షకు లనీ, చూసేదీకాదు, గమనించే కాదు. కోపం, క్షే, అసహ్యంతోనే నాట్యం ముగించేది. అభిమానులు ఉత్తరా లురాస్తున్నా, రియాక్ట్ అయ్యి కాదు. అలా ప్రవర్తించినా వారి అభిమానం దావక నడిగా కూడా చూపుకున్నట్లునే సరికి చెప్పి అభిమానం, అందాలతో తెల్లారేసరికి ఫోన్లు వేసివచ్చారు. నిజంగా తనంత మార్చాలని తనని అభిమానించేవారిని ద్వేషించేది, తనను ప్రేమించే వివేక్ ని రిందించింది. కళ, కళ వట్ట, కళాకారులవట్ట యింకా అనాలకు వ్యామోహం రావల్సిదన్నమాట. తన అన్ని విచారా అందరితో మూర్ఖత్వంగా రివేకి రవితేజ, వివేక్ లతో నవో యూర్వత్వంగా ప్రవర్తించి మాజి డింది. వివేక్ ఆమెను తప్పి బెంకస్తూ-

"ఏమయింది?" అడిగాడు. "ఒక్క యాదీకే ఎంతో అభిమానుల అభిమానం బయటపడినట్లు అక్కర్లంగా ఉంది" అంది.

"ఇంకా ఏమింది? ముందు ముందు చూద్దామాని. నాట్యప్రదర్శనలతోనే ఇం దన్నీ అకట్టుకున్న సుష్ట ప్రఖ్యాత డైరెక్టర్ కేతెలో మలచబడి ఎంతోపు నటనను అందించగల్గుతూ మంచి నడిగా అతి త్వరలోనే గుర్తింపు తెచ్చుకుంటావో చూద్దామాని... నిన్ను అప్పుడు నేనెలా కాపారలో ఏమో. ఈ విధంగా యాదీకే ఉద్దేశాలాగి బయట పడిన అభిమానులను చూస్తే, నీ వట్ట నేను చాలానే జాగ్రత్త తీసుకోవాలి వస్తుంది" అన్నాడు. ఇద్దరూ వకచోటా నవ్వుకున్నారు. ఒకరికొకరు ఆనందం ఇద్దరిలోనూ లోలు వేసుకుంది. అంతలో రెండుకార్లు ఇండిముందోచ్చి ఆగాయి. మళ్ళీ రెండు ఫోన్లు కూడా అనే నమ యానికి రింగువసాగాయి.

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.కామలక్ష్మి

15

జరిగిన కథ

తార సినిమాలో నటిస్తున్నట్లు వార్త పేపర్లలో రాగానే వివేక్ ఆనందం అందరూ దివ్యులుగా రచించారు. రచితేజ పేరుమాల్పినందుకు, 'కుమారి' అన్నందుకు తారావివేక్ ఆ అభ్యుదయం. ఎంతలో అభిమానులనుంచి ధోస్తూ ఆగమండా వస్తున్న ఉన్నాయి. ఇంతమంది అభిమానుల్ని తనెప్పుడూ గుర్తించలేదే, కళాకారులవల్ల ఇంకా వ్యామోహం దాచలేదన్నమాట అనుకుంటూ అలోచనలోకి వెళ్ళింది. వివేక్ తల్లిపేర్లన్నీ ఈ లోకంలోకి వచ్చింది. ఇంతలో ఇందిముందు రెండు కాళ్ళాయి. అతర్వాత...

వివేక్ వివేక్, ఒకటి తార ఎల్లారు. అభిమానులని తెలుసుకున్నాక వాళ్ళ ప్రేమింగ్లకి, కంప్లెక్స్ కి, థాంక్స్ చెప్పి చెప్పేసింది తార.

ఇంతలో ఆ కార్లలోంచి దిగిన వ్యక్తులు సరాసరి చూసేవారువచ్చింది చూసి అభ్యుదయం తార అమ్మమ్మలు, వివేక్ అమ్మమ్మలు! ఇంకే వాళ్ళదగ్గరనుంచి ధోస్తే వస్తువని వీళ్ళు అనుకుంటున్నారు. తారావేస్తే వాళ్ళ వచ్చేసారు. అదివరే ఇద్దరూ కలిసి ఒకేసారి ఒకే క్లిములో ఎలా వచ్చారు అన్నదే వారి అభ్యుదయం. "ఏం కంఠం వచకండి, ఏం అభ్యుదయవడకండి, పొద్దున్నే పేపర్లలో దూని ఒకరిలోకరం ధోస్తూ పేసుకుని, చెప్పకొని, అభ్యుదయం, అమ్మమ్మ కలిసి ఇయలు చేరాలి ఒకేసారి అభ్యుదయ చేసుకునేలా" వివేక్ తండ్రి గోపీనాథ్ అన్నాడు.

"ఎలా మాతో ఒక్కమాటయినా అన్నావా? మా వచ్చిన అడిగావా? మీం చర్చావనుకున్నారా?" తల్లి సుకల దీర్ఘశ్వాస అంది.

"వీటిలో ఎందుకు? లోపలికి రండి.

మాట్లాడుకుందాం! జరిగిందంతా చెప్పారు. అమ్మమ్మ తిట్లంది తిట్టేవే మయినా ఇంటి, అదీ చాటితారు. నన్ను... నన్ను తిట్లంది, ఏపాటి తప్పు అరిగినా అంతా నావల్లే జరిగినట్లు..." అంటూ అందరినీ లోపలికి తీసుకెళ్ళాడు వివేక్. అతని వెనకే గోపీనాథ్ వచ్చి అందరూ చూస్తున్నారు.

"రాజీ, ముందు అందరికీ టీలు వట్టా అన్నాడు. అమ్మ వదిలిపెట్టాల తర్వాత తెచ్చి అందరికీ ఇచ్చింది. టీలు తాగడం వ్యర్థమయ్యాయి. అమ్మమ్మ జరిగిందంతా భుక్షంగా అందరికీ చెప్పాడు. ఈలోగా మళ్ళీ మళ్ళీ ధోస్తూ రింగవుతూ దిగుకు వచ్చిస్తుంటే రివీవర్లు తీసి వచ్చిన పెట్రోలు వివేక్.

"ఏం బాబూ, పెద్దవాళ్ళం మీకుంటా ఇబ్బందికా. ఒక్కసారి వివేక్ మూ చేపట్టేస్తే మీకు సలహా చెప్పేవాళ్ళం

కదా! కామేశ్వరరావు అన్నాడు అల్ల దిశి. "ఇదంతా అనుకోకుండా అలోచించు కునే నమయం-అవకాశం కూడా లేకుం దాజరిగిపోయింది. అయినా ఇందులో తప్పేముంది. అమ్మ మొదటిసారిగా స్నేహ

ఎక్కటలేదు. ఒక్కాళ్ళుగా మీ వల్లే కదా గుర్తింపు పొందింది. ఇప్పుడు నా దగ్గరకు వచ్చాక సినిమా అవకాశం వచ్చింది"

"నాట్లం వేరు, నటన వేరు నాయనా! నాట్లం ఒంటరిగా చేసేది. వేరెత్తినా ఏం చే అవకాశం ఎవరికీ ఉండదు. కానీ, నటన అలాకాదు. అందరికీ కలిసి, అందరివేళ్ళలో నలుగురూ నడిచాల్సి ఉంటుంది. వరాయి, అనేదిలేకుండా అందరి మూళ్ళవేళ్ళలో మెలగాల్సి ఉంటుంది. వత్తివతలావచ్చినా వతితే అనేది సినిమా! కాబట్టి అవి మనకు వచ్చే కామాక్షి అంది అల్లదీశి విషయంగా నచ్చచెప్పి.

"అమ్మమ్మ గుర్తింపులోనే నటనకు అవకాశం వచ్చింది. నా దృష్టిలో స్నేహయినా తెరయినా ఒకటే. ఇక మీరే అంటున్నారే నటనని. అంటే అమ్మ చివ

రితో ఎలా ప్రవర్తించినా, మెరిగినా, తిరిగినా, నడిచినా, నడిగినా, అది నటనే కదా! ఫర్వాలేదు. నాకే అభ్యంతరం లేదు"

"అంటే?" కామేశ్వరరావు అడిగాడు.

"అంటే ఎముంది, పెళ్ళికాకముందు మీకు వచ్చినట్లుగా అమ్మదేత మీరు నాట్ల ప్రదర్శనలు చేయించారు. అలాగే పెళ్ళి యాళ్ళ నాచేట్లలోకొద్దాక నా యిష్టంగా నేను అమ్మ చర్చా అమ్మపై అభివారంతో నడిచి వేస్తున్నాను. మీ దోపిడీ అద్దాలా. నేను అమ్మని పెళ్ళిచేసుకున్నాను. అలాగే మీరు నా దోపిడీ అద్దవడక మా కాపురం పాడునేయక మా ఇద్దరికీ ఇష్టమైనట్లుగా మమ్మల్ని బతకనివ్వండి. పెళ్ళిలోనే మీకు అమ్మపై పెళ్ళనం పోయింది. అది 'నికాంతుకోంది' అంటూ రెంపని చెప్పిన దరిదినట్లుగా మాట్లాడారు వివేక్ కాస్త కరువుగానే.

"అంటే, అమ్మతో నిన్ను కాపురం చేసుకోమని పెళ్ళిచేసామేకానీ, ఇలా చచ్చుకుంటే అమ్మకోమని కాదుగా! కామేశ్వరరావు అడిగాడు కోపంగా.

"నా పెళ్ళం రక్షణ. నేప్పటి నాకు తెలుసు! అమ్మపై బాధ్యత, అభివారం. నాకుతప్ప మరెవరికీ లేదని గమనిం

"ఎమ్మ నీ ఉచ్చేక్ష్యం, నీ యిష్టం అంతేనా?" అమ్మ తల్లి అడిగింది మూతుల్ని "మీ దగ్గరా, నాయిష్టం, ఉచ్చేక్ష్యం చెప్పలేదు. ఇక్కడ చెప్పడం లేదు. అక్కడ మీ ఇష్టప్రకారం నడిచి బాల్యం యువ్వనం గదుపుకున్నాను. ఇక్కడ ఈయన ఇష్టప్రకారం నడుచుకుని మిగిలిన జీవితం గదుపుకుంటాను. నువ్వేకదా ఎప్పుడూ నూరిపోగుదానివి. అదమ్మ మాట్లాడటాడదు, చెప్పినట్లే చేస్తూ జీవితం చెక్కలు చుక్కలవాలని. నేనూ అదే పని చేస్తున్నా. ఈసారి తారమాటలు చెప్పుకో కొద్దివేళ్ళ అయ్యాయి అమ్మ తల్లిదండ్రులకి. బాధగా మూల్లారు.

"ఆ కళ్ళ ఈ విధంగా సాదించుకోవద్దుమాట. అనుకున్నాను బాధగా ఎవరి మనసులో వారే ఇవ్వరికీవ్వరా.

"ఎమ్మ ఇతరమామల్లయినా లెక్క చేస్తావా? అనలు నాట్లగతెని చేసుకోవద్దురా అని దిలకెక్కి చెప్పినట్లుగా చెప్పాను. విన్నావా! మానేస్తుందిలే పెళ్ళి యాళ్ళా. అన్నాడు. ఇప్పుడు మామ మానలేదు సరికదా ఇద్దరిమూళ్ళువచ్చిన సరిగే మీలోయినా "అమ్మిచ్చరా" అంటూ వదిలిపోయింది. టి... టి... ఎవళ్ళు పోయి వచ్చునన్నానని కనబట్టి ఇబ్బంది పడిన మా యింటికోడలు అని చెప్పుకో వాల్సి వచ్చింది. ఇంక తెరమీద అందరూ చూసాక ఇంకెన్ని మూల్లాలంటి మాటలు బాబాల్లో విసుకుతారా? కన్నీరు కాదున్నా లెక్కరిచ్చినంత ధోషిలో రాగాలు తీస్తు అంది సుకల.

"ఎలా ఇంజనీర్ అయ్యావు, సొంత ఫ్యాక్షరీ ఉంది. కావల్సివంత అస్తి ఉంది, ఇంకా పెళ్ళాన్ని తెరకెక్కించి కైతెక్కలా పింది సంపాదించి సంపాదనా కాబా? ఇంతల్లా కాపురం చేసుకుంటూ పిల్ల పాపల్ని కని పోయిగా ఉండడా? గోపీ చంద్ నచ్చచెప్పటోయాడు.

"దయించి ఈ విషయంలో నా నిర్ణయం మారదు, ఇంకెవరూ ఎలాంటి చిలవోలు ఇవ్వకండి!" అంటూంటి-

"అయితే మనకీళ్ళవేం పని, పోరాం వదండి, వాచేనా మనం తెగింపులు చేసుకోలేమా?" అన్నాడు తండ్రి బదులుకు నడుస్తూ- అప్పనంటే అప్పనంటా అందరూ బయటికి నడిచారు. వివేక్ అపాలని చూడలేదు.

తార ఎచ్చింది. (ఇంకావుంది)

చక్కని కథాంశం

మా అభిమాన రచయిత్రి జి.కామలక్ష్మి రాస్తున్న 'అశలవలయం' చాలా బాగుంది. ఈ సీరియల్ యువత, సెంటిమెంట్, ప్రేమ, కలగలసిన కథాంశంలో చక్కగా సాగుతోంది. ఇంతమంది సీరియల్సు అందిస్తున్న ఎడటగారికి దన్యవాదములు.

- యస్. దౌలత్‌అలీ నాగిరెడ్డిపేట

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

16

జరిగిన కథ

రెండువారాలలో తార, వినోద్ తల్లిదండ్రులు కలిసికట్టుగా వచ్చారు. తార పసిమల్లో నడించడం గురించి అందరూ వ్యతిరేకంగా మాట్లాడారు. కానీ వినోద్ మాలోచనీ అప్పువడక, మాకిద్దరికీ ఇష్టమైనట్లుగా బతకనివ్వమని కాస్త కడుపుగానే చెప్పారు. తారనిష్టాన్నికూడా అడిగారు. అమె తనకు పెళ్ళితిముందు, ఇప్పుడుకూడా స్వతంత్రం లేదని అనే అంశాలయిందని తల్లిదండ్రుల్ని చెప్పిపోలింది. గోపీచంద్ కూడా చెప్పినాడు. వినోద్ నిర్ణయం మారదన్నారు. అయితే మనం తెగిగింపులు చేసుకోలేమా అంటూ అందరూ బయటకీ నడిచారు. ఆతర్వాత...

“క్రొన్ని సార్లించాలంటే తీవితంకో క్రొన్ని పోగొట్టుకోవాలి. అందలం ఎక్కిప్పుడు వెనక్కి తిరిగి చూడకూడదు. తిరిగి తూలిలో పడిపోయే ప్రమాదం ఉంటుంది. అవకాశాలనే అదృష్టాలనే అవరోధాలు ఎక్కడ. అలాగే మనశీను. బీకీకీ ఈజీ... ఈ పెళ్లతో కూర్చున్నా వారి మాటలు వింటూన్న పాటిన్నన్నా. ఏ బిల్లులా పైకి కాలేదు. బేరింగ్ మనవి. భయం వారిది.” అలా ఎంతగానో వచ్చి చెప్పా.

“రేపు నీకు ఓహో, ఆహా, అంటూ పేరు ప్రఖ్యాతులు రాగానే బాళ్ళంతా వరుగుచెత్తుకుంటూ, ఇదిగో ఈనాడు నీ అభిమానులు ఇవ్వాళ్ళూ దావ్యున్నా ఈలోక బయటపడినట్టు ఆలోచనా వాళ్ళూ వస్తారు. అందరూ మన ఎయిమ్ మనది. ఎవరినీ లెక్క చెయ్యద్దు. బాధనవవచ్చు. వచ్చిన అవకాశం సర్దిసియోగం చేసుకుని మన సత్తా నిరూపించుకుందాం... నీకు అందగా, తోడుగా నీదగా, ప్రేమగా నేనున్నాను” అంటూ అక్కణ్ణ రెర్లుకు న్నాడు. భర్త మాటలతో తార తూరడిల్లి అతని ఎదలో తలదూర్చింది. రాజీ మళ్ళీ ఇద్దరికీ తానీ చట్టుకొచ్చి యిచ్చింది. వేడిగా తాగారు. అంతలో మళ్ళీ పోన రింగయింది. ఈసారి గీత చేసింది. వినోద్ తారకిచ్చాడు. గీత కంఠాల్ని చెప్పి, ఇంకా ఏలో ఏలో చాలానాపే చెప్పింది. తార మాత్రం ఈ కొడుతోంది అంతా వింటూ ఇవతలినుంది. తర్వాత కిలకీలానవచ్చింది. వినోద్ కి యాంక్షై టీగా ఉంది అమె ఏం చెప్పింది. ఈమె ఏం వింటోంది. ఎలాగయితేనేం పాకీ డీప్ మాటలే అయ్యుంటాయి అందుకే తార మొఖం బూట్లెల్లలా వెలుగుతూ కిల కిలా నవ్వుతోందంటే అనుకున్నాడు. ఆ తర్వాత రోసవర్ పెళ్ళిసాక అడిగాడు. అమె చెప్పింది.

“నేను అసలు మీ ప్రభోసలోకి అంగక రించి రవితేజుని విడిచింతు అని చెప్పటా నికీ కారణం గీత హితబోదే. తను ఎన్నో

విచార నాకు నచ్చుచెప్పి కనీవీన్చి చేసింది. ఇప్పుడు తనమాట విన్నందుకు నీమాట దక్కిందినందుకు ఎఫ్ సీయేట్ చేస్తా కంఠాల్ని చెప్పింది. అంతకూడు, ఎప్పుడూ ఏ అవసరం, సహాయం, సలహా, కావాలన్నా వెంటనే వస్తానంది.”

అంది తార. వినోద్ మనసులోనే గీతకీ అభినందనలు చెప్పుకున్నాడు. “కుమారికన్నా నీవే నయం. కుళ్ళు ఈర్వా లేకా నీ ప్రాండు అంతెత్తున ఎదగాలని ఎంతోకే చేసావు. వచ్చిన అవకాశాన్ని వినియోగంచేసుకో మంటూ, తారని మాల్చినందుకు మా మధ్య సఖ్యత కురిచ్చినందుకు రియల్ లి ఇ ఎఫ్ సీయేట్ లు యు. అన్నాడు మనసు లోనే. యాద్ వచ్చినమొదలు ఉదయం నుంచి ఇంట్లోఅంతా సందడిగా ప్రాసు లు, పెద్దలరాకలు, తిట్లు, వెళ్ళిపోతాలు, చాలా జెన్నెన్ కలిగించింది ఇద్దరిలో. మూడు, నాలుగు, ఆ ప్రాంతంలో బోజనం అయిందనిపించుకున్నారు. బైల్ గీగా ఉంటే నడుం వాల్చారు. అదపా దడపా పొచ్చున్నంతటి బోరు తగ్గినా పోనీలు వస్తూనే ఉన్నాయి తారకి. అందుకే అమె వదుకున్న బెడ్ వక్కనే ఉం దారు ఫోన్ వివోర్. “వినోద్ యింత యిలాగే కంఠాదుగా

దిటగా హలావిడిగా జెన్నెన్ గానే గడు స్తుండా తీవితం” అంది కంఠాదుగా. “ఇప్పుడు కొత్తకూ అలాగే ఉంటుంది కానీ, తర్వాతతర్వాత అలవాటైపోతుంది. దీతలైట్. డోంట్ వర్రి... అదొక ప్రక రైట్...” అన్నాడు నవ్వుతూ. తారకి స్వవర్ణిస్తూ- “ఐ వాంట్ టు నీవ్...” అంది. “వదులో... కాస్త రెస్టు తీసుకుంటే ప్రెస్ అవుతావు. ఆలోచనలూ ప్రెమ్ గా వస్తాయి. రిలీఫ్ అవటం తెటర్! ఇది మనకొక్క అనుభవం. అందుకే జెన్నెన్ ఫీలవుతున్నాము” అన్నాడు నవ్వుతూ. తార వదుకుంది వినోద్ అలా అమెని దీప్టబ్ చేయకుండా నడుం వాల్చారు. *** రవితేజ వచ్చారు. వస్తూనే, “వేవరో యాద్ చూసుకున్నారా? ఎలావుంది?” అంటూ అడిగాడు. “నర్తకిగా అమె అభిమానులు మంచి రెస్టాన్స్ ఇచ్చారు. మా పెద్దలు వచ్చి దుయ్యబల్లి వెళ్ళారు. ఎనీవోన్ వుయ్ ఆర్ హాపీ- బట్...” అంటూ అగితే- “ఏమిటో చెప్పండి, సందేహం దేనికీ? నేను వదిని వస్తానని చెప్పి, ఇప్పుడే వచ్చిపోనేమిటి అనా మీ సందేహం?” అనుమానంగా అడిగాడు రవితేజ. “నో నో అందేంకూడు. మీలో మేము, మాతో మీరు కమిట్ అయ్యాము ఓ ప్రాజెక్ట్ లో. అది షూర్ య్యేదాకా ఎప్పుడయినా రావచ్చు ఎప్పుడయినా పోవచ్చు! ఎందుకంటే మీ వసులు అంతగా ఉంటాయి మరి! కలిపేవరకూ నా వూరీ అయిపోయింది. ఇక మీ హీలోయిన్, మీరు ఎంచేసుకుంటారో, ఏం మాట్లాడుకుంటారో, ఎలా ఎక్కడ రిహార్షల్స్ చేసుకుంటారో, మీ ఇష్టం, యిష్టాలు మీవి. కోపరే వన్ నాది” అంటూ గలగలా నవ్వాడు. “మరంకేమిటి సందేహం?” “శ్రీమతి అని తెలిసీ కూడా వచ్చిసిటిలో ‘కుమారి’ అని రాసారేంటి? తారాశ్రీ అని పెట్టడంలో ఆర్థం, పరమార్థం ఏమిటి? ఇది మీ ఇద్దరిలో యాద్ చూడగానే తెలిస్తిన అనుమానాలు, ప్రశ్నలు...” “ఓ అదా! వెర సింపుటి! ఈ లోకాల్లో నెంబర్ వన్ స్టానంలో ఉన్న హీలోయిన్స్ పెళ్ళిచేసుకున్నారంటే ఫీల్చలోంచి తోసి స్తున్నారు. శారీరక సుఖాలు రికరతాలుగా అందరితోనూ అంటే ఫైనాస్టర్, ప్రా డ్యూసర్, డైరెక్టర్, కెమెరామెన్, మేకప్ మెన్, ఈ వరుసల్లమంలో దిగజారందే నెంబర్ వన్ కయినా నెంబర్ టెన్ కయినా వేరలేదు. ముఖ్యంగా తారలు, ఎక్స్ ట్రాలు.... పతివ్రతనో మడికట్టుకున్నా నో అంటే అనలే, ఈ ఫీల్చకి వనికీరారు. అలాంటిది పెళ్ళిచాకుండా

వేపాలెయ్యప్పుకానీ హీలోయిన్ మాత్రం... అదే పెళ్ళి తానీ మాత్రం ఈ ఫీల్చకి నివర్ణం.” “అందుకని?” “అందుకని, హీలోయిన్లు రెండుటి అవ్వాలనుకునేవారికి లైసెన్స్ పనిం రాదు. అలాంటివారు అలెంట్ లైసెన్స్ తగిలించుకునే నడిగావస్తే బొమ్మ ఇచ్చి బాబూడా తెంపేద అదదు. అదనీవర్ణం అడియన్స్ ఒప్పుకోరు. మరి నా బొమ్మ ఈ బొమ్మతో అదంటే లైసెన్స్ అర్జం డా! అదివుందని ఎందరికీ తెలుసు? కొందరికీ! అందుకని అందరికీ తెలికూడదని, ప్రమాదమనే కుమారిగా ప్రకడించాను” “మరి లోకం దృష్టిలో నేనో?” “వువీ... అంటే, కాలోడు భర్త... అమెను తీవితం ముగించుకున్నా మీరు అమెను లోకంచూసినా కళ్ళుతం టారన్లుమా...!” “ఇదన్నాయం సారీ! ఇవన్నీ ముందు మీరేం మాకు చెప్పలేదు” “వెళ్ళే మీరు ఒప్పుకుంటారా? అయినా నా సినిమా కరలు ఇంకే! ఒకేసారి రెస్టా య్యరు. కొంచెం కొంచెం చెప్పి, గ్రీన్ తీసుకుంటుంటారు. డైరెక్టర్ చేయాలంటే క్యారెక్టర్స్ నాడి తెలుసుకుని డైరెక్టర్ మెంకలి డైరెక్టర్. “నాకంతా కన్నావేగగా ఉంది.” “దోంట్ వర్రి... అగ్రిమెంట్ అయ్యే వరకూ మేము మీ మాట వింటాం! అగ్రి మెంట్ అయినాక మీరు బొమ్మ తెరకెళ్ళు చాలా మా మాట విసాలి. తప్పదు. అన్నీ రూట్లు ముందే వెళ్ళిస్తే మాకు అర్జెంట్ లోరకరు. భయపడిపోపోతారు. ఈ ఫీల్చ ఈ గొడవ అంతే! కష్టాలూ ఉంటాయి, సుఖాలు ఉంటాయి. డెబ్బా, క్యాతి, హోదా, పరవతి, అభిమానులతో పాటు కష్టాలు, సమస్యలు, జెన్నెన్లు, ఇటీలు, గాసిప్పి అన్నీ ఉంటాయి...” అని వినోద్ భుజం తడుతూ నవ్వి. “ఏం కంఠారు వడకండి! దిగితేనే కూ లోకు తెలిసేది. అదేవిధంగా నీదా మునిగాకా వలీ ఉందదు. ఇకపోతే తారా శ్రీ అన్నది అచ్చొచ్చే పేరు. మలాశ్రీ, కుభశ్రీ, వాణీశ్రీ, రాజశ్రీ, అమశ్రీ, లతశ్రీ. ఈ శ్రీ కలిపిన ప్రతిసటి బాగా పైకి వస్తుంద. మన తారా అంతే! అందుకే తారాశ్రీగా నేనే వేయిండా! కావుం దా? అమెకీ లోకందృష్టిలో యినా పెళ్ళి కాలేదు. అందుకే ‘కుమారి’ తారాశ్రీ. మీరు అమెను కన్నెన్న చెయ్యండి ఈ విషయంలో. మళ్ళీ నిజంగా నేను వచ్చే వస్తాను రిహార్షల్స్ కోసం. ఈ లోగా మరొక యాద్ వస్తుంది. అవ్వాయి వదుకుందన్నావరకూ. లేవకండి. ఈ వేల్చి సిట్టువపర్వన్ ఎలా ఉంలే చూద్దా మనే వచ్చాను. వస్తాను” అంటూ రవి తేజబయలుచేరాడు. వినోద్ లో హుసారు తగ్గి అతను వెళ్ళుంటే అలా చూస్తుంటే పోయాడు. “తారని చేజీకూలా గంగలో దించానా” అనుకుంటూ బాధగా!

(ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

17

జరిగిన కథ

అందరూ వెళ్ళిపోయారని ఏడుస్తున్న తారకు వైర్యం చెప్పారు విశ్వం. ఇంతలో గీత పోక లేసి అభినవనలు తెలియజేస్తుంది. అతర్వాత అసలు నేను ఒప్పుకోవానికి కారణం గీత అన్నదేమయం విశ్వంకు చెప్పింది తార. ఇవయంనుంచి అలసిపోయి కొంతసమయం నిద్ర పోతుంది తార. ఆ సమయంలోనే రవిలేజ వస్తాడు. విశ్వం, యాక్టర్ తారకు కుమారి అని ఎంచుకొన్నారో రవిలేజని అడుగుతాడు. దానికిరవిలేజ సినిమా ఫీల్డే అంత అంటూ వివరణ ఇస్తాడు. తారను చేతులు గంగలో దింపానెమో అని అనుకుంటాడు విశ్వం. ఆ తర్వాత...

విశ్వంకి తొలిసారిగా దిగులు అనిపించింది. రవిలేజ వెళ్ళగానే వచ్చి ప్రాసాలో వారిపోయాడు. నేను తప్పు చేసానా, నా నిర్ణయం పొరపాటా? తార నిట్టొందిమెతున్నానా? అనవసరంగా రచ్చకీర్షిని వాదపుతున్నానా? పెద్దలతో విరోధం వచ్చిందే! నాకిమయింది. పిచ్చిపట్టిందా. ఉన్న ఒక్క మంచి ఫ్రెండ్ కుమారికి తను చేసేమని నచ్చక హితవు వెళ్ళి విననందుకు కోపం తెచ్చుకుని దూరమయ్యాడు. ఇంకానయం, గీత అయినా సిద్ధాంతంగా ఉంది. ఇలా ఆలోచనలతో ఆవేదనతో అతని బుర్ర పేలిపో తోంది. అల్లాచాస్తానే నిరుత్సాహం పోతుచేసుకుని వెళ్ళిపోయింది. అంతలో తార లేచి వచ్చింది. చస్తానే-

"విశ్వం, రవిలేజ ఇచ్చిన ఐదు లక్షలూ బ్యాంకుదేయలేదా! అంతదబ్బు ఇంట్లో ఉంచితే ఎంత ప్రమాదం! పైగా దీరువాకి తాళం కూడా వేయలేదు. గాఢలు అందులో పెద్దామని తీస్తే లాకర్లో అంత దబ్బు ఉంది." అంది. దబ్బు, లక్షలు, కట్టలకట్టల నోట్లు గుర్తుతేయగానే అనుకోకుండా విశ్వంకిలో పోయిన ఉత్సాహం వచ్చింది. ఒక సినిమాకి మిమహానుభవులు! రెంట్ సినిమాకి పాతక లక్షలు. ఇలా సినిమా సినిమాకి పాతకొప్పికం పెరిగిపోతూనే ఉంటుంది. అప్పుడు కోటికి వడగెట్టతామో! ఈ బండాయి, అల్లంగా స్వల్పంగా వచ్చే ఫ్యాక్షన్ రివెన్యూ, బోల్డర్ పదిలక్షలయినా చేయని శండ్ అన్న, ఇవన్నీ, ఈ సినిమా దబ్బు ముందు లక్షలు కోట్లముందు అప్పులాం గదా? సంకోపం ఉత్సాహం వచ్చాయి నడనగా తారమాటలకి. "ఏదీ లేవు వేసేయనూ బ్యాంకులో! అమ్మో అంత దబ్బు ఉంటే ఇంట్లో కష్టమే" అన్నాడు. "అబ్బ అప్పుడే ఏదయిందా? లేవ కపోయావా? పోలికేమయినా వచ్చాయా మళ్ళీ?" అడిగింది.

"ఉదయం నుంచి చాలా ట్రైర్ అయిపో యావు. పైగా ఆ పెద్దల దుమాయంపు. దీంతో అలసిపోయి పడుకున్నావు పడుకోసి అని కావాలనే లేవలేదు." అంటూంటే, చాచి ఇద్దరికీ రెంట్ ఫీల్డే వకో డీలు వేడివేడివి తెచ్చిపెట్టింది. ఇద్దరూ తింటున్నారు.

"అం నాలుగైదు రోజు వచ్చాయి... అదే మొన్న ప్రాంగాం ఇచ్చిన వాళ్ళ దగ్గర్నుండే కంప్లెట్ చేస్తా..."
"అలాగా! యింకేమన్నాడు?"
"కుమారి అని అచ్చుతప్పువడిందా అని అడిగారు!"
"అంటే ఏమన్నావు?"
"అది అంతేలేండి అన్నాను" అంటూ నీళ్ళుగ్రుసు అందుకుని నీళ్ళులాగి కిందపె దుతూ-

"రవిలేజ వచ్చాడు..."
"ఎందుకు?"
"రెస్టాన్స్ యాక్టరూసి ఎలా ఉంటో స్వయంగా చూసి పోరాచునీ వచ్చాళ్ళు" "లేవపోయావా?"
"వచ్చి వడుకోసి అన్నాడు. ప్రాన్లగు రించి, నీ అభిమానుల రెస్టాన్స్ గురించి, పెద్దల తిట్లగురించి అంతా చెప్పాను. అమెం వళ్ళందుకోవచ్చు. మీ పాపులారిటీ చూసి మళ్ళీ వాళ్ళీ వస్తారు. వాళ్ళకోపాలు ఎంతోనీపుంటాయి. దబ్బు సుచూస్తే కిలలా ఉన్న చేపుడే మనిషి అవతారం చాళ్ళి ఆ దబ్బు గుణం అను భవించి వెళ్ళున్నాడు ఈ రోజుల్లో... అంటూ ఏదో నచ్చచెప్పాడు" అన్నాడు. అదివీటి తార నవ్వింది. అది అంద ఘైస నవ్వు. ఆ నవ్వు అతనికెంతో ఇష్టం. అన్ని బాధలు, అన్ని కష్టాలు, అన్ని ఆలోచనలూ ఆ నవ్వుని చూడగానే మర్చిపోతాడు. ఆ ప్రాణమున్న

బొమ్మంటే అతనికి ప్రాణానికి ప్రాణం మరీ రాకేని వీలీది "ఈ పూల భోజనం వచ్చి నువ్వు ఉన్నవటుకు తినెయ్యి. కాస్తేపు అమ్మగారూ, నేనూ ఆలా వెళ్ళి వస్తాము." అన్నాడు. తార తయార వనా? అంటూ అడిగింది.
"వచ్చు. ఈ నటిగన డీర, చెదరిన అబ్బు. నిర్వరలేదిన మొఖంలోనే ముద్దుగా ఉన్నావు. ఉన్నవకంగా వెళ్ళాము" అన్నాడు ఆలా విశ్వంగా!
ఇద్దరూ బయలుదేరారు ఆలా సాంఘీ గుడివైపుగా కారులో విశ్వంగా!

***
గుడికి వెళ్ళి చైవర్యం ముగించు కొని ఒకరోలు కూర్చున్నాడు. కాస్తేపు ఆలాచల్లగాలికి, మనసు ప్రశాంతతకూ. విశ్వం అడిగాడు మెల్లగా తారని-
"తారా... నిజం తెప్ప. నామీద నీకేం కోపం లేదుకదా" తార దిన్నగా నవ్వి-
"ఎందుకలా అడుగుతున్నాడు దిన్న పిల్లడు దిన్న పిల్లని అడిగినట్టే లేక ప్రయిండు ప్రేమనీని అడిగినట్టగానో... అయినా మీ కెందుకోర్చింది ఆ అను మానం?" అంది.
"నిన్ను బలవంతంగా నేనే దింపానా ఈ పిల్లలోకి?"

"ఇదిమరీ బావుంది... లేదంటే నాకు మనశ్శాంతి ఉం దదు." అతను ఒత్తిడి చేస్తూ అడిగాడు.
"ఏదీ ఎలా ఎప్పుడు ఎందుకు జరగాలో జరిపించాలో, అది చేపుడే చేస్తాడు. లే దంటే, మీ పుత్రకు ఇలాంటి ఆలోచన, ముద్ది, కోరికా వస్తాయి. ఎలా జరుగులని ఉంటే ఆలా జరిగిపోతాయి రోజులు." ఒక విదంగా అనవంగా తృప్తిగా కాక, విరక్తిగానో భయంగానో అన్నమాటలు తారవి.

"అయితే నామీద కోపంగా లేదా? అతను దిన్నపిల్లడిలా మళ్ళీ మళ్ళీ అడి గితి ఒక లాభం లేదనుకుంటూ అతని మనసు నొప్పించడం ఎందుకను కుంటూ, నిజంగానే కాస్తకోపం, కాస్త బాధ మనసులోదాగినా అది చైలవడనీ యకుండా దిన్నగా ఓ నవ్వు నవ్వి "లేదులే విశ్వం" అంది.
అమాటలో అతని మనసు కాస్త తేలికవడినట్లుయింది. బోయిగా ఉపిరి పీల్చుకున్నాడు. తనమీద ఎవరికి కోపం, అలక, వస్త్రం? తన భార్య తనని మన్నించింది. అంతేతాయి. అనుకు న్నాడు. మనసులో, ఆలా ఆలోచిస్తూ మధ్యలో మళ్ళీ అడిగాడు.
"సినిమా పీల్చు అంటే ఒక రొంపా? అనవసరంగా దిగామా?"
"ఏం, ఈ ఆలోచన ముందే రారేదా? అయినా రొంపో గింపో మొత్తానికి దిగి పోయాము. ఇంక భరించాల్సిందే..."

అయినా నాకు రావాల్సి ఆలోచనలు నీకు వస్తున్నాయి ఏమిటి? ఎవరయినా భర్తముఖంలోకి చూస్తూ అడిగింది తార.
"అదేలేదు... నీవేం ఆలోచిస్తున్నావో ఎలా పీల్చుతున్నావో తెలుసుకుందా మని"
"....." తార బొసంగా ఉంది. అదిచూసి, అతనే, "నలేదానీ, అటుచూడు, ఆ మెరిపి స్టూరీ! ఎలా చిలమిలా మెరిపిపోతో నీలా!" అన్నాడు.
"అంటే?"

"కాస్తాళ్ళలో స్టూరీలో స్టూరీ నీవు అలాగే ఈ సినిమాలందలో వెలిగిపో తావు..." అకగా అన్నాడు.
"అది మెరిపిపోతున్న తార... అం దుకే అది మనెప్పరికి అందక అందుబా టులో లేక అంతమాత్రంలో ఉంది అంద ర్నీక్షారీస్తూ కచ్చిస్తూ మెరిపిస్తూ ముచ్చ ట్టుచెప్పిస్తూ మరీ!"
"అంటే, ఎదిగిపోయిన నీవు ఎవరికి అందవట్టే నాకూ అందవట్టే సూచన ప్రాయంగా చెప్పవచ్చా?"
"లేదు... మీ అందుబాటులో ఉన్న దాన్ని, అందుకే మీ రాంబింట్లు అచు తున్నాను. ఇంక మీకు నేను ఎదిగినా, పెరిగినా, పెద్ద స్టూరీనే అయినా, అందక పోవడానికి ఇంకేముంటుంది" అమెం ఏ ఉన్నేళ్ళంతో ఏమాటలు అంటున్నా అది రెక్కడేయకుండా విశ్వం యొక అమాట లని ఆళ్ళోడితో అమెయాలనే చూసాడు.

"నీవు తర్వాతర్వాత చాలా దిక్షగా అయిపోతావు. అప్పులు తీరికందవనే అనిపిస్తోంది. అందుకేనే మనం నాలుగు రోజులపాటు ఆలా ఏ ఉరయినా వర చాగా జాలిగా హాపీగా వెళ్ళామా?" అంటూ అమెముఖంలోకి చూపాడు విశ్వం. అమాటలు అమెకే ఎంతో నచ్చాయి. సంకోపాన్నిచ్చాయి.
"ఎక్కడికి వెదదాము?" అకవచ్చు అడి గింది.
"నీయిష్టం..."
"కొడైకెనారే...." తదుపుకోకుండా చెప్పింది.

ఆ ఘైసంటే తారకి చాలా ఇష్టం. ఒకసారి అక్కడ ఓ పార్టీవచ్చు అప్పు నింది అమెచేత ద్యాన్స్ ప్రాంగాం కేయం చారు. అందుకే ఇదేఅవతారంగా మలే సారి చూడవచ్చని అక్కడికి వెళ్ళమని అడిగింది. అతనూ కాదనలేదు. ఏదో ఒక రేంజీ ఉత్సాహం, సంబరం అమెలో కలిగించాలని అతని ప్రయత్నం. అందుకే వెంటనే ఒప్పేసుకున్నాడు.
"ఓ.కే... అయితే ప్రయాణానికి రేపి ఏర్పాట్లకోసినస్తా"
"రేపేనా?" అక్కర్తంగా అడిగింది.
"అవును... రేపే... ఇంక అలస్యం చెయ్యకూడదు, నీ ఈ రియకోరికవి... ఎందుకంటావా?"
"ఎందుకు?"

(ఇంకావచ్చింది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

18

జరిగిన కథ

రవితేజ వెళ్ళిన తర్వాత విశోకికి తొలిసారి చిగులుగా అద్దించింది. తాళ నిడదలపల్లి దబ్బు గురించిగట్టు కేసుగానే తిరిగి ఉత్పాదించి వచ్చింది. తాళకు రవితేజ వచ్చి వెళ్ళినట్లు చెప్పి, అతను వచ్చుకొచ్చి వెళ్ళినట్లు కూడా చెప్పారు. విశోకి, తాళలు ఏకాదుకు వెళ్ళి దైవ దర్శనం చేసుకొన్నాడు. తన మనసును తేలికచేసుకునేందుకు, తాళకు ఇష్టం ఉందో లేదో మరొక్కసారి తెలుసుకుందామని చూసాడు. తాళ మౌనంగా గమనించి మాటమాటాడారు. మాటల్లో ఇద్దరూ కొద్దికొద్ది వెళ్ళినట్లుకు నిర్ణయించుకుంటారు. ఆ తర్వాత...

పదవ తారీఖునుంచి నీకు రిపోర్టుల్ని మొదలు. ఇంత ఎక్కడికీ కదలదానికి ఉండదు. రిపోర్టుల్ని పూర్తి అవగానే పూటింగ్ మొదలు అదో నెల... ఆ తర్వాత దప్పింగ్... అంతేకాదు! వళ్ళిన దీలో సెషన్లలో వాల్ పోస్టింగ్ లో, నీవు బాగా జవాబుదార్లకు వెళ్ళిపోయి వళ్ళిలో ఫిగర్ గా తారగా మరీంత గుర్తింపు తెచ్చుకుంటావుకదా! అప్పుడెలా నీ యిష్టంవచ్చినట్లు నీవు బయట తిరుగు తావు. కనపడతావు? అందుకే ఆ అప్పుట్టు ముచ్చట్లు సరదాలు, తిరుగుళ్ళు ఈ నాలుగో-అల్లో తీర్చేసుకుంటాం... అంతేకాదు, నువ్వులా తీరుబడిగా నాతో గంటలు గంటలు కూర్చుని మాట్లాడేందుకు మీరు ఉంటుంటా ఎం? అంటూ ఫిగర్ కి నంబరంగా వెళ్ళుకుపోతోంటే తార చాలాసేపు పొట్టచెక్కబయ్యేలా విరగబడి, వగలబడి, ఎవరైనా చూస్తూ లేవనా, అన్నది కూడా లేకుండా నవ్వుంది. విశోకికి ఆమె ఎందుకలా నవ్వుతోందో, తన అంతగా ఎం జోకో చేస్తూ మాట్లాడేదో కూడా అతనికి ఎంత ఆలోచించినా అర్థంకాలేదు. అదేమట ఆమెని అడిగాడు. ఆమె ఇంకా నవ్వు అతని తలమీద ఓ మొట్టకాయ మొట్టి "ఇంకా వేరే ఎం జోకోవెయ్యాలి అబ్బా?... ఈ జోకో చాలదూ... ఇంకా ఆ ఫీల్ లోకి అదగుపెట్టనేలేదు. అప్పుడే అన్నట్లు ఉపాసనాలాబాబూ నీకు..." అంటూ మళ్ళీ వగలబడి నవ్వుతే- "నా మాట అర్థంలా నిజం! అదీగో గుడిగంటలు మోగుతున్నాయి నేననగానే... నీవు ఓ పెద్ద స్టార్ వైపోయి ఎవరికీ కాదు వివరికి నాకు అందనంతగా ఎదిగిపోతావు... అదీగో, ఆ తారలా..." అంటూ అందగానే అదేమీటి విధిత్వంగా ఓ తార నేలలానినట్లయింది, లాలించి! "తారలు తారలుగా ఎదిగి, తారలై తలకొట్టుకుంటూ, ఆ తారల్లా అందంతో ఎత్తు ఎదిగినా, ఆ తారల్లా ఈ తారలూ లాలిపోతాయన్నవానికి నిదర్శనంగానే

కాబోలు, ఆ తార లాలిపోయింది విశోకి..." ఆమె అలా అంటూంటేనే మధ్యలో ఆమె నోరుమూసాడు. "అది ఉత్పాల్లీ తార... అందుకే లాలి పోయింది. దాంతో నీవు పోలికేమిటి?" అని ఓ క్షణం ఆగి, నవ్వుతూ- "మరి, మనప్రయాణం రేపే కదా?" "అవును ముందుముందు ఇంక నేను దీత అయిపోతేమీ మీతో ప్రయాణాలకే కాదు కబుర్లకీ నాకు టైము ఉండదు..." వ్యంగ్యంగా అతన్ని కవ్వస్తూ ఆమె అంది.

"ఎయ్! ... పిల్లా... నా మాటలు నాతో అప్పు గిస్తున్నావా?" "లేదు... పద

విశోకి, యింక వెళ్ళాం... చాలా పొద్దు పోయింది. నాకు వరిగా కూడా ఉంది..." ఆమె మాటలు ఇంకా పూర్తవకముందే- "అయితే వెళ్ళనిగిరి కాదా? అంటూంటే- ఆమె కోపంగా "దేవుడి సన్నిధిలోనా ఇలాంటి మాటలు?" మందలించింది. "సరేలే... ఈ దేవుణ్ణి వెనకేసుకొన్నావా? ఆ, అయినోకిద్దరు!"... ఎవరూ? భార్యలు... అయినోకు నాగన్నా సరసాలు, మురిపాలు, ఇంకెన్ని తెలుసో,

నీకేం తెలుసు? "రామ, రామ, ఆయన దేవుడు..." కోపంగా అంది. "అయితేనేం ఇద్దరు భార్యలు పోరు, పొక్కూ, నంసారం, సాధింపులగోల అన్నీ ఆయనకీ తెలుసు..." అంటూ, ఆమెని మరింతగా కవ్వస్తూ మొట్ట దిగ సాగాడు. తారకూడా భర్తని అనుసరిస్తూ, "మీరు బాగా పోకిరిగా తయారయ్యారు." అంది. "నేనేంటి, యింకా పీల్చలో ఎండ రోతారనవడతారు. అందరిమీదా నువ్వు లాలోపంతో ఉగిసలాడిపోతావా?" "వై నాడీ..." "అమ్మో... ఇంకేమియినా ఉందా నువ్వలా ఉంటే, ఆ తార పథం నుంచి నిలుపునా వినన్నా ఇంకా వడిన తార లాలోపయ్యారా?" భయంగా అన్నాడు. "అంటే, ఎంటి నీ ఉద్దేశ్యం? నేను ఆ పోకిరిలో పోకిరి మాటలతో పోకిరివేషాలతో వరిగి నరిగి కుమిలి కుమిలి రావాలనా ఎం? అదేం కుదర్చు... అయితే ఆ గ్రిమెంట్ కాన్సిల్ చేసెయ్యి..." "ఎం ఎందుకు?" "చాక్కమొట్ట, అదే అగ్రిమెంట్లో అంతా పకడ్బందీగా కండిషన్స్ రాసి ఉన్నాయి..." అంటూ నవ్వు, "నిన్ను ఎడిమింబాలని, కవ్వించాలని, హాయిగా ఆనందంగా నేనే స్టార్ కి భర్తనన్న గర్వం నంతోనేం పీలవ్వాలని విన్ను అలా అటవళ్ళించాను. సారీ... పదపోచాం..." అంటూ అపాయంగా ప్రేమగా ఆమె రెయ్యి వట్టుకుని మరీ మెట్టుదిగిపించాడు. ఇద్దరూ అక్కడ ఉన్న అంజనేయస్వామి గుడినికూడా బయటినుంచే నందర్కొంది వచ్చి భారత్యారు. కారు స్టార్లు వేసారు. విశోకి, స్వీదండుకోగానే వరికి మునుగేసుకుంటూ తలమీదుగా కప్పకుని, సుతారంగా, ట్రైవేచేస్తున్న భర్త భుజాన్ని అసీ అననట్లుగా ఆనుకుంది వెచ్చనంతోనం తార.

నదన బ్రతు పడటంతో జరిగివడిన తార లేచినావు "ఎవయింది విశోకి..." అంటూ అడిగింది. "ఎయ్ నిడదలపల్లి అయితే?" అభ్యర్థంగా అడిగాడు. "కళ్ళుమానుకున్నా అంతే! నిడదల, మీరు పోసింది సారీ. అయినా కావలసినావా?" అంటూ గోముగా అడిగింది. "ఎయ్ పిల్లా, ఇది తెద్రమామేతాదు. నన్ను కవ్వించకు ట్రైవేచెయ్యలేను. మళ్ళీ..." నవ్వు- ఆమె అలా తనమీద వాలి పోతూ గోముగా ముద్దుగా ముద్దుగా మాట్లాడుతూంటే సంబంధపోతూ- "ఏలే, పాపం చిన్న కుక్కపిల్ల అడ్డాన్సి సదన్ జేకే వేసి దాన్ని పోనిచ్చాను. అదివడి, నువ్వ నన్ను అపందప్పండు నువ్వ అసీ కాక మీరు, ఎవండీ, అంటూ సంబోధిస్తావుకదా, అది నాకు బాగా

నచ్చింది. నువ్వ అనెండు మనమి ఎవం డీమీరు, అంటూ పించాడూ..." "నేను పిలవను..." బిచ్చా అంది. "అయినా అన్నీ సంబోధనలతోనం నాకు..." "నా యిష్టం, ఎలాగయినా విన్ను పిలుస్తా, నువ్వ వెలకొచ్చిందీ..." "సరే వలకక దస్తానా గానీ, నా సరదా కూడా తీర్చానీ కదా..." "అందుకే అప్పుడప్పుడు 'మీరు' అంటాను... ననేనా..." ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. ఒకవేళే ట్రైవే చేస్తూ మరొకటి ఆమెని దగ్గరగా పొందికగా పట్టుకున్నాడు విశోకి. "నా పెద్ద కోరిక, ఆ, యింటివని, తీరుస్తున్నావు తారవట్టుకా, అందుప నీకన్నీ నా దగ్గర కనీషువ్వే జే ముందు నుంది" అంటూ తలమీద ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. "పాపం, నేనే పెద్ద పోకిరికీ రావాలని, అందరిలో వెలిగిపోవాలని, నూవరే స్టార్ ని అవ్వాలని అప్పతానీ నా మీద ఎన్ని అశలు, కులు, కోరికలు, పెంచుకున్నాడో నా విశోకి, ఈ సినిమా పీల్చంటే నాకెందుకో భయంగా భాసువ్వుగా ఉంది. అయినా అతనికోసం ఒప్పుకుంటున్నాను. అన్నెండు అయినా తుండో, ఎం జరగబోతోందో అంతా నేవు దీదయ మరీ" అలోచించుకుంటోంది మనసులో, విశోకి యింక ఆమెనెం దీప్రబే చేయక ట్రైవే చేస్తున్నాడు. *** ఇంటికి రాగానే రాచేసి అడిగాడు విశోకి. "ఎవయినా పోస్టు వచ్చాయా?" అంటూ. "ఆ, చాలా వచ్చాయి... అమ్మగారి అలిమానులమంటూ సానామందే చేసారు." వనిపిల్ల వెళ్ళింది. "అంతేనా?" మళ్ళీ విశోకి అడిగాడు. "రవితేజగారల! ఆయన ఒక్కో మామూసార్లు చేసారు పోస్టు..." "అలాగా! ఏమన్నాడు?" విశోకి కుతూహలంగా అడిగాడు. "రేపు ఉదయం వస్తారుట వరిగంట అడీ... తమని ఇంట్లోనే ఉండమన్నాడు." "ఇంకేం అన్నాడు?" "మిరిద్దరూ ఎడతెచ్చారు అని అడిగితే తెచ్చాను! ఇంత సరిలో లింపులేకొందు కు... అంటూ గొణుకున్నాడు. ఇంకేం అనకా సెప్పకా పోను పెట్టేసారు..." ఆమె చెప్తంటే "సరేలే, నువ్వెళ్ళి బోక నాలకి సిద్ధంవెయ్యి. అయ్యా నేనా వచ్చు న్నాము. నాకు చాలా ఆరతిగా ఉండ సరే..." అంది తార. ఆమె అటు వెళ్ళ గానే కోపంగా "ఈయనకెందుకు మనమి టుపోతే... ఎలాపోతే? అయినా అన్న మామూ రావటం ఎందుకు ఏలే వంసె క్షుకుంటూ, వరి వరకూ రానని రేం దురుట రావటం?" ఈర అంటూంటే, ఆమెమాటలు అతనికీ భయంలేరిగించాయి. (ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

19

జరిగిన కథ

తాదా వినోదాలు గురికి వెళ్ళి ఇంటికి వచ్చాక, ఎందరో అభిమానులతోపాటు కవిత్వం అక్షరాలా పోన్ చేసినట్లుగా, కేపు ఉదయం వదిగంటలకు వస్తానని చెప్పినట్లుగా చెప్తూ ది రాణి. అదివిన్న తార వలేతారీటున వస్తానని ఈలోపు మళ్ళీ ఎందుకు రావటం అని గొణుకుంటుంది. ఆమె మాటలు భయం కలిగిస్తాయి వినోదీకు. ఆ తర్వాత...

ఆమె విక్కడ ఏ పొయింటిని ఆచారంగా వట్టుకుని రివర్స్ తిరిగి నో. అంటుంది ఆనీ ఆతనివయం. ఆమె సంగతి ఆతనికి బాగా తెలుసు. అందుకే "పోనీలే, సినిమా అక్కలా ఒక చెర్రెరీగా ఆతని బాధ్యతలు ఆతనికుంటాయి. రానున్నా రాదా తప్పదు, వస్తాననీ, రాలేదపోవటం తప్పదు ఈ ఫీల్చర్." అంటూ అక్కడినుంచి నడిరాదు పూతూమ్ వైపుకి. తర్వాత ఇద్దరూ ప్రెమ్ అయివచ్చి కూచున్నారు. ఆమెకి తనే తనివించాడు వచ్చన్నా చెప్పింటేబుల్ దగ్గర. వచ్చి వదుకోగానే ఆమెకి నిద్రవణ్ణింది. వినోదీ ఆమెని ఆరాధనగా చూసాడు.

***

రాణి భార్యని ఆరాధనగా ప్రేమగా, ఆప్యాయంగా చూడటమేకాదు, ఆమె అందానికీ, సౌమ్యతకీ, వర్చుస్సుకీ, ఆప్యదీ ఆ అందాలు తోటిసారీగా మాస్సు స్వూడిలా ముగ్ధదృశ్యం. అంతటి అందాలలాకీ ఆపురూప పొందర్యవతి అంతకన్నా సుగుణాలలాకీ అయిన భార్య తనకు అర్పించినందుకు పొంగిపోయాడు. పైగా ఆమె 'తార' అయితే ఎంత రెస్పాన్స్ వస్తుందో అభిమానులనుంచి, జనాలనుంచి, అందరూ ఆమె అందాన్ని నటననీ ఎంతలా పొగుడుతారో అది కూడా తనలో తానే ఉహించుకుని మురిసిపోతూ, పొంగిపోతూ అలా ఎంతోనెప్పు ఎన్నిగంటలు గడిపాడో ఆమెనలా డిప్లెట్ చెయ్యకుండా చూస్తూ ఆతనికే తరిలేడు. దివసం అలిగిన కళ్ళు ఏ తెల్ల రురూముతో మూతలు వచ్చాయి. అందుకే పాపం తొమ్మిది కావస్తున్నా ఇంకా లేవలేకపోయాడు. ఈ సంగతి తెలిసి తార, గడీకోసాం వచ్చి భర్త లేదాదా లేదా అని మానిపోతేంది. ఆతన్నీ లేవబట్టికా లేదు ఎందుకో ఆమెకి. పైగా మనసులో "పాపం, చెదుకోనీ, కాస్తేపు అయినా అలసట, ఆలోచన, మరదిపోయి... నాకోసం ఆతి ఆతి అతి ఆసందాలు పెట్టుకుని అందర్నీ ఎదిరించిమరీ ఈ కీలకాలో నింపాలనీ నిరయింతుకునే

మొంది పట్టునంతో రాబోయే కష్టాలు, సప్టాలు కూడా ఆలోచించుకోకుండా ఆతి ప్రయానం పడుతున్నాడు. నిజానికి నాకి స్టంబెలున్నా తన ఆక, తన కోరిక, వెర వెర్నాలనే ఇంక చేసేదిలేకా సంసారం నరకం చేసుకోలేకా ఒప్పొకున్నాను. అందువల్ల అటు అల్లారింటికి, ఇటు పుళ్ళిం

టివారికి కూడా చూరమయినట్లే... ఈ మనిషికి ఈ పట్టుదల ఎందుకో ఎందుకో ధ్వింట్ కూడా అర్థం కావటంలేదు. నానా ఫీల్చర్. ఏం తెలియదు... ఎవరివరిక యాలు తెలియ... యాక్టర్ వేయటం అనలే తెలియదు. నాకూ భయంగా కొత్తగా అలవాటులేని వనిలోకి దిగుతున్నాననే గుణులూ ఉంటోంది లోలోపల... ఈ మనిషి వస్తే వినదు. ఆలోచించుకోడు." అనే ఆలోచనలతో మనసు తొలిచేసుకుంటోంది. చూస్తూ చూస్తూ వదలింది. పైట్ డిటివ్స్ తిస్తానన్నాడు వెళ్ళి. లేవనా వచ్చా? వెళ్ళమననా వచ్చననా? ఏం చేయాలి? అనుకుంటుండగా రాణి వచ్చింది. పైకి, వాళ్ళ వెడదూమ్ లోకి. అమ్మగారూ, వస్తే తిడతాలేమోవనే భయపడ్డాననీ, "అమ్మా... రవితేజూ రంటు. వచ్చాడు..." అంది. "అలాగా! వస్తున్నాను వడ..." అంటూ పనిపిల్లతోపాటు తనూ కిందికి దిగి వచ్చింది. "నమస్తారమండి..." అంది వస్తునననన.

"రామ్మ... అలా కూర్చో..." అంటూ దిక్కులు చూపిస్తూ. "ఏరీ మీ ఆయనగారు లేరా?" అని అడిగాడు. "వదుకున్నాయి. ఇంకాలేవలేదు ఎందుకో... లేపి తీసుకొస్తానుండండి." అంటూ ఆమె తిరిగి వెళ్ళిపోతోంది. "ఏం పర్వాలేదు, లేస్తారులే. అయినా ఇకముందునుంచి నీతోనేకదా నాకు పని. అవసరం... అందరూ మనము మాట్లాడుకుంటాం అలా కూర్చో..." అంటూంటే ఆమె ఇట్టుందిగానే వచ్చి ఎదురుగా కూర్చుంది. "వెళ్ళండి..." అంది. "రివర్స్ తిప్పికోసం హాల్ లో రూమ్ బుక్ చేస్తున్నాం ఆఫ్ఫీస్ కి. అప్పీసుకో వస్తానా? లేక ఇప్పుడే పెట్టుకుంటామా?" అంటూంటే- "ద్యాస్ లోకి, పైట్ బ్రోగ్గామ్మకి, రివర్స్ తిప్పి ఇంటాయేతానీ, సినిమాకి నడించడానికి కూడా రివర్స్ తిప్పి ఇంటుండాలవసరమా సారీ?" ఎదురుభక్తి చేసింది. "నీకు నటనవచ్చా?" "రాదు!" "మరి యాక్టర్ అనంగానే చేసేయ గలవా?" "ఊర పాల..." "ఎడవమనంగానే ఏ చేసినీ, నవ్వమనంగానే నవ్వేసినీ నడించేయ గలవా?" "అమ్మో... అలా ఎలా చేయగలను?" "పెళ్ళవడకుండా హీరో అనేతుల్లో కొగిటిలో, వెం రూమ్ ల సీనుల్లో నడించ గలవా?" "నీ పాడు... ఇలాంటి వెం నో చాస్ట్రీగా చేయ సవసరం లేదు, చేయలేదు. నాట్యం అభినయం ఉంటే రాలు చూపిస్తేలాలు మాకు పైటిమీడు..." "అంటేనటన, అలానడించడం, డీపిం చేలా నమ్మించేలా నడించడంకూడా రాదా?" "నాకు నటనతో అస్సలు టవ్ లేదు" "నీ భర్తతో ఇవన్నీ ఎక్కి పీరియన్స్ ఉన్నాయా?" "ఇది డీపిం" "అ, ఈ డీపిం లో నేర్చుకున్న అను భదాలనే అక్కడ అనుభవిస్తున్నంత ఫీలింగ్స్ ఇవ్నా నడించేయాలి... అంటే!" "అయినా నాకు భయంగా ఉంది..." "అందుకే ఈ రంగం, ఈ నటనలు, ఈ డీపిం కొత్త కావట్టే వెదుకుతనం పోగొట్టడానికి రివర్స్ తిప్పి కావాలి నీకు. నీకే కాదు నీ పోటికీనో ఇన్న ఏ కొత్త వారికయినా కూడా..." "మగవాళ్ళకి కూడానా?" "కొత్త అన్నాకా నేర్చుకోవాల్సిందే అన్నాకా, ఆదాలేదు, మూలేదు. అందరికీ ఉంటుంది ఈ రివర్స్ తిప్పి. ఇప్పుడు

వెళ్ళు, ఇవేం రాని, టవ్ లేని, అనుభవం లేని, నీకు రివర్స్ తిప్పి అవసరమా కాదా? అందులో నీళ్ళు నేను కావాలని కొత్త వనిచయంగా కొత్త హీరోయిన్ గా పరిచయం చేస్తున్నామని అది నీకూ రివర్స్ తిప్పి నాకూ రివర్స్ తిప్పి అన్నా? వస్తే ఇద్దరికీ పేరు వస్తుంది. లేదా నీకుమళ్ళీకొట్టుకుపోతాం మరో అవకాశం, మరో ప్రాజెక్టుదా... అందుకే నీకు రివర్స్ తిప్పి కావాలంటున్నానని అలోచన సర్ది నడినా?" వివరించారు తారకి. ఆమె చుక నిమిషం ఆలోచించి. "మీరన్నీనీ నిజమే! కొత్తవారిలో రివర్స్ తిప్పి కొత్తవారికి రివర్స్ తిప్పి అవసరం అయితే ఈ రివర్స్ మీ కెందుకు? హాయిగా పాత హీరోయిన్స్ పెట్టుకోవచ్చుగా. ఎలాగూ అందరూ పాత ఆర్టిస్టులే అంటున్నారు, పైగా హీరోలు పాత వారి కంటే ఇప్పుడు నమ్మ పరిచయం చేస్తూ మీరు రివర్స్ తిప్పి వడం ఎందుకు? అనిలే ఇది కళ్ళు చూపాయలలో కూడుకున్నవని, సగం భయం నాకు అందుకే కూడా. నా ప్రాజెక్టులో నాకెటు వంటి నమస్కరణ చేస్తే, లాల్ తు. ఇది నటన, నడిపిస్తా డీపింవారి. డీపిం నడించాలి. అందుకే భయం" "నీకూ భయం నేను పోగడతానుగా... ఎందుకు వెంకం? అలా నాలుగులో అలలుగడవనీ, నీ భయాలు, బెరుకులూ, అలా పాతాఫట్ అయిపోతాయి. అది నాలో పెళ్ళి నమస్కరణ. ఇక కొత్త అమ్మాయికో, కొత్త అమ్మాయివో తెరకు పరిచయం చేయటం వాడు అలవాటు. హీరో పాత అయితే హీరోయిన్ కొత్త అమ్మాయిని సెటిల్ చేస్తాను. హీరోయిన్ పాతదయితే హీరోని కొత్త పరిచయం చేస్తాను. అడియన్స్ అనే కోరుకుంటారు ఈ రోజుల్లో... ఇవంతే నీ బెట్టి అన్నీ తీర్చివేస్తేగా, అసలు విషయానికొస్తాం" అంటూ అని అక్కడ ఇన్న జగ్జలోని నీళ్ళు వంపుకుని తాగుతుంటే. "కానీ తెచ్చిందనా సారీ?" అడిగింది తార. "వచ్చు కాస్తేపు అని అడుగుతా నులే..." నాకు మీ ఇంట్లో మొహమాటం ఏమిటి? ఇకముందునుంచి ఇది మీ ఇల్లే కాదు నాయిల్లుకూడా! అలా అనుకో వచ్చా?" అంటూ ఆమెని అడిగి, డ్రీగంటూ, చూస్తూ అడుగుతుంటే. "ఈయనకి అన్నలు మొహమాటం లేనట్టుంది." అనింటా నాయన అంటే ఇల్లంతా కేకేనట్టున్నాడు" అతి దను పుగా అతి తొరమా అన్నీడే మాట్లాడేస్తున్నాడు." నీ భర్తవల్ల అనుభవం సంపాదించావుకదా అలా" అంటున్నప్పుడే నాకనవచ్చాం వుళ్ళింది. ఈ కేవల అంటే. ఇప్పుడిలా పైగా నాయిల్లే అంటున్నాడు క్లౌజయిపోతూ" మనసుతో తెగిగి డిగేసుకుంది రవితేజ మాటలను మాపు లను ఆనపింపించుకుంటూ.

(సంకాపుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

20

జరిగిన కథ

రాతి బాగా లేటుగా నిద్రపోయిన వినోద్ ఉదయం తొమ్మిదయినా లేవడు. లేచి చూచా వచ్చా అని అలోచనలో పడ్డ తారకు రాతి వచ్చి రవిశేఖ వల్లదని చెప్పడంతో స్పృహలోకి వస్తుంది. రవిశేఖ మాట్లాడే మాటలకు, చూపులకు తార మనసులోనే తిట్టుకుంటూ, అనన్యాయమకుంటుంది.

“ఎం, తారాశ్రీ... మాట్లాడలే? కుంటూ మరీ నవ్వింది. “ఈ డైరెక్టర్‌గారికి కాఫీ, టిఫిన్ లాంటి అతిథిమర్యాదలేం లేవా తారా...?” రవిశేఖ నిర్బంధమాటంగా అడిగాడు. పైగా వనే, “మా సినిమా ముగుసుకుంటే, సినిమా బాళ్ళకి మొహమాటాలు అన్నలుండవు. తెలుసా? కావ

కుంటూ మరీ నవ్వింది. “ఈ డైరెక్టర్‌గారికి కాఫీ, టిఫిన్ లాంటి అతిథిమర్యాదలేం లేవా తారా...?” రవిశేఖ నిర్బంధమాటంగా అడిగాడు. పైగా వనే, “మా సినిమా ముగుసుకుంటే, సినిమా బాళ్ళకి మొహమాటాలు అన్నలుండవు. తెలుసా? కావ

సారీసారీ... బాగా మొద్దు నిద్ర పట్టేసింది. చాలా లేటుగా నిద్రపోయాను. అందుకే లేవలేకపోయాను. తార లేవలేదు. సారీసారీ, చాలాసేపయినా వచ్చి?” అంటూ అడిగాడు. “వచ్చి గంటయింది.” అలోలా చెప్పింది తార. “అయ్యో, అవునా? మరి నన్ను లేవలేకపోయావా?” “మీరెందుకూ నాకు తారతో అవసరం, తారతోవని, తారే కావాలి కానీ మధ్య నడగా మీరెందుకు?” రవిశేఖ మనసులో గొణుక్కొని, పైకి మాత్రం నవ్వి-

“వచ్చాలేదులేండి. మీ రెళ్ళి ఫ్రెష్ అయిరండి.” అన్నాడు. వినోద్ తారతో- “అందాకా నువ్వూ వారికి కంపెనీ ఇవ్వ! నేనో వది నిమిషాల్లో వచ్చే స్త్రీను...” అంటూంటే- “వినోద్‌గారూ, హార్టీలేదు, మెల్లగా ఫ్రెష్ అయి రండి” అంటూ పైకి నవ్వు తూలని- మనసులో మాత్రం కనిగా- “నీవెందుకు మామధ్యలో పానకంలో పుడకలా.. నీ పెళ్ళాం నీకే సొంతం అనుకున్నవాడివి, నీకే సినిమాల గోలెం దురుదా, నీ పెళ్ళాన్ని ఎవరితో మాట్లాడ నివ్వవా ఎం...” అనుకున్నాడు రవిశేఖ. వినోద్ వెళ్ళాడు. రవిశేఖ నవ్వాడు తారను చూసి. ఆమె అతను ఎందుకు పట్టికీలించాలో కూడా తెలియకుండానే బావుండదని లేని నవ్వు కాని తెచ్చు

లిసింది అడిగి తీసుకుంటాము. కాదంటే లాభ్యంకాము... హీహీహీ.. ఇకపై నీ భోరణి అలాగే మాటుతుంది ఈ ఫీల్చర్ లోకి ఎంటరయ్యక, అన్నీ నీవు చెప్తే కాదు, అనుభవంతో తెలుసుకుంటావు.” అంటూండగానే వినోద్ వచ్చేసాడు. “ఏమిటీ అనుభవం అంటున్నాడు? నటనగురించా?” “కాదు అతిథిమర్యాదలు లేవా. కాఫీ టిఫిన్లు రావా. అంటున్నాను జోకా అమెతో...” “బలేవారే జోకే ఏమిటి? రండి. టిఫిన్ నాకనిచ్చి, కాఫీ తాగుదాం...” అంటూ డైనింగ్ చాలు దగ్గరకు రవిశేఖను తీసుకెళ్ళాడు వినోద్. ముగ్గురూ తినటం తాగటం పూర్తిచేసారు. రవిశేఖ అడగగా ఇల్లంతా చూపించి తీసుకు వచ్చాడు వినోద్ రవిశేఖకి. వచ్చి కూర్చున్నా-

“నాకు మీ ఇల్లంతలో బాగా వచ్చింది. టెక్‌రూమ్! చాలా బావుంది. అందుకే, మీరంతాను వదుకుంటుంటారేమో! చాలా బావుంది, వ్యవస్థలేవే. అంతలా బావుంది. అన్నాడు రవిశేఖ పట్టికిలిస్తూ తారని చూస్తూ. “నిజంగానే అంటున్నారా సారీ?” వినోద్ పొంగిపోతూ అడిగాడు. “నేను అబద్ధం చెప్పటంలేదు. అందమైన టెక్‌రూమ్‌లో అంతకన్నా అంతకు మించిన అందమైన నేవకవ్వలాంటి అప్పురస బాళ్ళ... నిజంగా, వినోద్ గారూ మీరు చాలా లక్ష్మీపెళ్ళనుమా!” అంటూంటే వినోద్ పొంగిపోయాడు. బాళ్ళని తనివితీరా చూసుకున్నాడు. ఆమె ఆ ఇద్దర్నీ కోపంగా చూసింది. జిగుర్లుగా పీలయ్యింది. “అందుకే, నేను రిపోర్టిల్ ఫైను తారోకే నిర్ణయించేసాను...” “ఎక్కడా?” వినోద్ అడిగాడు. “మీ టెక్‌రూమ్ కొన్నాళ్ళపాటు మాకు రిపోర్టిల్ రూమ్‌గా ఏ డిస్ట్రీబ్యూన్ లెకుండాకుంటుంది కాబట్టి. పైగా చాలా నీటిగా వికలంగా స్పృహయ్యేటా ఉంటుంది కాబట్టి. మేం మాటింగ్ వరకే రెళ్ళి

కదూ! తారకి స్ట్రీట్ లీయించారీ. “అదిగో ఈ స్ట్రీట్ నీకే. ఇది నీకు సంబంధించిన పాత కథ. ఇది రవిశేఖ నీకు కొంత వరకు అర్థమవుతుంది. “అమెకి ఇద్దరా?” అన్నది? అంటూ అబద్ధం? అమెకి అగ్రంధా & నాచుకుముఖ్యులు వరసగా వచ్చేసాయి. “అదేమిటి అవేకకుం?” అంటూ వినోద్ కంగారుపడితే- “అవేకకునమా, పాదా, ... చల్లగా రిల్ అమ్మాయిని అలా చూడకు తీసుకెళ్ళాను రాత్రి! వేదేశం పట్టించిందిలా వుంది. అంత నయం అబద్ధంలేదు.” అనీ, మళ్ళీ తన భవనంగా కోపంగా. అవేకంగా. ఇతనుండి ఎక్కడకీ అయిది తీసుకెళ్ళకండి తారని. వరకాలు, అయిబలు దగ్గులు తెచ్చిస్తే నా మాటిగోతీ. నా బొమ్మగోతీ ఏమయిపోవాలి? అ బొమ్మని అడించటంకోసం ఈ బొమ్మని 15 అర్జలు పోసి కొనుక్కున్నానునీ. అప్పుడు ఈ బొమ్మ అర్జం వడితే నాగేం కాదు? ప్రొమ్యూవర్ గేం కాను? అనేస్తాంటే. తార ఆశ్చర్యపోయింది. కిందికి కోపమా వచ్చింది. తనని బొమ్మ, బొమ్మ, అంటూ సంబోధిస్తూ, కొనుక్కున్నాను. కొనుక్కున్నాను అంటూ వేరే వడి అంటూంటే- కానీ, “ఏమీ అనకు ఫీట్...” అన్నట్లుగా వినోద్ అర్థిగా చూసేసరికి వారు మూసుకు తుర్రుంది. “నరేసారీ... ఇక ముందునుండి నేను తారని బయట ఎక్కడా తిప్పను. తిరగని వ్యసం. మీరన్నదీ అక్కలా నిజం. అమెని ఈ సినిమా అయ్యేవరకూ బాల్ గ్రా మానుకుంటాను. నాటిఫై...” వినోద్ చెప్పాడు. “మరి ఆలో?” తార వెంటనే అడిగేసింది. “కూరా? ఆరేమిటి?” మధ్యలో జోకర్లం చేసుకుంటూ ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు రవిశేఖ. వినోద్ అంతా తాము విస్తృతంగా అనుకున్నదీ నిర్ణయించుకున్నదీ మాట్లాడుకున్నదీ అంతా చెప్పాడు. అదివిని రవిశేఖ మండిపడ్డాడు. “అరుబయట తిప్పినందుకే అమెకి తుమ్ములవర్షం కురిస్తే, ఇంక కొద్దికాలా లికి అందులోమా ఈ రవిశేఖంలో తీసుకెళ్ళే అమె ఎందుకయినా వనికీ వస్తుందా? నీకు కాదు, నాకు, మాకు. ఎందుకంటే ఇలాంటివనుబునేస్తారు... అమె కాబోయే నూవర్ హీరోయిన్. బంగారుకోడిపెట్టె, బాల్ గ్రా మానుకో వాలి మనం. ఇకపై అమె బాధ్యత నాకవుగించండి. నేను చూసుకుంటాను. “తూసారి నచ్చవెళ్ళ మాట్లాడారు. అంతేకాదు, తారని “ఇక నీవు లోపలికి వెళ్ళ వచ్చున్నా...” అంటూంటే- “అయితే మా ప్రయాణం!” అంది- (ఇంతావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

21

జరిగిన కథ

వినోద్ విడదేరి వస్తాడు. ముగ్గురూ కలసి చీఫ్స్, కాఫీలు తీస్తారు అయ్యోక, ర వివేకు ఇల్లంతా చూపిస్తారు చిలోడీ. ఇల్లంతలో మీ బెడ్ రూం నాకు బాగా నచ్చింది ఇ చే రివార్స్ లో చూచిగా వేసుకుంటాం అంటారు రవితేజ. ఇంతకీ తను తారకే తారకే స్ట్రీట్ తీయించాలని చెప్తామని వచ్చినట్లు చెప్తూ, తార పాత్రకు సంబంధించిన కథను అమెరిస్తాడు. తారకు తుమ్ములు వచ్చాయనే వంకతో జనసుంది ఎక్కడకూ తీసుకువెళ్ళ వ్చని చెప్తాడు. అయితే మా ప్రయాణం అంటుంది తార. ఆ తర్వాత...

"కాస్టింగ్... కావాలంటే ఓ సాంక్ నీతో నీ ఇద్దరు హీరోలతో కలిపి అక్కడ పేర్లెస్తా మోచింసు. అప్పుడుదా ద్దుషగాని ఆ ఏరియా అనందంగా ప్రతీకా. లేదా, నేను తీసుకెళ్ళి చూపిం చుకోస్తా నిన్ను కావాలంటే, అంతగా నర దాగా ఉంటే..."

"ఎ. అప్పుడు జబులు తుమ్ముల వరం రాదా నాకు?"

"అవన్నీ మేం చూసుకుంటాం... మా దగ్గర ఆ కిటుకులూ ఉంటాయి." అంటూ రవితేజ తనకు వచ్చిన కోపాన్ని తోసి అణచివేసుకుంటూ అప్పటికి సమా దానం జచ్చాడు. వినోద్ తారని లోవరికి పంపించేసాడు.

"మీరేం అనుకోకండి పోలీ! అది అంతే! మొండి ఫుంం! వినోద్ అంటూంటే-

"దానిమొండిలో" అంటూ పైకి అన్నా "అమె మొండిమీకుం అయితే నేను జగ్ మొండిని... అంత కులదంగా ఏదీ వది లిపెట్టును. దారిలో పెట్టాను. దారికి తెచ్చుకుంటాను. అది మా నీనిమా వాళ్ళకు వరిపావే. అలవాటే! అని మనసులో అనుకుని-

"నాలో చిన్న రిక్వెస్ట్..." అన్నాడు రవి తేజ వినోద్ ని.

"చెప్పండి, రిక్వెస్ట్ తాను సారీ అర్థం చెయ్యండి రాలు..." వినోద్ అన్నాడు.

"మీరు జనసుంది అమెలో కాస్త సిక్కు వర లైట్ లో చాలా తక్కువగా మెరిగారి. అలా అన్నానని ఏమీ అనుకోకండి. అమె లావెక్కడం. ఇ మీన్ ఒక్కవేయటం అంత మంచిదిరాను. అలా స్ట్రీమ్ గానే ఉండాలి మీరు... పెళ్ళయినా, సెక్స్ కు చూరంగా ఉంటే ఆదవాళ్ళు స్ట్రీమ్ గా నాజాగ్గా ఉంటారు. గ్లామర్ తగ్గదు పెరుగుతుందిరాని... కాబట్టి-

రవితేజ అంటున్న మాటలు వినోద్ కి కాస్త పోకే ఇద్దినట్లే అయ్యాయి. అందుకే ఏమీ చూడారలేకపోయాడు.

మీకు కొత్త! అన్నీ నేనే చెప్పాల్సి వస్తోంది. ఓ డైరెక్టర్ గా అమె మంచి, ఎదుగుదలా, కలి... ఆ కండిషన్ కుళ్ళతోనే పెళ్ళినా, పైకి మాత్రం అమెమందికేరే అంటున్న రవితేజ మాటలకి వినోద్ నోరే వది

పోయింది. అతను మదమా, రెట్టించగా, నచ్చి-

"నరే... అలాగే దూరంగా ఉంటా..." అన్నాడు వినోద్.

రవితేజ వెళ్ళిపోయాడు. తుదికింగ్ వచ్చి స్ట్రీట్ తీయిస్తానంటూ. వినోద్ నిగ్గహం తెచ్చుకుంటూ ఇగ్గహంలా కూర్చుండిపోయాడు హోటల్ వంట రిం.

***

రవితేజ ఆరోజు సాయంత్రం దగ్గరుం డీమరీ రకరకాల స్ట్రీట్ పివిదరకాల ఫోజల్లో, డ్రస్సుల్లో, తీయించాడు. అలా మేకప్ చేయించి వీవిద రకాల డ్రస్సులు మార్చిస్తూ తన భార్యని తనకి మరింత అందంగా చూపిస్తుంటే తమ గార్డెన్ లోనే, వినోద్ తెగమరిసిపో యాడు. అదంతా చూస్తూ దూరంగా కుర్చీవేసుకుని కూర్చున్నాడు. రవితేజ డ్రస్సులు కూడా తెప్పించాడు స్ట్రీట్ ఫోటో థావర్ తోపాటుగా, కానూకామరచెత!

తార క్యాబినలోగా రైలెక్కర ఇద్దిన ఫోజు అమెక్క స్ట్రీట్ తీయించుకుంటోంది. సినిమా ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టాలో తున్న తనకిది మొదటిమట్టం అను కుంటూ, మొట్టానికే ఆ తంతుపూర్ణ యింది. మూడవరోజు యాడ్ పెడ వచ్చినీతో "మాతన తార నడించడోయే ద్వారం" అమెతో ఇద్దరా?" అంటూ చురన్చి వినోద్ లో, బోబల్ అధిష్టం పేర్లతో, ఎప్పుడు స్ట్రాప్ యేర్పడి మాటోగ్- ఎప్పు డుపూర్ణయ్యింది. పాటలు ఎక్కడెక్కడ మాత వెయ్యాలనుకుంటున్నదీ అంతా వికదంగా ప్రకటనలో తార స్ట్రీట్ లో సహా వచ్చింది. నేవర్లన్నీ కొన్నాడు వినోద్. అతనికి చాలా అనందంగా అనిపిం దింది. తారకి అనందంకన్నా రయం అనిపించింది. ఎదుపువచ్చిందిబాగా. "అయిపోయింది, అంతా అయిపో యింది. ఇంక కాదు వెనక్కు లాక్కోలేనం తగా ఆ బురదలో తన వాళ్ళు పూర్తిగా ఇరుక్కుపోయాయి. ఈ యాడ్ లో, కనుక మానేసివా అందరి ప్రశ్నలతో వేదించబ దాలి. నడించ మరింత ఇరుకున వదాలి. ఫోటోలో సహా తను ఉండాలి రచ్చరేర్చిన ళ్లయింది" బలా అలోచిస్తూ అమె బావవ

దసాించి. వినోద్ వచ్చునుంది, రకరకాల స్ట్రీట్ లో రకరకాల పేవిర్లనిచా ఎలా యాడ్స్ వచ్చింది. అతను అమెకు చూపిస్తున్నా అవేం అమె చూడటమూ లేదు, వట్టిండుకోటమూలేదు. చాలి కూడా అవన్నీ అయ్యగారిచేతనుంది లాక్కుంటూ, చూస్తూ, అనందిస్తోంది. యింకా ఏమీ ఎనిమిదయినా అచి లేదు. అప్పుడే ఫోనులపోరు, హోం, అలిమానుల చాడీ మొదలయ్యింది. కంప్లెట్ చేస్తూ మీ స్ట్రీట్ బాషిస్తాయి అంటే. అన్నీ వినోద్ అందుకుంటు న్నాడు. క్రద్దగా, ఓర్పుగా, అనందంగా సమాధానం ఇస్తున్నాడు విసుకోకుండా మరీ. తారలో ఎటువంటి రిస్పాన్స్ అత నికి కనిపించకపోయినా అమెని కదప లేదు, కుదపలేదు. అమె బాధ అతనికి తెలుసు! అయినా బ్యాతి, వచ్చు, ముందు అతనేం అచి వట్టిండుకోటయ్య గో లేదు. అతని నెంతోపాళ్ళు అమె ఓరంట గమనిస్తూనే ఉంది. అయినా రలిం

లేదు. ఆరోజు సాయంత్రం అమెతో వచ్చాడు. వచ్చాడు "మరో సెరింవ్ యాడ్ చీక స్ట్రీట్ లో వచ్చింది చూసారా?" అని అడిగాడు. వినోద్ "ఆ యాడో..." తార అలా బాషించి. చాలా అనందించింది చూచి. అమెకి ద్వారస్సి రింకా ఎంతమంది అలిమానులు అమెపట్ల అభిమానంతో అమె మేక వాగిఉన్నాలో ఈ ట్రాప్ చెప్పిస్తాను" వినోద్ అం టూంటే. తారమెచ్చిన "అయి నా ఫోన్ నెంబర్ చీక్లయింది" మా తెలుసు?" అంది రుబయితుంటూ.

"అమెకి తార... నీవు మొన్న రేపం ప్రభావతలో ప్రోగ్రాం ఇచ్చున్నప్పుడు చాళ్ళి వేయించాడనా వాళ్ళ అమెతో నీ నేర, ఇద్దరు ఫోన్ నెంబర్లు బాద రాసారు. వాళ్ళు అయి వాళ్ళు అలా ఎంచుకునేసారో కూడా నాకు అర్థంకా లేదు నాకు అదే కొత్తగా మన పెళ్ళి య్యూకా... అదే స్ట్రీమ్ కాలోలు అను కున్నా... అలా అందరి! నీవు వెళ్ళో వేడి అయివుంటా" వినోద్ చెప్తూంటే "చూడు తారా... బాబిల్ ఉంటే అచి దాగదు. ఎలాగో అలా బురుడికి వస్తుంది. నీకే అంత. యాడ్ కి ఇలా ఉంటే రేపు పిడిమా చీక అయితే, పాండ్లెన్ చేసే అచివేస్త యింక చెప్పిన్చి న్నీడు అలిమానులయింది.

నాకు నీ సింగి తెలుసు. అందుకే వాంట్ చేసి నిన్నే బట్ చేసుకున్నాను. నాకు నీతోనే రిస్పాన్స్ ని చూసి చాలా అనందంగా ఉంది" రవితేజ అన్నాడు- తార చిన్నగా నవ్వింది.

"చేటినుంది చివర్లక్క మొదలు! గుర్తుందా? తులోజు చావరయినా పాళ్ళి ఉందా?" చివ్వాచూటంగా అన్నాడు-

"పాళ్ళి... పాళ్ళి... పాళ్ళి అంటే ఏండు బోజనమా?" వినోద్ అడిగాడు.

"ద అచి చూశెండుకు, ముందు బోజ నం... అదీ ముందు పాళ్ళి..."

"మాకు అలాంటి అలవాట్లేమీ లేవు..." తార అంది.

"రేవంటే ఎలా? జనమందు చేసుకో వాలి... మీరు తొగారి. మాకు తొగిం చాలి... ఈ మందులు, పిందులు, పాళ్ళి లు, సినిమాఫీల్లు జాలాకు మామూలే... అలవాట్లచేసి వాళ్ళు వచ్చి అలవాటు చేసుకుంటారు. తప్పదు. ఎందుకం టారా? అక్కడి క్రమా కళ్ళం అల పటా అలాంటివి. అచి ఈ మందుకి తప్ప మరేమందుకీ తగ్గవు. దే అంతా అలిసిపో లోపోయినా చాలి నడుచుకే ముందు ఓ పెగ్గు ఈ మందు తీసుకుంటే రాలు. అద యినా చుగయినా తెల్లరి పొపొయినా అనందంగా రలాకీగా రేవచ్చు. తారా ఇచి చూ ధుమాలు అలవాటు చేసుకోక తప్పదు". అంటూ మట్టో తిట్టవేసుక్కొ ర్చుని ముందు కావాలి తెప్పించి అంటూ వినోద్ కి అర్థం చేసారు రవితేజ. తారకి అక్కర్లం కోపం చూడం వచ్చాయి. వినో ద్ కి కుదూర్ మాటలు గుర్తొచ్చాయి.

(అంతావచ్చింది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

22

జరిగిన కథ

మీ ప్రయాణం కాన్పిల్, కావాలంటే ఒకపాట మాడింగ్ కార్పొరేషన్లో ప్లాన్ చేస్తుంటాం అని చెప్పాడు రవిశేఖ తారతో. మర్నాడు రకరకాల ఫోటోల స్ట్రీట్ ఫోటోలు తీయడానికి దగ్గరుండి రవిశేఖ. అమర్నాడు అన్ని పేషన్లలో యాక్టివ్ మరియు వివరాంతో వస్తాయి. అవిదూని అనందంలో మునిగిపోతాడు విశేష్. సాయంత్రానికి రవిశేఖ వచ్చి, రేవట్టుంది రివార్చర్స్ మొదలని గుర్తు చేస్తాడు. పార్టీలమీద అడుగు తాడు. తారా విశేష్లు అలవాటులేదన్నా చేస్తావాలి అంటూ తిప్పివేస్తాడు. తారకు కోపం వస్తుంది. విశేష్కు, కుమార్ మాటలు గుర్తుకు వస్తాయి. ఆ తర్వాత...

“త్తి నిమా వాళ్ళని గేటులో రానిస్తే చాలు మెట్లూ ఇంటిని, ఇల్లాళిని స్టేషన్ లైవం చేసుకుంటారు జాగ్రత్త అంటూ మళ్ళీ మొదటి యాక్ వచ్చిన లోటనే హింట్ ఇచ్చాడు హెచ్చరిస్తూ, మళ్ళీ మా శ్రయస్సుకోలేవోదీనంటూ పోనీచేసి-

ఇతని వాలకం చూస్తే అలాగే ఉంది. ఒక్కొక్కటి సాదించుకు వస్తున్నాడు. వెడదూమీ కావాలన్నాడు. ఒకే సెక్స్ కి దూరంగా ఉంచమన్నాడు తారని కొన్నాళ్ళపాటు ఒకే అప్పుడు ముందు అంటున్నాడు. ఎలా? ఏం చేసినా? ఇంకామోయానా? తనలో తానే ఆలోచించుకుని తడవకంగా, “ఆ, తెచ్చిస్తే రోలా? ఇంతగా ఆలోచించాలా? మనసు పొడుచేసుకోవాలా? వదిలొనులక్షలు, పాపం నా భార్యని మంచి హీరోయిన్ గానూ పాపం ఆయన చెయ్యటంలేదా?” మళ్ళీ వనే ఆలోచించుకుని-

“ఎవరు తెస్తారు అవి?” అంటూ అడిగాడు విశేష్-
 “నువ్వే... ఐ యామ్ సారీ... మీరే...”

“నేనా... నాకు ఆ పేర్లు కూడా తెలియ... సారీ...”
 “అయితే నా పి.ఎ చెల్లాడు ఉండండి...” అంటూ తారు దగ్గరే నిలబడి ఉన్న పి.ఎ.మనోజ్ కి వీటిని వివరం చెప్పాడు. విశేష్ దబ్బులు యిచ్చాడు. పి.ఎ. ఒక గంటపూర్వం తర్వాత వచ్చాడు. చెప్పినవన్నీ తెచ్చాడు. తీపాయమీద ఉండాడు.

“కలవడం వచ్చా?” విశేష్ కి రవిశేఖ అడిగాడు.
 “ఏం కలపాలి?” అంటూ అతను అమాయకంగా అడిగాడు. దానికి రవిశేఖ వక్రమని నవ్వి-
 “అంటే, వీటిలో మీకు పూర్తిగా సంబంధంలేదన్నమాట! ఒకే... కొన్నాళ్ళు పోతే మీకే అన్నీ తెలుస్తాయి... మీరే అన్నీ అలవాటు వడ

తారు. అదివరే వనీకూర్చి ఉన్నాయా? ఒక రెండు ప్లేట్లుకూడా తెండి. అలాగే మూడు గ్లాసులు. ఒక ప్లేట్లో ఈ జీడివప్పు వకోడీలు. ఇంకోదాంట్లో వేయించిన జీడివప్పులు వేర్లాం.”

అంటే-
 “అవన్నీ మీరు తెండి... నాకే వాననలు వడవు... నేను లోపలికి వెళ్ళిపోతాను” తార అంది-
 “మాడు తారా... నీవు తప్పునీ తాగు, తాలు. మాతో కంపెనీగా... మేమిద్దరం ఈ ఆనంద సమయంలో ఇవి వుచ్చుకుంటాం... అంతేకానీ నన్ను ఇన్ సెల్ట్ చేసి వెళ్ళిపోకు... నేనూ తాగుబోతునేంకాదు. ఆనంద సమయంలో ఇదో సరదా పార్టీ ఈ సినిమా వాళ్ళకీ. అంటే తప్పుగా తాగుబోతు వానిలా ఆర్డందేమికోకు, అనుకోకు. నా హీరోయిన్ ఇంట్లో నాకేమాత్రం స్వేచ్ఛలేదా? ఆనందం దొరకదా? ఏమంటారు విశేష్ గారూ?” రవిశేఖ మాటలని కాదనలేకపోయాడు విశేష్.
 “అవును మీరన్నదీ, మీరాకిందినదీ,

రెండూ కలిస్తే...”
 గ్లాసుల్లో పోయేదాలు కలవదాలు వనికూర్చి వేసి అందించడం వని పి.ఎ చేసాడు. అతను తిరగాను చేసి ముగ్గురికీ మందుపోసి యిచ్చాడు. అలా చెయ్యమని రవిశేఖ అతనికి చెప్పాడు. గుండునగా. తప్పునీ అలవాటులేని తార అదితాగాలంటేనే దానిరంగును చూసే బెంచేలిచ్చిపోయింది. ఆ వానన కూడా అమెకు నచ్చలేదు. అది వీసీయి వాననో, తప్పునీ వాననోకూడా అమె తెలుసుకోలేకపోయింది. ఎందుకంటే, అది రుచిచూడటం కూడా అమెకు మొదటిసారి. అందుకే ఆరంగా రుచి వాననా అమెకు సరివడకే ఎప్పుడూ మాతా తప్ప మరే కూలేడించకా తాగడు. ఇప్పుడు తల్లి, చైల్డ్ల బలవంతం, ఒక్కో మొహా మాటలవల్ల తల్లిమూసుకుని గుండునా తాగింది! అంటే! అమెకీ వెంటనే కీకీ ఎక్కి వడిపోయింది. విశేష్ కంగాలు వచ్చాడు. “ఏం ఫర్వాలేదు. గ్లాసులు పొర పొటున మారే ఉంటాయి. నాది మామూలు లైట్ గ్లాసు వచ్చింది. పాపం, నా గ్లాసు అమెకీ వచ్చిఉంటుంది పొరపాటున. ఏం ఫర్వాలేదు. కొంచెంసేపో

కొన్ని గంటలో నిషాగా ఉన్నా ప్రెష్ అయి లేస్తుంది లెండి తార...” రవిశేఖ విశేష్ కి చెప్పడం చెప్పాడు.
 “అదితాడు నా భార... లేదా గొడవ చేస్తుందేమో, నన్నూ మిమ్మల్ని తిడుతుందేమో, రివర్స్ లో మారపోతుందేమో, నానా గొడవా రథసా చేస్తుందేమో” ఇలా చాలా భయపడిపోతూ అంటుంటే, రవిశేఖ నవ్వుతూ-
 “అందుకే, మీరేం ఎదురుగా ఉండకండి.... నేను చూసుకుంటాను అంతా... అమె లేవగానే ఆ బాధలేవో నేను వచ్చాను” రవిశేఖ అంటుంటే-
 “మీకు తెలియదండీ అమె గురింది...”
 “మీరేం పట్టి అవకండి. అమె ఏం తిట్లనా కొట్లనా అవన్నీ నేను వచ్చాను. నేను అనుభవిస్తాను”

“పోనీ మీరు అయిపోయండి. అమె నేను చూసుకుంటాను” విశేష్ భయపడ్డా అన్నాడు. అమె ఏం చేసినా ఏమన్నా ఈ సినిమా లాన్నీ ఎక్కడ అమెకు వెడిపోతుందో అనే భయంతో.
 ‘అబ్బి ఆ... ఇంతా చేసుంది నే వెళ్ళి పోదానికా... మీ ఇద్దరి మధ్య రద్దీపెట్టే. లేనే కదా అమె నాకు రక్తికీ, నీసుండ్ విడిపోయి... మీండ్లకూ అలా చిలా గోరింకల్లా అడుక్కుపోతూ పోతంగా ఉంటూ, కరువుకుపోతూనే, నా బొమ్మ ఎలా పైకి వస్తుంది, ముందు ఈ బొమ్మకే ప్రేమే. చైల్డ్లం ఇంటిమిండ్లన్నీ అన్నీ రావాలి. అందుకు ముందు నీమ్మి ఈమెనుండి తప్పిరావాలి. అంటే ఇద్దరి మధ్య పాటిల్లీస్తే సదవాలి, సదపాలి! అప్పుడేకదా నా వంట వండేది ఈ యింటు. ఇదే సాకుతో ఇద్దరిమధ్య రిస్కు ఎడతాలు, అవదాడు. పుర్ణం... అది నాకు వర్చివ్వండి...’ ఇలా ఆలోచిస్తూనే రవిశేఖ-

“ఏమంటారు చైల్డ్లగారూ...”
 అంటూ విశేష్ మళ్ళీ చెప్పిస్తూ అడిగితే-
 “ఆ, అన్నట్లు మళ్ళీపోయా... అదిగో మరో మూడు లక్షలు తెచ్చా మీకోసం... మిగిలిన ఏదూ బొమ్మ పని పూర్తవగానే రిలిజింగ్ కి ముందే ఇచ్చేస్తాను. అంటూ సూట్ కేస్ తెరిచి, హీరోకివ్యాంతుకుని తెచ్చిన మూడులక్షలు విశేష్ నోరు మలోసారి ముందుగా మూయించాలని కొనేయాలని, నొక్కొక్కొక్కోవాలని, ఆత నిలోడబ్బాళ మానీ, సమయంచూసి విసిరాడు.

విశేష్ అనందంగా తీసుకున్నాడు. “అయితే మీ ఇద్దం, మీరెలా చెప్తే అలా... ఇవి లోపల పెట్టుకువస్తాను నరేనా?” అడిగాడు అతనినయం అనందం చూపిస్తూ.
 “అలాగే చెప్పి లోపల పెట్టుండి దబ్బుని... అది సరే మీరు అక్కడే ఉండండి. కిందికి రాకండి తార విషయం నేను చూసుకుంటాను. మీరేం కంగాలు వడకండి, మీకు కీకీ ఎక్కడు వున్నట్లుంది. హాయిగా చీకాంతి తీసుకోండి...” రవిశేఖ అంటుంటే- విశేష్ తూలుతూ “మిమ్మల్ని ఇలా, ఇక్కడ, ఒంటరిగా వదిలేసా?” అన్నాడు వక్ర వక్ర వలుకుతూ-

“ఏ, తారని మింగేస్తానని భయమా?” టక్కున అడిగేసాడు రవిశేఖ-
 “నో నో నో... అదితాడు నా ఆలోచన, ఇలా ఇంటికి వచ్చిన వెళ్ళిన వదిలిసి నేను అక్కడ అమె ఇక్కడ ఇలా ఇలా వదుకుంటేపోతే ఏం బాంబుంటుంది అని నా ఆర్డం, ఆలోచన”
 “ఒ అలా... అయితే ఏం ఫర్వాలేదు, మీరయినా ఈమయినా ఒక గంటలో లేస్తారు. అంటే”
 “అయితే నరే మీయిష్టం...” అంటూ విశేష్ పైకి వెళ్ళిపోయాడు.

(ఇంకావచ్చింది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

23

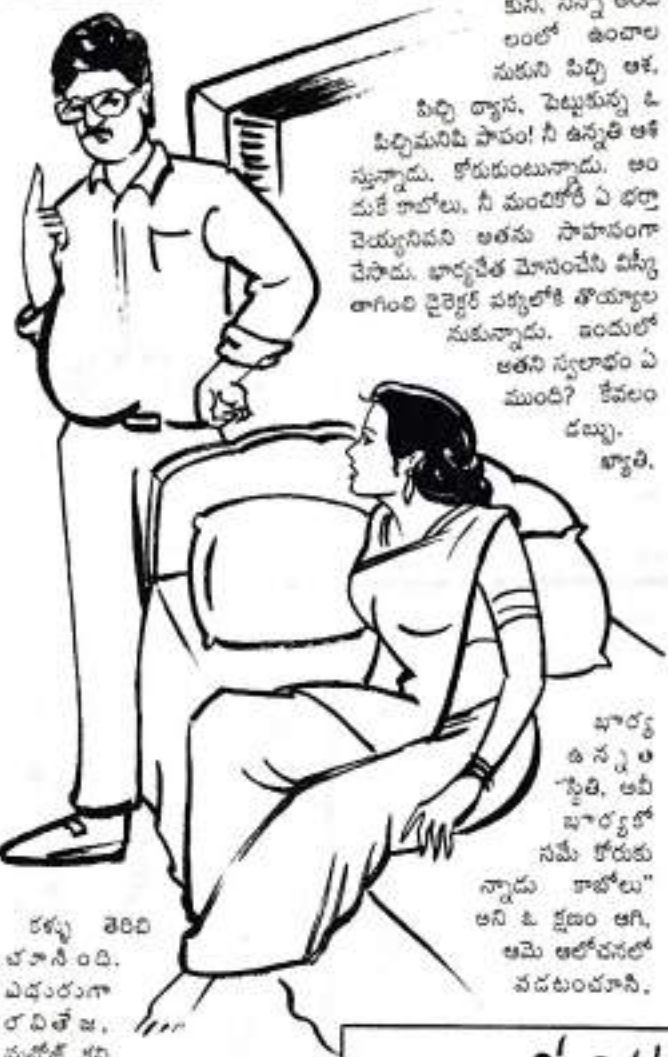
జరిగిన కథ

పార్టీలంటూ తిట్టవేసిన రవితేజ మొత్తానికి అలవాటులేదన్నా వినిపించుకోకుండా ప్లాన్ ప్రకారం మిలోల్, తారల చేత తాగిస్తాడు. అలవాటు లేకపోవడంతో తాగిన వెంటనే కళ్ళి ఎక్కువ వదిలిపోతుంది తార. తేదాక గొడవవేస్తుంటే మోసాని తప్పుపడుతున్న వివేచన అనే అడుగుని మరో మూడు లక్షలు ఇచ్చి, చివ్వు లోపల పెళ్ళి రమ్మనే వంతు తీసుకోవెళ్ళి, చైల్డ్ రెస్ట్రా, ఆమెకు నేను చూసుకుంటానంటూ, బలవంతంగా పైన వదుకోమని వంపించేస్తాడు రవితేజ. ఆ తర్వాత...

వి. ఎ., రవితేజ ఒకరు ముఖాలు ఒకరు చూసుకుంటూ నవ్వుకున్నారు. "ఎలా ఉంది నా ఎదుగుదల ఈ యింట్లో" అడిగాడు రవితేజ- "మీరేంసారీ... ఇవి మీకు పీల్చుకోవ్వార అలవాటుగాను వరిపోడిగానూ తప్పనిసరిగానూ అయిపోయాయి. ఇలా చెయ్యనిదే ఈ హీరోయిన్లు లొంగరుకదా! చైల్డ్ రెస్ట్రా అంటే మాటలా? ఇలా పాపం ఎక్కో ఏళ్ళోతే. ఇప్పుడులుపదితేజానీ కుడ రదాయే! ముందు మనుమలను లొంగదీయడం, విడదీయడం, ముస్కాళిట్టకోటం, గ్రేప్ లోకి లాక్కోటం చేస్తేనేకదా ఈ హీరోయిన్స్ ఆర్టిష్టులూ లొంగుకోర్చి వదుంటేవి. అందులో ఇది మరీ పోట్లగిత్తలా ఉంది. పాపం మీరు కష్టమే! పి.ఎ. అంటూంటే-

"చూర్చుగానిగా, ఇలాంటిదికాదు, ఎలాంటి పోట్లగిత్తనయినా పొగుడులో తునయినా మొండిపుటాలనయినా లొంగదీసుకుని బాదాలిలోకి తెచ్చుకుని నాకు కావలసిన రీతిలో వంతుకోటం మరల్చుకోటమే ఈ రవితేజ స్పృహలేదే. ఇది అంతే! చూస్తుంటే" అంటూ ఓ పెగ్ లాగేసి, పి.ఎ.కి అందించాడు. "ఈరోజు నువ్వు నాతో కంపెనీగా వుచ్చుకో! ఏం ఫలార్జీదు. నేనేం అనుకోను..." అంటూ, ఇల్లింటే తడవుగా రవితేజ పి.ఎ. మనోజ్ లాగించేస్తాడు. "ఎంతసేవలా నిల్చుంటావు, నీవు అలా ఓ కుక్కలాక్కూని కూర్చో..." రవితేజ అన్నాడు. మనోజ్ అలాగే ఓ కుక్కలాక్కూనిమరీ కూర్చుని, రవితేజ ఇచ్చిన ఫకోడీలు అపీ తనూ తినసాగాడు.

వరిదావు పది పదకొండు గంటలకి తారకి మెలకువ వచ్చింది. తల బరువుగా భారంగా వదిలిపోతున్నట్టుగా అనిపించిందామెకి. మెల్లగా క

రక్క తరివి చూసింది. ఎదురుగా రవితేజ, మనోజ్ కనిపించారు. అంతే! ఆమెకు ఉన్న మత్తు పూర్తిగా దిగిపోయింది. అయిదర్ని చిల్లా కోపంగా ఆనవ్యాంగా చూసింది. "సారీ తారా... ఇందులో మా తప్పుంటేదు, అందుకే ఇక్కడే కూర్చున్నాం నీకు మెలకువ వచ్చేదాకా. నీ భర్తే కాదాలని గ్రానులు మార్చి మరీ నీకందించాడు. పైగా నీమ్మ నాకు

బహుమతిగా ఈరోజు అనుభవించండి అమెతో జాతిగా అంటూ మరీ చెప్పాడు. నేనలాంటివాడికాను. నాకు అలాంటివి ఇష్టంఉండవు. ఐ యామ్ సిద్ధియర్. అని నే చెప్పి కున్నా పర్మిషన్ ఇష్టం. కోపనేషన్, లేనిదే ఏ లేదీని ముట్టుకోను. అలాగే నిన్నూ అంతేదా! అందుకే ఇలా దూరంగా నా పి.ఎ.ని సాయంగా పెట్టుకుని కూర్చుని నిమ్మ కాపలా కాస్తున్నాను." అంటూంటే-

"వాడే...!" కోపంగా అడిగింది. "వాడా? ఎవరు? "ఇంకెవరు? భర్త అని చెప్పుకోదానికే సిగ్గుపడేలా చేసినవాడు..." "తప్పతారా... కోపంలోకూడా భర్తని వామా వీడూ అని పిలవకూడదు. అతను నీ శ్రేయోధీలాపి. నీవంత ఎత్తు ఎదిగి, ఓ సూపర్ స్టార్ చైవోదాలని, కోట్లలో గడించాలనుకుని, నిన్నో అందలలో ఉంచాలనుకుని పిచ్చి అక. పిచ్చి త్యాగం, పెట్టుకున్న ఓ పిచ్చిమనవి పాపం! నీ ఉన్నత ఆశీస్సున్నాడు. కోరుకుంటున్నాడు. అందుకే కాదా, నీ మందికోరే ఏ భర్త చెయ్యనివని అతను సాహసంగా చేసాడు. భార్యచేత మోసంచేసి వీడ్చి తాగింది చైల్డ్ రెస్ట్రాకి తోయ్యాలనుకున్నాడు. ఇందులో అతని స్వలాభం ఏముంది? కేవలం చివ్వు. ఖ్యాతి.

భార్య ఉన్నత "సైతి, అపీ భార్యకో నమో కోరుకున్నాడు కాబోలు" అని ఓ క్షణం ఆగి, ఆమె ఆలోచనలో వదలుంచూసి.

మనోజ్ వంక తిరిగి కన్నుగిడి "ఎలా ఉన్నాయి నా పుట్టుకు..." అపీ గాతని మెల్లగా మళ్ళీ అరంబించాడు.

"ఉన్నతస్థితి కోర్కెలు భర్తగా సహజమే కానీ, మరీ అలా మిస్ట్రీ చైల్డ్ రెస్ట్రా వక్కా ఇవేం బాగోలేవు. ఇంకానయం నేను కాబట్టి సరిపోయింది. లేదా మరో కామాండు చైతే నీ బతుకేం అరిగింది? అవకాశం వచ్చింది కదాని ఈ పాటికి నమిలి మింగేసేవాడు. పాపం. ఏ మత్తు లోపడిపోయిన అదదయినా ఏంటి యగులదు చెప్పు?" అంటూంటే మధ్యలో మనోజ్ అందుకుని-

"మా సారీ చేపుదులాంటివారు. నయం వచ్చిచ్చి మందిచేపుడిలాంటి చైల్డ్ రెస్ట్రా సారీ చేతిలో వచ్చారు. నేను పొదామాసారీ, లేబుతోంది అంటున్నా "అందు అమెకి తెలివివారి, విషయం చెప్పిపోదాం" అంటూ అలాగే మిమ్మల్ని జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ కూర్చున్నాడు పాపం-" చెప్పాడు. అప్పుడు తరెళ్ళి రవితేజని చూసింది తార. అమె కళ్ళువిందా నీళ్ళు. బలబలాలాల్చిపడుతున్నాయి-

"అయ్యయ్యో ఏమయ్యున్నా? అరిగింది పొరపాటుకాదు కావచ్చిచేసిందే మీ ఆయన... కానీ ఏం చేస్తాం? అతని తవన వట్టుదల ఆంక్ష అలా చేయించాయి. అతని గుణం బయటపడినా నేనేం నిమ్మ తాళలేదు కదా... ఏదవకు- ఇకముందయినా అతన్నినమ్మకు. ఈరోజు నేను బంగా రంలాంటివాడికి ఓ సిస్టమ్, ఓ ప్రీన్సిపుల్, కంబాడినీ కాబట్టి, ఇచ్చిన, చచ్చిన, అవకాశం కన్నా, గుణం, మందితనం, మర్యాదే ప్రధానం సెట్టికన్నా అపీ, అనుకునేవాడిని కాబట్టి, నిమ్మ తాళలేదు. మరో చైల్డ్ రెస్ట్రాలో మరో సినిమా మనిషో అయితేనా. ఇంక చెప్పక్కర్లేదు. అందుకే చెప్పన్నాను నీవు నాతోతప్ప ఇంకవ రితో సినిమాలు చెయ్యకు, ఒప్పుకోకు. ఇప్పుడేకాదు, ప్యూచర్ లో కూడా! అందరినీ మందిచాళ్ళని నమ్మలేం, మరీ నే వెళ్ళి తారా? రేపు సాయంత్రం వస్తాను, రిమాళ్ళుల్లోకి సిద్ధంగా ఉండు-" అంటూంటే-

"వివోదీని లేపుకువస్తాను అగం డి..." అంటూ లేచి వెళ్ళిపోయింది.

(ఇంకావుంది)

9' చిన్స్' సీరియల్

రంగురంగుల వెండితెర వెనుక రకరకాల పెరి ఆలోచనలుంటాయిని, ముఖ్యంగా స్త్రీ ఆ రంగంలో ఎందరెందరి వందనలో గురవుతుంది తెలియని వాళ్ళు అమాధకంగా సినిమాలపై వెంజు పెంచుకుంటూ ఇంటికి ఇంద్రప్రీతి కాకుండా పోతున్నారు. అలాంటి అన్యాయాల్ని ఆకల వలయం రచయిత్రి జి. రామలక్ష్మి సీరియల్ ద్వారా వక్కా చెబుతున్నాడు. అయితే రచయిత్రి భావ, శైలి అంతగా రుచించటం లేదు. ఇంకొకటి శైలి చూరకనే భాషంబుందని మా అభిప్రాయం. పిని మాయాలోకం గురించి తెలుసుకునే అవకాశం కలిగించిన మన 'చార్లరు' అభినందనలు.

- భావన గాంధీవగర్, హైదరాబాద్

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

24

జరిగిన కథ

ఫ్రేజ్ సస్పెన్స్ అయినందుకు ఏ.ఎ., రవిలేజు ఒకప్పుడు చూసి నవ్వుకుంటాడు. ఆ సంవత్సరంలో మనోమేధులూ తనతోపాటు తాగమని ఇస్తారు రవిలేజు. తాళి మెంతువ వచ్చిన తర్వాత విశేషంపై ఉన్నది లేనిచీ కర్పించి మందిగానే చెప్పవచ్చుగా, తాళికు విశేషం దీని అభిమాం కలిగిట్టుగా చెప్పి, తనను మంచి చేసుకుంటాడు రవిలేజు. తాళి విశేషం అమర్చాడగా ఏలవడం చూసి, జవనందని తనను మరంత మందిగా చెప్పుకుని, ముందు ముందు అంకితం ఏదీమాలలో నడిచడం చెప్పాడు. తేపు రివాల్యూట్ చేస్తానని చెప్పి, రవిలేజు చెబుతుంటే విశేషం తేపుతానంటుంది తాళి. ఆ తర్వాత...

"ప్రేమయ్య, నీవు కళ్ళు తిరిగి మైకం తో పడిపోయావ్ నన్ను నాకు అప్పగించి అనుభవించి ఆనందించండి అని చెప్పి, మరో మూడులక్షలు అడిగి తీసుకున్నాడు. మిగిలిన ఏడులక్షలూ లోమ్యు రిలిజింగ్ కు ముందు ఇవ్వండి అని హెచ్చరించాడు. నేను సరే అంటూ ముందు మరో మూడు లక్షలు కూడా ఇచ్చాను. అతను మరో మూడులా లాగు పెగ్లు నేను వద్దంటూ వ్యాపించి కుండా తాగినీ పైకి వెళ్ళాడు. ఆ డబ్బు దాచుకు వస్తానని, బహుశా పైనే వదులుకు ఉండి ఉంటాడు మైకంలో. కొత్త అలవాటదా ఇది. అంత తలభంగా తీర్చుకోవటం కష్టమే." అంటూంటే "రీ... ఈ మనిషి ఎంతకు దిగతా రాడు... లేవంగానే దులిపిస్తా, కడిగిస్తా తాండ్రెస్తా... అన్నీ అడిగిస్తా" అంటూ ఆవేశంగా తాళి తాగిపో తూంటే, రవిలేజు, మనోజ్ ఒకరిమమ తాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

చూడతారా... అంతవని మాత్రం చెయ్యకు. నీవేం ఎదగనట్లు, తెలవనట్లు, ఉండు! అతనితో తొరనా, మాటలు, వక్కా బందీ చేసేయే. అతని తప్పు అతని తొందరపాటు అతనికి తెలుసు! కానీ అవేం చెట్టిండుకోడు ప్రస్తుతం. ఎందుకంటేలా వేసంతగా చెప్పవచ్చి, ఇప్పుడు నీకు అతని నైజం, నా మందిగణం బాగా తెలిసాయి. దేవ దీనులకి 'కేవలం' అంటూ రివాల్యూట్ మొదలు పెట్టాలోతున్నాం. ఇప్పుడు ఇద్దరి, అలజడి, గొడవ, ఏం బాధం యింది చెప్పి? ఈ సినిమా మనిషిదరిసి నిలబెట్టాలి, మనిషిదరికి మంచి పేరు తేచ్చివెచ్చా మనిషి మన తాండ్రెవన లో అతన్నే రావాలి. అందుకు నీకు

వేతనయితే అతన్ని దూరంగా ఉంచి నాతోదేయవలెం. నాతో కోవలేవలెయ్యి. నిన్ను బంగారంలా తీర్చిదిద్ది

పైకి తీసుకువస్తాను. అంతే కానీ, నామీద ఏమాత్రం గౌరవం ఉన్నా ఈ టాపిక్ అతని దగ్గర ఎత్తక, యాక్టర్ లో అతని దుమారంగా ఉండు. నాకు దగ్గరవు, అది సినిమా కోసం... వందలో అల అటకోసం" అంటూ అమికి చెప్పాల్సింది చెప్పి, అతన్ని కదవన అని చూడేయ్యి నేను చెప్పినవీ నీవు విన్నవీ మనముద్ద అరిగిన ఈ బానికీలా ఏదీ కూడా అతన్ని అడగను. అతని దగ్గర ఎత్తను, అని ప్రామీస్ చెయ్యి. నేను నీ చెల్లెడవనీకదా... అంటూంటే అనలే తగ్గమీద కారాలు మిరియాల లోలో వల నూరేస్తూ అనిపించుకుంటూ

కళ్ళకట్టుకున్న తాళి, రవిలేజు మీద ఒక నవద్రితాయం. అతనివట్ల నమ్మకం, అతని గుండెపై ఒక నిర్ణయం, కిందికి అదిమానం ఏర్పరచుకున్నట్లే చక్కని నవ్వు, ఒక నవ్వు విసిరి. "అలాగే సార్... మీరెలా చెప్పే అలా చేస్తాను. ఏంటాను, పాటిస్తాను. చూద్దురుగా నీగా మీరు లేవదీసుంది నా రియాక్ట్ లో యాక్ట్ న్నది...! మొత్తానికి ఈ ఇన్ని జెండ్లతో ఎవరెవరి గుణం ఎలాంటిదో తెలిపోయింది. నా కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి" అంది. రవిలేజు తన అయింట్ల ప్రవేశించిన వసుల్లో ఒక్కొక్కటి అలా తేలిగా కులభంగా సుఖాయానంగా ముగిసిపోతున్నందుకు చాలా ఆనందించాడు. హాయిగా తీసిరి పీల్చుకుంటూ గర్వంగా కళ్ళుగలేస్తూ ఏ.ఎ.సి చూసి, "మనం వెళ్ళామా మరి... రేపు ఈవినింగ్ వస్తాను తారా! సిద్ధంగా ఉండు! ఒకటికి రెండుసార్లు ఆ ప్రొఫెస్సరు చదువుకుని ఉండు. అతనిని పంకరించకు. గొడవపడకు, పులకరించినా కోపం చింకం చూపిండు." అంటూ, ఒ.కే. ఒ.కే అంటూమరీ చెయ్యరాపాడు స్వీకృత్యాండ్ ఇమ్మన్నట్టుగా తాడని. తాళి నమనస్కరించింది రెండు రేతులతో. "ఏం కరణాలనం చెయ్యకూడదా? మేము అంటురాని

చాళ్ళమా?" అంటూ నవ్వితే, యింక అమె తప్పునిదిరెట్టి చెయ్యి అందించింది. అతను అమె చేతిని అడి మొదటిసారిగా తాళిదంతో ఒక రకమైన తమకంపుట్టి గట్టిగా ఒత్తుతూ తీపుతూ ఆనందించి వదిలారు. అమెకి అదేంటో అది ఒక గమ్మత్తుగా కొత్తగా పులకరింపుగా ఒక ప్రణామిలు అనిపించి, అతను వెళ్ళున్న ప్రేపుకే

చూసింది- అయితేకొన్నప్పు రవిలేజుని మనోజ్- "పెడిపోయి... మీ దగ్గర మనిషి యాల్సిన హీరోయిన్ అమె! ఒక లాగుడు లాగిపోయినా అంత నాన్ను ఒక డిలీ చేయటం, ప్రతిమాలతోటం ఏంటిసార్... నాకేం నచ్చలేదు... ఇంక తమముందు ఏ కొత్త పాతా హీరోయిన్ న్ననా హీరో అలా ప్రవర్తించాలా? లేక మీరే చాళ్ళని అలా తాళవట్టుకున్నారా? ఇదేం బోధ్యం మరి ఇక్కడ. వింతగా ఉంది నాకు మిమ్మల్ని చూస్తుంటే" అంటూ చులకనగా తేలిగ్గా మాటలు అనేస్తూంటే- "అదే మరి నీకు నాకూ తేడా అలా వనలో... కార్టూలో... ఇంతకు ముందు అందరూ నాకళ్ళమీద పడినవారు క్యాన్సర్లతోనం. కానీ, ఈమె పొగరుంది. మొండిచీ, జగ్జగ్జగ్జి. పైగా నడం చటం మతారము ఇచ్చలేనది. దేదంగా భక్త బలవంతంలో ఈమె అయిష్టతో జరుగుతోంది. అందుకే ఈమె భక్తి ముందు లైనులోకిలాగి కొంత మని జరిగంగానే అతన్ని వక్కా వెళ్ళినీ తమిని లైనులోకి లాక్కోవాలనే నా ఈ ప్రయత్నం. అందుకే తేలకలా చెల్లడా అతుక్కుపోయే ఈ బంటుని, దిలా గౌరవకలా కుడుకుచాలా దుకుంటూ మార్పునే ఈ బంటుని గువ్వపట్టలా కులుక్కునే ఈ బంటుని ముందుగా విడదీస్తేనే కానీ, నా పంట వందదు. అమె నామాట వినదు. నాకు లొంగదు నా సినిమాలకు పని చేయదు. అనే, బాగా ఆలోచించే ముందు ఈ యింట్లో ఇద్దరిమధ్యా తొలిదిరిత తులో తీసుకువచ్చాను. మున్నుండు ఇంకా చూద్దువుగాని, అమె నన్నే ఎలా ఆశ్రయిస్తుందో, కరణం అంటుంటే, నా వెంటే పడితిరుగుతుంటే, పూకి రావచ్చిన టాలెంటిడ్ వచ్చిన్నీకి అభిప్రాయం, బందాలు, స్పూచాలు, బాండవ్యాలు, మట్టరికాలు, ఇదేం పనికీరావు. అది చాళ్ళలో ఉంటే అక్కడ మనం మన పీల్చు పనికీరాదు. అందుకే ఒక డైరెక్టర్ గా మొదటి పని పూర్తిచేసాను. తప్పుడుమంది. జాలిపడితే ఎలా చెప్పి... ఈమె వచ్చి నాకూ మంచి ఆదాయం, ప్రోజెక్టులా, బ్యాటికూడా వచ్చి ఆవశాకం ఉంది. అది పొగట్టుకోలేనకదా! అందుకే ఈ బాద! నేనేకాదు నా స్థానంలో ఎవరున్నా పొగరులోతువారిన్ని జలాగే లాజీకోలో, మ్యాజీలు, జిమ్మిటీలు చేసే పొగడతారు" అంటూ వచ్చి కాలిక్కాడు. మనోజ్ అతని ఆలోచనను, మేదా వికనానీకి అక్కడపోతూ, మనసులో "అందుకే ఇంత బుద్ధి, ఇంత తెలివి, ఉందికాబట్టి, ఇంత తగ్గలో ఇంతపెద్ద డైరెక్టర్ ని అయ్యావు" అనుకుంటూ వచ్చి తనూ కాలిక్కాడు. ప్రైవేటు కారు స్ట్రాక్ చేసాడు. కాదు లోక్కొగానే స్పృదం దుకుంది.

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

25

బరిగిన కథ

తారకు తనకు అప్పగించబడిన కార, మరో మూడు లక్షలు ఆదిగి తీసుకున్నాడని విగిరిన దమ్ము సినిమా రిలీజ్ కు ముందే బ్యాంకుని హాజరుచేసి విసేట్ పై లేనిదన్న కట్టింపి చెప్పారు రవితేజ తారతో. అంతేకాక తిరిగి విసేట్ ని ఆదగదని, అతనికి దూరంగా ఉండి తనతో చేతులుకలిపితే ధనిష్ఠుడు తీర్చిదిద్దుతానంటాడు. అలాగని ప్రామీస్ చెయ్యమంటాడు. తార అన్నింటికీ ఒప్పుకున్నాక, బ్యాంకులో తొలిదిరిక తెల్పినందుకు ఎంతో అనందపడతాడు రవితేజ. మర్యాద వచ్చి రిపోర్ట్ లో మొదలుపెడదామని, ఇద్దరినీ సైన్ చేయమని ఉండమని చెప్పి వెళ్ళిపోతాడు రవితేజ. ఆ తర్వాత...

తార మెల్లగా మెట్టిక్కి పైకి వచ్చింది. విసేట్ ని చూసింది. అతను నోట్లన్నీలను పక్కన పెట్టుకుని గట్టిగా పాత్రకుని బోర్డు మందానికి అడ్డంగా షూర్టిగా మందాన్ని ఆట రించి మరీ పడుకున్నాడు. గాదని డ్రైలో ఉన్నాడు ఆ అవతారం చూసేసరికి రవితేజ చెప్పింది, విసేట్ అక్కలా లేనే ఉంటాడు అని నిర్ధారించుకుంది తార. ఆమెకు లాలా బాధనిపించింది. అతను, తనను నటనా, అందం, సంపాదన, బ్యాంకి, ముందు ముందు ఇలా సంపాదించుకోవచ్చనే ఆలోచించుకునే సైమిం చినట్టుగా వెంటపడి మరీ పెళ్ళి చేసుకున్నట్టున్నాడు. అందుకే ముందుగా షూరుగా పెడలనుంచి వేరు చేస్తూ వేరింటికాపుడం పెట్టించాడు. ఆ తర్వాత బలవంతంగా డ్రాస్ట్ ప్రోగ్రామ్ కి లాక్కొన్నాడు. ఇప్పుడేలా సినిమాలోనం అమ్ముకుపోయాడు. ఠీ... నయవంచకుడు..." అనుకుంటూ మనసులో తీట్టుకుని కేసీగా చూసి, భళ్ళన తలుపు బద్దలయ్యేలా చేసి మరీ కిందికి వచ్చింక. మరో టెక్నికల్ లో తెళ్ళి పడుకుంది. బాలాసేవటికి కానీ ఆమెకి అలోచనలు వీడలేదు, నిర్ధారా పట్టలేదు.

ఉదయం లేస్తూనే బ్రెష్ చేసుకుని రాణియ్యిన కానీ తొగి, విషయాలు అమెనడిగి కొంతవరకూ తెలుసుకున్నాడు. "వాళ్ళెప్పుడొచ్చారు? ఆమ్మగారు వాళ్ళనేమయినా అందా? నేనెళ్ళి పడుకున్నాకా ఆసలేం జరిగింది కింద, గొడవ జరిగిందా? వాళ్ళు కోపంవచ్చి వెళ్ళిపోయారా? వాళ్ళు మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తారున్నారు. అవేమయినా నీవు విన్నావా, నీకు తెలుసా?"

"తెలుసయ్యగారూ, కొంతవరకూ. వాళ్ళయితే ఈరోజు సాయంత్రానికే గానీ రానన్నారు. ఆమ్మగారు చాలా

కోపంగా ఉన్నారు. ముఖ్యంగా మీమీద. అళ్ళనికోప్పన్నారు. ఏద్యారు.

తారమ్మగారు. అమ్మగారికి మెలకువ వచ్చేవరకూ నేను అక్కడే కూకున్నాను. మెలకువ వచ్చాక వాళ్ళు తిట్టుతీసి వెళ్ళిపోయారు. నేనొచ్చి ఇటు పడుకున్నాను. ఆమ్మగారు ఈ కిందరూమ్ లోకి పోయి తలుపెనుకున్నారు"

"తలుపు తట్టి లేచారా?"

"అయ్యో! నేనే....., చంపెయ్యరూ ఆ కోపంమీద నన్ను"

"పోనీ నన్నే లేపమంటావా?"

"నామాట వినండయ్యా... ఇప్పుడు మెని ఉంటుంది అలా వదిలి

య్యండి. మీరేం పలకరించక... ఆనవనరంగా చెప్పకొట్టినట్లువుతారు" రాణి దిన్నే అయినా పరిస్థితి అంతా గమనించే గ్రహించే ఉంటుంది. అందుకే పెద్ద సలహానే మంచి సలహానే ఇవ్వగలిగింది. తర్వాతేడు ఆమె ఉమ్మతంటూ పెరిగించుకు ఈ మెకూ తెలివితేటలు బాగానే వంటపట్టాయి. అనుకున్నాడు మనసులో... వెళ్ళి పేవరండుకుని పాల్లో కూర్చున్నాడు. తారకు ఓ అరదజను వరకూ పోస్టువల్తాయి అభిమానులనుంచి. "వర్తాలేడు, ఈమంటే బాలామందికే ప్రేక్ ఉంది" అనుకుంటూనే ఓపిగ్గా హ్యాబీగా సమాధానాలిచ్చాడు. తర్వాత స్నానం అడి ముగించుకుని టిఫిన్ తినటం పూర్తిచేసి, డ్రెస్ పే అయి డ్రెస్ కేసులో దబ్బంతా బ్యాగ్ తోగా ఇద్దరినీ ఎనిమిది లక్షలూ బ్యాగ్ తోగా సర్ది బయలుపేరాడు. వెళ్ళుదోయే ముందు రాణితో, "అమ్మగారు ఏలాగూ నామీద చాలాకోపంగా

***

విసేట్ బ్యాంకులో దబ్బంతా అడుక్కొన్నాడు. పానిమిక్ చూసుకుని మురిసిపోతూ ముద్దులు పెట్టేసుకుంటూ ఇవతలకు వస్తానంటే, కుమార్ తనూ మెట్టుదిగిరూ వర్కస్ కనిపించాడు. "కుమార్ సున్నా" ఆళ్ళర్కంగా అడిగాడు విసేట్

"అఁ నేనే..."

"నువ్వెళ్ళావా?"

"అఁ, నేను రాకూడదా... నీలా నేను పెద్ద ఎక్సెక్యూట్ వేయలేక పోయినా నాడి ఓ చిన్న బాతా ఉందిలే ఇందులో..."

"ఈ దబ్బు నాదికాదు తారది... ఎనిమిది లక్షలు. మొదటివిడతగా ఆమె సంపాదన పదిహేనులో బాగం నిమిదిలక్షలు వేసి వస్తున్నాను." గర్వంగా చెప్పాడు విసేట్.

"ఠీ, నీకు సిగ్గనిపించుకుంటేడు. నీ బాధ్యనీ ఆమె అందాన్ని కంటా పెట్టి సంపాదించి తెళ్ళిన దబ్బులు వేసుకున్నవే కాక నీపేరక, గొప్పగా గర్వంగా ఓ పోజీస్తూ మరీ చెప్పేలో చానికీ? నిన్నటి యాడిలో ఆమె స్టైల్స్ నీకు సిగ్గనిపించలేదా? బాధనిపించలేదా? సలక్షణంగా బాధురం చేసుకోకా. పాపం ఆమెని తీసుకెళ్ళి నీ బాధ్య అయిన పాపాతనకి తెర తెక్కిస్తున్నావు. పయపెళ్ళో, బామాలో, బాదలుపెళ్ళో... లేదంటే నా చెల్లాయి బలాంటిపనికి దిగదు. దిగజారదు." అంటూంటే, విసేట్ ఏమీ మాట్లాడలేకా, "ఇప్పుడు మీరం తాబలాగే అంటాడు. ఆ తర్వాత నన్నే హార్మిస్తారు. తారా అనందిస్తుంది ఆ తర్వాత. ముందు, ముందు ఏలైనా, చేమాకే ఉంటుంది. కానీ రోగం నయం అయితే నేకానీ దాని విలువ ఆ మింగిన వాళ్ళకు తెలియదు. జీ అంటే, నేనెప్పురి మాటలు అందుకో వల్లించుకోదల్చుకోలేదు" అంటూ కుమార్ కి లై చెప్పి కాలిక్కిసాడు. కుమార్ దిరాగా అనబ్యాంగా అతన్ని ఓ చూపుమాసి జైకు స్టార్టుచేసి వెళ్ళిపోయాడు.

***

తార లేరి, డ్రెస్ అయి, వచ్చి కూర్చుంది. రాణి కాఫీటిఫిసిలు అందించింది. అవి పూర్తిచేసేవరకూ ఆగి అప్పుడు చెప్పింది రాణి.

"అమ్మో... ఆమ్మగారు బ్యాంకు వరకూ వెళ్ళివస్తానంటూ ఓ డ్రీమ్ కేసు తీసుకుని వెళ్ళారు" అంటూ-

"నేనడిగానా అయిననురింది?"

కోపంగా అంది-

"కాదమ్మో నేనే చెప్పన్నా..." అంటూ షేటుగా, కాఫీకప్పు అందుకుని మరేం మాట్లాడకుండా రాణి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. ఇంకా అక్కడ ఉంటే తార తిడుతుందని.

(ఇంకావుంది)

అనల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

26

జరిగిన కథ

విశాల్ నోట్లకట్టలపై వదుతున్న తీరుని చూచాక రవిశేఖ చెప్పింది నిజమేనని తాళ నిర్దా పించుకుంది. నటన. అందంతో సంపాదించవచ్చునని ప్రేమించినట్లుగా తెలుసుకొని వాడవలసివచ్చింది. పనిమనిషి బ్యాంక బండ్లో జరిగిన విషయాలు, తార కోపంగా ఉన్న విషయాన్ని తెలుసుకొని ఆమెను లేవకుండానే విశాల్ బ్యాంకుకు వెళ్ళిపోతాడు. విశాల్ కు బ్యాంకులో కుమార్ కనిపిస్తాడు. తార అప్పుడే నిద్రలేస్తుంది. ఆ తర్వాత...

కుమార్ తారని చూడటం కోసం బం డికి వచ్చాడు. ఒకచోట విశాల్ ఇంటికి వచ్చినా, బండ్లోనే ఉన్నా తనకేం భయ ముని అనుకుంటూనే తార కోసం, తారని పలకరించి విషయాలు సేకరించడం కొరకు వచ్చాడు. బండిముందు కాకు లేక పోవడం చూసి, "ఈ మహనీమాపుమ బంబా బండికి దానిట్లున్నాడు. దాకరితాలు ఎక్కడెక్కడ వెంగటిల్లే వస్తాలో..." అనుకుంటూ పన్నుండగా ఎదురుగా హాట్లెస్ షోఫాలో దర్జానమిచ్చిన తారని చూస్తూ "హావే, చెల్లెమ్మా! ఎలావు న్నావు? బావున్నావా? బాగా ఎదిగిపోయి నట్లున్నావే యాక్స్ లోనే అంతగా... ఈ అన్నయ్య గుర్తున్నావా? గుర్తుంటావా? ఇప్పుడు, ముమ్మందు" అంటూనే తారకి ఏడుపు అగించి కాదు. పాపం ఎప్పుడూ కుమార్ అంటే! తోడబుట్టిన అన్నయ్యలు లేని లోటు తీరుస్తూ ఆలా ఆప్యాయంగా నించుగా వెలకరిస్తూ కష్టసుఖాలు ఎప్పు డీకప్పుడు సొంత అన్నలవంటి ఎప్పుడూ అడిగి తెలుసుకుంటుంటానని అతను ఆలా ఆప్యాయంగా వెలకరించగానే ముఖం అగించి కాదు తారకి. ఆమె ఆలా ఎదుస్తుంటే కుమార్ పోకే తిన్నాడు. ఆళ్ళ ర్యంగా చాలాసేపు ఆలా చూస్తుంటేపో యాడు. తర్వాత లేచుకుంటూ, "ఎవ్వూ ఏం జరిగింది? నేనన్నదానికి బాధవ డావా?" అంటూ కంగారుగా అడిగాడు. ఆమె "కాదు" అన్నట్లుగా ఆలా తల అడ్డంగా తూపుతూ సమాచారం ఇచ్చింది ఎదుస్తున్నా.

నినా, తార చెప్పింది కూడా పూర్తిగా క్రమగా విన్నాడు. అంతేకాదు, తనకి విశాల్

బ్యాంకులో కనిపించిన విషయం, తమ ఇద్దరి మధ్య జరిగిన సంభాషణల గురించి కూడా వివరంగా ఆమెకు తను చెప్పాడు. అతని చర్చకు, ఆకలకు, చేష్ట లకు కుమార్ కే ఆళ్ళర్థం వేసింది. వీడిలా మారిపోయాడేంటి, ఎవరినీ లెక్కలేదు కుండా, ఎవరి మాటలూ వినిపించుకో కుండా, ఇలా ప్రవర్తిస్తున్నాడేంటి? వీడికి మైనా దబ్బు, వ్యాతి వీడ్చినట్టిందా? అయినా వాడికేం తక్కువ దబ్బు వీడ్చి అనుకుందామన్నా. ఒక్కడే కొడుకు. బోలె దంత ఆస్తి, ఇండ్లన్నీ చిన్నదే అయినా దానికే వారసుడు. మరిచేం బుద్ధి? ఇలా వక్షించింది? నటన, కళ, వృత్తి, వ్యాతి... ఇవంటే వాడికి చాలా అభిమానం మొద డీసుంది. వాడు వొట్టి కళాకారకుడు. అందుకే తారని వరించి కట్టుకున్నాడు. ఆమె కళనీ, టాలెంట్ నీ, అభివృద్ధి చేయాలన్నదే అతని కళాకారకుడిగా

వదుతున్న తాపత్రయం అయివుంటుంది అందుకే ఈ వజ్రవల, కృషి. అయినా ఆది అందమైన బాధ్యని మరోకరి చేతలో పెడితే అనర్థాలు, అపవాదులు, అపనిం వలు ఎలా వచ్చి వచ్చాయో వాడికి తెలీదా? తెలిసి నిర్లక్ష్యమా? వీటన్నింటికి ముందు వ్యాతి ముఖ్యమనుకుంటా! ఇలా కుమార్ దీర్ఘలోచనలో వచ్చాడు. "ఎదురున్నయ్య అంతగా అలోచిస్తు న్నావు?" "ఏం లేదమ్మా... నీవు చెప్పినదాన్ని బట్టి చూస్తే వీడి గుణం ఏమిటో బయట పడింది. అంతేకాదు, ఆ రవిశేఖగారి వ్యక్తిత్వం తెలిసింది ఆయనో మంచి వ్యక్తనీ, నీవు చెప్పిన రాతి సంకుటన లను బట్టి తెలుస్తోంది. దీనిన దానివి దిగావు. వట్టినిదీ అయిపోయావు ఈ ర్షితం యాల్ చాలా. అందుకోరకు రవి శేఖగారిలో మంచితనం లేనుకొని ఎలా గోలా ఈ సినిమా పూర్తిచేసెయ్యి" అని ఒ వ్వదం అగి. "ఈయనలో మంచిగా భ్రమ ర్షించి మర్చిపో చేసుకో. వ్యాపీగా తారీగా నడించేసి నీ బాధ్యత నీవు పూర్తిచేసుకో."

నిండా. ఏమంటోంది నాంబిం" అని అడిగింది. "నీకు మారణాంకం అనే అంటూ గొప్పగా చెప్పే తల్లిపోతాను. మరోసారి ఇలాంటి బోడి నలవారితప్పవంటూ" అని చెప్పి. "మరి నేను వెళ్ళిరావా? చెప్పిన వన్నీ గుర్తువాయి కదా! ఎలాగోలా ఇది ముగించేసుకో" అంటూ కుమార్ చెప్పి పోయాడు. తార అలోచిస్తూ అలాగే చూస్తుంటే పోయింది. రాగి వచ్చి "కోపనం వద్దించ మంటారా అమ్మా" అని అడిగింది. "నరే, వచ్చింపు, వేస్తూన్నాను" అంటూ ఒ నిమిషం అగి మరి లేచి లోపలి వెళ్ళింది అకలికే అగలేక. * * *

విశాల్ బ్యాంకు నుంచి ప్యాన్లరీకి వచ్చాడు. అక్కడ తండ్రి కూర్చుని ఉన్నాడు. విశాల్ కెళ్ళుకోవగా చూశారు "ఎలా రానున్నావుగా ప్యాన్లరీకి. మళ్ళీ ఇలా వచ్చావే?" అంటూ అడిగాడు కోపంగా. "మరి ఎలా జరుగుతున్నదీ చూసుకోవ దానికి మీరునారూగా. ఇన్సూరెన్స్ యానుకు న్నాడు. ఆలాగే మరికొ న్నాళ్ళపాటు మీరే ఈ వ్యవహారాన్ని చూడండి ఇంచుకోరకు నేను చాలి డు. మిమ్మల్ని చూసిపో రామని వచ్చాను. ఇదిగో ఇది చూసిందిపోతామని వచ్చాను" అంటూ పాసి టుక చూపించి విషయం చెప్పాడు. ఆయనం అనందించ లేడు. పైగా విరుచుకుప డాడు. "సిగ్గులేకుంటే నరి. సినిమా యాల్ లో నీ పెళ్ళాం బొమ్మలు ఎలావ చ్చాయో చూసావు కదా! అదదాన్ని వీడికిచ్చి సం పాదించుకోవడం సిగ్గుతొ పైగా పాసి టుక చూపిస్తున్నా... ఈ విషయంలో మీ ఆమ్మ, నేను కూడా నిమ్మగూరి. ఆ అమ్మయినిగూని సమర్థించం. వెళ్ళు అవ తరికే వెళ్ళు. అవి చూసుకునాకే మార్గ రికి రా. అందాకా మీకు మేం లేమ నుకో..." అన్నాడు. "మీరు నన్నేమైనా అనండిగానీ తారని మాత్రం ఏమన్నా తిట్టోను. ఇందులో ఆమె తప్ప వినమంతునా లేదు. పాపం ఆమె వద్దంటున్నా ఈ షిఫ్టులోకి నేనే దిం పాను. ఆమె అందం, బాలెంట్ పుధాగా పోకూడదనే ఈ పనిచేశాను. ఇలాంటి అదృష్టం, అపవాదం ఎవరికి వచ్చాయి? వచ్చిన అపవాదాల్ని ఇంచుకుండా ఒ భర్తగా నా బాధ్యత నిర్వర్తిస్తున్నాను. ఆమెలోని గ్లామర్ బయటకు రావాలన్నదే నా ఆశాంక్ష." (అంతావుంది)

ఒ గొప్పనదిగా పేరు తెచ్చుకో, విశాల్ ని నిర్లక్ష్యంగా చూడు. ఎందుకంటావా? ఇక్కడ వాడి హిస్టరీని వాడే తెలుసు కుని సినిమా రాన్స్ ల అవర్షకు వేరే ప్రాతి క్షులకు ఎంకరేకే తెయ్యదు. అప్పుడు నీకు యిప్పుముంటే ముందుకెళ్ళు లేదా వెనక్కి వచ్చియ్యి. ఇదే వాడికి తగిన శాస్తి నేను ఎన్నోవిధాలుగా చెప్పినా వాడు తెప్పి తెయ్యలేదు. అవమానం జరిగితే వాడే దారికొస్తాడు. నువ్వు మారిపోతే వాడికే పెద్ద పోకే. నేను చెప్పే నలహా ఏదైనా మీ సంసారం బాగువదాలనేసుమా" అంటూ నచ్చచెప్పాడు. ఆ నలహా తారకి బాగానే అనిపిం చింది. "ఈ సినిమా ఎలాగోలా ముగిం చేసి రవిశేఖగారిని మర్చిపోవేసుకుని ఒచ్చిన పదతాను. నాకు ఇదేం యిష్టం గా లేదు. దిగాను కాబట్టి కాళ్ళు కదుక్కొని బయటపడుతాను" అని చెప్పి, "గత కలి

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

27

జరిగిన కథ

తారను చూసేందుకు మహాత్ జంటికి వస్తాడు. మహాత్ను చూసేసరికి తారకు చుట్టూ అగలేదు. మంచునుండి జరిగినదంతా వివరంగా చెప్పింది మహాత్ తో. అంతా చివరకు చివరకే జ్వాలకులో కన్నులదీన సంగతి మాట్లాడిన తీరుకాగా చెప్పాడు మహాత్. ఎలాగూ ఒప్పుకున్నావు రాబట్టి. దరివేటతో మంచిగా ఉంది ఈ సినిమా ఫ్యాన్ల చెప్పేయ్యమని. చివరకే మరగా ఉంటే అతనే చాలాలోకాస్తాడని నలభా అల్లి వెళ్ళిపోతాడు భ్రమారే. చివరకే స్టూడెంట్ వెళ్ళి తండ్రినివలెస్తాడు. ఈ పీట్లు వదిలేతాగా జ్వాలా మావగ్గరకే అవదనం చెప్పాడు తండ్రి. తార బాలింట్ వ్యవహారావదనం అలా చేసినట్లు నడు ర్తింతుమంటాడు చివరకే. ఆ తర్వాత...

"శ్రీ" లక్షణాలకేవలమున్నావు. అందుకేనే భార్య అందాన్ని వైభంగా పెంచుకున్నావు. నీలోనే ఆశా, కాంక్షా రంగిలించి. దురాశా దుర్బుద్ధి కలిగింది. అందుకే ఈ పనిచేస్తున్నావు. గోపీనాథ్ అది అపీను అని నూతనా చూసుకోకుండా అరిచాడు. "అవును నాన్నా... నాది దురాశే... ద్వారాపారంలో వెళ్ళుటచే పెళ్ళాల్సి. అయినా ఏం లాభం వస్తుంది. కానీ జ్వాల వెళ్ళుటచే లేకుండానే లక్షణా లోట్ల నంపొలింపవచ్చు." "అందంకాదా వెళ్ళుటచే?" "అపేక్షి... అది అందరికీ ఉండదునా! నా భార్యలో ఉంది. దాన్ని నేను ఉపయోగించుకుని నంపొలింతుమంటున్నా ననుకోండి." "మా కడుపున బెడలులెక్కె... నీ బంబురికింగ్ కడుపున ఆఖరికి ఇందుకు ఉపయోగించిం వా? మినలేం తక్కువని అన్నారో, నీకా దబ్బు ఆక ఆక్కడ?" "అది కేవలం దబ్బు ఆకమాత్రమే కాదు. అమె టాలెంట్ బయటికి రావాలి. ఓ మంచినదేఅవాలి. అందరిలో అమెకోసం ప్రముఖాసనం రావాలి. చరీట్ పై ట్రిమ్ అండ్ యాంబిషన్. మీవెవరికీ ఇష్టంలేకున్నా నా యిష్టాన్ని నేను వెరవేద్దుకు తీర తాను."

బుద్ధిచెప్పలేని వెనక్కితిరుగు. ఆ తీసుకున్న దబ్బులతో చాళ్ళ ముఖాన

"దాన్నో అందలంలో మావాల కుకుంబున్న నీకు అభాషాతాకమే మిగులుతుంది. వట్టులలకు ఆశలకు దోకే. కష్టాలపాలొకావు. పెద్దవాడినీ తండ్రినీ చెప్పావాను. ఇప్పటికయినా

పాలెయ్యి. పోయగా సంసారం చేసుకో. పిల్లపాపలతో అలిపివేర్చా..." "ఏమి ముసలి ఆలోచనలు... నాకు సరిపడవు. వస్తా, అమ్మని అడిగానని చెప్పండి. సోరీ, నా మనసు మరి మారదు" అంటూ చివరకే విసురుగా బయటికి నడిచాడు. "వినాకాలే చివరకేతున్నే అని

పెద్దలు తారకే కాస్తం పట్టించారా? కళ్ళుమూసుకుపోయి ప్రవర్తిస్తున్నాడు. అనక వాడే వచక అవుతాడు వెరవ..." అనుకుంటూ గోపీనాథ్ బయటికొచ్చి తారు పూర్ణువేస్తాడు అంటి ముఖంవచ్చి

***
చివరకే జంటికి వస్తానే రాతని పిలిచి-
"అమ్మగారు భోజనం చేసారా?" అంటూ అడిగాడు. తార చోల్లో లేకుండా బెర్రెరామేలో పైన వదురుని ఉండటం చూసి-
"ఆ చేసారండీ" రాత చెప్పింది.
"తనకు చేస్తారండీ... వట్టింబన" అంటూ తనే అడిగింది.
"వచ్చు... కాఫీ వట్టా రాలు" అని చెప్పి అమెకదంబోతూంటే- ఎయ్ బట్టా... అంటూ పిలిచాడు మెల్లిగా.
"ఏంబయ్యో..." అమె మెల్లిగా అంది.
"ఎవర్నినా వర్తలా జంటికి? ఎత్తై నాలోనులు వర్తాలయా? అమ్మగారికి

కోపం తగ్గిందా? " అడిగాడు. "కోపం అదీ మీమీద మరి తగ్గిందో లేదో నాకయితే తెలియదాని- ధోనులు మూతం అమ్మగారికి ఓ వదివరకూ వర్తాయండయ్యో... జవపోకే- కుమార సోరీ వర్తారు. అమ్మగారికో కాస్సేపు మాట్లాడి వెళ్ళిపోయా రయ్యో..." అమె చెప్తూంటే అతను ఆలోచిస్తూనే పైకే అనేకాడు. "ఆ వెరవ ఎందుకువర్తాడిక్కడికి? మరిన్ని పుట్టులుపెట్టి తారమనను పొదులేయటానినా? రత... నాకం

దదా ఎందుకుతిరిగినవాళ్ళో నాకుందరూ కళ్ళుపూటి అందరూ నా ఉప్పటిని నా అప్పటిని దూసి ఒక్కటినివాళ్ళో బయటెలానూ నా అప్పటి" "కుమారే సోరీ అమ్మగారికి మంచి గానే చెప్పారండయ్యో... అమెని మంచిగానే ఒప్పించారు నడించడానికే. అమె సరిపంది రివరకి..." "నీకు తెలుసా?" "అర నేమిక్కడే ఉన్నారయ్యో..." "అయితే తారకే అతను మంచిగా చెప్పాడా?" "అవునుండయ్యో..." "వెరగండి... వాడు నారోవకి వచ్చి వట్టున్నాడు. తారా సంతోషం. పోయి కాఫీవట్టా... జలాగే నేను లేనప్పుడు విషయాలు సెకరించి నాకు చెప్పండి. నీకు మంచి మంచి లంగాలు. ఓటీలు కొనిస్తుంటాను. ఏర సరేనా?" అంటూంటే అమె అకంబనడిపోతూ- "అలాగేనండయ్యో..." అని ఒకని మువం అగి. తలగోక్కంబూ- "అయ్యో ఓ దిప్ప మనవి" అంది నానున్న గారంగా. "ఏమిటి? అదుగు" తాపీగా అన్నాడు. "నాకు సినిమాలో వాస్తే వచ్చిందరా? బాగా. మా బాగా వడిం చేస్తాను" అంటే. అమెమాటలు పూర్తికాకుండానే చివరకే పగ అబడి నవ్వువచ్చింది. అక్కర్లు మా చేసింది. "మచ్చా నడిస్తానా?" "అర... నడించగల నయ్యో" "దానికి అందం కావాలే... నా భార్య అందగ తెలియట్టి అలా అవకాశాలు కాళ్ళముందుకు వర్తాయి." గర్భంగా తారకే ఎగేనుకుంటూ చెప్పాడు. "వనిమనినీ లోలో, వంకుమనినీ లోలో అందం ఎందుకయ్యో... అయ్యో, అయ్యో, ప్లీజ్ అయ్యో..." అమె కాళ్ళమీదవడింది ఆఖరికి భ్రాతి మాలుకుంటూ. "నరలే నీకూ నాలా ఈ పిప్పి ఉందా?" "పిప్పికాదండయ్యో... చాలా చాలా ఇష్టం!

అంతే!" "అయితే వరలే, నాకు నేనడిచిన మెగుతేలు, నేను ఇంట్లోలేనప్పుడు అరిగివి, మీ అమ్మగారికి తెలియదా నాకు చెప్తారు. వనిమనినీ వంకుమ నిమికింద నీకేం అర్హ? సెకెంట్ మీలోయినీ పొజిషన్ బిప్పించేస్తా రవిరే జగారని అడిగి..." అంటూ చోమి ఇవ్వగానే రాతే మహారాండవడి ధోమా. అతనికాళ్ళను మరిసారి తాకి లోవలివెళ్ళిపోయింది.

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

28

జరిగిన కథ

ప్రాచీన వైద్య వస్తువు విశేష తాళ మేడపై వరుసవరుస దూసి అమె మూడే ఎలా ఉండే లాజిస్టిక్ తెలుసుకున్నాడు. ఇంటికి ఎవరొచ్చాలో, పోషక పదార్థాల వల్ల వచ్చిన వ్యాధి వ్యాధి కనుమర్చుకున్నాడు. కుమార్ వచ్చి వెళ్ళినట్లుగా చెప్పింది రాణి. అతనినెదురు వచ్చాడు? అంటూ తారకు అంతమైనా నేర్చుకున్నాడేమోనని భయపడ్డాడు. కానీ రాణి అతను తారకు అప్పించి వెళ్ళినట్లు చెప్పింది. దానికి ఆనందపడ్డాడు విశేష. జకమంది నేనింట్లోనే వస్తుంది వచ్చేపోషక. వివరాలు అన్నీ అమ్మకు తెలిసేకొంటే నాకు చెప్పించాలి అని, అమె కరిక మేరకు సినిమాలో రాణి జన్మస్థానని రాణికి మాటిల్లాడు విశేష. సంతోషంతో ఒకటే కళ్ళను తాళి లోపలికివేసింది రాణి. అ తర్వాత...

రాణి వదిలిపోయాలో తాళి తీసుకుని వచ్చింది. అది తాళి అక్కడే సోపాలో బాటుగా వాలాడు విశేష. రాణి మాటలను అమెకోరికను అమె. అశలను మరోసారి మరోసారి గర్భిణినుకుంటూ పరమతా నేర్చుకున్నాడు. ఇంతలో పోషక రింగులుంది. రవికే అయిపోతే వచ్చి స్వల్పంగా పోషక చేసాడు. పోషక చేసిన మరో ఆరగంటకి రాణి వచ్చాడు. మున్నానే "ఎలా వుంది మా హీరోయిన్ పరిస్థితి. బిహావి మరో?" అంటూ అడిగాడు. అమె తనను విశేషంగా చూస్తోందనీ, తనతో ఉపయం నుండి అంతవరకూ మాట్లాడలేదని ముఖం తెప్పించుకుంటుంది చెప్పాడు విశేష.

"ఎంత భర్తారేమి, నేను మానుకుంటా అంతా... మీరు మీ దూర్భే ప్రార్థించే మున్నాడు. నేను మీకు అవ్వాలింది చెప్పేసాను. ఇంకానే నేనే, కా మాటలు నేనెం చెయ్యాలో, చెయ్యాలనుకున్నానో, చెయ్యించాలనుకున్నానో అమె చేసుకుంటాను. మీరేం చెప్పాలి కంటారు బాధ పడకండి. అంతవరకూ, జకమందు తారని నాకు వదిలిపెట్టండి. నేను తాళి లాతయారుచేస్తాను. సరేతా?" నవ్వు తూనే వానాల్లాడు వచ్చేలా మాట్లాడాడు రవికే.

"సరే, అలా మీ యిష్టం, మీ హీరో యిను మీ యిష్టం జకమీదట. ఆ తంబా లోలో అమెమించినతో మీరే పదండి" అన్నాడు.

తార అందంగా తయారయి కిందికి వచ్చింది విశేష ఆ చింత పరిణామానికి అక్కర్లేపోయాడు. అంతా తను రాణికి వైకే కనుమరచించాలనుకున్నాడు నిజ లేదే నైమే అయి తయారయి ఉండు, రవికే అమ్మన్నాడు అని చెప్పి పంపాల నుకుంటే, అమె అదిదంగా తయారయి రావటం అతనికి అక్కర్లేమా అనం దమా రెండూ కలిగియి. కళ్ళుమె రిసాయి.

"రా... అన్నాడు అప్పొయంగా.

అమె మాట్లాడలేదు సరికదా, రవికే అని దూసి పలకరించుకొన్నాడు. "పైకి వస్తారా రిహార్షి అనంకొన్నాము..." అంది.

"పైనాలో... వెంటనే స్టూడు చేద్దా ము." అంటూ రవికే అమెని తీసు కుని పైకి వెళ్ళాడు. ఆ రెండు గంటల తర్వాత రవికే, తార కిందికి దిగి

వచ్చాడు.

"వైకే విశేషాగారు మనినే వెళ్ళిరానా? లోకా అనేట్రింటి చస్తా... ఈ కవిలో అంటూ రిఫ్రవడితే చాలు. అమెకి మంది వైకే అనుభవం నవన వచ్చేస్తాయి. ఇంతెంత వెంటనే మాటింగీనామి! తారకోసమే నేనే ప్రత్యేక భ్రమ ఉంటున్నా. క్రిమా తీసుకుంటాంటు. నా బొమ్మ కోసం ఈ బొమ్మతో ఈ పొట్టు, ముందు ఈ బొమ్మకి చెరుకుతనం, సిగ్గు, భయం, ఇవి పోగొట్టుకున్నాను. ఆప్యమ అక్కడ, అరణ్యముల వందలాదిమంది ముందు, నవించడానికి, వెంటాముందు భయంపోతుంది" అంటూంది.

"రాణి తాళివేసి... అమె అదివచ్చి దీక్షనం మీరేరాదు. మీలోపాటు నేనూ పాటుపడతాను" విశేష చెప్పాడు.

"సరే తారా వస్తాను. వస్తాను విశే షాగారు..." అని ఒక నిమిషం అని, గేటువరకూ వస్తారా అని అడిగాడు.

"అయ్యో ఎందుకు రానూ?" అంటూ విశేష అతనివెంట నడిచాడు.

"మీరు మళ్ళీ రాతి. ఆలోచన రాతి విషయం ఎత్తకండి. మళ్ళీ అమె గొడవ చేస్తే మొదటికొట్టుంది. నాలో కోపరేట్ చెయ్యండి చాలు..." అంటూ మళ్ళీ వారి దూరం ఒకటైపోతారేమోనన్న భయంతో చెప్పి పెళ్ళి మర వెళ్ళాడు రవికే.

విశేష తారని ఎంతగా అభిమాని స్తున్నా ఆరాదిస్తున్నా ప్రేమాధూన్య పలకరిస్తున్నా అమె అతనితో మునుపటి లాతాక ముఖావంగానే ఉంటోంది. ప్రశ్నకు తగిన అవాటు జల్లించేవారి మనసువిప్పి అనందంగా హుషారుగా మాట్లాడటంలేదు. ఏలో, ఒకే అంట్లో ఉన్నందుకు మాటలు తప్పిన. అంతే అనుకుంటోంది అమె. విశేషకి లాలాచా దగా ఉంది అమె ప్రవర్తన. అది అమె గర్వంగా మారిపోవటంకాదని అతనికి తెలుసు. మనసులో అలాటి సంకుటనే పడే పడే గుర్తుకు చేసుకుంటూ మదనప

మతోంది కోపంగా ఉంటోంది మనసులో తనని గాధంగా అనకొండుకుంటోందని కూడా అతనికి బాగా తెలుసు! అందుకే ఏమీ చెయ్యలేని, ఏమీ చెప్పలేని, అవ స్థలో అతను బాధపడుతుంటు. అయినా తర్వాతర్వాత తన మనసు, కోరిక, మందతనం అమె ఆర్థంచేసుకుంటుందిలే అని తనకుతాను నచ్చచెప్పకున్నాడు. అమె మాట్లాడుతుంది! కానీ, మనసు విప్పి రాదు. అతనితో కలిగి ఉంటోంది! కానీ, ప్రేమతో కాదు. తప్పనిసరి. అదే అతని బాధంతా.

గీత వచ్చింది. ఇక్కడూ కూర్చుని

రాణినిపై మాట్లాడుతున్నాడు. నవ్వుకు న్నాడు. ఒక్కసారికొక్క రేడియోనుకున్నాడు. కిల కిలా నవ్వుకుంటున్నాడు. కళకళలా దుకున్నాడు. "అమ్మన్నా అమ్మన్నా?" అంటూ ముందు వచ్చి తనని పలకరించి వెళ్ళింది గీత. విశేష వీళ్ళ సంభాషణ లని దూరంనుండి వింటున్నా చూస్తున్నా అనక్రీకా వింటున్నాడు. చూస్తున్నాడు. గీత ప్రోత్సహిస్తోంది. హెచ్చరిస్తోంది. బాగా ఎంతకే వేస్తోంది తారని. తార అలాగే, అలాగే, సరే. అలాగే చేస్తోలేనే బాటు... అంటోంది. "మర్నాడువచ్చేలో వినిపించని గుండునులు. ఇలా ఆ రెండు గంటలు సాగాయి వారి మధ్య కలుపు. ఎవరిలావున్నా ఎక్కడవున్నా. ఎవరితో ఉన్నా తార అనందంగా సంతోషంగా సరదాగా ఉండాలన్నదే విశేష అతయం కోరిక. పాపం అందుకే దూరంలో కూర్చుని చూస్తూ ఉంటున్నాడు.

ఇంతలో రవికే వచ్చాడు. లాలాచా రామికి చేస్తూ "రా... బ్రోస్ అంతా వచ్చేసినట్టే. ఎందుకంటే మాటింగు ఇంకా ఇవతోళ్ళలో ఉంది. అక్కడ ఎన్ని పనులుచాలావడి ఉంటున్నా నీకోసం జక్క దికి ఒంగంటునా రాకతప్పకుంటేము. తర్వాత, విన్నూ రేపొకసారి అమెనుకు తీసుకొని వెళ్ళిపోతా. అక్కడికి మన స్థానంతా విశే హీరోతో నవ్వు అంతా అక్కడికి వస్తారు. అందర్నీ అక్కడికి రమ్మని చెప్పాను. నేను వచ్చినిప్పు తీసు కెళ్ళాను! తెలిసిందా? రేపు ఉదయం వదిలొండు గంటలకల్లా రేడి అయి ఉండు" ఏకదాటిగా రవికే అమెనుకు. రాణి అందింది వీళ్ళలాగి, కాళ్ళపూర్తి చేసి కప్పు రాణికి అందిస్తాంటే-

"మరి, అలోచన రిహార్షి అక్కో డూ?" విశేష అడిగాడు.

"ఎందుకు అక్కోవేదు. రేపటినుండి అప్పులు నమయం డొరకదు. అలోచన లాస్టే జక్కంది అయితే నేను రేపు అఫీసు దూపిస్తా కదా. నేను పిలవంగానే మీరే జక్క అమెను మీ వెంట తీసుకురావాలి ఉంటుంది. నాకు మదరకుతా." అంటూంటే విశేష ముఖం ట్యూట్లైటులా వెలిగిపోయింది అనందంతో.

ఇంతలోరవికే సరే మోగింది.

"యస్... ఏమిటి విషయం" అంటూంటే అవతరింతుంది ప్రోచర్జన్ మేనే జర్.

"సారీ, హీరోయిన్ పక్కన ప్రేమాగా రణిత మాత్రమే కుదిరింది. నవని డొరక లేదు కుదరలేదు. ఎలాసారీ?"

"సరే, వేరే అమ్మాయిని చూద్దాంటే... యింతా ఇదుకోబాటు గమవుందిగా..." అంటూ ముగించాడు. అదివినీ తార, "ఏదీసారీ విషయం?" అంది వను షగా. అతను చెప్పాడు. అనుకోకుండా ఆలోచనలో పడిన అతని వృష్టి తాస్త దూరంలో ఆ సోపాలో కూర్చుని వారి సంభాషణని అనక్రీకా వింటున్నా గీతమీద పడింది.

(ఇంతావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

29

జరిగిన కథ

పోనదేసి ఆడగంటలో ఇంటికి వస్తాడు రవిలేజ. రవిలేజను చూసి తనంతటతానే రెడీ అయ్యి తార రావడం చూసి ఆశ్రయపోతాడు వినోద్. రివోల్వర్ పూర్తయినవర్షా త రవిలేజ వెనుకూ వినోద్ను చిరిచి "మళ్ళీ తారతో ఆరాట్రీ విషయం ఎత్తకండి మొదటికి వస్తుంది" అని, ఇద్దరూ ఒకటైపోతారేమోనన్నభయంతో వెళ్ళి వెళ్ళారు. గీతా తారా మాట్లాడుతుంటుండగా తిరిగి రవిలేజ వస్తాడు. రేపట్టుంది అనిననుకు రావాలని చెప్తాడు తారతో. ఇంతలో పోనోలో ప్రొడక్షన్ మేనేజర్, తారతోపాటు నడించేందుకు సెకండ్ హిలోయన్ డొరకలేదని చెప్తాడు. రవిలేజ దృష్టి దూరంగా సోఫాలో కూర్చున్న గీతాపై పడుతుంది. ఆ తర్వాత...

"ఎవరా అమ్మాయి..." అంటూ అడిగాడు తారని.
 "నా క్లౌజ్ ఫ్రెండ్ సార్..." అంది.
 "మీరు?"
 "గీత..."
 "చెబుస్తావా ఒకసారి ఇటు" గీతా, ఒకసారి ఇటురావే! మా జైరెక్కరగారికి వరివయం చేస్తా..." అంటూ తార పిలవగానే గీత వచ్చింది.
 "నమస్కారం సార్!" అంది.
 "కూర్చు గీతా..." అని ఒ క్షణం ఆగి, "నీకు నడించాలని ఉందా? ఒ మంచి అవకాశం పైజ్ క్యారెక్టర్లది ఇప్పుడు! వేస్తావా? ఎందుకంటే మాతార మాకు దక్కటానికి నీ ఎంతరేజీమెంటే ఎవ్వరూ మూలకారణం అనే తారనాకు ఎన్నో సార్లు చెప్పింది ఈ మధ్యలో. అందుకే నీతో దివ్య పైజ్లో, మీ తార పక్కనే ఇక్కడిలా ఆక్కడా ఫ్రెండులో..." రవి లేజ చెప్తూనే గీతకి నోటమాట రాలేదు. ఆవందం ఆశ్రయం ఒకేసారి రోటుచేసు కుని ఉక్కిరిచిక్కిరి చేసేసాయి అమెని.
 "ఎం గీతా... మాట్లాడవేం?" అన్నాడు.
 "ఎండిసార్ జోకోదేస్తున్నారా?" అంది.
 "కాదు నిజంగానే అంటున్నాను."
 "నాకు తారలా ఆందం, రంగూ, ప్రిమ్మెన్స్ ఏమీ లేవుకదా సార్"

వాళ్ళేం అటూ ఇటూ మాట్లాడలేదు. "నీ ఇష్టం" అన్నట్లుగా పైగ చేసారు కళ్ళతో.
 "చెప్పు గీతా, ఇష్టమేనా?" రవిలేజ అన్నాడు.
 "నా ఫ్రెండుని అడిగి రేపు చెప్తా... రేపు మీరు

ఎలాగూ ఇక్కడికి తార నితిసుకెళ్ళడంకోసం వస్తారుగా. అప్పుడు చెప్తా..." తెలివిగానే నమాధానం ఇచ్చింది.
 "ఫ్రెండా? ఫ్రెండంటే? బాయ్ ఫ్రెండా? లవ్లరా?" అతనే రసపుగా ఆరాచిస్తాడు.
 "కాదు అమెకు కాలోయే భర్త" తార అంది నవ్వుతూ.
 "అలాగా! అతను ఒప్పుకుంటాడా?" అనుమానంగా అన్నాడు.
 "మా ఆవిడని ఫీల్చలోకి దింపానని నాతో తగాదా పెట్టుకున్నవారు వాడు! వాడేం ఒప్పుకుంటాడు సార్? వేరేవా

ళ్ళని చూసుకోండి" అంటూ వినోద్ మధ్యలో కట్టించుకుని అన్నాడు. అత నికే తారకి పోటీగా, అందులోనూ అమె నిఎక్కర్లుగా రవిలేజ పొగిదాడు కాబట్టి. అమెని ఈమెకు పోటీగా రానివ్వడం ఇష్టంలేదు వినోద్కి. అందుకే టక్కున నమాధానం ఇచ్చాడు కోపంగా. భర్త కుళ్ళుమధ్య తార తెలుసుకుంది. రవిలేజా ప్రహింపకపోలేదు. కానీ గీతమాత్రం కుమార్ రోస్త్ర వినోద్ కాబట్టి అతని గుణం ఇతనికి బాగా తెలుసు, అనుభవం కాబట్టి అలా మాట్లాడారు, అని అను కుంది మనసులో. "నరే రేపు చెప్పు ఏ విషయం" అంటూ, ఒ గంట తారకి రివోల్వర్ పూర్తై త్వరగానే వెళ్ళిపో యారు రవిలేజ. గీతకూడా వెళ్ళింది. తారా వినోద్ బోజనాలకు సిద్ధమ య్యారు. ఇంకేం చేస్తుంటారుకదా!

***
 మెల్లూ కుమారీని కలిసే, గీత విష యం చెప్పింది. అది విన్న అతను అంతే త్వర కోపంతో ఎగిరివచ్చాడు.
 "నీకుక్కడా నీనిమాటలో నడించేయా లని ఉందా? నేను వరాయివాడి పెళ్ళా మేనీనిమాటలో ఎంటరవుతానంటే వద్దం టూ వారు నా చెప్పినందు, చిన్ననాటి మిత్రుడు అన్న

చొరవతో వద్దని వారించినవాడిని, నీన్ను కట్టబోతున్నాను. ఎలా ఒప్పుకుంటాననుకున్నావు? నీనిమా డాళ్ళు ఇక్కడకి ప్రవేశపెట్టే మనకే ప్రమా దం. మనం ఆక్కడికి ప్రవేశించినా మనకే ప్రమాదం. ఆ రంగంలో నుజం, సంతో పం ఉహించుకునే కలలు, కల్పితాల కథలు రంగులకలలు వందీవి. జీవితా లకు నుజునంతోపాటు దబ్బువల్లెరావు. మానసికంగా ఆనందం మనశ్శాంతి ఇవి ముఖ్యం. కానీ ఇవి ఆక్కడ లభించవు అన్నది నా నమ్మకం. మాటలు వదాల్చి వస్తుంది. క్షేమ అలాల్చివస్తుంది. ఇండా లకు దూరమవుతాం. చక్కటి స్వేచ్ఛా

జీవితాలను స్వేచ్ఛాత్రానికే దూరం చేస్తాం. రంగులపూతలతో, రంగులకలల తోనే జీవించాలి. అమ్మి ఎటువన్నా నీవు నడించటం నాకీష్టంలేదు. కాదంటే, నీవు నాతో జీవితాన్ని ఆకించకు. అందు లోనే ఎవనినో ఒకనిని కట్టబో గీతని ఇంకేం మాట్లాడనీయకుండా తన అయి ష్టతనీ అభిప్రాయాలను స్పష్టంగా చెప్పేస్తాడు కుమార్. అయినా గీత అంది-

"ఇది మంచి డాన్స్ కదా..." అంటూ "ఏమిటి మంచి డాన్స్? ఆ గారి నీరూ సోకిందా? తార అయితే కనీసం హిలోయన్ పోస్టుతో ఎంటరవుతోంది. అప్పుడైతే బావుంటే హిలోయన్ గా సెటిల్ చే పోతుంది. కనీసం అలా అయినా పర్సా లేదు. ప్రతం చెడినా వరితం దక్కేంద సుకోలానికీ! నీ పోజీవన్ ఏమటట? ఎట్లా క్యారెక్టర్ నీ బ్రాతుకు ఎట్లాగో ఆక్కోగా చెప్పిగా వదిలూ అమ్మూ అమ్మ మ్మగా అలా వేసుకుంటూపోవాలి. కనీసం గుర్తింపుకూడా రాదు నలుగు రిలో. సూపర్ స్టార్ అయ్యే అవకాశంలో ఉన్న తార అడిగితే "వద్దమ్మా ఇప్పుడు ఈ ఫీల్చ వదులుకో... దిగినదానివి ఈ ఒక్కటి ఎలాగో అలా ఆ రవిలేజాగారిని మన్నా కొట్టుకుని పూర్తచేసుకుని, అయిం దనిపించేసుకుని అయటవడు. ఇకపై వేరే నీనిమాటకు పైన చెయ్యకు. ఆ ఉది లోకి రొచ్చుకుపోకు" అంటూ సలహా యిచ్చినవాడివి, నీన్ను తేరనిస్తానా? వాళ్ళు అందారేతారు అంగాంగాలు పొగి డిమర్ చేడినవి ఉక్కిరిచిట్టుచేసి కొంపి లోకి మనాయానంగా దింపేస్తారు. పోస్టాఫీసుకెళ్ళిన ప్రతి ఉత్తరానికి స్టాంపు ఎలాపడిపోతుంటే అలాగే అదా మగల జీవితాలకూ ఆ రంగంలోకి వెళ్ళం గనే వెళ్ళాదని తెలవగనే, నిజంగా ఆక్క డేం జరిగినా, జరగకున్నా ఏం కాకున్నా బుద్ధిగానే ఉన్నా ముద్రవడిపోతుంది అనార్లో. అందుకే ఆ ఫీల్చ నాకునచ్చదు. నాకు ఇష్టం ఉందదు. నువ్వెళ్ళువు." ఇచ్చితంగా చెప్పాడు.

"అంటే ఆ రంగం మంచిదేనా?"
 "అలాగేనే అందరూ అంటారు. నా అభిప్రాయమూ అదే!"
 "అంటే, నీ ఉద్దేశ్యం అందులోకిళ్ళిన ప్రతివారూ పొడయిపోతారనా? పొడయి పోయారనా?"
 "అలా అనీ నేనెవర్నీ అనుకు. అనటం లేదు. అలా అంటూ నమస్కరించు నమ స్కరించను. నాకీష్టం లేదు. నాకు నచ్చదు."
 "అయితే నరే..." "నీకీష్టంలేదు. నేను నడించను. పోయినా పెళ్ళిచేసుకుని సంసారం చేసుకుంటూ భర్తనీదనే ఉండి పిల్లల్ని కనీ వాళ్ళతో అడుకుంటూ ఇదే. నా నిర్ణయం. ఆమెనే మాటే నామా టాను అనీ చెప్పేస్తా..."
 గీత అంటూంటే కుమారీకి సంతోషం కలిగింది.

(ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

30

జరిగిన కథ

గీతకు సినిమాలో ఫ్రాంట్ రోల్ ఇస్తానంటారు కవితజ. కానీ దానికి గీత నా ఫ్రాండు నడిగి ఏ విషయం మర్చాకు చెప్తానంటుంది. గీత ఆరిగిన విషయం కుమార్ కు చెప్పింది. ఆతను సినిమా ఫీల్డు ఒక ఊరిలాంటిదని, దానిలో చిగితే బయటపడలే మని వివరించి, ఆ ఫీల్డు నాకు నచ్చదు, సుప్రసిద్ధి వెళ్ళొచ్చని బద్ధితంగా చెప్పాడు. నీ క్వంటిటీకంటే నాకూ ఇష్టంలేదు, అయితే రేపు రవితేజకు ఆయనవంటి నామాటాను అని, చెప్పేస్తా, అంటుంది గీత. గీతమాటలు విని కుమార్ సంతోషపడ్డాడు. ఆ తర్వాత...

“వ్వుడు నిజంగా నిన్ను హార్ని స్ట్రస్యూను. మనిద్దరినీ ఒకే మాటగా, ఒకే బాటగా, గడవాలి కేవల మండా. లేదంటే, బాల్యాభిక్షణలో వేదా ద్రిప్రాయాలు ఉన్నాయన్నవినియం బయటివాళ్ళకు ఎవరైనాసరే తెలిసిన దంటే వెంకాస్త పుట్టలు పెట్టి విడ దీయడమూ, లేదా, ఇదిగో ఆలా ఏ గ్యాంగ్ వచ్చి దూరిపోవడమూ చేస్తారు. ఇప్పుడు ఆతని ఆలా, కోరిక, ఉత్సాహం, చల్ల ఆమె ఇరుకున పడింది. ఇద్దరిమధ్యా రీతిక మొదలయ్యింది. ఇక ఆనంసారంలో కలతలు తప్పవని విస్తోంది.” కొద్దిగా వాదపడ్డానే అన్నాడు కుమార్.

“అయితే, గీత తారతో స్నేహం చెయ్యొచ్చా? అదీ వచ్చా? చెప్పండి మహాశయా?” వ్యంగ్యంగా అంది గీత. “దానికి నేనేం పడ్డనటంలేదు. అంతేకాదు. నేనూ విలోదినీ స్నేహంలో విడిచిపెట్టను, ఎటోచ్చి ఆ ఫీల్డు మనకి వర్తంబున్నాను అంతో క్షీయరదేసారు కుమార్.

“రీతికే వదులొంది. అమ్మ ఎదురు చూస్తాంటుంది. ఇంక నే చెప్పిస్తా” అంటూ గీత కవితించి ఆక్కడినుండి, కుమార్ సరే అంటూ ఆమెని వంపించారు నవ్వుతూ.

***

గీత ఇంటికి అలవ్యంగా వచ్చింది. ఆమెలాకోసం ఆయనమట్టి ఆడుద్దాగా ఎదురుచూస్తున్న జానకమ్మ కూతురి రాక చూస్తూ కంకారూగా ఎదురువచ్చి “ఏమన్నా ఈ రోజు ఇంక లేకుంబంది. అసీనులో వర్షం ఎక్కడగా ఉండొ...?” అంటూ అడిగింది. గీత తల్లి కంకారుయానీ నవ్వుతూ లోపలికి వచ్చి కూర్చుంది. అప్పుడు చెప్పింది. చిన్నగా! “ఈరోజు నగంపులు శంభుపెట్టకుని బయటటి వచ్చేసాను. ఎందులో వర్షం చెయ్యబుద్ధి కాలేదు. ఊరకే కూర్చుంటి నాకు తిడ తాడు. లేదా వర్షం లేదనుకునీ అయి

పోయిందనుకునీ మరో వర్షం ఎవరిది పెండింగ్ ఉండో అది చూసుకుని నా ముఖాన్న వడిస్తాడు. అందుకే తల నెప్పిగా ఉందని బయటపడ్డాను. ఆ తల

నెప్పి అంటే గుర్తుకొచ్చింది. మంచి కాఫీ ఇవ్వడా ముందు వేడివేడిగా...” అంది గోముగా తల్లి కొంగు రిస్పెన్సిబులా లాగుతూ. “ఇస్తానుకానీ మరీ ఇంక అలవ్యంగా వచ్చావేం ఇంటికి. ఇంకెక్క డీకెళ్ళావు? జానకమ్మ అంటూ ఆదా తీసింది.” గీత చిరగా ముఖం పెట్టి చూసింది తల్లిని.

“అమ్మా... అన్నీ చెప్తానులేకానీ. ముందు కాఫీ ఇయ్యి. కాఫీపడితేకానీ బోలెడన్ని విషయాలు చెప్పాలి అని చెప్పే లేను మరీ నీకు...” ఉబిస్తున్నట్టుగా అంది గీత. జానకమ్మ గిర్డున వెనకటి గింది. లోపలికికెళ్లి ఓ బదునిమిషాల్లోనే కాఫీకప్పుతో వచ్చింది. గీత అందుకునీ తాగటం మొదలుపెట్టింది. “పళ్లగా ఉంది కాఫీ... బాగా వేడిగా

లేదు...” “గుంటున్న తాగేనీ. కలుకున్న అన్నీ విషయాలు చెప్పేస్తావని అలా కొన్న గోరువెప్పుగానే వెళ్ళిపెట్టి తెచ్చారు.” అంది. వక్కన కూర్చుంటూ.

“అమ్మ...” ఏం వనమ్మా ఇదీ” అన్న ట్టుగా రాగం తీసింది అమ్మ అంటూ. “చెప్పమ్మా, ఆడుద్దాగా ఉంది! ఏం రావకార్థం చేసుకోవచ్చా? అంటూ అడి గింది జానకమ్మ.

“నేను చెప్పను. బోజనం చేసాకా చెప్తాను” తల్లిని ఏదీపీసర్త సరదాగా అంది గీత. జానకమ్మకి తెలుసు కూతురి సంగతి. ఏలో రావకార్థం వెలుగొడిలేనే కానీ అలవ్యంగా రాదని, తండ్రినిపోలి ఉంది అలా తండ్రిబుద్ధులు వుండే వుచ్చుకుంది. ఆయనా ఏవిషయాన్నీ అంత త్వరగా చెప్పడు. ఉరింది అక్కలి ఏదీపీంది. ఏదీపీంది, మరీ చెప్తాడు. అదే రోజిక దీనికీ వచ్చింది. అనీ జనకమ్మ ఎప్పుడూ అనుకుంటూం బుందికూడా. అదేమాటలు ఇప్పుడూ అనుకుంది మనసులో. తల్లి దీనంగా ముఖం పెట్టడం చూసి, జాలేనీ, గీత అంది.

“పెట్టుకుంటున్నావా అప్పుడే. టెట్టుకు నాన్నతో పోల్చి నమిలేసేలా చూస్తున్నావా చూడకు. అలా, చెప్పే స్తున్నా విను...” అంటూ తల్లి చెయ్యిపు వ్వుకు లాగి తన వక్కన కూర్చోపెట్టుకుని చెప్పింది అంతా.

“అమ్మా, తార యింటికి వెళ్ళాను. ఆక్కడో గమ్ముత్తు ఇదిగింది. దాని చైర్మరు రవివేజూడు ఆక్కడ నన్ను చూసి, సినిమాలో ఓ పాత్రకి ఆఫర్ ఇచ్చాడు. నేను ఆలోచించి మా వాళ్ళని అడిగి చెప్తాను” అంటూ అప్పుడేకీ బయట పడదాను. నాకు మనసులో ఆఫర్ వచ్చి నందుకు అనంబంగానే ఉన్నా ఎలా ఎప్పుకుంటాను? అదీకాక ఈ సినిమా విషయంలోనే కదా, విలోదే తార గొడవ

టువదల్తాంటే ఒకరిని యిష్టం, మరొకరిది అయిష్టం, అందుకేనీ, నీ నలబాకన్నా నీ ఒప్పుండంకన్నా నా పొద్దనర్ ఒప్పుండం నలబా నాకు ముఖ్యం. అందుకే కుమార్ ని వెళ్ళి కలిసాను.” అంటూంటే-

“అతనిం అన్నాడు? ఒప్పుకున్నాడా?” అతంగా అడిగింది తల్లి. “లేదు” వచ్చి, నాకీష్టంలేదు” అంటూ అందులోని పొద్దనబాకాల్సీ వివరంగా చెప్పాడు. తనను నేను పెళ్ళిచేసుకోవా లంటే ఆ నిర్ణయం వదులుకోవచ్చామని” అంటూంటే, మధ్యలో జానకమ్మ “మరి నీ నిర్ణయం ఏమిటని చెప్పావు. అతన్ని చెందనాడనుకీ వచ్చేసావా?” కంకారుగ అడిగింది జానకమ్మ. గీత చిరగా ముఖం పెట్టి-

“అంత కంకారెండుకు, చెప్పవచ్చుక దా జరిగిందంతా...” అనీ తల్లిని రోప్పడి మట్టి తిరిగిచెప్పసాగింది. “నేను ఆతని ఇష్టాన్ని సరే అన్నాను. కష్టాలు చాడలు నీనీపీల్చుగడవలు ఆపోచాలు అవసరంబలు అన్నీ కుమార్ అంత దక్కగా వివరించాక కూడా ఇంకెం దుకు ఆ సినిమాకు యోక్లింగ్ రోసం వెళ్ళాలనుకుంటాను. అందుకే నీమాటే నామాట, నీ యిష్టమే నాయుష్టం అంటూ చెప్పాను”

“అతనేమన్నాడు అప్పుడు?” “చాలా సంతోషించాడు.” “పోనీలే మంచి నిర్ణయం తీసుకు న్నాను! ఏదో, తారతో కలిసి చదువుకు న్నాను. ఆక్కడితో వదిలేయకూ. ఆ అమ్మాయిలాగే పెళ్ళయినాకూడా స్నేహి యోలు నాత్యాలు సినిమాల్లో నడించ దాలు అంటూ నేర్పుకుంటావేమీమానని భయపడ్డాను. తెలివిగానే నిర్ణయం తీసుకుని పెళ్ళి, కుమార్, వంసారం, అంటూ వీటికే విలువిచ్చావు...” తప్పిగా కూతురి తల నిమిరుతూ అంది జానకమ్మ. ఆనందపడుతూ, మట్టి తన అంది.

“మీ నాన్న లేకు నీకు! మనకా పెద్ద ఆస్తిలేదు. ఈ ఇల్లు తప్పి ఏదో. మీనాన్న ఉక్కోగం నీకిచ్చాడు! నాకోచ్చి పెన్ననూ, నీ తేతంతో, అడచాళ్ళం ఏదో ఆలా కాలక్షేపం చేసుకుతున్నాము. అనుకోకుండా కుమార్ తో నీకు సంబం ధం ఆ దేవుడి కుదిర్చిపెట్టాడు. అదికాస్తా తీరవిదుమకుంటే నేనేలాగూ నీకు సం బంధాలు వెతకలేను. నయం, ఇలా మనతో మగవిమ్మగా అసరాగా వస్తాడ మకున్న కుమార్ ను చెందనాడుకున్నా వులాడు” అంది. కూతురి ఆలోచనా, తెలివీకీ మురిసిపోతూ.

“నాకు తెలవరాచ్చా మన పరిస్థితి. స్థితి ఆకాశంలో ముఖ్యులుమానీ ముం తలో ఉన్న నీళ్ళను పారపోసుకునేదాన్ని కాదమ్మా నేను. ఆకతో... ఆలోచి స్తాను... నిర్ణయం తీసుకుంటాను...” అంది గీత తల్లికళ్ళలోనే తప్పిసి ఆత్మపె అనూ చూస్తూ.

(ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

31

జరిగిన కథ

కుమార్ అధిస్థానాన్ని తెలుసుకుని గీత ఇంటికి వెళుతుంది. ఇంటికి రావడం లేట వడంలో ఆమె తల్లి జానకమ్మ ఆదుర్దాగా ఎదురుచూస్తూ గీత రాకను చూసి ఆదుర్దాగా అలసానికి కారణం అడిగింది. కొంతసమయం తల్లిని ఊరించి దివరికి జరిగిన విషయమంతా వివరంగా చెప్పింది గీత. తార నిర్ణయానికి జానకమ్మ ఎంతో సంకోచపడింది. కూతురి అలోచన, తెలివితేటలకు మురిసిపోయింది. తల్లికళ్ళలోని అతృప్తి అను చూసి మన స్థితికి తగ్గట్టు నేను అలోచించే నిర్ణయాలు తీసుకుంటానని, తల్లిని ఒప్పించి గీత, ఆ తర్వాత...

“పదవ్యా అన్యం తిందువుగాని... ఆం, అన్నట్లు కుమార్ నాన్నగారు అమ్మగారు ఎప్పుడు వస్తారట మనం డిటి? ఎవయినా చెప్పాడా అతను? అనలు వాళ్ళు ఊరించి వచ్చాడా లేదా ఇంకా... అడిగావా?” అడిగింది జానకమ్మ. ఆమెకు కూతురిపెళ్ళి త్వరగా చేసేయాలని ఆశ. కోరిక, అర్థమానూ అనుకుంటుంటుంది వంతురిగా కూర్చుని అలోచిస్తూ “పాద్య ఫలయనంత త్వరగా గీత పెళ్ళి జరిపించెయ్యాలి. రోజులు అనేలే ముందిదావు. ఎటునుంచి ఎటుతెరి గీతా జరిగినా మంచి సంబంధం దాటిపోతుంది. కుమార్ తల్లితండ్లు లూ, చెల్లెలు, కూడా చాలా మంచి వారు. అంతా గీత అభ్యుత్సం. అంత మంచి కుటుంబం. ఇంజనీర్ వర్తా దొరకడం అంటే, అందుకే అలస్యం చెయ్యకుండా వాళ్ళు ఇళ్ళూ పొలాలు ఏదో అమ్మకుని సొమ్ములు తెచ్చు కుని వస్తామంటూ ఊరేళ్ళీ కూడా ధాలాలోకలే అయింది. ఇక ధాగానే అలస్యం చెయ్యకూడదు. అస్తులు అమ్మి సొమ్ములు మూలకట్టుకుని వస్తున్నాడు అత్తమామలు, నా కూతు రికోనమే అన్నట్లుగా” ఇలా అనుకుంటూ కూతురి అభ్యుత్సానికి మురిసిపోయింది జానకమ్మ.

“అడిగాను... అక్కడి వని పూర్తయిం చట... ఓ వారంలాగా తిరిగివచ్చేస్తు న్నాడట...” అంది గీత. “రోజులే మంచి మాట చెప్పావు. అన్యం వచ్చిస్తాను రా... ఆకలిగా ఉంది నీకు...” అంటూ లోపలికి నడుస్తూంటే. “ఏం నువ్వు తినవా? అదేం కురకము, ఇవ్వడం కలిసి తిందాము. ఇద్దరికీ వచ్చింది. ఈలోగా నేను వెళ్ళి ఇద్దరుల మార్చుకుని వస్తా” అంది గీత. జానకమ్మ వచ్చిందేలోగా గీత వైచి వేసుకుని, కాళ్ళు, చేతులు కడుక్కొని వచ్చింది. ఇద్దరూ భోజనం తినివారు. మరో పావుగంట

కల్లా మంచానికి ఆతుమ్మపోయాడు ఇద్దరూ అలిసిపోయినవాళ్ళీ కదా పాపం.

అందుకే ముద్దవడంగానే కడుపులో, సొమ్మునిర్మిపోయినట్లు మంచంమీదకు వారిపోయారు. *** మర్నాడు. అఫీసుకు వెళ్ళుముందు గీత తార యింటికి వచ్చింది. అప్పటికే అక్కడికి రవితేజ వచ్చి ఉన్నాడు. గీతని చూసినంత కవితేజి అంత ముఖ మయ్యింది. వినోదికి మాత్రం ముఖం ముడుచుకుపోయింది. గీత చెప్పేమాటలోనూ తార ఆకలి, అతృప్తిగా ఎదురు చూస్తోంది. అందుకే, ఆమె రాగానే ఎదురొచ్చి అడిగింది. “ఏమే, ఏం నిర్ణయం తీసుకున్నావు? అంటూ, గీత, అం దరి ఇటుతా. మనసులు పసిగట్టివది కాబట్టి ఓ నమివం నిదానించే అంది. “సారే సారే... నా ఫుటిటికి ఇష్టంలేదు.

వద్దన్నాడు. తనని కాదనీ నేను ఏదీ చెయ్యను.” అంది తామీ. రవితేజ ముఖం పాలిపోయినట్లుయింది. “సరే, నీయిష్టం, బలవంతం ఏమీలేదు. లైనులో మరో అమ్మాయిని కూడా నిర్ణయించేసి ఉంటా. నీ జవాబు విన్నాకేనే ఆ అమ్మాయిని పిలుస్తాం అని అనుకున్నాం” అంటూ చెప్పాడు. వినోది చాలా ఆనందించాడు. అందం తన భార్యకున్నా మంచి వర్ణనాలిటీ గీతకు ఉండంటూ రవితేజ అనగానే విజయంగా అతనికి ప్రాణంపోయినంత వేనే అయ్యింది. తారని గీత బీదవేస్తుందా అనీ! ఆమె నోటినుంచి రిజర్వ్ కునోవరకూ అతనికి చాలా టెన్షన్ గానే ఉంది. తన భార్య అభ్యుత్సానికి ఆమె అర్థం వస్తోందా అని. ఆమె నో అనటం విన్నాకా తేలికగా ఉంది పిల్చుకున్నాడు. పామ్మయ్య అనుకున్నాడు. తారమాత్రం చాలా బాధ పడింది. గీత తనకి సపోర్టింగ్ గా ఉంటుందని ఆశపడింది. కానీ గీత నో అనీసింది. అయినా కోపం ఆపుకోలేక “నీవు, వద్దనుకున్నదానివి మరీ నన్నెం.

మీకు ఈ సినిమా పీల్చలోకి రమ్మన్నావు. వేరమంటూ నలహ యిద్దావు. అడి గింది. రవితేజకి వినోదికి ఆమెకోపం. ఆమె మాటలు చూస్తూ టెన్షన్ పెరిగి పోయింది” ఇప్పుడు ఈమె కాస్తా వెనక్కి పోతుంటా స్నేహితురాలు వద్దనుకుం దు” అనుకున్నాడు ఇద్దరూ మనసులో. అంతలోనే గీత అంది. రవితేజ, వినోది ల మాపుల సొలాంకం, మనసులోని భావం, పూర్వయంలోని ఆరాటం, ధైర్యం కోరిన టెన్షన్, టెన్షన్ తోకూడిన కాళ్ళ వలుకు చూసి. “నీ భర్త యిష్టప్రకారం నడుచుకోటం నీ కర్తవ్యం. అతనికి నీవు నడించాలని కోరిక. అది నీవు తీర్చాలి. అది నా బాధ్యత. చెప్పన్నావుకూడా! అలాగే,

నాకు ఇంకా భర్తాకామిన్నా కాలోమే భర్తగా అతనియిష్టాన్ని మన్నించడం గౌరవించడం, నా భర్త్యం. నాకర్థం, బాధ్యత అందుకే నాకు చాలా యిష్టమే అయినా ఈ అవకాశాన్ని చేత తులా వదులుకున్నాను. ముందుగా భర్త కావటమనే అతని దగ్గరకే వెళ్ళి నలహ అడిగానే కానీ, కనీసం దివి అమ్మని సహా తం విషయం చెప్పి, నలహ అంగీకరించాడు. కారణం, ఆమె నా కోరిక కావడమే కాదు అతని కట్టుకొవడమే. అందువల్ల నా కుమార్ నాకు దూరమవుతాడు. నాకు జీవితాంతం తోడుగా నిలవాల్సింది కుమార్! అందుకే, అతనిమాటే నా మాట” అంటూంటే వినోది ముఖం చెయ్యబల్లులు వెలిగినంత వెలుతురుగా వెలిగిపోయింది. “ఆమె ఇన్ కైరెక్టుగా భర్త మాటని గౌరవించ” అనీ చెప్పిందన్న మాట అత మాటలో సొలాంకంగా, నీటిగా, బుద్ధిచెప్పింది తారకి అని అతను అర్థం తీసుకుని పొంగిపోయాడు. రవితేజ ఆనందించాడు. ఆమె స్నేహితురాలికి షుభలు పెట్టనందుకు బుద్ధ చెప్పినందుకు!

తార యింటేం మాట్లాడలేదు. మౌనంగా ఉండిపోయింది మనసులో మాత్రం అనుకుంది. “గీత అన్నదీ కలికే. భర్తతో జీవితాంతం గడపాలి. అందుకే అతని మాటలే గౌరవస్తే ఏ ప్రాబ్లమ్ ఉండదు జీవితంలో. అం దుకేకదా తనూ వినోదిమాట గౌరవించి పోయినాపోతే ఒప్పుకుంది. కుమార్ కి ఇష్టంలేదు, వద్దన్నాడు. ఆమె అనుమానుకుంది. వినోదికి ఇష్టం, తను చేస్తోంది.” అందుకే ఆమెకి గీతమీద కోపం చాలాదు. దగ్గ రూ వచ్చి, “నన్ను వదిలేయవుగా పెళ్ళయినా నీవు?” అంది జాలోగా ముఖం పెట్టి గీత నచ్చి వెవ్వరీ... స్నేహం స్నేహమే మన స్నేహం ఎప్పు డీకే పోదు. కుమార్ కూడా అన్నాడు. వినోదిని ఏమాత్రం తన స్నేహితుడూగా విదిచిపెట్టనని కానీ, నీ బాధ నీ అయి ష్టతా చూసి అతను వినోదినుంచి దూరంగా ఉన్నాడు. అంతే” అంది తర్వాత వారి మానుకుంటూ. “నే చెల్లను. అఫీసుకు బ్రెమవుతోంది.” అంటూ అందరికీ చెప్పి వెళ్ళా “వినోది మనసు కళ్ళపెట్టకు. రవితేజగారితో కోపలేట్ చెయ్య. ఆయన నీకిద్దిన ఓ మంచి వదవకాశాన్ని వినియోగం చేసుకో. నీ భర్తాకామిన్నా గౌరవించు. వస్తా ను” అంటూ హితవు చెప్పిమరీ వెళ్ళింది గీత! గీతకు తెలుసు! ఆమె కాస్త దిసిప్పాయిలే అయిందనీ, భయవల్లం దనీ. అందుకే, తన అందా, నటించాలని తనకూడా కోరుకుందనీ, భ్రమించు కునే అలా అందరికీ నరివదా మాటలు అప్పగించిమరీ అయిచువడింది. అందరి తోపాటు మనోకేకూడా ఆమెనే చూస్తున్నాడు వెళ్ళామే!

(ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

32

జరిగిన కథ

గత మర్నాడు అఫీసుకు వెళ్ళిపోవేముందు తార యింటికి వెళుతుంది. రవిశేఖర తన నిర్ణయం చెప్పింది. తనను ఒప్పించి, గత వేరనంటున్నందుకు తారకు కోపం వస్తుంది. నీ భర్త యిచ్చిన ముద్దులకు, గౌరవించడం నీ భర్తయి. అలాగే నాకు తాలోయే భర్త చెప్పినట్లుగా చివరకు నా భర్తయి అంటూ తారకు నచ్చలేదు. గత అఫీసుకు వెళ్ళేముందు చివరమననుకు కళ్ళుపెట్టకు, రవిశేఖరతో ప్రవర్తించుకుంది. అంటూ హితవు చెప్పి వెళుతుంది. అందరికీ నందిచ్చే మాటలు చెప్పి వెళుతున్న గతనే దూస్తుందిచేయాను మనోజ్. ఆ తర్వాత...

రవిశేఖర అన్నాడు "ఏమిటోయి మనోజ్?" అంటూ. "ఎంత రేడుసార్ల, ఆ అమ్మాయి ఎంతమంది అమ్మాయి. సుమానువారి ముంది, బాగు. కీర్తి. కోరుకుంటోంది అని మాన్యంగా! అక్క ర్యలోతున్నా" అన్నాడు. "అందరూ అలాంటివారుంటున్నారా చెప్పి. ఎక్కడో కొందరు అలా మంచికోవారు ఉంటారు" రవిశేఖర చెప్పాడు. మిస్కె అన్నాడు, "మా కుమారానికి తన భార్య అవుతుంది అమె ఎందుకంటే ఇద్దరి అధిష్టాణాలు. అలోవనలూ, నిర్ణయాలూ ఇవేవిదంగా ఉన్నాయి. అతనిం చెప్పి. అమె అదే నరే అంటుంది. ఇంకెం మావారు బాలా బాలా అచ్చువంతుడు" అన్నాడు తారచే మాన్య. తార కోపంగా, "అంటే మీకే ఒ పెంకే, మెంకి పెళ్ళానవ్వించిన, మీరే అచ్చువంతులు తారనా మీ ఉప్పేళ్ళం." అడిగింది. "అలాగారు నా ఉప్పేళ్ళం? నీలా నాలా వాళ్ళా, ఒ మంచి జంట అవుతారని అంటున్నాను." అన్నాడు. రవిశేఖర మళ్ళీ ఈ యిదయా ఎక్కడ ఒకటైతారాలోనీ మనసులో కంటింది "మిస్కెగారు, తార దాలామందిది. కాబట్టి, తనకిప్పించే కున్నా మీ యిచ్చిన గౌరవించింది ఈ ఫీలుకోచ్చింది. ఈమె బాలా గొప్పది. మీకోసం సినిమాలోకి వచ్చింది. పాపం! ఈమెని మీరు విరళం ముద్దులవారి. గౌరవించాలి. మాటలనకూడదు" అన్నాడు. తర్వాత తారతో "మనం కాస్తోపు దిహార్చిచ్చే చేసుకుని వచ్చామా పైకిళ్ళి..." అడిగాడు. తార "నరే వరదం... మరీ మనం అఫీసుకు ఎప్పుడంటలేంలె వెళ్ళాలి... అందరూ ఎదురు చూస్తుందా" అంటూ అడిగింది.

యారా అప్పుడు అక్కడ పని. అంతే... వదల రిహార్చే చేసుకుంటాం..." అనీ. "మిస్కెగారు... ఒ గంటలో కింది వచ్చింది" అంటూ నడిచాడు. "తార జే మిది... మీ యిద్దం, మీ చేతుల్లో..." అన్నాడు మిస్కె. "తార జే వచ్చింది! అందుకే తారకి భార్యనిపించింది రవిశేఖర తన భర్తనలా మెళ్ళింకా మాట్లాడటం వచ్చి. అందుకే మొఖం ముదురుకుని కూర్చుంది. అదిహానీ మనోజ్ "మీదమీ మీరే ఫీలు పోండి" మన రవిశేఖర పనిలోకి దిగి రండి అలాగే దిక్కుకొం టూ అందర్నీ అలా కేటావేస్తూనే ఉంటాడు. మనమే కాస్త అర్థవై అయిపోవాలి!" అన్నాడు.

తార ఏం మాట్లాడలేదు. రవిశేఖర ఏమీ అనలేదు. కాయ ముందుకు సాగిపోయింది.

***

అఫీసు రావేవచ్చింది. ఇద్దరూ దిగారు. లోపలికి నడిచారు. అప్పటికి అక్కటికి దైకమీద స్పీడుగా వచ్చి చేరుకున్నాడు మిస్కె. ఎవరూ అతను ఆతన్న రచ్చనకున్నా, గుర్తించకున్నా ఎవరూ, ఎవరుకాలి. మీరివరగా, ని అనయనా అదగనున్నా విపీ చేయకున్నా అతనూ వాళ్ళతోపాటు లోపలికి వచ్చాడు. అఫీసు అంతా వింటుండూకొంది. రవిశేఖర అందరూ వంగి వంగి నమస్కారాలు చేస్తున్నాడు. అందరికీ, అతను తారని "మన కొత్త హీరోయిన్ ఈమె..." అంటూ పరిచయం చేస్తున్నాడు. తారకి అందరూ నమస్కారాలు. మిస్కెతోటా ఇద్దరుం చేస్తున్నారు. హీరోల్లిదరూ అక్కడే స్ట్రోంగ్ డైరీలో వర్తగా కూర్చుని ఉన్నాడు. రవిశేఖర వచ్చినా లేచి నిలబడలేదు. రవిశేఖర అక్కడ వారిపక్కనున్న మలో డైరీ కూర్చుంటూ, "ఈమె తార... నేనూ ప్రవీణ కదా!"

మన సినిమాకి కొత్త హీరోయిన్. మీ ఇద్దరికీ ఈ సినిమాలో ఈమె హీరోయిన్. ఒకరికి భార్యగా. ఒకరికి. అవరూ విన్నా స్తుంది అన్నాడు." అంది అందరూ విన్నారు. మిస్కె హీరోయిన్ విన్నాడు. భార్య పోతే మన అతనివి అక్కొరి దీక్కొరి చేస్తోంది! హీరోలిదరూ మలో డైరీ లాగి "అమెకి ఇద్దరా?" కదా, మన టైటిల్ లి అందుకే మా యిద్దరి మధ్యలో కూర్చో తార... అన్నాడు అమెకి, అప్పుడే హీరోయిన్ అం అన్నాడు. మిస్కె, అప్పుడే హీరోయిన్. మిస్కె యిదరూ నరదగా నచ్చుకున్నాడు. మిస్కె మాన్యంగా మాన్యంగా. తనూ అనే టైములోనే మాన్యంగా. తనూ అనే టైములోనే అందరికీ తెలిస్తే. తెలిసినా ఉంటే బావుంటుంది, అతని ఆక. మొత్తం స్థానంతా అక్కడే కలిసారు కాబట్టి. ఈ డిము అందరికీ తను తార మనమీదనీ తెలిస్తే బావుంటుంది. తనకీ మర్నాడు, గౌరవం ఉంటాయి, పైగా స్వేచ్ఛగానూ ఉంటుంది. అనీ అలోచించుకుని ఉంటుంది. "తార... తార..." అంటూ పిలిచాడు. అమె చలకలేదు. చిటా వుంది. డైరీలోకి వెళ్ళి పేజీ అ ముస్సొరికోనూ డిస్కరీ చేస్తూ వచ్చాడు. వాళ్ళు వింటున్నాడు. అందుకే తార తను పిలుస్తున్నా వలకలేదు. అఫీసునింటా జనం. కిలకీలూడిపో తొంది. ఎవరిమాటలు వారివి. ఎవరివి మాటలు వారివి. బలావుంది అక్కడి వారి తారని కళ్ళువంచు చూసాడు. మిస్కెవరూ చూసాడు. తన భార్యని చూసి అందరూ ముళ్ళంపుమాంటే తను ఎంతో గర్వపడతాడు. ఎవరో వచ్చి, అతను అలాగే నిల్చుని ఉండటం. తారావాళ్ళవైపు చూస్తుండటం చూసి "ఏం కావాలి సార్? మీరూ ఒ అర్థిస్తా... సార్తో పనుండి వచ్చారా..." అంటూ అడిగాడు. మిస్కె, "నాను, కాస్త అమెని పిలుస్తారా" అంటూ అడిగాడు. అడిగిన, అతను ఆమెచేతుమాన్య "అమ్మో అవదా..." అవిడ ఈ సినిమా హీరోయిన్ బాలూ. నువ్వెవరో పిలుస్తున్నావనీ పిలవాలా? ఇంకా నయం నన్ను తిడతారు మేడమ! " అంటూంటి "పాపంవల్ల వచ్చి పిలు" అంటూ అరిచాడు మిస్కె. ఆ అరుపునే వతను పిలవవచ్చుండోయదనే వాళ్ళి జలు చూశారు. తార ఏమిటి అన్నట్లు పైగ చేసింది. రవిశేఖర కోపం వచ్చింది. అయినా, "అయన మిస్కె విస్కె. తార నికట్టకోలోయేది ముందులో అల్లో ఆయనీ...! వ్షెన్కి వెనకే వచ్చన్నా వివరుండా దీళ్ళకే చేయటానికి మనందరి మూడే పాపచేయటానికి వచ్చారు. అనలు ఒక్క సినిమా అయినా అయన ఈవిడగారిని తెయ్యసిస్తాలో లేదో" అంటూ పరిచయం చేస్తున్నా. తొకా కళ్ళూ పరిచయం చేస్తూ మన అందరికీ చెప్పారు. అందరూ అతనిని గౌరవించలేదు, నమస్కరించలేదు, సరికదా భొట్టుమని నవ్వారు. తార తల దించుకుంది. పాపం అమెకి బారనిపించింది. అందరూ భర్తలూ వనెన్కో చేస్తున్నట్లుగా మాట్లాడుతోంది. కళ్ళుపెట్ట గిర్లు మని తరిగాయ అమెకి. గుమక్కున అక్కడినుంచి లేచి వచ్చేబయోయింది.

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

33

జరిగిన కథ

విద్యార్థి అయిన తర్వాత రచితేజా, తాళా ఆఫీసుకి బయల్దేరతాడు. తారకు కొత్త కదా నేనూ వస్తానంటాడు చివరకే. చివరకేను ముందు వచ్చని వారిస్తాడు. చివరకే కోపాన్ని చూసి, చివరకే విడిగా రమ్మంటాడు రచితేజా. ఆఫీసులో చివరకేను బస్సుల్లో చేస్తాడు రచితేజా. చాంతో తారకు బాధగా అనిపించి అక్కడినుంచి లేచి వచ్చేయబోతుంది. ఆ తర్వాత...

"కూర్చో తారా అలా వెళ్ళటం బావుందను" అన్నాడు అమ్మగారు. "ఈ పనిమీద పీల్చుకోకే మరలా బురుగుతుంటా, బురుగుతుంటా, ఫ్రొంటింటింటి అవన్నీ కొంత వదులుకోవాలి. మనం ఎక్కడ పనిచేస్తామో అనే మన యిల్లు. మనం ఎవరితో కలిసి తిరుగుతామో బాళ్ళే మన వాళ్ళు. దమ్మగారే. అప్పుడు నీ కుటుంబం ఇది. మనమంతా ఒక కుటుంబం నచ్చుతుంది. అందరం కలిసి ఇద్దరంటే మన చేస్తే కలిసి బొమ్మ అయిపోతాడు... అప్పుడే నో రిలేషన్స్ అవన్నీ ఇంటికి వెళ్ళాలి... అలా అయితేనే సువర్ణ మాలో పనిచేయాలి. అంతేనా అతన్ని అలా ఓట్రలో వెళ్ళుతున్నాను." అన్నాడు అమితం. అలా కాస్త గట్టిగానే అంటే తారకు చివరకే మందింది. "నాకే సినిమా వచ్చు, గినిమా వచ్చు, నేను అందరికీనా అలా మాటలు చెబతాను." అంటూ రివర్స్ తిరిగి చివరకే దగ్గరకు వచ్చి కన్నులు కట్టింది. రచితేజా ఆళ్ళర్న పోయాడు. "అమితం, తార కొత్తమ్మాయి, ఆనలే భయం, బిరుమా, అయ్యతా, కొత్త! అలాంటిది అలా విడిచిపోవచ్చు ఎలా? మొట్టా వెళ్ళాలి." అంటే నచ్చు విప్పి అతనికే, చివరకే దగ్గరకు వచ్చాడు. "మాసావా ఏం జరిగిందో! అందుకే వచ్చాను వెనకే! కాస్త మాతో అబద్ధాలు తెచ్చేకా కలిసిపోయి నడిచానంటికి. నేను అన్ని కోరికలు రివర్స్ చేస్తే ఇచ్చివా ఏం లాభం?" అంటూ తారకు చూసాడు. అమితం భయంతో పోవం చివరకేను కరచుకుపోయాంది.

ఎత్తగానే చివరకే నోరు ముతం పడి పోయింది. "అమ్మో ఎనిమిది లక్షలూ తిరిగి ఇచ్చేయాలో? పైగా ఇంకో ఏడు లక్షలు వస్తాయి. అరీబాక, తారమీద నేను పెట్టుకున్న అశూ. ఆశయాలు ఏమైపోవాలి? నా జీవితం క్షణం ఏం

అవాలి? నా జీవితాశయం తార ఒక పెన్షన్ స్టాకర్ అవ్వాలని అది అనుకోకుండా కలిసిపోస్తే ఇప్పుడు పదులుకోకుమా! వెళ్ళాలి అది కళ్ళు అమితం తారగా మిగిలి పోవాలి అంటే! అందుకే కదా మావాళ్ళం దర్జీ వదులుకున్నాది." అని అనుకుని తార కళ్ళు తుడుస్తూ, "అమితం అన్నది నిజం. అప్పుడు ఇదే నీ యిల్లు! పీళ్ళం దరే నీ వాళ్ళు. ఇంటికి వెళ్ళాలి నేను నీ భర్తని. అంతే! వాళ్ళకే కోపరీలే వెళ్ళాలి..." అంటూ అమితం హెచ్చరించింది. "సార్ సార్, నేనే మిమ్మల్ని మీ మాటల్ని అర్థం చేసుకోలేదు. నాకూ తనకీ ఈ ఫీల్చుకోకే. కనిపించ మీ అందరితో అలా కలిసిపోతేనే ఉండాలనికూడా మాకు తెలియదు. అందుకే నేను సినిమాను అమితం అలా మాట్లాడింది. ఇక రివర్స్ సార్ వెళ్ళాలి." అన్నాడు. రచితేజా

చివరకే భుజుంతుడుతూ, "వెరిగండి, ఆశయా ఆశయాలు ఉండటమే కాదు, అది వెండ్రేకానికి కావల్సిన అవగాహనా ఉండాలి మన. అదిగింది. ఇంకే తార సూపర్ స్టార్ అయిపోయినట్లే మీరే ల్లిరండి చివరకే. అమితంగి మేము మానుకుంటాము ఏలోకూ రాకుండా పోవడం వల్ల" అన్నాడు రచితేజా. చివరకే తారతో, "ఏం భయంలేదు," అంటూంటే, తార కోపంగా చూసింది. మనసులో "అలా వారినీ అబద్ధాని దూరంచేసింది తార దమ్మలతో నచ్చే స్టార్సి చేసి అంతా దమ్మలూ క్యాటి నంపా దింపబోవాలనే తపనతో, ఆశతో, ఆశయం మీరు వెళ్ళి నీ "ఆశల వలయం" లో వచ్చుంటే దివ్యమనీలా చేస్తానా? లో వచ్చుంటే దివ్యమనీలా చేస్తానా? నీకు పుట్టకుంటుందా?" అంటూ మనసులో అల్పంగా, కవీగా తిట్టుకుంది. అయినా అమితం మాటలే, కోపానికే అతనం కరగలేదు. ఇంతా అం మాటలు కలిసిలా మొదటికే మోసం తెచ్చేలా ఉండనుకుంటూ చివరకే వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. తారని, "రామ్మూలా" అంటూ వెనక్కి తీసుకోనస్తూ, "వర

నీకు తోడుగా ఒక కుర్ర మనివాడిని వెళ్ళుకో" అన్నాడు. "తర్వాత తార, అంతం కుటుంబం వెళ్ళలేదు ఎవరినీ, మర్యాద, అంతం కుటుంబం, కేమోనమీ కూడా వచ్చారు. అందరూ కలిసి కేమోనమీ, మోసాని షాన్స్ గురించి అంతా చివరంగా వెళ్ళుంటు కున్నాడు. అంతా చివరంగా వెళ్ళుంటే తార, ఆ తర్వాత వెళ్ళిపోయింది అక్కడే. తమ తమ మనసులను అయిపోయి వెళ్ళి పోయాడు!

"వైద్యకోశాలో మోసాని అని కీర్తన అయిపోయిందికదా. ఈ వాణునిలో అలా కాస్త మాతో కలిసి ఉంటామని అప్పీనుకు వచ్చాం. నీకు కొత్తవనం పోయి, మా అందరితో యింతా బాగా ప్రిగా తిరుగుకుంటావు" అన్నాడు రచితేజా.

తారకు తారలో ఇంటికి వచ్చిపోయింది రచితేజా. తార వెళ్ళగానే అంతం కుటుంబం లతో రచితేజా అన్నాడు. "తారవల్లనే రింకో స్పెషియాలిగా మరో అమ్మాయి మిగిలి ఉందికదా. ఆ అమ్మాయిని కూడా సెటిల్ చేసిస్తాను. ఇక ఈ రోజులో అల్లిపల్లం సెలక్షన్స్ అన్ని పూర్తయినట్లే అన్నాడు" రచితేజా. ఆ తర్వాత కాస్తా పైగానే గురించి ఇద్దరూ మాట్లాడుకుని, బయలుదేరారు. ఎవరివనిమీద వారు.

***

చివరకే ఇంటికి వచ్చిన తార గురించి చివరకే అలోచనలతోనే ఉన్నాడు. "తమ నిజంగా తప్పిపోయారా? కచ్చితమైనదా దమ్మకోసం? క్యాటిపిచ్చి, పెళ్ళాం పెళ్ళ హీరోయిన్ అయిపోవాలని అనవసరంగా ఆశపడ్డారా? అయినా అలాంటి దమ్మగారు ప్రోగ్రామ్ ఇప్పుడున్నా అనలు ఈ కోరిక వచ్చిపోయింది కాదేమో! అలా ఎందుకనుకోవాలి. అమితం తార, ఆ చురుకు నుండి చివరకే చివరకే తార! అందుకే అప్పుడం అలా కలిసిపోయింది. అమితం నిజంగా అప్పుడవంతులూ కాబట్టే నాలాంటి భర్త దొరికాడు. ఇంతా నేను అమితం కోసమేకా వేస్తున్నాను. తార వస్తు అనవసరంగా అపార్థం చేసుకున్నట్లుంది కానీ, తారే కాదు. అందరూ తిరుగు ద్దారు నామీద ఉన్నాడు. లేవు వాళ్ళందరికీ బుద్ధి రాకుండా పోయిందా? చూద్దాం! యింతా తార లాంటిదే? అనలు వస్తుందా ఈ పూజ! రాదా? సినిమాగోలు అంటే మాటలా? ఎన్నో సమస్యలు ఉంటాయి వాళ్ళకీ. ఈ సినిమా పూర్తయి పోయి అతిథర్సలోనే అదేలేవ మరో పది అవకాశాలు పుట్టిపోయాయి నూతనతారం దే ప్రేమతో. కా తార అప్పుడవంతులూ. రాగానే దివ్య తియింపాలి. ఈమె గ్లామర్ క్షీన్ అవుతుంది అంటూ నాముందే పొగి దేకాదు. అంటూ, ఇలా తనలో తానే మాట్లాడేసుకుంటూ, అనందపడిపో తూంటే-

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

34

జరిగిన కథ

అచ్యుత, అమితలు తారకు నచ్చవెచ్చారు. అమిత కాస్త గట్టిగా చెప్పడంతో తారకు కోపం వచ్చి సీవిమా, గినిమా వచ్చి వాళ్ళదబ్బు వాళ్ళకు పవెయ్యి వెళ్ళిపోతాం వద అంటూ వినోద్ దగ్గరకొచ్చేస్తుంది. దబ్బు మాట వినగానే వినోద్ నోరు మూత పడిపో తుంది. మొదటికే మోసం వచ్చేట్టుంది అనుకుంటూ తారకు నచ్చవెచ్చి వినోద్ వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోతారు. ఇంటికి వెళ్ళి దబ్బుకు కట్టుద్రవద్దానా, అయినా ఇదంతా అమితోన మేకదా చేసేది అని ఆలోచించుకుంటూ, తనకి తాను నచ్చవెచ్చుకుంటూ, తారవచ్చాక దిప్పి తీయించారీ, ఇలా తనలో తానే మాట్లాడేసుకుంటుంటారు. అతర్వాత...

ఇందిముందు కారాగింది. వినోద్ కంగిరూగా రాతని లేపారు. "మొద్దునిదా నువ్వును... అప్పుడే నిద్రా పీకు? అమ్మగారొచ్చారు. వారతి పట్టా. దిప్పినట్లు కలుపుకుపట్టా. పో. తొందరగా పో..." అంటూ పూచాచిడి చేసారు. ఈలోగా తార గేటులోకి రాలో తోంటి "అగు, ఆక్కడే..." అంటూ అరి దారు. తార ఆళ్ళర్వపోతూ ఆగింది. అమిత భయం వేసింది అతని అరుపు లాంటి కేకకి. అందుకే, అలా చూస్తోంది అతనివైపు... ఈలోగా రాతీ వచ్చింది. వారతి ఇచ్చింది, దిప్పి తీసింది. కాళ్ళకడి గింది. "ఇంక లోపలికి నడవండమ్మా..." అంటూ అమె ఆ నీళ్ళ వళ్ళెంతో గేటు ఆవతలికి వెళ్ళి నీళ్ళు పారపోసి వెనక్కి తిరిగివచ్చింది. తారని వినోద్ తుజుం చుట్టూ వెయ్యివేసి మరీ లోపలికి తీసుకొచ్చాడు. ఇదంతా బయటినుంచి డ్రైవరు చూస్తూనే ఉన్నాడు. కాదు ఎక్కేలోపు అతనికి వినోద్ అరుపు వినిపించింది. అందుకే భయం వేసి "ఎంజరుగు తుండో" అనుకుంటూ ఆక్కడే నిలబడిపోయాడు. తీరా జరిగింది చూసాకా ఆళ్ళర్వపోయాడు. "ఇంకా మాటింగ్ లోకివినకే వెళ్ళలేదు, ఇంకవరకూ... యాక్టింగ్ లేదు, అయినా అప్పుడే ఇంక పొంగామానా.. బావుంది నాయనా నీవరస... మరీ ఇంక పిచ్చిఆక వనికి రాదు" అనుకుంటూ అతను తారికి స్టాన్ చేసాడు. రాతీ వళ్ళయ లోపలపెట్టి వెళ్ళి గేటు వేసి వచ్చింది. తార వినోద్ని అడగ లేదు కానీ వినోద్ తారని అడిగాడు "భోందేసి వచ్చావా? ఇక్కడ లేస్తావా?" అంటూ, "నేనక్కడ దేని వచ్చాను. అలసటగా ఉంది. నిద్రవస్తోంది. వెళ్ళి వదుకుంటాను. రేపటినుంచి రెగ్యులర్ గా ఈ నాలుగురోజులూ అఫీసీకి వెళ్ళాలి." అంటూ తనగదివైపుకి వెళ్ళిపోయింది.

అమె మాట ముద్దగా వస్తోంది. వినోద్ కి ఓసారి అనుభవం అయింది, ఉంది తాలట్టి అమె వదిలితే ఇప్పుడు త్వరగానే

అర్థం అయ్యింది. "ఇది మొండిగా రేసి ఉంటుంది. లేదా, పొత్తి అయిందో దివ రిలో... ఒకండుకు ఇది మందే. బ్రెడ్ నెన్ తెలియదు. రవితేజగారప్పట్టు- అనిపోయిన మాకు ఓపేగి అవసరం అవుతుంది అది వుంటేనే కానీ బ్రెడ్ నెన్

తగ్గదు. తిరిగి మళ్ళీ మర్నాడు మేము దువ్వారీవెయ్యాలిచదా" అన్నాడు. అది నిజమే అనుకున్నాడు మనసులో. "అయ్యా, అమ్మగారు తినివచ్చారట... మీరు తిందురగాని రండి. లేదంటే నిద్రవట్టదు. ఆకలితో మీరు వచ్చినప్పుడీ సుంటి దీఫీన్ కూడా వెయ్యనేలేదు. పెళ్ళినా వద్దన్నారు. కనీసం లోజునం అయినా వెయ్యమంటూ ఇందాకే అడి గాను. అది వద్దన్నారు. "తార రానీ, ఇద్దరం కలిసి తింటాం అంటూ. మరి ఇప్పుడు అమ్మగారు తిననన్నారకదా! మీరయినా వచ్చి తినండి" అంటూ

జాలిగా అడిగింది రాతీ. అతని పరిస్థితి, ఆకలి, నీరసం, అదుర్దాతనం, అమె అతన్ని అడగక నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోవటం ఇవన్నీ చూసి, అమెకి వయసొచ్చింది కదా! మంచి చెడులు రెండూ తెలుస్తున్నాయి. రాతీ మాటలు విని వచ్చి, "నాకు ఆకలిగా లేదే! నువ్వై వెళ్ళి వదుకో! ఆ అన్నట్లు ఇందాకే నిన్ను తిని యమన్నాను తిన్నావా?" అంటూ అం గారు వినోద్. రాతీ ఏం మాట్లాడలేదు. తలొందుకునీ నిలబడింది. "తినలేదు కదూ... వెళ్ళిపో... ఆకలిగానే వదుకున్నావా? వెళ్ళి కదుపునందా లోంచేసి మరీ వదుకో.... ఆకలిస్తే నిద్ర ఎలా వస్తుంది చెప్పు... వెళ్ళి తినుపో" అన్నాడు. "మరీ మీలో?" "వద్దన్నాను కదూ... ఓ పనివెయ్యి! ఒక్కనుదు పాలు పట్టుకోచ్చి యిప్పు... అవి తాగి వదుకుంటా" అన్నాడు. రాతీ తెచ్చిచ్చింది ఓ పదినిమిషాల్లో. తర్వాత అవి తాగేసి గ్లాసు అందించారు వినోద్. రాతీ వెళ్ళి, లోంచేసి, బ్రెడ్ నెన్ వదు కుంది. *** గీతయింటికి- కుమార్, తల్లి శాంతమ్మా, తండ్రి శాంతారావు

నీకి దాని ప్రెండు తారయినా దానికి పా యంగా లేదు." అంటూ లోపలికి వెళ్ళింది. మరీ కాస్తే వట్టి, రాద. గీత. బానక మ్మా ముగ్గురూ ఇవతలకొచ్చారు. గీత వచ్చి కూర్చుంది. లాలా వచ్చి గీత వక్కనే కూర్చుంది. "గీత దీరకట్టుకుంటే ఎంత అందంగా ఉంటే, దీరా, వాలుబడా, పూ లా, అవే అదదానికి అందాలు. ఎవ్వా. గీతా పెళ్ళయ్యారా కూడా ఇలాగే దీరలే కట్టుకోకూడదూ, మావాటికి ఇలాగే నరదా ఇష్టం! ఆ ప్రమ్మలు, ప్యాంపు నాకూ నచ్చుటంటేవచ్చా! కనీసం పెళ్ళయినప్పుడీ సుందరయినా గీతని వక్కగా దీరలే కట్టుకో మనమ్మా అంటూ ఒకటే గేం యిందో. దానికి తగ్గట్లు బంగారు బొమ్మలా పగ లతో అలంకరించుకుని మరీ అప్పు దరలా ఉన్నాననీ నలుపురంగులనేం కొట్టిచ్చి నంక కళ నీ ముఖాన్నీ ఉంది. అందుకే, మా వారు అలోకా మాపించగానే మేం ముగ్గురం సరే అనేశాం... అదవదుదా నీకు అర్థమొరుదులాంటిదే కదా, దానికి నీవు బాగా నచ్చేస్తావు." అంటూ కోడలిని చూసుకుంటున్న ఆనందంలో శాంతమ్మ ఎకవారీగా మాట్లాడేస్తూ, తమ మనసు లోని మాటలూ, కోరికలూ, తమయింటి కోడలు తామంతా ఎలా ఉండాలనుకుంటున్నది ఏకదావు పెట్టింది. ఈలోగా జేలో కానీ కచ్చంతో జానకమ్మ రానే వచ్చింది. గీత అవి అందుకునీ తల్లి చేతుల్లోంచి అందరికీ యిచ్చింది. కుమార్ కి కూడా యిస్తాంటే "ఏమంటాలోయ్ మా అమ్మ మాటలకు?" అంటూ కానీ అం దుకుంటూ అడిగాడు. "నా నిర్ణయం కూడా అదే కానీ, ముందే ఎందుకు చెప్పారీ, అవరింది మాపించుదాంటే. అవే ఆ ప్రస్తావన ఎప్పుడూ మీ దగ్గర ఎత్తలేదు. తారలాగే నేనూ పెళ్ళయినప్పటి నుంచి, శారవీ కట్టుకుందాం అని నిర్ణ యించుకునీ, ఈ ప్రస్తు లబదులు, లాలా రోజులనుంచి దీరలే కొను క్కుంటూ, ఒక్కొక్కటి అమర్చుకుంటున్నాను. అందుకే ఈలోగా వీటిని వచ్చే స్తున్నాను. ఎందుకంటే ఆ తర్వాత, వీటి అవసరం ఉండదుగా!" అంటూంటే "నాకు తగ్గకలేదే నా కోడలు. లాలా సంతోషమ్మా" అంది శాంతమ్మ మురి నీపోతూ. అందరి కాఫీలుపూర్తయ్యాయి. జానకమ్మ అడిగింది శాంతారావుని. "అన్నయ్యగారూ, ఉలిట్టిన పనులన్నీ ముగించుకొచ్చినట్లేనా?" అంటూ, దానికి ఆయన దిన్నగా నవ్వి. "ఆ అన్నీ అయ్యాయమ్మా... మా యింటికి గీత కో డలిగా ఏ కుతనందర్నాన కుదిరిందో ఏమెలానీ వెళ్ళిన పనులన్నీ చకరలా అయిపోయాయి. రావలసినవంటే, ఆకిం దీరదానికంటే ఎక్కువగానే వచ్చాయి ఇల్లా, పోలాలూ అమ్మితే. అంతా బ్యాంకు చేసాము. వాడినంపాదనా, నా నంపాదనా ఉంది. అదిరాలూ మనకి ఇక పోకే పెళ్ళివెవయం అంటూ భార్యవంక చూసాడు శాంతారావు. (ఇంతావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

35

జరిగిన కథ

అఫససుంది వచ్చిన తారకు దిప్పి తీయిస్తాడు వివేక. తను భోంచేసి వచ్చాను. అలసటగా ఉంది నిద్రపోతానంటూ తనగదిలోకి వెళ్ళిపోతుంది తార. గత యింటికి కుమార్ తల్లిదండ్రులు వస్తారు. కుమార్ తల్లి కొంతమంది గతకు ద్రవ్యులు చేసుకుంటానా దీరలే కట్టుకోమని, అలాగే మా అబ్బాయికి ఇష్టమని చెప్పింది. గత పెళ్ళయిన తర్వాతనుంచి అలాగేనే ఉంటుంది. పెళ్ళి విషయం మాట్లాడేందుకు కొంతలాపు కొంతమంది వచ్చారు. ఆ తర్వాత...

శాంతమ్మను పెళ్ళివిషయం నువ్వై చెప్పా. నన్ను చెప్పమంటూ అన్నట్టుగా చూస్తాడు కొంతలాపు. ఆమె మీరే చెప్పింది. మీరే చెప్పి బాధపంటుంది అన్నట్టుగా సొంతం చేసింది. ఆయన నవ్వుతూ "అమ్మా చెల్లాయీ! ఇప్పుడు ఇరువైపులా మగదివ్వగా నేనే పిల్లల పెళ్ళి విషయం చూడాలి. చూసుకోవాలి కాబట్టి రెండు రకాలూ మనకి ముహూర్తాలు నిర్ణయించుకు వచ్చాను." అంటూ ఆగి వెళ్ళుతుంది ఒక పేపరుతీసిచెప్పాడు అది చూస్తూ "రాజోయేవి ముహూర్తం! అటుతర్వాత పిల్లలిద్దరి జాతకం నక్షత్రం ద్రవ్యం ముహూర్తాలు నిర్ణయిస్తే సుఖం నాయకు నెలల తర్వాత కానీ వాళ్ళనే పదివచ్చిన ముహూర్తం కుదర గోడు. అది చాలా దూరమైందనుకుంటే, మరొకటి దగ్గరలోనే, అది దగ్గరలోనే, ఒక వారంలోనే ఉంది ముహూర్తం. మరీ, మనం అందరం ఎలా తాళాలనుకుంటే ఏది కావాలనుకుంటే అది నిర్ణయించుకుందాం. ఏమంటావు?" అంటూ అడిగాడు జానకమ్మని. జానకమ్మ తెలివితేటలు చూపాడు, మీరేం ఆలోచించారు. మీరు ఇద్దరూ ఏదనుకుంటే అదే జానకమ్మతం..." అంది. "వదిలా... ఇప్పుటికే మనం చాలా అలసట చేసాం, వాళ్ళ పెళ్ళివిషయంలో, ప్రేమించుకు వచ్చారన్నది తెలిసి కూడా.... ఇంకా బాధపడ చేయటం, మనం తిన్న పద లం, వాళ్ళని బయ్యది పెట్టడం ఎందుకు చెప్పింది. ఎలాగో, మనం పెళ్ళి సింపుల్ గానే చేద్దాం అనుకుంటున్నాను కూడా! ఏమి చెప్పవచ్చును. ఈ రోజుల్లో అన్నీ జానకమ్మలోనే ఉన్నాయి కాబట్టి. ఈ వారంలోనే ముహూర్తం నిశ్చయించుకుందాం! అందుకే, నిన్ను కుదుర్చుకుని ముహూర్తం ఈ రోజే వచ్చేలా. మా అందరికీ అదే యుద్ధం. ఎలాగో పెళ్ళి కూతురు కావడం. ఆమెకే పెళ్ళి వాయిదా వేస్తే కోపం వస్తుందేమోగానీ, సాధ్యమైతేనే తప్పక ముహూర్తం పెళ్ళిపూ పెళ్ళిపూచేస్తామంటే అనందం చేస్తాం అందుకే గత అంగీకారం కుదిరి

నట్టి! ఇక నీ విషయం ఆదమిల్ల పెళ్ళి ఎప్పుడు అయి, గెంతుదామా, గట్టికర్మ రామా, తిప్పి పీల్చుకుందామా అని నీకు ఉంటుంది కాబట్టి. నువ్వు ఈ మొదటి ముహూర్తానికే సరే అంటామని మా అందరి ఆక, ఆరాటం, ఆలోచన!" అంది కొంతమంది వికంగా చెప్పి.

"నామా ఈ మొదటి ముహూర్తం నమ్మకం. ఇదే కుదుర్చుంటే ఇరువైపులా పెద్దగా పట్టాలు లేరు కాబట్టి. మీరు ఎక్కడ, ఎలా అంటే అలాగే నాకూ యుద్ధం!" అంది జానకమ్మ ఆనందవచి పోతూ. కూతురు అంత మంది యింటికి కోడలు అప్పగించడం అది అది కంటినిదా అనం దభాప్యాలే నిండుకు న్నాయి. "మాసారా వదిలా మీ ఆనందభాష్యాలే చెప్పిస్తాయి మీ పిల్ల పెళ్ళి నిర్ణయం... అందుకే ఈ ముహూర్తానికే వెంటకట్టరుని కృప కోసం కల్పానం తిరువతీలో ఎల్లాలు చేస్తున్నాం." అంతా ఈయన చూసుకుంటారు. మీరేం కంఠం వదలండి ఇరు వైపులా నిలిచి ఈయనే చూస్తారు మీరు నిశ్చితంగా ఉండి. మీకు కావలసినవి కోసుకునే విషయం మానుకోండి లాట. అదీ కావాలంటే మీ పిల్ల, మా అబ్బాయి చూస్తారు. మీరేం క్రమపడండి. ఇక మీ పిల్ల మా పిల్ల! ఎలాంటి ఏ కష్టం రాని వ్యయం. సరేమా?" అంటూనే జానకమ్మ అమాంతం వచ్చి ఆ దంపతులిద్దరి కాళ్ళకూ నమస్కరించేసింది. "వచ్చేదీని. తండ్రిలేని మా యిద్దరికీ మీరే దిక్కుగా ఆ దేవుడే ఈ సంబంధం కుదిర్చి ఉంటాడు." అంది. కళ్ళు తురుముకుంటూ తన దీరకొంగులో. "ఎవ్వరా. మీ ఇద్దరికీ మీ ఒప్పందం ఒప్పుందేమో?" అంటూ వెనక్కి తిరిగివచ్చి పది. వాళ్ళు! అక్కడ లేరు..." అంది అప్పుడు.

వాళ్ళప్పుడో లోకాలనున్న అనుభవంకీ దిక్కి వెళ్ళారు. గుప్పెట్టులో గుప్పెట్టులో గుసలూడుతుంటున్నారు. "అంటూనే, గుసలూడుతుంటున్నారు. "నీకెలా తెలుసు అనంగా?" అంటూ. "నేనూ వెనకాలే వెళ్ళే పో పొమ్మన్నారు... వచ్చేసా..." అంది బుంగమూతి పెట్టి కుని. "రేపు నీవయినా అంతేలే! నీకు కోపం వస్తుంది మర్యాదలో పానకంలో పుడకలా ఎవరోగ్నినా!" అంది కొంతమంది నవ్వుతూ కూతుర్ని.

*** వెట్టుకింద గట్టుమీద కూర్చున్న జామతాయి కోసుకుని తింటూ మాట్లాడుతుంటున్నారు కుమార్, గీత. "ఎయ్యి, ఈ పెళ్ళికి ముహూర్తం ఇంత త్వరగా ఎందుకు పెట్టిందా? తెలుసా?" "ఆ తెలుసు!" అమె లోమాంటికో సమాధానం యిస్తుందని అంటాడు. కానీ, సరసంగా జవాబిచ్చింది. "ముహూర్తంవేరకూ లేవనీ... అంతలో నన్ను మరొకరివరయినా వల్ల వేసుకుని నీనుంది నన్ను దూరం చేస్తారని భయంకో... కదా?" అంది. "నీ తలకాయ, అంటాడు... ఆ రవి తేజ మాటలు విని, నీవూ ఎక్కడ తింట్టి అయిపోయి ఆ నినిమాల్లో వేరపోతానో ననే భయంకో, ఆ మాటలు ముక్కా వేసినట్లైతే ఇంక నా దారి లోనే ఉండిపోతా వనీ. నాకు ముఖ్యంగా అదే భయం వస్తుంది" "నేనవ్వడే మాటిచ్చానా!" "ఇచ్చినా, ఆ నినిమా మోజు అన్నది ఇట్టే మనుమలను వశపర్చుకోగ లదు! వివోరేలా. తారలా! అందుకే నిజంగా నాకు ఆ ఆలోచనే భయం అని వించింది. అమ్మా నాన్నలు రాగానే విషయం చెప్పి వచ్చిందామ. ఏమంటారో అనీ, అంతే వాళ్ళు కంఠంవడి ముహూర్తాలు వెంటపెంటనే నిర్ణయం చేసారు. ఏమాత్రం అలసట వేసినా గ్నారంటేగా నీ తీవ్రం పాడునీసుకుంటా వనీ మేమందరం గ్రహించాం."

"అంటే, నన్నా, నా మాటలీ నమ్మ లేదా, అంతేకదా?" అంది బుంగమూతి పెట్టి. "ఎయ్యి, అదంతా నాకు తెలీదు. నా జాగ్రత్త నాది. నా వస్తువు నాది. నా వస్తువు నాకే సొంతం, ఆ ఆ ఆ ఆ ఆ అమ్మాడు. "అన్నయ్యా, అమ్మావాళ్ళు ఏలుస్తున్నారు!" అంది. "వద..." అంటూ నడిచాడు కుమార్. వెనకే గీత వచ్చింది.

*** రవితేజ తార యింటికి వచ్చాడు తార ఆనందంగా ఎందుకు వచ్చి "రండిసార్, రండి... నేనే ఒక గంటలో బయలుదేరి వెళ్ళానుకుంటున్నా... ఇదిగో సామానంతా సర్దుకున్నాను." అంది నవ్వుతూ, దానికి అతను అమె యజం తట్టి. "వెళ్ళండి... నీతో, మాట్లాడవలసిన ఒక వర్షవరే వస్తుంది అందు కనే నేను వచ్చాను. పైకి వద." అన్నాడు ముందుగా తన మెట్టు లోరమా ఎక్కేస్తూ. వెనకగా తార వచ్చింది. గదిలో కూర్చున్నారా రవితేజ "ఒక వారం పాటు మీ ఆయన నీతో అక్కడ ఉంచండి... నీకు కొంత ఆనందంగా ఉంటుంది. అతను నొప్పుకోడు. నీవూ ఇదే కదా మొదటిసారి కెమెరా ముందుకి రావటం. నేను దీకగా వున్నా అతను నీకు తోడుగా ఉంటాడు. ఉంచండి. ఏమంటావు?" అన్నాడు. అమె సరే అంది. విషయం రవితేజ వివోరేకి చెప్పాడు. వివోరే, "అమె బిచ్చవరలే తారతారు. ఇప్పుడు ఒక తారాశ్రీ... ఆమెకిలాంటి భయాలూ ఉండవు. మీరంతా వున్నారూ తీసుకోండి తీసుకురండి. నేను వస్తే లేనిపోని ప్రాజెక్టు వస్తాయి." అన్నాడు. "మీరు రాకుంటేనే ప్రాజెక్టు. ఎందుకుంటే ఒకవేళ ఆమెకి అక్కడిక్కడే వేరే వేరే నినిమాలునుంచి ఆఫర్స్, బుకింగ్స్ వచ్చాయంటే ఒక్కరే ఏం నిర్ణయం తీసుకోగలదు! అయినా ఆమె అలా డైరెక్టుగా మాట్లాడకూడదు. అంతా ఇంతా అని చెప్పకూడదు. అయినా ఆమెకి ఎవరో ఒకరు వెళ్ళి వివోరేగా ఉండాలి. అందుకే రండి." అన్నాడు. వివోరే తారనే చూస్తాడు. తార కూడా, రండి... ఇలా నన్ను కొత్త పీల్లో లోకి దించి అర్థంతరంగా ముందేస్తారా? ఇది మీకు న్యాయం ధర్మం కాదు" అంది జారిగా. గోముగా. ముఖం పెట్టి. "రండి, పొండి, అంటూ నన్ను అది పిలిచేది దానికి నేను బాగున్నప్పుడు. ముళ్ళొచ్చినప్పుడూ మాత్రమే! అందుకేనే వెళ్ళాను." అని మనమలో అనుకుని "సరే వస్తాను... మీకభ్యంతరం అవుతుందనీ భయపడే నేను రానా అని అడగలేదు. ఏదో మీదారిలో ఇప్పుడిప్పుడే వచ్చింది. ఆనందం అంటే నా వెయ్యిపెదదాం, లేదంటే అదే అలవాటు వదనీ. అని ఉండుకున్నా" అన్నాడు వివోరే. వివోరే బట్టలు వచ్చారు. తార రక్షా లుకి పోనీ చేసింది. నీవు వచ్చి రాతేకి సాయంగా ఉండు, మేం రాగానే వెళ్ళి పుగాని అంటూ. రక్షాలు ఒక గంటలో వచ్చి వారింది. రాతేకి, ఆమెకి ఇల్లవు గింది ముగ్గురూ బుచ్చుకోరారు. తారు ఎక్కో జోయేముందు వెనక్కివచ్చి తార అంది "అమ్మావాళ్ళు బాగున్నారా?" అంటూ. "ఆ బాగానే ఉన్నారు! మీరిక్కండి. బాగా చేసుకురండి. పదిబుకింగ్లతో తిరిగి రండి అంది రక్షాలు. తారు కడులు తూంటే రాతే రక్షాలకు తారా, వివోరేలు వై చెప్పారు. (ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

36

జరిగిన కథ

కుమార్ తల్లిదండ్రులు పెళ్ళికి ముహూర్తాలు పెట్టించుకొన్నారు. అందరి ఆమోదం మేరకు వారలోజాల్దనే పిరువతిలో పెళ్ళి జరిపించుకు నిశ్చయించుకుంటారు. రవి తేజ, తార, వినోద్లు కలిసి వైజాగ్ మాదింగోకనం బయళ్ళేరారు. వెళ్ళిముందు రాణికి తోడుగా రత్నాలును పిలిపిస్తుంది తార. బయళ్ళేరణోమా తార వెనక్కివచ్చి తల్లి దండ్రుల క్షేమం అడిగి తెలుసుకుంటుంది. ఆ తర్వాత...

గీత, కుమార్ తల్లిదండ్రులు తార యింటికి వచ్చారు. మున్నానే గీత అనడంగా "తారా తారా" అంటూ మేడమీది, గది వైపుకి వెళ్ళడోయింది. రత్నాలు "మాటింగనీ ఈరెళ్ళారు" అంది. "ఇద్దరూ వెళ్ళారా?" అడిగాడు కుమార్. "అవును... ఇద్దర్నీ రవివేజాగొచ్చి తీసుకెళ్ళారు. అమ్మగారికి ఇద్ద అలవాటు అయిందా ఉంది. అయ్యగారు వచ్చేస్తా సున్నారు. మాటింగు వెలరోజులకు వైజాగ్ లో. అందుకే అయ్యగారు వెనక్కి వస్తారు. అమ్మగారు అది పూర్తి చేసుకుని వస్తారు. అందాత మా అమ్మని నాకు తోడుగా పిలిపించారు తారమ్మగారు. అయ్యగారు రాగానే అమ్మ వెళ్ళిపో తుంది. తారమ్మగారి అమ్మగారింటికి రాచి వివరంగా చెప్పింది. "అలాగా అయితే సరేలే. మేము వచ్చి వెళ్ళామని ఇద్దరికీ చెప్పి. వినోద్ రాగానే నాకు అర్థంకాగా తోన చెయ్యమనీ. నేను చెప్పానునీ మరీ చెప్పి. మర్చిపోతా" అంటూ కులలేజలమీద పెట్టుకొని ఇద్దరికి చెబితే ఇచ్చారు. ఇద్దరితోకప్పుగా. అది మాసెత్త రత్నాలు అడిగింది. "వెళ్ళామన్నా" అంటూ సవ్యతగా. "అవును" గీత చెప్పింది. "అయ్యో, నమ యాగికి ఇద్దరూ లేరీ..." అంది రత్నాలు. "ఎం చేద్దాం, ఈ రోజులో ఎవరివసులు వారివి. తార పెద్దలనీ, వినోద్ పెద్దలనీ పిలిచాం. పెళ్ళి తిరుపతిలోకా? అం దుకే రాలేము అని ఇక్కడే చెప్పిపోయి. ఇక ఏళ్ళు ఎలాగూ రారు. అసలే తారకి మాటింగు కొత్త. అందుకే వినోద్ కూడా ఉందింటారు. సరే. మేం వెళ్ళాస్తాం. వినోద్ రాగానే కార్త్యయ్యర్ని దివయం చెప్పి. మేయిద్దరం కలిసివచ్చామనీ, పిలిచామనీ. వాళ్ళు రీసంతుకు భారవ ద్దామని కూడా చెప్పి..." అంటూ మారు మాట్లాడకుండా వెనక్కి తిరిగారు కుమార్. గీతా ఇంక చేసేది లేక అతన్ని అనుసరించింది. ఇద్దరికీ ఆ యిద్దరూ క్షేమం (ఫ్రెండ్స్). వారిద్దరూ చూడ తోడుగా. పెళ్ళిసమయంలో అనరాగా ఉండకపోయే సరికి ఇద్దరూ భారవ

ద్దారు. ముఖాలు దిన్నపోయి, పైకి ఎవరూ ఏకీ తెలలేదు. కామోగా వెళ్ళారు తారయింటినుంచి బయటికి పోవం! *** వైజాగ్ లో మాటింగ్ జరుగుతోంది. తార బాగా యాక్టింగ్ చేస్తోంది. ఒకట

"రెండు లేకుల్లోనే పోచ్చి అగ్నింటిని చేస్తోంది. అందరూ చక్కగా ఉన్నారు. అసలు కొత్తమ్మాయిలాగానే లేదు. ఎంతో ఎక్కివీరియన్నీ అన్నదానిలా సజీవే స్తోంది. అందరితో సరదాగా కలిసిపో తోంది. పో మై గాడి. ముందు కొత్త మ్మాయిలో ఇద్దరు హీరోలూ అని భయ వద్దాం... కానీ చాలా సులువుగా మాటింగు అయిపోతోంది." ఓ గుంపులో రవితేజ అంటున్నారు. నిర్మాత ముఖం బూజువేల్చిందలా వెలిగిపోతోంది తారని మాన్సుంటే. మెల్లారికి చక్కగా సాగిపో తోంది. వినోద్ చోయిగా, అనడంగా ఉపిరి పీల్చుకుంటున్నాడు. మధ్యలో ఓ నాలుగు పినిమావార్తలునుంచి అవర్చి వచ్చి, తారా, వినోద్లు, కలిసి మాట్లా

డుచేసి సైన్ చేసి అద్దాస్సెలు కూడా తీసుకున్నారు. నలుగురూకూడా ఇదేసి లక్షలు అద్దాస్సెగా అద్దారు. నలుగురికీ వినోద్ లేటుపెంచకుండా వదిలేసుకుకట్ట అవర చేసాడు. పెందితే బావుందననీ, చచ్చిన జీవం రోతుందనీ, అయినా అప్పుడే బింపర వచ్చేసీండా లేట్లు పెం చేసింది అంటూ తనతారని అందరూ అడిగోనుకుంటారనీ తెట్టుకుంటారనీ రేటు అదే తీసుకుంటూ సైన్ చేయం దారు. ఇదంతా యామీలో బదగటుం వల్ల రవితేజ వరకూ ఈ విషయం ఇంకా చేర లేదు. ఇద్దరూ జాగ్రత్తపడ్డారు ఈ విష యంలో రవితేజ భయపడి. అందుకే ప్రోక్షాం అంతా అమీ భాగీగా ఉన్న నమ యంలో రవితేజ దీణగా ఉన్న నమ యంలో ఫీళ్ళి కేసుకుని మాట్లాడేసుకుని ఏమాట్లా చేసేనుకున్నారు. రవితేజని తార వినోద్ కి సంప్రదించింది తారకూడా. ఎంతయినా తల్లి బిడ్డే. ఎమటివారు వరాయివారు వరాయివాడే అనుకుంది కూడా మనసులో. అందుకే, రచ్చుంతా వట్టుకురి, అది వదలలేకే అమీ వెనకే తిరగలేకా అది ఎక్కడ ఎవరు కొట్టేస్తారో ఆ మూకలో అని అతను వ్యధపడు

నా గురించి ఏం ఆలోచించు. చెప్పిపోతే నమస్తా! లేదంటే, ఏ నమస్తా ఉం దు." అంటూ తార వినోద్ కి హెచ్చరిం చింది. కానీ వినోద్ కి మనసు ఒప్పలేదు. తార మరుమాగా అనడంగా చాలాకీగా తయారయ్యింది. ఈ మధ్యకాలంలో! మాటలు, తెలివితేటలు, మరుమనం. పార్సీవేసి బాగా నేర్చుకుంది. తార లేదు. ముప్పి పూర్తిగా మారింది. తార లోకి వచ్చింది. ఈ వాతావరణానికి త్వర గానే అలవాటుపడింది. అవీ మనసు లోనే ఆనందిస్తూ ఆలోచించుకుంటూ మాట్లాడుకున్నాడు తనలో తాను. అయినా "అదిరాదు తారా. మరేవర యినా పార్సీవాళ్ళు వచ్చే సువ్యోక్తిల్లానిదే ఏం చేయగలవు? మాటింగ్ యింకా వదిలేసుకోజాలిందిట ఇక్కడే! నిన్ను కలిపిమా నీవేం మాట్లాడగలవు? అదే నా బాధ! ఏదో, ముందుగా వచ్చిన అపర్చి తర్వాత మర్చిపోలేదో, ఈ నీనిమా రిలిజ్ అయినా వట్టికే బాక్ ఎలా ఉం టుందో? దాన్నిబట్టి కదా ఆ తర్వాత నీని మాలు వచ్చేదీ ఇప్పుడయితే ఆ లాదలం లేవు. గుడ్డిగా వచ్చి నేవలం నీ గ్లామర్, కొత్తకేక్, కొత్తమ్మాయి, నీమీగా ఉంది. అనుకుంటూ, రేటు పెంచవుకదా. నీనిమా రిలిజ్ కాకముందయితే అచ్చి ఆలోచించుకుని మరేవచ్చి బట్టి చేసుకుం టున్నారు. ఇది మనకు మంచి అవకాశం. ఆ తర్వాత అపర్చిని ఇదింపలేం! వస్తాయి. రావో, కూడా తెలియ. నీనిమా అదలాన్నీ బట్టి ఉంటుంది. ఎమంటావు?" అడిగాడు వినోద్. తార ఆలోచనలో పడింది. వినోద్ అన్నది హెచ్చరికే వచ్చిందే కర్రకే! ఆ తర్వాత సంగతి చేప్పడెదుగు? కొత్తకేక్ లో బుకింగ్ లే చాలా అయిపోవాలి. ఎలాగూ అందరిలో వెళ్ళాడు. విడిపోయాను. కనీసం వినోద్ నాకోసం ప్రాకులాడుతు న్నాడు కాబట్టి, ఎలాగూ బిడ్డే కాబట్టి, అతనే నా శ్రేయోలిలాపి అతనిమాటే వింటూ అతని రూటులోనే వెళ్ళేసయం. భర్తని మించిన నమ్మకస్థులు భార్యకే బంధించుకుంటారు కనకా... అనుకుంది మనసులో, అయినా-

"అయితే ఇప్పుడేమంటావు" అడి గింది. "నేనూ అక్కడే ఉంటాను" చెప్పాను. "మరీ రక్కో?" అంది. "అదీ నమస్తా... అర, ఒకవనిదేస్తాను. నేను వెళ్ళి ఈ పని పూర్తచేసుకుని ఓ రోజులో తిరిగివచ్చేస్తాను. అందరూ ఎవ్వరూ నా ప్రస్తావన రానీకు. ఎవరదీ గిరా ఇక్కడే ఎక్కడో వుంటాలి. బయట కాస్తావు తిరిగివస్తానని చెప్పారు. ఇలా ఏదో ఒక సాకులు చెప్తాం. తరంగా నేను వచ్చేస్తాను. రానూ రోసనా పైట్ ప్రయాణం టైం వెళ్ళే అవదు" చెప్పాడు ఉపాయంగా. తారకి ఆ ఉపాయం వచ్చింది. "సరే వెళ్ళిరా" అంటూ వంపిం చేసింది. (ఇంతావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

37

జరిగిన కథ

గీత, కుమార్లు విశాక్, తారలను పెళ్ళికి పిలిచేందుకు వచ్చి, వారిద్దూ లేచి నిరాకతో తిరిగి వెళుతూ రాతేలో, మేమిద్దరం వచ్చి చితిచి వెళ్ళమని రాగానే చెప్పమని చెప్పి వెడతారు. వైటాగ్ మాటింగ్లో ఉండగా తారకు మరణాన్ని ఆపట్టి వస్తాయి. రచితేజకు తెలియకుండా అందరి దగ్గర ఎచ్చాన్స్ తీసుకుంటారు తారా విశాక్లు. ఆ దమ్ము ఎవరికి తెలియకుండా ఇంటిదగ్గర చాచి వచ్చేందుకు ఇద్దరూ కలిసి ప్లాన్ వేసి, విశాక్ పైటోలో వెళ్ళి వచ్చేందుకు సిద్ధమవుతుకుని అయ్యేరేతారు. తార వెళ్ళి రమ్మంటూ పంపిస్తుంది విశాక్ను. త ఆ తర్వాత...

విశాక్ అయ్యెళ్ళగానే అయి రచితేజ ఒక ఆలోచనకు తేచాలో వచ్చాడు. అతనికి అనుమానం సాటిలో తార కనిపించలేదు. కచ్చతో ఎక్కడ రాకే వదిలిపోయి, మాంజోతుంబోవని తయారం మళ్ళీ చాల్చి ప్రయాణం ఎక్కడ భార్యకళ్ళల్లా ప్రవర్తిస్తారో అనే దిరుము ఎంత దీక్షగా ఉన్నా అతని మనసినంతా తారమీదే ఉంటోంది. పోనీ అమెనీ సిద్ధం చెయ్యాలి అక్కడే కూర్చోమం వాడున్నా అమె అలిసిపోతోంది. గ్లామర్ ఎవడో తగ్గిపోతుంది. అటూ ఇటూ తిరిగిపోతూ, తారలకి మరో మనిషి గమ్యంస్తుంది లేక, తారని కావలసినా తారా విశుగెత్తిపోతున్నాడు రచితేజ. అది విసుగులో వచ్చాడు అతను తారాని లోకి గదిలో ఒక్కడై చొయ్యగా వదులుకుని వెళ్ళాంటి తీసుకుంటూంటుంటుం దూని కొంత గాలి తగ్గించి అతనికి, ఒక్కడై ఉండటం చూసి చొయ్యగా తిరిగి వెళ్ళుతున్నాడు. లేని నమ్మకవెచ్చుకుంటూ "విశాక్ లేదా, నీకు సాయంగా! ఒక్కడా నీవే వున్నావా? అతనేదీ, నీకు తోడుగా, ద్వింపానీగా వచోయంగా ఉండరా?" మనసులో ఆనందించిరా, పొచ్చుయ్యా, అనుకున్నా పైకి మాత్రం అలా అం గాను. అతని ఆలోచనా అనుమానం కోపం దీనను, అనుద్దా వచ్చి తారకి తెలుసు. విశాక్ తనూ మళ్ళీ ఎక్కడ కలిసిపోతారో, అతని మాట ఎక్కడ మిగిలేందో అనే భయం. అందుకే గంటకోసారయినా, వనికళ్ళకుని తనకి అతనితో మాటింగ్లో పనిలేకున్నా కూడా ఏదో వంకతో గాలిలాగా వస్తుంటాడని! తను కుమారి అని అందరికీ చెప్పాడు. పట్టినట్టి యిచ్చాడు. తీరా, తామిద్దరం కలిసి ఉండటం, వదుకోటం, ఎవ రయినా చూస్తే కొంతలు ముగుగుతాయి కదా అని అతని అందోకనా ఆలోచనా కూడా, అని కూడా తనకి తెలుసు, అదివారకే అప్రమానం ఎవరో ఒకరు వచ్చినట్టి చాళ్ళు పేపర్లూన్నా, రానే వస్తున్నారని, కంటకూర్చులు తీసుకుంటూనే

వున్నారు. అలా ఎవరికంటవదీనా, ఉన్నాడీ లేనదీ పేపర్లకీ వీక్షింకీ ఎప్పుడో చేస్తుంటారు. అదిచూచా రచితేజలోని భయమే అనిపించా అమె గ్రహించింది.

అందుకే ఏమీ ఎదిరిందరా, నమ్మతూ "రండి నర్..." అంటూ మళ్ళీలాగింది. అతను "నీవు బాగా అదివేరిపోయావు. కొమ్మువెట్టుకుంటే చాలు వెళ్ళుతా ఎగ జాకేయగల వమకళ్ళగలదానని నువ్వై ఇంక నీకు నాతో పని ఎందుకు." అన్నాడు. "పోనీలేండి... అంతా మీ దయ... మంచి పోతేవనే చెప్పారు. నేనెంత ఎది గినా, పాకినా అంతా మీ వదుకోవాలి! అంది ఇద్దరూ నమ్మకున్నారు. అతని ఆనందమల్లా విశాక్ గదిలో లేకపోవ

దమే! * * * విశాక్ ఇల్లు దేరాడు. రాకే రత్నాలు ఎదురొచ్చారు. అనందంగా వెంకటం చారు. "అయ్యో... అమ్మగారు కూడా వచ్చేశారా?... మాటింగ్ పని పూర్తయి పోయిందా అప్పుడే" అంటూ రాకే "బాగా జరిగిందా ప్రయాణం? అమ్మగారే? ఆనా వచ్చేశారా?" అంటూ రత్నాలు అడిగారు. విశాక్ నవ్వుతూ లోపలికి వచ్చి తాపీగా కూర్చుంటూ అప్పుడు సమాచారం చెప్పాడు. "అమ్మగారికి ఇంకో ఇంట్లో లోటులన్నా పట్టచ్చు ఆక్కడ పని... నేనూ దివ్యవనిమీద అమ్మగారిని వదిలి రావాల్సివచ్చింది. మళ్ళీ రేపటిలో అనే వెళ్ళాను..." అంటూ అగి, దీపాయ మీద ఉన్న తార్ల తీసి చూసాడు. కుమార్ గీతం పెళ్ళి కుర్రతల అగి. దివిచి అయి పోయిందని గ్రహించారు. అయినా ఏం మాట్లాడలేదు. రత్నాలే అంది అతనితో, "మిమ్మల్ని పిలుస్తామనీ ఇద్దరూ వచ్చారు. తానీ మారు లేరుకదయ్యా! రాగానే తమంది అంకి పోనె వెళ్ళమన్నాడు. మీంధరూ లేనందుకు చాలా మనసు కష్టపెట్టుకుని మరీ వెళ్ళాడు.

పోవం" అంది అమె. "గురేలే... వెళ్ళి కాఫీ వట్టుకురా." అన్నాడు విశాక్. ఈ లోగా లోపలికి వెళ్ళిన రాకే కాఫీవట్టుతో రానే వచ్చింది. విశాక్ అందుకుంటూ "వనిలో నీకన్నా రాకేయే నయం! చాలా చురుకైన పిల్ల!" అన్నాడు. కాఫీ తాగటం పూర్తిచేసి గ్లాసు దీపాయమీద ఉంచాడు. "కోవనం రెడీ చెయ్యమంటారా బాబూ?" అడిగింది రత్నాలు. "నేను అలా బయలుపని వుంది... చూసుకోస్తాను... అప్పుడు తింటారు" అంటూ గదివెళ్ళుకు

నడిచారు. మరో పావుగంటలో స్నానం పూర్తిచేసి డైన్ మార్చుకొని వచ్చాడు. కూర్చుంటే డైన్ మాటింగ్లో అన్నీ సర్దుకుని మరీ కూడా ప్రీవీకేలో అన్నీ సర్దుకుని క్యాష్ వెళ్ళాడు. బ్యాంకుకు తేరుకుని ప్రయాణం ఎటోంటో వేసినీ తిరుగు ప్రయాణం చేశాడు. ముత్తంటే తారు స్టార్లు చెయ్య తోడుంటే కుమార్ కనిపించాడు. అతనే లోతుంటే కుమార్ కనిపించాడు. అతనే ముందుగా వచ్చి విశాక్ని వెంకటం రాను. "ఎప్పుడొచ్చావరా. పోనయినా రాను. సేమి అంతలా కానివాడి దేసావురా? నేను అంతలా కానివాడి సయిపోయానా? దివ్యవాడి స్వేచాన్ని సయిపోయానా? తుందిపోతావేమదరా... ఒక్క సారిగా తుందిపోతావేమదరా... నేనేం దేసాను అంత అవరావం? నిండా నాకు తోచింది చెప్పాను. అది తోపు చెప్పి? తప్పుయితే క్షమించరా..." అన్నాడు బాదగా. "నేనూ ఇంకానే వచ్చాను. పనుండి వచ్చాను. మళ్ళీ రేపు వెళ్ళాను. తార అక్కడే ఉంది. ఒకటిచే సురేకల్లో మాటింగ్ కార్యక్రమం పూర్తై పేరుంది వచ్చేస్తాం" అన్నాడు విశాక్. మళ్ళీ తనే "అప్రమా మీ మేరకే అయి పోయిందిగా" అడిగాడు. "అవును... ఉన్న ఒక్కముహూర్తం లోనే అయిందనిపించేసాను. పెళ్ళివాళ్ళు తర్వాత ఒక నాలుగైదు వెంట వరకూ మాయిద్దరికీ వదిలివే ముహూర్తాలు లేవంటే... తిరువరలో పాటాడిగా మా పెళ్ళి జరిగిపోయింది. తార్లూచూసావా?" అడిగాడు విశాక్ని కుమార్. "ఆ రత్నాలు ఇచ్చింది అదిగో, ఇక్కడి పని పూర్తి చేసుకున్నా ఇంటికిళ్ళి రిజింగ్ పోకే వేదామనీ అగను. ఏమీ యూ ఏ వచ్చి మేరకే లైవ్..." అంటూ అదిపంపించారు. విశాక్" ఇక్కడి వినంటే క్యాష్ కట్టడానికి వచ్చావా?" అన్నాడు కుమార్ అనుమానంగా చూస్తూ. "ఆ, అవును! ఇంట్లో లక్షలు! నాయగు సినిమాల బుకింగ్ అచ్చాన్స్లు తారమి. అక్కడుంటే పోతాయని వచ్చి క్యాష్కేదేసా! ఆ అప్పుడు మీ రత్నాలు బాగా మారించి. మరుకుగా తెలివిగా తయారయింది. ఎవరినీ అందుకే ఏ ఇల్లుంటి పెట్టడంలేదుమనో, పైగా, వచ్చిన ఆపేర్లకి తనే సంతోషంగా పైన్ చేసుకురి అచ్చాన్స్లు తీసుకుంది." అంటూ అనం దంగా చెప్పాడు. "పోనీలే, మీ ఇద్దరూ ఒకేమాటమీద ఉంటూ ఒకేజాటమీద నడుస్తారంటే, మీ సంసారానికి, కావరా నీకే ఏ ఇల్లుంటి కష్టమూ, రారు! మా అందరికీ కావలసింది అదేకదా... అవును, అమె పూర్తి చేసుకు వస్తుందిగా ఆ మాటింగ్ వచ్చేదో... మళ్ళీ నువ్వై అక్కడికెందుకు?" అంటిగాడు సం దేహంగా కుమార్ విశాక్ని. విశాక్ నవ్వి, "తను దీక్షగా ఉంటుంది. క్షణం తీరక ఉండదు. ఆ వచ్చే అవకాశాలకు గ్రహించి లాక్కువలసింది మరీ నేనీగా! అందుకని నేనూ అక్కడే వదుంటే అవకా శాల వట్టు వదుతున్నాను. అందుకే నేనూ వెళ్ళాను..." అన్నాడు.

(ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

38

జరిగిన కథ

విశాక్ వెళ్ళగానే తార వగరకి రవితేజ వస్తాడు. ఎక్కడ వాళ్ళిద్దరూ మళ్ళీ ఒకటైతే తారలోవనే భవంతులో మధ్యమధ్యలో వచ్చి చూసిపోతుంటారు. విశాక్ లేవడంవల్ల మనసులో అనందపడతాడు. తారవూత అతని మనసులోని కావాన్ని గ్రహిస్తుంది. విశాక్ అంటికివేలి, కబ్బా బ్యాండులో వేసేందుకు వెళ్తాడు. అక్కడ కుమార్ కలుస్తాడు. విశాక్ కు, పెళ్ళివిషయాలు, తార వివరాలు చూస్తాడుకుంటారు. తార దీక్షా ఉన్నప్పుడు ఆవకాశాలను క్లిష్టలోకి తాకునేందుకునేమ తిరిగి వెళ్ళాలని చెప్తాడు విశాక్ కు మారితో. ఆ తర్వాత...

విశాక్ మాటలు విన్న కుమార్-
"అంటి... ఇంక ఎవ్వరికీ తారతో మాటించుకుంటే ఆలా తిరుగు తూనే ఉంటూ కాలక్షేపం చెప్తావా?" అన్నాడు.

"ఏం, తోప్పేముంది వెళ్ళి..."

"అలా ఇద్దరికీ బాగుండదురా... అమెని కాస్త అలా ప్రగా వదులు. లేవంటి. యాక్టింగ్లో నువ్వెదురుగా అమె కళ్ళముందే కదలావతూంటే పరాయి మగవాళ్ళతో కలిసి నవించాలంటే అమె గిట్టేగా, ఇబ్బందిగా వీలవదూ? అందుకే నీ వద్దతి మంచి రికార్డు, మార్పుతో... ఇద్దరికీ మొదటిసారిమాత్రం చెప్పమని వస్తుంది."

"అంతేనంటావా?" విశాక్ ఆలోచిస్తూ అడిగాడు.

"అంతేరా..." విప్రారు కుమార్.

"మరి, అమెకి అక్కడ తోడుగా ఎవరో ఒకరు, ఆనవారా ఉండాలి కదా?" విశాక్ అడిగాడు.

"అలాంటివప్పుడు రావేని తోడుగా ఉండు"

"మని యింటింగులు?"

"తారని ఇంటికివేసుకుంటాను... ఎవరు వచ్చినా, వచ్చి ఇక్కడ నిన్ను కలిసే చూస్తాడమని చెప్పమని తారకి చెప్పా. ఇక్కడ నువ్వూ చూసుకో అమె విషయాలు యింటింగులు, గోలలు, అధ్యాస్థిం విషయాలు..."

కుమార్ సలహా విశాక్ కి నచ్చింది. నిజానికి, అతనికి అక్కడ, బోర్డుగానే ఉంది. అందరూ ఏదో ఒకపనిలో ఉంటున్నారు. ఎవ్వరూ భాగీగా కనిపించ తనతో కమర్షి చెప్పడా నికయితా ఏ ఒక్కరూ కనిపించలేదు. వనలేనివారు ఉన్నవల్ల అక్కడ అంతమంది గ్యాంగ్లో, తమ ఒక్కడే అందరికంటే. భాగీగా గోళ్ళుగిల్లుకుంటూ కొద్దిన్నవారిలా కనిపించింది. తరహా బోర్డుగానే సిగ్గుగానే అనిపించింది. అందుకే కుమార్

సలహా భాగా నచ్చింది. "నవేరా, నువ్వూ చెప్పింది నాకు నచ్చింది. అలాగే చేస్తాను. తారతో ఫోన్లో మాట్లాడి చెప్తాను. మళ్ళీ వేసే

వేసింది నీకు చెప్తాను. తార... అనేనుకెళ్ళటంలేదా?" అంటూ అడిగాడు కుమార్ కు.
"వాచివే సుంది వెళ్ళిస్తాను. రాత కాలేతే తరపున విశాక్ అంటూ అందరూ టూరికి వెళ్ళారు. ఏవేవో కాళ్ళు తెరిగి వస్తారు. అందుకే అమెని కాలేతే వగర లావదేసి, వాళ్ళందరికీ అప్పగించి, జాగ్రత్తలు చెప్పిమరీ వస్తున్నాను..."
"నరే, నేవెళ్ళాను. మళ్ళీ నీకు నేను

ఏ సంగతి ఫోన్ చేస్తానులే. ఈవినింగ్ నువ్వూ గీతా మా యింటికి రండి, కాస్టిపు కూర్చునే వెళ్ళుకున్నాను..." అంటూ విశాక్ కుమార్ కు అత్యన్నింది తన యింటికి బయలుదేరాడు. కారు స్టార్ట్ చేసి అటు విశాక్ వెళ్ళగానే టటు తన కారు స్టార్ట్ చేసి, బయలుదేరాడు కుమార్.

***

ఈవినింగ్ గతలో సహా విశాక్ యింటికి కుమార్ వచ్చాడు. చాలా విషయాలు మాట్లాడుకున్నారు. సినిమాలవిషయంపట్ల ఇద్దరిది ఏక ఆభిప్రాయం కలిపించడంబట్టి గీతా ఆనందించింది. ఆ యిద్దరూ కాఫీ టిఫిన్లు ముగింది. కబుర్లు అయ్యాకా, వెళ్ళిపోతామనుకుంటూంటే, విశాక్ బలవంతం చేస్తూ ఫోజనానికి కూర్చోపెట్టాడు. ముందే విశాక్ ఆర్డర్ జారీ చేసాడు కాబట్టి రెంజాలు అందరికీ మంచి విందు ఫోజనమే తయారు చేసి ఉందింది. మొత్తానికి ఫోజనాల కాన్సర్వేషన్ కూడా పూర్తయినాకా, బయలుదేరే సమయంలో విశాక్

వగరే ఈ విందులో అనం ఏర్పాట్లు. గిట్టెలు కానదాలు" అంటూ అగ్గి- "తేసి చూడండి" అన్నాడు. ఇద్దరూ విట్టి చూసారు. ఆ ప్యాకెట్లు. డైమం డిశింగరాలు ఉన్నాయి. అక్కర్లంగా చూశారు వాటిని. వాళ్ళముఖంలో ఆనందంకన్నా ఆశ్చర్యమే ఎక్కువగా కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది.

"ఎందుకన్నయ్యా. ఇంత బరువైన గిట్టెలు?" అంది గీత.
"చూడవ్వూ, అన్నా అని వీలవటానికి కనీసం రాదయినా ఉంది కుమార్ కి. పైగా, తారకూడా వీడికి చెల్లెలే! నాకు ఎవరూ లేరుగా! అందుకే. నోరలా వీలున్నప్పు నీవే ఇకపై నాకు చెల్లెలివి. అందుకే. అన్న అమాతం చెల్లెలికి పెళ్ళికాసుకగా గిట్టె ఇవ్వలేదా. చెప్ప..." అంటూ ఓ క్షణం అగ్గి మళ్ళీ "ఇద్దరూ నా ఎదుటి ఒకరికొకరు తోడుగుతోండి ఈ డిశింగరాలు! అప్పుడు కాదు మీ పెళ్ళి. ఇదుగో ఇప్పుడే నా కళ్ళెదుటే పెళ్ళి జరిగినట్లు లెక్క..." అన్నాడు. ఇద్దరూ నవ్వారు. తర్వాత విశాక్ కి చెప్పి బయల్దేరారు. విశాక్ కారు ఎక్కింది, వాళ్ళు వెళ్ళేవరకూ ఉండి, చూసేమరీ, గేటువేసి వచ్చాడు. గదిలోకి వచ్చి వదుకున్నాడు. ఎంతసేపటికీ అతనికి నిద్రరాలేదు. అటూ అటూ దొర్లుతూ, లేస్తూ, నదుస్తూ, వదుకుంటూ, కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు. పోనీ తారకి ఫోన్ చేసి మాట్లాడుతూ కాస్టిపు కాలక్షేపం చెప్తామన్నా అమె చెప్పింది. ఈ లోట నుంచి వరసగా రాత్రి మాటింగ్, దీక్షా ఉంటాననీ, ఇంకా నయం నీకు బోర్కొట్టుకుండా వెళ్ళిపోవటమే నయం అయిందనీ అంది. అందుకని ఆ ఫోన్ ఆకలేదు. పోనీ కుమార్... రి రీ ఏం బావుంటుంది అయినా ఇప్పుడే కదా వాడు ఇంటికి వెళ్ళింది అయినా వాళ్ళు కొత్తగా పెళ్ళయిన వాళ్ళు దీక్షితే చేస్తే ఏం బావుంటుంది పాపం అయితే ఏం చెయ్యాలి? ఆ. తార అబ్బామే చూస్తూంటే బావుంటుంది; చాలా ఫోటోలు రకరకాలవి ఉన్నాయి. అంటూ తీసాడు. వరసగా ఒక్కొక్కడే చాలాసేపు తనివితీరా రెపోర్టుకుండా చూస్తూ మంచి హీరోయిన్ కాగలిగింది." అంటూ మరీ ఒక్కో ఫోటోలోని ఒక్కోఫోటో చూస్తూ ఆనందిస్తూ మురిసిపోసాగాడు.
మధ్యలో రెంజాలు వచ్చి అడిగిమరీ వేడి వేడి కాఫీ ఇచ్చింది. కాఫీ మెల్లగా తాగుతూ మొత్తం ఫోటోలు చూసాడు విశాక్. కొన్ని రెంజాలుచూసి, ఆ తర్వాత గ్లాసుతీసుకుని వెళ్ళిపోయింది. విశాక్ కి నిద్రవచ్చింది కాస్టివరకే.
(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

39

జరిగిన కథ

తారకు తోడుగా రాణిని వంపించమని సలహా ఇస్తాడు కుమార్ విశ్వేశర్. బుకింగ్ వని ఉంటే వారందరినీ ఇంటికే వంపమని తారతో చెప్పమంటాడు కుమార్. విశ్వేశర్ ఆహారం మేరకు గీత, కుమారీలు విశ్వేశర్ ఇంటికే విందులోకొనిపోతే వస్తారు. తార సలహా ప్రకారం వారిద్దరికీ డైనర్ వంటి రింగ్స్ కొని ఇస్తాడు విశ్వేశర్. తారా కుమారీలు వెళ్ళిన తర్వాత నిద్రపట్టక తార పొటోలు చూస్తూ కూర్చుంటాడు విశ్వేశర్. పొటోలన్నీ చూడటం పూర్తయ్యాక వెళ్ళగా నిద్రలోకి జారుకుంటాడు విశ్వేశర్. ఆ తర్వాత...

తార తన మాచింగు ముగించు కునీ ఆ పూట వచ్చి తన రూమ్ లో కూర్చుంది. ఆలోచన తనకింక పనిలేదు అక్కడ! "ఎలాగా, ఎలా గడపాలి ఈ పూట వంటరిగా, పోనీ, పాపింగ్ కి వెడతే... ఆమెయ్యి జనాలు గుర్తువదితే ఇంకేమియినా వుందా, సతాయించరూ వెంటవ దుకూ, ప్రశ్నలు వేస్తూ ఆటోగ్రాఫ్ ప్లీజ్ అంటూ, ఒంటరిగా వెళ్ళి వెళ్ళుకులాగలదా తను విశ్వేశర్ లేకుం దావెళ్ళి" అనుకుంటూ ఆలోచిస్తున్న సమయంలో "హాయి అక్కా..." అంటూ రాధ వచ్చింది. రాధని చూసేసరికి తారకి నోటమాటలా లేదు. ఆశ్చర్యపోయింది. నోరు తెరిచి ఆలా నమ్మలేదా చూస్తుందిపోయింది. ముఖంముందు చీకటికలు వేస్తూ, చీలుస్తూ, చీల్లలే వేస్తూ, "అక్కా, వెను రాధని..." అంటూ చుట్టే పలి రింది. తార నమ్మలేకా. "నిజంగా నువ్వేరా? రాధవేరా? నువ్వై ఇప్పుడే! ఏదీ గిల్లు మెల్లిగా" అంది తార. రాధ గిల్లింది తోలు ఉడివచ్చేలా! తార కెప్పుడుంది. అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన రవిశేఖ అమె తననే అతనినే అంత గట్టిగా గట్టినట్టుగా పీంయి పోతూ "ఏమ్యా, అంత గట్టిగా గిల్లావు మా తారని! నొప్పి పుట్టి చూచుపోవం ఎలా అరిచిందో?" అంటూ వచ్చి తారకెయ్యని సుతారంగా రివోదస్తాంటే? ఫర్వాలేదు సార్... నొప్పింటేడు అది అంతే! అలాగే గిల్లుతుంది! మా యిద్దరికీ జలా అల వాటి! దీనిపేరు రాధ. కుమార్ చెప్పెలు. నాకూ విశ్వేశర్ కెళ్ళియిన వుణినుంది దీనితో నాకు పరివయం. కుమార్ దీన్నే కాదు నమ్మి దీనికన్నా ఎక్కువగానే చెప్పెలాగా గొరవిస్తాడు. డ్రీవ్ చేస్తాడు. అందుకే దీనికి కుళ్ళు. అందుకే జలా గిచ్చి గిచ్చి కచ్చి తీవ్ర కుంటూంది." అంది తార తమా స్ట్రా. రాధని పరివయం వేస్తూ.

రాధతో తార "తీయన మా డైరెక్టర్" గాడ్ ఫాదర్" నాకు. తీయన దయ వచ్చే నేను ఈ ఫీల్డులోకి రావడిగాను. అన్నయ్యకి ఇష్టంలేదు అన్నలు ఆయ

నకు ఇష్టం వచ్చినలా అందుకే ఆ ఇద్దరిమధ్యా గొడవ వెలగింది" అంది తార. "మరి నువ్వై వచ్చినే ఇష్టంలేని వీళ్ళ అన్నయ్య ఇప్పుడు ఈమెని మాత్రం ఇక్కడికెలా వంపించు లాడు? అంతా అతనికే తెలుసు అంతే నమ్మా..." అంటూంటే రవిశేఖ, రాధకి కోపం వచ్చింది. "అదేంలే దండీ అన్నయ్యకి! తార అయిష్టత చూసి అన్నయ్య అలాంటి సలహా యిచ్చాడు చివోకేగాకకీ, అంతేకానీ అన్నయ్యకి ఎలాంటి తెలసీలు ఎవరి మీదా ఉండవు రావు! అన్నయ్య మనసువెన్నో! అతను అంతా ఓపెన్ మైండ్ లోగా ఉంటాడు. కుళ్ళూ కుతం

త్రాలు వెలవవు! ఓపెన్ గా మాట్లాడ తారు అంతే పదివున్నా." అంటూ ఓ వ్రణం ఆవేశంగా అంటూంటే రవి శేఖ. అతని వెనకే వచ్చిన మనోజ్ కూడా ఆశ్చర్యపోయాడు! తార నొప్పుకుంది. తార రామ్ సమాధానా నికీ! "అన్నయ్య మీద ప్రేమ చాలా వుంది నీకు తీపివే..." అంటూ అమె భుజాల్ని చరుస్తూ "మరి నువ్వై రాధవ్యావ్ ఇక్కడికి? అన్నాడు. రాధ అతని వెదని తన భుజంమీదనుంచి తీస్తూ. "మేం, కాలేజీపల్లలమంతా బిగ్ నోకనీ వచ్చాం. అక్క ఇక్కడ ఉం టుందని వదిన చెప్పింది. అందుకే వెళ్ళుకుంటూ వచ్చా! నాకూ ఈ ఫీల్డు అన్నా. మాచింగు చూడాలన్నా చాలాయిష్టం! అందుకే వచ్చా! అంద రినీ రూమ్ లోనే ఉండి... ఇంకా నాయిగులోకాలు ఇక్కడే ఉంటాను. వాళ్ళు అవన్నీ చూసుకువస్తుంటారు. నేనుమాత్రం ఇక్కడ ఆక్కడగ్గరే ఉండి పోయిగా మాచింగ్ ఎలాజరుగు తున్నదీ ఈ నాయిగులోకాలూ సర

కావేకాదు" అంది. "సరేలే, నాతో ఈ నాయిగులోకాలూ ఉండి వెళ్ళు. ఇది అన్నయ్యకేం తెలుస్తుంది" అంది తార. రవిశేఖ అడిగాడు "పోనీ నీకూ యాక్టింగ్ బంట్లున్న ఉంటే వెళ్ళు... ఏదయినా ఓ దిన్న క్యాబ్జెక్టర్ ఇచ్చి దీకిప్పుడు త్రియేట్ చేసి, నీవేత వేయించేస్తాను" అన్నాడు సవర్ణ తూనే. "ఆమెయ్యి వచ్చు. అన్నయ్యకి తెలిస్తే చంపేస్తాడు. అమ్మానాన్నలు తిట్టేపోస్తారు. అన్నయ్యమాత్రం! అంది భయంగా ముఖం పెట్టి. రాధ కూడా అందంగా ఉంటుంది. మంచి మేని రాయ్ పొడవాటి అందమైన జాళ్ళు. భయంకొప్పెట్టిన ఆమె బుంగ్ మూతి అమెకు మరింత అందాన్ని ఆడివచ్చేవెలుగుల్లో పెందింది. ముచ్చగా అనిమించింది అందరకీ. మనోజ్ ఆమెని కనువిప్పి వాళ్ళ కుండా - చూస్తున్నాడు. ఆమెనుంచి అతను చూపు మరల్పుకోలేకపోవటం ఇది రెండోసారి. ఆరాధనగా చూస్తు న్నాడు. అతనికళ్ళు అమెచైపు! రవి శేఖ అడ్విజుండారు. అతను గ్రహం రింది ఇదే మొదటిసారి కాదు, రెండో అనుభవమే! అందుకే ఆమెనే చెప్పకో త్తాడు. "నీకీ ఫీల్డు యిష్టమా?" అంటూ... "ఓ చాలా యిష్టం! అలా అనీ వేవంకాదు!" అంది ఆమె. "అయితే దానికి సంబంధించిన ఏ ప్ర ముఖ వ్యక్తిలో హాయిగా పెళ్ళిచేసుకో! ఓ యాక్టర్ భార్యగానో. ఓ డైరెక్టర్ భార్యగానో. ఓ నిర్మాత భార్యగానో పెట్టలే అయిపో. అప్పుడు ఎంతకన్నా ఈ ఫీల్డులో ఉండిపోతావు. నీ భర్తతో పోటు..." అన్నాడు. "నాకూ యిష్ట మే. నాదీ అలాంటి కోరికే... కానీ తీర్చేవెవం? అలాంటి భర్త నాకిప్పు డు దొరికేను?" అను కుంది సైకిమా త్రం అయిష్టత ప్రకటించిస్తూ "శీ పాం డీ" అంది. ఆ రోజు మాచింగ్ వర్క్ అయిపోయింది. రిజర్ వైం కాలుట్ట రవిశేఖ కూడా గదిలో కలుద్దతో కాస్టింగు ఉండిపోయాడు. అందరూ కలిసి కాఫీలు తాగాడు. మనోజ్ రాధని దొంగచూపులు ఓరకంటితో అలా అలా అప్పువప్పుడు చూస్తూనే ఉన్నాడు. అనుకోని సంఘటన వల్ల ఆమె అతని మనసులో దొరవడింది ఆనాడు.

(ఇంకావుంది)

సంధిపచేసే సీరియల్

మా అభిమాన వార్త 'వెలి' పేటలో ప్రముఖ రచయిత్రి జి. రామలక్ష్మిగారు రాస్తున్న సీరియల్ 'అశలవలయం' అద్భుతమూ అనక్షీకరంగా సాగుతుంది. ప్రతిరోజూ తప్పకుండా ఈ సీరియల్ చదువుతున్నాము. మంచి సీరియల్ రాస్తున్న రచయిత్రికి మా అభినందనలు. అదేముత్యాలాంటి సీరియల్స్ అందించడం 'వార్త'కే సాధ్యమని మరోసారి నిరూపణ అయినది. మంచి సీరియల్ అందిస్తున్న ఎడిటర్ గారికి కృత జ్ఞతలు.

- షేక్ అస్తాం వరదన్
శాంతినగర్

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

41

జరిగిన కథ

ఇంతకు ముందు కుమార్తె, తనకు మధ్య జరిగిన ఘర్షణను గుర్తుచేసుకుంటూ కవితేజ, కుమార్తె కళ్లీర్చుకునేందుకు మనోజ్, రాధకు పెళ్ళిపరిశిష్ట చేయాలనుకుంటాడు. రాధకు మనోజ్ పురిత ఇష్టంపెరిగేందుకు, మనోజ్ రెండు సినిమాలకు డైరెక్ట్ చేస్తున్నట్లు, రాధ విశేషంగా తారతో వెళ్తాడు కవితేజ. తర్వాత మనోజ్ తన వెళ్ళింది అభయంకాదని, రెండు సినిమాలకు డైరెక్ట్ అంటే రాధ నీకు దగ్గరవుతుంది, నా ఋణం కొంత తీరుతుంది అంటూ వెళ్తాంటే, మనోజ్ కవితేజకు వంగి నమస్కరిస్తాడు. ఆ తర్వాత...

షూటింగ్ వని కొనసాగుతోంది, మిగిలినవి మరో నాలుగులో జాలే! ఆ రోజుమాత్రం రాధ వెళ్ళాల్సి ఉంది. ఆమెకి బాధగా ఉంది. అవకాశం ఉన్నప్పుడల్లా మనోజ్, రాధ ఏకాంతంగా కలుసుకొనే, మాట్లాడుకుంటూనే ఉన్నాడు. ఎవరికీ తెలియకుండా, తనను వంటిగా వదిలి వెళ్ళాలని పాపం రాధ బాధపడుతోంది కాలోలు. వెళ్ళాలంటేనే కొరక నిజంగా రాధ తనకు తీరుస్తోంది అనుకుంది మనసులో అనందంగా, రాధ, ననులో మాత్రం "మనోజ్ నీ వదిలి వెళ్ళాలా? మళ్ళి ఎప్పుడు ఎలా కలవాలి? అసలు అలాంటి అవకాశం వస్తుందా? తారనే నేను బాగా కాకాచిట్టకొవాలి." అనుకుంది. తార అంది రాధతో. "నేను మరో నాలుగు రోజుల్లో వచ్చేస్తాను. నీవు యిక్కడికి వచ్చి వెళ్ళినట్లు ఎవరికీ, నేను చెప్పనులే! భయపడకు! నీవు బాధపడుతున్నావు, బెంగగా దిగులుగా ఉంటున్నావు నా కోసమేకదా! ఏం దిగులు వడకు. ఒకే పెమ్మాచిలో వర్షంలా పూర్తి చేసేస్తున్నారకదా! అదే నయంచదా నాకు, అది అయిపోగానే వచ్చేస్తాను" అంది. మనసులోనే రాధ "నాబాంబ, నా ఆలోచనంతా నీకోసం అనుకుంటున్నానా అర్థం... నీకోసం కాదు తల్లీ... నా మనోజ్ కోసం, అతనిని వదిలి వెళ్ళలేక, అంతేకానీ, నిమ్మవదిలి వెళ్ళలేకా కాదు. అనుకుంటూ పైకి నవ్వింది దివ్యగా.

కవితేజ అన్నాడు మనోజ్తో. "మనోజ్, ఈ రోజునాయంత్రం రాధ వెళ్ళిపోతోంది. మనమింకా నాలుగురోజులుంటాముకదా! నీకు మళ్ళి ఆమెని కలిసే అవకాశం ఎప్పుడు కలిగివుంటుందో, అందుకనీ, వెళ్ళి ఎక్కడయినా కాస్తావు కూర్చుని మాట్లాడుకుని రా..." అంటూ వంటించాడు. మనోజ్ అనందంగా వెళ్ళాడు. స్నాచ్ లోనే తార ఉందికాబట్టి రాధని ములుపుగా తీసుకెళ్ళగలిగాడు మనోజ్. ఇద్దరూ అలా అలా వెళ్ళి

ఎవరూలేని ఒ మారుమూల రెడ్డికింద ప్రాచీనమాటున కూర్చున్నాడు. రాధ వచ్చి మనోజ్ తలపెట్టుకుని పడుకున్నాడు. రాధ అతని తలరాస్తోంది.

జాబ్బలోకి వెళ్ళుచోన్నట్లు అంది- "మళ్ళీ ఎప్పుడు మనం కలుద్దాం?" అంటూ "నువ్వే చెప్పు" అడిగాడు అతను. "చూడరాబాదోకి రాగానే కలుద్దాం పోనీ వెయ్యి. నువ్వెక్కడికి వచ్చి కంపంట్ అక్కడికి వస్తాను" అంది రాధ. "మన పెళ్ళికి మీ ఆస్పయ్య ఒప్పుకోదుగా! ఎలా?" "మొండు ఇంట్లో చెప్పివస్తాను. కాదుంటే పారిపోయి వచ్చేస్తాను. చేసుకుంటావా? ప్రాప్యంకావా?" "అమ్మో నిమ్మ పొమ్మంటానా? చచ్చినా అనను!" నాకు నువ్వే నచ్చావో! నాకు నువ్వే కావాలి! నిన్నే ప్రేమిస్తున్నాను. నిన్నే పెళ్ళాడుతా!" జోకాగా సినిమా పెట్టు కలుపుతూ అన్నాడు. ఆమె కోపంగా చురున చూసింది. "సరే సరే జోకే చెయ్యను. నిజంగానే అంటున్నా. పెద్దలు కాదన్నా మనమిద్దరం చేసేసుకుందాం పెళ్ళి వాళ్ళందరినీ ఎదిరించయినా సరేనా?" అడిగాడు

అపార నిరయమిగానే. "అయితే పోదాం వడ... తార చూసుకువచ్చి నాగురించి వెదికి కంగాను పడుతుంది" అంటూ లేచింది. "అప్పుడే వెళ్ళామా?" అడిగాడు. "అవును" అంది. "నిమ్మ వదలలేకున్నాను" బాధగా మొఖంపెట్టా అన్నాడు. "నేనూ అంతే! ఏం చేద్దాంమరి! వడ!" అంది నడుస్తూ. ఇద్దరూ కొద్దిదూరంకా వెళ్ళానట్లు లేసుకుని వచ్చి విడిపోయారు. ఎవరిలో వన వారు.

రాధకోసం అందరూ రూమ్లో ఎదురు చూస్తున్నారు. ఇంతలో రాధ రానే వచ్చింది. అందరూ ఆమెని కోపంగా తూర్పుగా చూసారు. "ఏమిటి ఆ చూపు? ఇప్పుడేమయిందని?" అంటూ అడిగింది రాధ. "అసలు ఇక్కడికి టూర్ వేయించింది నువ్వే. ఇక్కడ చూడవలసినది చాలా ప్రవేశాలు ఉన్నాయి, ఒక వారం ఉండాలంటూ రాకొచ్చింది నువ్వే. అలాంటిది తీసుకొచ్చింది కాకా, మా ఇక్కడి మమ్మల్ని వదిలి లేసి, నీ మానాన నువ్వే పోయిగా మా అక్క తార మాచింగ్ చూసి వస్తానంటూ ఒక్కరోజే ఉంటానంటూ వెళ్ళి, ఎకాయెకి ఈ ఆరు రోజులూ అక్కడే ఉండి వస్తానా? మాకా వెళ్ళిన పైను తెలియకుండానే వచ్చామన్నా నీకా మీ వదిలన ఆధును ఇచ్చి వంటించిందాయె. మా అందరినీ నమ్మించి బుర్రీ కొట్టింది భలేమా

యచేసి మాయమయ్యావు... ఇదేమయినా నీకు న్యాయంగా ఉందా?" అంటూ ఒకమ్మాయి దుయ్యబట్టింది రాధని. ఇంకే అమ్మాయి రెచ్చిపోతూ "అసలు నీవు ఇక్కడికి చేసికే వచ్చావు? ప్రవేశాలు చూడటానికా? మాచింగ్ చూడటానికా? అలా అయితే నువ్వే ఒక్కద్దానినే రాలేక పోయానా? మా అందరినీ ఎందుకు తీసుకొచ్చినట్లు, సాయానికా, లేక మీ యింట్లోవారికి నమ్మకం కుదిరించేందుకా? అసలు మీ ఆస్పయ్యకి ఈ విషయం తెలిస్తే యింకేమయినా ఉందా, నిమ్మా సీతేపాటు మమ్మల్ని కూడా వంటించుదా! ఎందుకిలా చేసావ్? అంది. రాధ ఏమీ మాట్లాడనలేదు. మరో అమ్మాయి అడిగింది అనుమానంగా. "మాచింగ్ కే వెళ్ళానా, లేక యాక్టింగ్ చేసి వచ్చానా కొంచెముంది... ఇంకేం లేదు, మీ ఆస్పయ్య నిమ్మ రేపు ఏ తెర మీదయినా చూసాడంటే చంపిపారేస్తారు నిర్భయంగా నిమ్మా, ఎంకోకే చేసి తీసుకెళ్ళా అంటూ మా అందరినీ

కాల్చిపారేస్తారు కూడా! మీ ఆస్పయ్యకి ఎందుకో అసలే సినిమావాళ్ళంటేనే గట్ట దుకదా! మీ వదిలనీ ఆక నడించాలని అవకాశం కూడా వచ్చింది నడించడానికీ. అయినా వద్దన్నాడు. అయినా మీ వదిలనలో ఆ నడించాలనే కోరిక చచ్చి ఉంటుందా? రాధను ఆ ఆక తుడిపేసుకున్నట్లు నడించినంతే! పెళ్ళికోసం! అలాగే తార విషయంలోనూ మీ అన్న అలాగే తార విషయంలోనూ మీ అన్నయ్య రెచ్చిపోయే మనోజ్తో చిలోదం తెచ్చుకున్నాడు. అలాంటిది నీవు మాచింగ్లోనే ఉన్నావని తెలిస్తే ఇంకేముంది? నీవనీ కతమే! మా వనీ కతమే!" అంది అగిపోతూ అరుస్తూ.

"ఇంతకీ ఆక్కడేం చూసావే?" ఒకరు "ఎవరినయినా లవ్ చేసానా, అందులో?" మరొకరు. "అంతేనే అందుకే ప్లాన్ చేసుకుని ఆక్కడికా వచ్చింది, మనల్ని తీసుకువచ్చింది" "ఇంతకీ ఎవరయివుంటారు?" "హీలో! ఒకరూ "కాచే" మరొకరు "మరి?" మరొకరు

"నిర్మాతని లవ్ చేసుంటుంది. దీనికే సినిమా ఆక ఎప్పుడవకదా. అతను దానిని పెట్టుకుని చాలా సినిమాలు తీస్తాడని ఆక. సినిమాలు ఆక. సినిమా చిచ్చి దీనికి పట్టుకుంది. ఆ 'అశుభవలయం'లో దిక్కుకున్న వారెవరూ బయటపడలేరు. కూరుకుపోవాలింటే. నిండా మునిగిపోవాలింటే! 'అశుభవలయం' అది! ఇరుక్కంటే కొరుక్కన్నా తెగిన గట్టిదిక్కంటే నేసిన వల అది" అంటూ ఒకరు, "నీని మా అన్నది తెరమీద చూడటం వరకే బావుంటుంది కానీ, ఆ ప్రపంచంలోకి వెళ్ళకూడదు. అదో రంగులవల, రంగు పొంగుల కల, అద్దాల మీద, అందులోకి పోయినా, ఆ అక్కడే దిక్కుకున్నా తేవితం దుర్లభం అయిపోతుంది. 'తెలిసి అడుగు తొక్కనేం, తిరిగి కాలు కడుగనేం, అయితేనేమి వచ్చిన పేద వానన కాలుకడిగిన పోవునా ఏమి?' మరొకరి వ్యంగ్యం నీకు రహూటులు జలా అందరూ కనీ, కక్షగా తలోమాటా అంటూ దుటేసినారు. రాధకి తెలుసు! తను చేసింది తప్పినవి. వాళ్ళని తీసుకొచ్చింది మజ్జపెట్టి తనీ. అలాంటిది మనోజ్ కోసం తను వెళ్ళిపోయి చీళ్ళని రూమ్లోనే పాతుకుపోయేలా చేస్తే పాపం వాళ్ళకు మరి కోపం రాదా ఏం? అందుకే అందరూ కలిసి దుయ్యబట్టారు. తీట్లసాగారు, బెసికలా, అనుకుంది మనసులో. అయినా ఏ సమాధానం ఎవరికీ ఇవ్వలేదు. నిజం చెప్పలేదు. మరింత వెక్కిరిస్తారు. ఇంట్లో వెళ్ళేస్తారు, అనే భయంకొద్దీ. ఈ ఉయరగానే బయటపడింది. చివరికి వెళ్ళేలోకా వచ్చి కలుసుకుంది. ఆరీ, దీర్ఘక్షణంవరసి తన దగ్గరే ఉండబట్టి అందరూ ఆగారు అంతకాలం. అందరూ కోపంగానే తీరుగుభయాఅమయ్యారు.

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జ.రామలక్ష్మి

44

జరిగిన కథ

ఈచా రాకకు విలోక ఆశ్చర్యపోతారు. ఆమె కొత్త లేకుండా మాట్లాడడం మాని రత్నాలు, రాజీ, తార అందరూ ఆశ్చర్యపోతారు. తల్లిదండ్రులను యాక్సిడెంట్లో కోల్పోయిన ఈచా ఇందియాకి వచ్చి, తన ఆత్మయ్య మావయ్య వద్దన్నా బావ విలోక ఇంటికి వస్తుంది. ఈచా తల్లిదండ్రులను కోల్పోయిన విషయం విని విలోకకూ కళ్ళ నీళ్ళు తిరుగుతాయి. ఈచాపై బాలిత్ తార, దగ్గరకు తీసుకుని ఇక్కడే ఉండమని, అందరూ బోయిగా కలిసి ఉండమని చెప్పింది. ఈచాకు తార అందరూ నిలుస్తానన్నం దుకు వంటోపిస్తారు విలోక. ఆ తర్వాత...

ఉదయం కాక, దీప్తినిలు అవగానే రత్నాలుతో తార అంది. "రత్నాలూ, నువ్వూ అమ్మదగ్గరకు వెళ్తావా, యింక? నేను మాటింగుమంది వచ్చేసానుకదా, ఇకపై మాటింగంతా కొత్త సినిమాలని ఇప్పుడే ఉంటాయి. అందుకనీ, నేను రాత్రికయినా ఇంటికి వచ్చేస్తాను. రాజీకి తోడుకోసం కూడా నువ్వవచ్చింది. అమ్మ నిన్ను వంటించింది కొన్నాళ్ళలోనమనీ... ఒకవేళ నేను పై ఈళ్ళు వెళ్ళాల్సి వచ్చినా, రాజీకి, సారీ, ఈచా కూడా ఉంటారు అంట్లో. అందుకనీ పాపం అమ్మవారికి అంట్లో నీ ఆనరాల్తో ఇప్పుంది వరతా లేమీ తులో అమ్మ అక్కడికి" అంది. రత్నాలు ఏడుపుమంటం పెట్టింది. మరో నిమిషం అవకుండానే ఎచ్చిగింది కూడా! కంగారుపడతూ తార అడిగింది "ఏం, ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు. పోమ్మన్నా ననా?" అంది. రత్నాలు ఏడుస్తూ, "అది కాదమ్మా, మీ తారకి నేను రావటానికి మీ అమ్మగారు నాన్నగారు ఒప్పుకోలేదు. వచ్చని చెప్పారు. నేనే నా కూతురు వంట రిగా ఉండలేదు అని సిస్టర్లు. నేను ఎల్లూను అన్నాను. అయితే, అడికిపోయి నదానివి ఇక తుడకు ఎప్పుడూ రాకు. మామాలు కాదని అది సినిమాలలో చేరింది, మాకు దాష్ట్యులు వరకే వచ్చుతే, కానీ అందరితో నడించే ఆ పట నలు మాకు నచ్చుతాయి. బానిసవ్వలు వలన బాని ఆత్మారితో మేము తిట్లు తిన్నాము. అందుకనీ ఇంక రానికీ మాకూ ఎటువంటి సంబంధం లేదు, ఉండదు. మాకు కూతురు లేనట్లే తెచ్చగా అనుకున్నాము. ఆటవంటి యింటికి నీవు వెళ్లి ఇక రాకు మాయింటికి వసికీ. ఇక నీ యిష్టం." అన్నారమ్మా, నేనే నాకూతురకొసం, మీకోసం వచ్చేసాను. స్నేహితికి వైతక్కులాడితే లేనితప్ప నీని మాలు తేస్తే వచ్చిందా, అంటూ నాలుగూ జాడించేసి వచ్చేసానమ్మా. ఇంక నాకు ఆదస్తానలేదు. నేమీ నాకూతురూ తుడే మీకాద. వసిదేసుకుంటూ

బలికేస్తాం..." అంది ఏడుస్తూనే. ఆమాటలు విని ఈచా, విలోక, తార, రాజీ కూడా ఆశ్చర్యపోయారు. "తార అంటే అమ్మనాన్నలకి అంత గిట్టకుండా పోయిందా రత్నాలూ, అయితే మాతో యింక వాళ్ళు తెగతెంపులు

చేసేకుతున్నట్టే? ఏనాటికయినా కోపం తగ్గ వాళ్ళి వస్తారులే అనుకున్నాను. అయితే ఆ ఆక ఇంక లేదన్నమాట." తార బాదగా కళ్ళుకుదుకుంటూ అంది. "పోనీలెందమ్మా మీ దుట్టూ మేమంతా లేమా?" రత్నాలు అంది. "ఈచా వెచ్చినదానిని బట్టి మాస్తూ ఇంక మా అమ్మనాన్నలూ మన గడవ తొక్కేలా లేరు! అబ్బికి, నేను కావాల నుకున్న ఈచానే పాపం. తల్లిదండ్రీ పోయి బాదతో ఉండన్న ఇంకతల్లూసం కూడా లేకుండా వంటపారు. ఇంక తమయింటికి రావచ్చని, సినిమాలలో నడిస్తే తప్పా? ఎందుకు ఏళ్ళందరికీ ఇంక కళ్ళ? అంతా నయం, కుమారీ అయినా మారాడు కాస్త..." అంటూ విలోక బాదవచ్చాడు. ఈచా అంది "పోనీ లేవానా, మీరిద్దరూ అసీం పట్టించు కోవండి. మీ ఆశలు మీవీ మీ ఆశయాలు

మీవీ ఎవరు గౌరవిస్తేనేం. ఎవరు గౌర వింకుంటేనేం? మేనుంకా ఉన్నాము మీకు! అదికాలా? మీరు కావాలనుకు న్నవారే మీవారే! మీరు వద్దనుకున్న వాళ్ళు మీకు ఏమీకారు." అంది "అంతే నంటావా?" అన్నాడు విలోక. తార ఇంకేం మాట్లాడలేదు. తులోగా, ఇంటి ముందు కాలాగటం, రవితేజ దిగి రావ టం రెండూ జరిగాయి. వస్తూనే "ఏమిటి, అందరూ చేరి డైనింగ్ హాల్ నమావేళం పెట్టుకున్నారా?" అంటూ నవ్వుతూ అడిగాడు. "అదేలేదు, రండి, ఇప్పుడే కాక దీప్తినిలు ముగించాం అంతే" అంది తార. విలోక నవ్వుతూ నీలు చూపించాడు. రవితేజ కూర్చుంటూ ఈచాని చూస్తూ "ఈ అమ్మాయి ఎవరూ? నీ ప్రేమా తారా?" అంటూ అడిగాడు. "నాడు, మా మర దలు..." అన్నాడు విలోక. రవితేజ మళ్ళీ అన్నాడు "అమ్మాయి చాలాలా వుంది. ప్లీజ్ ఈచా యాక్టింగ్ మీద ఇంట్లో ఉండా?" అడిగాడు దిస్టంగా వచ్చి "లేదు ఆమెకలాంటివి ఏం ఇష్టం లేదు. తారకి తప్ప ఇంకెవరికీ ఆ ఇం బ్రువులు లేవు" అంటూ ఈచాని చూసి, నీకేదో పై గదిలో వసుంధన్నావ్వుకూ వెళ్ళి చేసుకో రో," అన్నాడు. ఈచా వెళ్ళి పోయింది అర్థంచేసు కుని. తారకి మాటింగ్ పెమ్మాలే తెప్పి రవితేజ బయల్దేరాడు. మర్నాటి నుంచి మాటింగ్ మొద అయ్యింది. నిత్యం వెళ్ళి వస్తోంది. క్రమం తీరుబడిలేకుండా కాలం గడిచిపోతూ ఆమెకి మాటింగులు పూర్తయి పోతున్నాయి. పురో చిత్రా అయిపోయింది. ఎవరొచ్చే వచ్చి వదు తున్నాయి ఎవ్వరికీ

వుదు. అవి జాగ్రత్తగా బ్యాంక్ చేస్తు న్నాడు విలోక. తార యింట్లో ఉండే సమయం చాలా తక్కువఅయ్యింది. "ఎన్నోసార్లు చెప్పాను తారకి, మధ్య మధ్య గ్యాంగ్ ఉంచుకుంటాం, లేదం టే అలిసిపోతావు! అంటూ, " అనిచె ప్పారు ఈచాతో బాదవడుతూ. ఆమె తోడు లేకా ఆతనికీ ఏ ఆనందంలేని బతుకు అనిపించింది. ఈ మధ్యకాలంలో మాటింగ్ వర్చునీమీద వేరే వేరే ఈళ్ళూ, రాష్ట్రాలూ కూడా తిరుగుతోంది. అన్నింటా రవితేజ ఉంటున్నాడు. అయినా తను వంటరివారయ్యాడు. పని పాలా లేనివారయ్యాడు. అదీ ఆతనిబా ధంతా. ఏ బ్యాంకం లేకుండా పోయింది. భార్య తెచ్చే డబ్బులు బ్యాంకుల్లో వేసుకుంటప్ప. అస్తమానూ ఆదేమాట అనుకుంటూ బాదవడుకు న్నాడు. ఈ మధ్యకాలంలో ఆతనిలో స్పృహయోగిలే కూడా వచ్చినట్లుంది. తనను తానే తిట్టుకుంటూ నణుకుంటూ

వంటరిగా బతకలేకా చాలా తోరగా వీల పుకున్నాడు. ఈచా అది కనిపెట్టి "లాలా లా, నరదాగా అటు తిరుగొద్దాం" తా, నరదాగా అటు బంటూ అంటూ బలవంతంగా అటు బంటూ తీసుకుపోవటం ప్రారంభించింది. ఆలా ఆతనిలో కొంత మార్పు వచ్చింది. ఇద్దరి మధ్య చాలా దనువు ఏర్పడింది. తాం కన్నా ఈచా చాలా హుషారుగా చలాకీగా ఉంటుంది. మనిషిని ఇట్టే ఆకట్టుకో గుండు. ఇట్టే తనవైపుకి లాక్కొగుండు. అమె రలాకీతనం అలాంటిది. అందుకే విలోక మారగిలి, ఆనందంగా ఉండగ బురుగున్నాడు. అలో అ బావని ఈచా బారీకి లాక్కొచ్చింది. ఆతను రానంటున్నా బలవంతంగా తనకి నరదా అతను రానంటున్నా బలవంతంగా లాక్కొచ్చింది. ఇద్దరూ డ్రీంచేసి ఇంటికి వచ్చి వెలో గదిని ఆశ్రయించారు. కానీ ఇద్దరికీ నిద్ర రాలేదు. ఇద్దరూ ఒకేచేరి తలుపులు తీసుకుని బయటకొచ్చారు. కానీ ఎవరిలో ఎవరూ మాట్లాడుకోలేదు. వెనుతిరిగారు. కాస్త వదిలి విలోక ఈచాగదిలోకి వచ్చాడు! లైబ్రరీంచి ఈచా "అంటే ఆమెకీ ఇష్టమేనన్నమాట" మనసులో అనుకున్నాడు విలోక.

***
రాజీకి పెళ్ళిమాపులు ఎల్లాటాచేశారు. రాద తయారవకుండా కూర్చుంది. గీత వచ్చి "రామ్మా, ముస్తాబవుడూగాని, అవ తల వాళ్ళు వచ్చేవేళయింది" అంది. "వదిలూ, నాకీ పెళ్ళివ్వలేదు! నేను పెళ్ళి చూపుతే కూర్చోకుంకూడా వందగో!" అంది. ఆలా అంటే ఉరుకుంటూ తార ఇం చెప్పమంటారు. అయినా పెళ్ళికో దుకు దాక్కరు. బాగా సంపాదిస్తున్నాడు కూడా! ఇంకేం తప్పమనీ నీకు ఆతన్ని వద్దనదానికి కారణం? పోనీ ఎవరి నయినా నాలా ప్రేమించావా?" "అవును!" "ఎవరినీ?", "మనోకేని!" "మనోకా? ఆతనిపరు?" "రవితేజగారి అసిస్టెంట్లు..." "ఆతనా! ఆ అసిస్టెంట్లం సంపాదించ గలడు, రవితేజ మోవేతికింద పని చేస్తూ ఆతనిచ్చిన తీతం తీసుకుంటూ, ఆతనికీ అడుగులకు మడుగులోత్తుతూ ఆతని వల్ల నీకేం నుటం ఉంటుంది?" "నాకు నీని ప్రేమవం అంటే ఇష్టం. నరదాలని ఉండదు! కానీ, ఆ ఫీట్ల లోని వ్యక్తులనే ఎవరికీ ఆకరిని చేసుకో వాలనే ఆక నాకు. అది అనుకోకుండా మనోకతో స్నేహం ప్రేమగా మారింది. పెళ్ళిచేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాం!" "మరి, అలాకానే సంపాదనతో ఎలా బతకగంపు?" ఆతనితో నీకు పెళ్ళంటే ముఖ్యంగా మీ అన్నయ్య ఒప్పుకోదు. ఇంట్లోంచి గెంబేస్తాడేమోకూడా... రవితే జుగారు నాకు మంచి ఆఫర్ ఇచ్చారు నీని మాల్లో నడించడానికి. కానీ, మీ అన్నయ్య తిట్టి ఆ ఆవరని పోగొట్టాడు. అలాంటిది, సినిమా వారిని ఒకరిని నీవు కట్టుకుంటానంటే ఒప్పుకుంటావా? అంది.

(ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

45

జరిగిన కథ

మాటింగులు ఎక్కువవడంతో తార లాలా దీక్షి అయిపోతుంది. ఇంట్లో ఉండే సమయం లాలా తగ్గిపోవడంతో వినోద్ చంటి తనదానికి బాధపడుతుంటాడు. ఉపా వివోద్ బాధని అర్థంచేసుకుని, బయటకీసినవెళ్ళడం ప్రారంభిస్తుంది. చాంతో అతనిలో కొంత మార్పు వచ్చింది. బాధకు పెళ్ళిచూపులు ఏర్పాటు చేసిన సందర్భంలో తను మనోహరి పెళ్ళిచేసుకునే నిర్ణయం తీసుకున్నట్లు చెప్పింది. గీత, మీ అన్నయ్యకు నీనిమావాళ్ళంటేనే ఇద్దం ఉండదు. మరి ఒకరిని నీవు కట్టుకుంటానంటే ఒప్పుకుంటావా? అంటుంది. ఆ తర్వాత...

“కుమార్ ఎలాగూ ఒప్పుకోదు సరేనా? బాగా అక్కర్లేదు. మామూలు రాబట్టి నువ్వు ఈ బాధకేనే బుగానే తయారయితా, చాలు... పెళ్ళిచేసుకుని సుఖపడు... ఆన

వనరంగా ఇంట్లో నీ వల్ల గొడవలు రానీకు, నామాట విను” అంది గీత. చానికి కోపంగా రాధ “నీవు, అన్నయ్యావాళ్ళే కావాలనుకుని, వచ్చిన చాన్ను వదులుకున్నావు. తానీ, నేను ఏళ్ళని వదులుకున్నయినా అతన్నే కావాలనుకుంటున్నాను. అతను సొంతగా రెండు సినీమా లకి డైరెక్టర్ చేస్తున్నాడు ఇప్పుడు. అతని రెండు సినీమాలు ఒకేసారిపూటాంటే జరుపుకుంటున్నాయి తెలుసా? నాకు కాబోయే దర్శకు డైరెక్టర్! ఆసిస్టెంటూ, లైట్ బాయ్ కాదు!” అంది. గీత ఆలోచనలో పడింది. మనసు తనకే సినీమాపైనే పీకింది. “నేనూ ఈ పెళ్ళి గిట్టకన్నాసినీమాలో నటించాల్సింది ఆ తారలాగా! అది ఎంతవ్యా “వమకే వమకే” మంటూ మెరిసిపోతోంది సినీవీళ్ళలో. ఈ పాటికి నాకూ బోలెడన్ని అభిర్షి వచ్చి ఉండేవి, మీ, నాకూ చాలా అశగా ఉంది నటించాలని, సినీమాల్లో ఎంత జాయమెంటే. ఎంటర్టైన్మెంటే, ఆనుభవించాలని అశగా కోరికగా ఉంది. ఇంక నాకు అది తీరని కోరికే. తీరని ఆకే మది” అనుకుంది. రాధని దూస్తే జాలోసింది. ఎం చెయ్యాలో తోచలేదు. “సరే, అలోచిస్తాంటే ముందయితే ఈ పెళ్ళిచూపులు తతంగం రానియ్యి. తర్వాత నచ్చలేదంటే, నీ ప్రేమనంతో చెప్పిస్తున్నాను. నేను ఒక బదునిమిషాలు కూడా నిన్ను పెళ్ళికోరుకున్నందు కూర్చోనీయను

ఎలాగూ చేసుకోని పెళ్ళికోరుకోకదా! ఏదో వివంగా నీకు నేను మనోహరినే పెళ్ళి జరిపిస్తా. భయపడకు. నా కోరిక తీరలేదు తార హాయిగా ఉంది ఆ వీళ్ళలో. కనీసం నీవయినా నా పేరు చెప్పుకుని పోయి అక్కడ ఆనందంగా ఒక డైరెక్టరుని కట్టుకున్నానన్న తప్పి. ఆనందం సంతోషంతో ఉండు” అంది. తర్వాత వాళ్ళు రానే వచ్చారు. కాఫీ టిపీనీలు అయి, చిట్ట నితీసుకురమ్మన్నారు. గీత, ఉపా, రాధని తీసుకువచ్చారు. ఉపా నమయానికి వచ్చింది గీతని చూడటానికి. అనుకోకుండా వచ్చి, పెళ్ళిచూపులకి

హాజరయ్యింది. తార, గీతని వరిచయించేసింది ఉపాకి. ఎప్పుడయినా తోచకుంటే వెళ్ళి గీతతో రాధతో కాస్సేపు కాలక్షేపం చేసుకొంది. అందుకే వచ్చింది ఉపా పెళ్ళిచూపు రిని తవేకంగా చూసాడు పెళ్ళికాదుకు! అందరూ నవ్వారు. “ఎంత బాబూ, మా అమ్మాయి అంతగా నచ్చేసిందా. ఆలా కళ్ళార్యకుండా చూస్తున్నావు?” రాధ తండ్రి అడిగాడు నవ్వుతూ. అతనిని వెళ్ళాకోరవేస్తూ.

“నీవు మనోహరి ప్రేమించుకున్నాడుకదా? మా మనోహరి చేసుకుంటానన్నది నిన్నేకదా... నీ ప్రేమ... నీప్రేమ, ఆ, ఆ రాధకదా? నువ్వు మొన్న ఒక వారంపాటు వైజాగ్గి మాటింగుకి వచ్చావు కూడా కదా? అప్పుడే, నీవు మా మనోహరి బాగా డీమా ప్రేమించుకుని, పెళ్ళిచూడా చేసుకోవాలని ఒక గళ్ళి నిర్ణయానికి కూడా వచ్చేసారుకదా... ఇకా ఓకా... నాకీదంతా తెలుసు! వాడు

నుమానించిన పోలో తమిదే. అందుకే నిజం అందరికీ తెలిసిపోయింది. అందరూ తలదించుకున్నారు. కుమార్ మాత్రం సవ్యత మెరిచి అందరిలో ఆమెని రికరకా రాను. “మా అందరికీ ఇంత తలుచుంపులు తెస్తావా? గడవదాడే ఇంత గూడుపురాడే చేసుకువస్తావా? అసలీ దంతా, ఆ తారావాళ్ళవల్లే వచ్చింది” అంటూ చెప్పిపోయాడు.

కుమార్ తారని, గీతని, చివరకీసిన కూడా దుయ్యబట్టాడు. బాగా తిట్లు దునోటికొచ్చినట్లు. పెళ్ళిచూపు ఇంక నూరేమీ, వెనక్కిచూడకుండా, ఎవరికీ చెప్పకుండా కూడా వెళ్ళిపోయాడు. రాధని అడ్డుకున్నందుకు గీతా తిట్టించింది. ఉపా ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది. కుమార్ ఆ వెనువెంటనే తార యింటికి బయలుదేరి వెళ్ళాడు. అప్పుడే తార వచ్చిఉంటుంది మాటింగీనుంది, ఇంతా ప్రేమి అవలేదు కూడా. కుమార్ ఆవేళంగా రావటం చూసి చివరకీ, తార, అక్కర్లేపోయారు. ఉపా ముందుగా ఇంటికి వచ్చినా ఏమీ చెప్పలేదు వాళ్ళకి ఎందుకంటే. తార బాగా అలిసిపోయి అప్పుడేవచ్చింది. అందుకే ఆమెనుంచి ఏ హింబో లాలేదు వాళ్ళకి. ఏమీ తెలియకా వాళ్ళు మామూలుగానే కుమార్ ను అహ్లాసించారు. “ఎలా, అలా వున్నావే?” అంటూ అడిగాడు చివరకీ. “ఆ సినీమావాళ్ళు నీ కొంపలో దూరించేశాక. నాకొంపకి నివ్వించించాలని చూస్తున్నారు. ఆ మనోహరి! వాటివలో, లోక్కిచీనుగాద్దీ నా చెల్లెలు ప్రేమించిందట, పెళ్ళిచూపులకోర్చిన పెళ్ళికోరుకు అతని కోణ ప్రాండేనట. అంతా చెప్పాడు” అంటూ తారనిదూస్తూ, నీవు చెడిందికానా దాన్నీ చెడకొట్టాలనా, నీ మాటింగీస్తావే చెప్పి దాన్నీ అక్కడికి రిప్పించావు. పైగా వాటివడితోనే ప్రెంట్ పీస్ రేయిందావు. మీ ఇద్దరి ఏగా మా మీద తీరిందా? లేక, గీతని ఈ రొంపిలోకి లాగి ఇంతా కళ్ల తీర్పుకోవాలనుకుంటున్నారా? టోనీ, ఆపని చెయ్యండి. మీకు బురద అంటుకోవటమేకాదు. అందరికీ కూడా అంటింటి అనందించండి... ఉన్నదాంతో అనందించడం చేతకాకా “ఆ శలవలయం” అట్టుకుని అండులో మీరు చిక్కకున్నదే కాక, నా చెల్లెలు లాంటి అబలలను, గీతలాంటి అమాయకులనూ కూడా ఆ వలయంలో దిక్కండేయాలనా మీ వన్నాగం? అందుకేనా తార, రాధని మాటింగీకి రప్పించావు?” అంటూ నానీస్తామీగా కుమార్ అనేస్తోంటే ఎవరనోవంటూ మాటలులాలేదు.

(ఇంతావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

జరిగిన కథ

ఒక పెళ్లిదామిళ్ల మనోగీ గురించి, పెళ్లికొడుకు తెలివిన వివరాలు, జరిగిన విషయాలు ఒకటి కుండబంతో వెనుకనుంచులాలోదిండక కథలు కొరతాడు విగోచి. తారను, విశోచను మధ్య జరగాడు. వారిపట్ల జరుగా జరిగించి. తర్వాత తార యింటికి వెళ్లి తారను విగోచిను "మీరు అశలవలయంలో దిక్కుతున్నట్లు కథ తార, గీత నుంచి అబలలను ఉప్పొడికిలాగలని యాస్తికా" అందుకేనా తారా తారను మోతుగకు దప్పించుకున్నా?" అంటూ తారను అడవివంటి ఎవ్వరికీ నోటమోటు రాలేదు. ఆ తర్వాత...

తారను తనగొట్టి నాపిన కళ్ల ఈ వివరంగా ఉప్పుకోవాలనుకుంది కాలోలా! నమ్మి వచ్చి న్యావుగా అప్పుడు. నీ వెళ్లిని మాదు అప్పుడు ఎలామేకీ ఆ నీనిమాలో మనవేసి మనో, నాలో ఎవరో ఒకరిని కళ్లును లోంది. మంటకే అబ్బడిగా తెచ్చింది, అని వెళ్లడానికి నీలుగా ఈ వనినీతుల వచ్చి. తారన్వారా డివేజి. డివేజి బ్యాగ అ మనోగీ గీతకే తెలుసు! అం మనీ ఈ మనలో భాగం గీతకే అంది అం వచ్చు. అలా అలోదించుకుని మనోగీ వెంటనే వచ్చిరావాలో అయ్యుకుండా.

అంటే దివ్యునిగీ భాగా రాత్తయింది కుమారి. మధ్యలో తార భాగా భూమి ద్రింది. భాగురేయించుకున్న మర యింటికి వచ్చాడు. తల్లి ఎదురైంది గుమ్మంలో కూర్చుని. తండ్రి ఒకాచున్న స్వామి. గీతనించుని అంది. "ఎం అని గుండీ ఈ పెళ్లికొడుకు

రాధ, ఇళ్లం దున్నీ కుట్ర గోరంగా ముక్కలు ముక్కలుగా కిరి పొరపొర పుడికి. అమోఘం ఎదురగా గీతకి వెళ్లారుమన్ను తన వెళ్లికి పోలోపం మనో మనో సెలమి గోళ్లి. ముక్కలు ముక్కలుగా కేసాడు. అప్పుడీకే అతని దొ పోలేడు. గీతమీదకు పడింది అతని వుళ్లి. "నీవల్లి నా వెళ్లిలు ఈ గుమ్మం లో వెళ్లింది. అమోఘో వల్లి వదిలి. ఆ నీనిమా అతల్లి కూడుకుంటుంది. ఈ మేవం నాకుం నేమయింటోంది. అం అంటే అదవదుమ నీ వల్లి మాకు మార ముట్టంది. కాంతి నీవూ ఈ యింటిని దివ్యునితో అంటూ మెవవచ్చుకుని తోస్తూ, అబ్బువచ్చుమనీ లాగుతూ బదు అరీ గింటేసాడు. తల్లి, తండ్రి అదదద ద్రింది. అయితా అతని కోసం అలోదు. గీత ఎదిరింది. తనూ తెళ్లింది. మోతా మోతా పెరిగింది. పెళ్లు జర్జరం ఉన్నా ఎదిరిమా, ఇద్దరు వదిలిచులో లేదు. గీత అవమానంలో ఎదుస్తూ తన మానోని వచ్చుకుని బదులువదిలి ఆ డీకలోకి. కాంతివ్వు వెళ్లింది. కుమారి తెలుపులు మునీసాడు. దర్జితమంటా క్షులంపెచ్చ గీతవలన.

అంటే మనో, వచ్చింది గుంటల నీమ యుండు గీత ఎదుర్కూ వెళ్లి కేతారో అం డికి వచ్చింది గీత తల్లి కుంటుందేంది. గుండెదడ దలాకింది అమెకి. "వెళ్లూ? ఏం జరిగింది? ఎందుకు ఎదున్నా వచ్చిపోవు?" అంది కుంటుంగా. గీత వెళ్లింది. నవరాజుం చెప్పలేదు. భారత వ్వు మళ్లి మళ్లి అడిగింది. "ఎం అని గింటే?" అంటూ. అప్పుడు గీత జరిగిన కండా తెచ్చింది. అంతా చని వేకకమ్మ కుమారోమీద కోమంగా అంది "మంది వెళ్ల కూతురోమండా, తన చెల్లులు కేరగోయం దనీ. ప్రమీందన కాంది తెను కర్ణంలా పాలిపోయింది. దానికి నీ తల్లింకుంద నీ అలా అల్లకూతోపాట మన్ను గుంటేసాడు! అయితా నాకీ అప్పించుకున్నామా? డికిలో వంటిగా అదభాగమి అనీ కూడా మాకుకండా బదుడీకీ వెళ్లిస్తారా? కనీసం అతనికే కళ్లి పెద్దదయినా అం దన్నా అబ్బి? నీవకీ పెద్దింబాకీగూని ఎవమాతం అప్పులు చేస్తు ఎవరకీ. అంబీ అలా చేస్తారా? అట్లు ఎం నరం వేయి దనీ? తను ఈ అమ్మాయిని ప్రమీంది పెళ్లిచేసుకున్నట్టి, ఆ అమ్మాయి మరొక రిని ఇద్దవదింది. పెళ్లిచేసుకుంటాను.

అని తప్పి వాడికే? అడిగిపోవు నీు ఆ పెళ్లిచేమా? మందివినినీంది లేం పోయి... నీవ్వరా అం వెళ్లి. వాడికి లాగా అబ్బివచ్చి. తెలుకప్పు తెలుకు కుని వెళ్లి నిమ్మ పిలుకుకుపోయి దాత..." అంది తారన్వచ్చి అనేకవి ణేక్షా. గీత అలా ఎదుర్కొంది. అది దూసి తారన్వచ్చి "నీవం తప్పిచేసావోటి ఎదుర్కొన్నావో? గింటేనింది వాడు, పాత ఫోయింది రాధ... మధ్య నీవెదుడు ఎదుర్కొ గింటేనై గింటేసాడు. వామూ నీ ఉద్యోగం నీవు చేసా... వచ్చి నమ్మం భేదమ్మ. లేత లేకు అంతేనా నీ అంత అనీకీ వెళ్లి. లోనీమయిపోతాడు. ఎలాగూ వైకాగేకే అూర్. వికీవీకా పెళ్లింది కాబట్టి. అడిగితే ఆ అమ్మాయిని తార మాతంన అరీకీ స్వాల్ అదమ యిస్తావో? అప్పటికేం నీకు ఆ అమ్మాయి మనోగీనీమి వెళ్లింది, ప్రమీందించీ తెలియదు... అరీ వెళ్లిపోంది అమ్మాయితో... అయితా, అంత కోమివారు నీవు ప్రమీంకావ్వు. వెళ్లిచేసుకుంటాన్నప్పుడే నాకు కలము వేసింది మనసులో. నీని కాపుకం వెళ్లుంగా సోగుతుంటా అనీ, అమ్మనా నీ మాట తారనీకా డి అమ్మాయి. చివర కాన్వాల్యరీ అలా ఎదున్నా వచ్చిపోవు యింటి." అంది తారగా గీత ఈ నిమముకూ! అంతకర్ణాలోపా గీత కన్నప్రమతో వీవీవీకా అప్పించుం దివ్వంది. గీత తర్వాతనీ నికరపోయింది. అంనులు ఎచ్చి ఎచ్చి అంకంం మనమ లాలోలేకపోతుం మూలంగా. తార, పాతు భాగకమ్మరీ కి వల్లన వికరవద్దిం దిరాదు. కూతురి జీవితం గుంటవడ అలోదన మమ్మకుని.

(ఇంకావ్వంది)

అశల తారా మనోగీని వివయం వారకీ తెలిసేకనూ తెలియక పోయి వెరికీ. కుమారోవచ్చు నుంచు వర్ణం మరి ఏంబెసలు. వాళ్లందరికీ నోటా అలలు కలిపివచ్చాయి. మనోగీ తారని మాస్తూ "నీవెందుకు తారను అప్పటికీ కచ్చున్నావో? నీకి నంకోకే నీకు తెలిసా? వీకికీ అక్కసు. ఈర్ణ. ఎక్కడో ఎదుర భాగువడితా దూరలేదు. అయితా తెలిసిన తెలిసీ ఆ అమ్మాయిని ఎందుకు ఎలా వెళ్లిపో?" అడిగాడు మనోగీ కోమంగా. తారనూరా అప్పన్వాయించి. అందరూ తనకు అంటూనా-నెడిచీ. అతను ఆ అమ్మాయిని అప్పటికి వెళ్లుకుని తనకేం తెలుసు? వచ్చాకా వామ్మలా? అను మంది మనసులో. గీత వినిపించిందలు అప్పటికీ అదనముచ్చి. కాదనెట్టింది అూర్ వందతో. నాతోనే అంది. అరీలు ఆ మనోగీగురించి కూడా నాకు తెలిశు. నీళ్లి ప్రమగుకురించి వాడు తెలిశు. అంత కూడా పెళ్లిళ్లుగురించి తెలిశు. అప్పుడు మనలో వెళ్లివలనా నాకీ విషయం తెలిసివెలిశు. ఎలానూ గీతను తెలుసివేసా! అందుకే అదమ ఇచ్చి నాల్లరయ అంతవేయం వందించినవేమో గీతకి కుమ్మా వెళ్లి" అంది తార, అదివిచ్చారా మనోగీ అం తుంటాడు. అలోలా తార వెళ్లిచున్నప్పుడు గీత అని తనవదిలో ఏరో గుంకనికలా చలం తను మాకాడు. బహుశాతార వెళ్లింది నీటుం అయి ఉండవచ్చు.

అశలకు ఈ నీవిమా అశలు ఉన్నాయా! అని నావచ్చు వెనవేరలేదు. అందుకే లోకా

కాకుండు, మీ వెళ్లయి దర్జిపోయింద మనోడి. నేచూ అలాగీ అనుకుంటాడు"

Advertisement for a book titled 'అశల వలయం' (Ashala Valayam) by 'మినీ ఓడియన్' (Mini Odyan). The cover features a woman's face and the text 'అశల వలయం' and 'మినీ ఓడియన్'.

46

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

47

జరిగిన కథ

కుమార్ నిద్రలవచ్చుం కురిపించేసరికి ఎవరికీ నోటమాటలేదు. వినోద్ తారను తీరతాడు. రాధను ఊటింగ్ స్పాట్ కు ఎందుకు రమ్మన్నావ్ అని. బహుశా గీత నా అక్షను ఇచ్చి రాధను వంపించిందేమో అని చెప్పింది తార. కుమార్ కు అనుమానం వచ్చి ఇంటికి బయలుదేరతాడు. ఇంటికివేరిన కుమార్ కు రాధ ఉత్తరంలాసి ఇంటి నుంచి వెళ్ళిపోయినట్లు తెలుస్తుంది. గీతవల్లే ఇదంతా జరిగిందంటూ గీతను మెడవల్లి బయటకు గెంటిస్తాడు. ఏడుస్తూ పుట్టింటికి చేరిన గీతకు జానకమ్మ పైర్వం చెప్పింది. కానీ మామరికవితం గురించి ఆలోచిస్తూనే జానకమ్మకు నిద్రవచ్చును. ఆ తర్వాత...

రాధ మనోహరి చెరుకుంది. ఏదీంది. జరిగిందంతా చెప్పింది. ఇంక ఆ యింటిలో కాన్వలంజం బంధం తెంచు కుని నీకోసం. నిన్ను నమ్ముకునే వచ్చా నంది. మనోజ్ అంతాచిన్న. "ఎం వల్లా లేదు. కంగారు వదకు. నీవు నాతోనే నా రూమ్ లోనే ఉండు. మనం సమయం చూసి పెళ్ళి చేసుకుందాం... ముందు ఈ రెండు సినిమాల డైరెక్టర్ వనీ నాకు పూర్తవనీ... ఎందుకంటే డైరెక్టర్ వని అంటే నాకు పూర్తి భారం. బాధ్యత ఎక్కువగా ఉంటుందిరదా! అందువల్ల చాలా బిస్నెస్ గా ఉంటుంది. ముందో రెండు సినిమాలు నాచి రిలీజ్ చేసేసా నంటే పేరుకుపేరు వచ్చుకు వచ్చు చోదాకు చోదా మరో ఇన్స్ట్రు సినిమాలకి సినిమాలు ఆఫర్స్ వస్తాయి. దాంతో మనం ౬ లాకెటికి వచ్చేస్తాం. దూండాం అంటూ గ్రాండ్ గానే మీ వాళ్ళందరినీ కూడా ఏదిపించిలా, పేదరిలో ఎక్కాస్ట్ మెంట్స్ ఇచ్చిమరీ పెళ్ళిచేసుకుందాం. అందాకా, నీవు నాతో సహారంస్తూ, నా బిస్నెస్ ని పోగొడుకూ, నాకు ఉత్సాహం కలిగించు అంతేదాని. ఆం ఇంకోమాట, మనలనిగురించి కానీ, మన పెళ్ళిచి వ్రమం కానీ అప్పుడే ఇంకా ఎవరికీ తెలి సీయకూడదు. ఎందుకంటే అవీకమింట్ డైరెక్టర్ ని కూడా, అందరికక్కూ నామీదే ఉంటాయి. ప్రతికర్ణ నా గురించి చెప్పగా రాసేస్తూ నా కెరీర్ పాడుచేస్తారు ఈ వత్తితా రిపోర్ట్స్. అందుకే, మనతమ్మ మనం పెళ్ళిగురించి పేపర్ లో స్టేట్ మెంట్స్, కుడలేజలు అద్దవేయించు కుని వంచేదాకా ఈ పెళ్ళి, ప్రేమల విష యం కాస్త మనం రహస్యంగా ఉండు దాం" అంటూ వివరంగా చెప్పింది. రాధ మురిసిపోయింది. ఈ గెటప్ లో సువ్యర్త చాలా బాధున్నావ్" అందిరాధ. మనోజ్ అనందించాడు ఆమె తాగున్నావ్ అర్థం దుడు.

***

రవితేజుని తార అడిగింది మనోజ్

నంతే. అతనేం తెలియనట్లు ఎరగనట్లు ముఖంపెట్టి అంతా ఆమె చెప్పింది వినీ. "అలాగా, నాకేవేం విషయాలూ తెలివు! కుమార్ అంత బాధపడిపోకున్నాడా?" సినిమావాళ్ళంటే అతనికి ఇష్టంఉందను పావం. అలాంటిది అతనింటికి ౬

సినిమా మనిషి అప్పుడవుతున్నాడా? అదీ తన ప్రయత్నాల చెల్లెళ్ళి లేవుకపోయేలా పావం! అన్నాడు వ్యంగ్యంగా అక్క నుగా. తారకి అతనేం అంటున్నాడో అర్థంకా వటంలేదు. జాలివదుతున్నాడా? వెళ్ళి రిస్తున్నాడా? వ్యంగ్యంగా అంటున్నాడా?" అనుకుంది. అందుకే మళ్ళీ అడిగింది. "ఎంటిసార్ అంటున్నాడు? అంటూ. "సినిమా'యా'లోకం"... అంటే. అంతే తారా... ఎప్పుడు ఏం జరుగుతుందో చెప్పలేము. ఇదంటే ౬ క్రేజ్ జనాలకు! అది ఆనరా అవుతుంది ఈ జనాలకి, నీనీజనాలకి! ఆమె క్రేజ్ అతనికి ఆనరా అయిందేమో! లవ్ అంటుంది ఆమె, ఎంజాయ్ అనుకోవచ్చు అతను! లేదా

పెళ్ళిచేసుకోమావచ్చు! అయితే, వాళ్ళ గురించి నాకేవేం తెలియవు. మనోజ్ మనతో లేడుగా. వేరుగా అతనికి సొంతంగా సినిమాలున్నాయి. చేసుకుంటున్నాడు. అందుకనీ, అతని వీటి అత నిదీ మనవీటి మనవి... అప్పునా... సరే, అయినదానీ, కానిదానీ వల్ల అవకుం గ్లామర్ తగ్గిపోతుంది. నీరేతిలో ఇప్పటికీ బో'లెదన్ను సినిమాలు ఉన్నాయికూడా! అసలే నీవు బిస్నెస్ మనిషివి! నీమీదే నా ఆశలు, నా జీవితం అంతా ఆధారపడి ఉంది" అంటూ ౬ నిమిషం ఆగి "ఆం అన్నట్లు నేనడిగినంతగతి ఏం చేసావు?" అడిగాడు. ఆమె "అలోచిస్తున్నాను" అంది. "నీ నిర్ణయం ఫేవర్ గా ఉందాని నుమా! లేదంటే తప్పుకోలేను. అన్నాడు.

***

ఉపా వివరతంగా వాంతులు చేసు కుంటోంది. వినోద్ చాలా కంగారువ డాడు. తార గబుక్కున వచ్చింది. రాజీ, రత్నాలు కూడా వచ్చారు. "ఎం జరిగింది ఉపా? అంది తార గాబరాగా! "ఎం లేదు పైత్యం చేసినట్లుంది. తల తిరుగు తోంది, వాంతులు వస్తున్నాయి! అంతే!" అంది.

"అలెస్సాందేమో అన్నుంతువుగాని

తలదించుకున్నాడు. రాజీ, రత్నాలు, అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయారు లోవలీకి. ఇంక తార దాక్కరికి బలవంతంగా పోవ్ చేసింది. వినోద్, ఉపాలు వద్దంబున్నా వినకుండా, దాక్కరు వచ్చాడు. వెళ్ళవే సేసాడు. మూడోసారి గర్భం ఆని తేల్చాడు. మందులు ఆచీ రాసిచ్చి, జాగ్ తలు చెప్పి "ఈ పిల్ల చాలా బలహీనంగా ఉంది, జాగ్రత్తగా మందులూ బల్బాయి రసాయనాలూ, ఇన్సులందం" అంటూ చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. వినోద్, ఉపా, తారని బిల్డరపోయూసారు. వాళ్ళిద్దరిమఱా ల్లో సెక్సువత్తులెనట్టుయింది. వడీకి పోయాడు. ఒకరికోకరు దీనంగా చూసు కున్నాడు. ఉపా వినోద్ లు! ఉపావచ్చి తారదాక్కరికి వడిపోయింది. వినోద్ చేసిన తప్పులకి తొరికిపోయినందుకు తలదించుకున్నాడు. ఇద్దరూ, తార నిర్ణయం, తార తీర్పుకోసం ఎదురు చూసారు.

చాలా తయవడిపోయాల్సిందూదా! ఆమె ఏం చేస్తుంది? ఎలా స్పందిస్తుంది ఎలా చలిస్తుంది, ఎలా ఆరుస్తుంది, ఎలా ఏడుస్తుంది లేదా లోపంగా ఆవే శుంగా ఏదైనా విషం మింగిస్తుందా. అనుకుంటూ రాజీ వడీకిపోకున్నాడు. తలుపు వక్కుసుంది లాటుమాటుగా ఇదంతా రాజీ, రత్నాలు, మానస్తూనే ఉన్నారు. తార నవ్వుతూ ఉపాచి లేవ దీవస్తూ అంది. "రే. పిచ్చిపిచ్చా, ఎడవకు, భయపడకు, జరిగిందానికి అందరమూ బాధ్యులమే! మీ యిద్దరికీ నేను దగ్గ రుండీ పెళ్ళిజరిపించేస్తా! ఈ బిడ్డ మన ముగ్గురికీ చెందినదే, ఏం బాధపడకు! ఏం జరిగినా అంతా మరమంరే!" అంది. అందరి మనసులూ అప్పుడు ఉరటబెందాయి. వినోద్, ఉపా, అంత శులభంగా తార అంగీకరిస్తుందని అను కోలేదు. అందుకే, అక్కర్లేపోయారు. తార ఏమిటి, ఇలా మారిపోయింది, తెన్నకో ఎదురు తిరగలేదు! అని. తార దగ్గరుండీ గుళ్ళ పెళ్ళి జరిపించేసింది. వినోద్ ఆమె ఏమిచేసినా కావడలేదు. అవుననలేదు. చూడటం, విగటం, చేయ టు మాత్రమే చేస్తున్నాడు. అతనినోట మాటలు కరువయ్యాయి. అందుకే, తార చెప్పినట్లే చేస్తున్నాడు. ఉపా పరిస్థితి కూడా అంతే. తార ౬ మంది బిల్లింగ్ కొంది. అంతకు ముందే, రిలాక్సింగా ఉండటంకోసం మాత్రమే ఆమె ఆ బిల్లింగ్ ని ఉపయోగించుకుంటోంది ఇన్నాళ్ళూ! కానీ, తాను కాళ్ళకంగా ఇంక ఆ యిద్దరికీ మారిపోవాలని నిర్ణయం చేసుకుంది ఇప్పుడు. అందుకే, ఆ విషయం చెప్పింది తార. వినోద్, ఉపా, అప్పుకున్నారు. వద్దన్నారు. వారించారు. "నీవు ఒంటరిగా అక్కడ ఉండటమే మిటి?" అన్నాడు వినోద్. "మన ముగ్గురం ఒక్కటే. మన ముగ్గురికీ ఈ బి డ్డ ఒకటే" అన్నావుకదా అక్కా. మరి, ఎందుకు ఒంటరిగా ఉండాలనుకుంటు న్నావు?" అంది ఉపా ఏడుస్తూ.

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

48

జరిగిన కథ

మనోజ్ గురించి రచన జను అడిగి తెలుసుకోవడానికి తార ప్రయత్నిస్తుంది. రచన జను మూతం తాననే తెలియదంటారు. ఉపా చాతులు చేసుకుంటుంటే వివేక కంగాడువకుంటారు. తార, రాశి, రత్నలు కూడా ఉపా చక్రకు వస్తారు. ఉపా, వివేకాలు వద్దంటున్నప్పటికీ తార చైత్రం చేసి దాక్షరణు విలిపిస్తుంది. ఉపాను పరక్షించిన దాక్షరణు అమెకు మూడవది గర్భముని చెప్పాడు. వారంతా ఒక్కసారిగా నిర్మాణపోతారు. ఏమన్నప్పు ఉపాను లేచడీని వివేకతో పెళ్ళి జరిపిస్తానని తార అభయమిచ్చి గుళ్ళు పెళ్ళి జరిపిస్తుంది. ఆ తర్వాత...

"వంటరిగా కాదు, నేను జంటగాని ఉండజోతున్నాను ఆ యింట్లో. రచన జను నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానన్నాడు" అంటూ అతను చెప్పింది. అన్నీ వివరించింది. అతనికి తనమీద ఏమాత్రం ప్రేమ, అభిమానం, ఇష్టం, ప్రాణం ఉన్నాయని అతనన్నది కూడా చెప్పింది. "అందుకే నేను అతన్ని పెళ్ళి చేసుకుందామనుకుంటున్నాను. ఎలాగో ప్రజలు మా యిద్దరి గురించి గుసగుసలతో చెప్పలు కొరుక్కుంటున్నారు. అందరి దృష్టిలో నేను పెళ్ళి కానిదాన్ని రదా... అతనూ అంతే. అందుకే మా పెళ్ళి ఏమంత కష్టం కాదు. ఈలోగా, దేశీయ ఇక్కడ ఈ నిర్ణయం చేసివుంటాడు. అందుకే అంతా చైతన్యంగా భావిస్తూ నేనెం కోవం తెచ్చుకోలేదు. మీరిద్దరు హాయిగా ఉండండి. మేమిద్దరం అక్కడ హాయిగా ఉంటాం. ఎవరితో ఎవరికీ ఎన్నాళ్ళు ఎక్కడ ఎలా ముడిపడివుంటే ఆ దీప్తికి తెలియాలి. అందుకే అలాగే జరుగుతోంది, జరిగింది. ఎలాగూ అందరూ రచన జను నాకూ లింకు కట్టనేకట్టేసారు. అపాటికి అందరి నోళ్ళు మూయించాలంటే, మేమిద్దరం ఏదుస్తూ కూర్చోవడం కంటే, ఈ సీనిమాలు మానుకోవడం కంటే, పెళ్ళి చేసుకోని అందరు ఆనుకుంటున్నట్లుగానే అందరి నోళ్ళు మూయించడమే మేలనుకుంటున్నాం. అందుకే ఓ నిర్ణయానికి వచ్చేసాం కూడా. మీరిక్కడ హాయిగా ఉండండి. మేం ఆ యింట్లో హాయిగా ఉంటాం" అంది తార. అనబడు తారు, ఆ యింటికి అతి త్వరలోనే మారితో యింది కూడా. మొదటి సీనిమా రెండు వందల రోజుల పండుగ జరిగింది. ఆరోజు, చాలా అల్లాహానంగా జరిగింది. పంక్షన్ చాలా హడాహుడిగా జరిగే సమయంలోనే రచన జను అందరితో తమ పెళ్ళి వివరం ప్రకటించారు. అందరూ కంగ్రాట్స్ చెప్పారు. అభినందించారు. మీ జంట బహు చక్కనిన, చూడనైన,

చూడమన్నట్లైనదిగా ప్రకటనలు కురిపించారు. "మేడే ఫర్ ఈస్ అదర్ అంటూ కొనియాడారు. రచన జను, తారలు చాలా ఆనందించారు. ఫంక్షన్ ముగిసింది. ఎక్కడి వారక్కడికి జారుకున్నారు. * * * ఆరోజు తారని, ఓ పార్టీ దీర్చింకో

- "రండి మేడమ్... అది కూడా చూడాలి. ఆత్మరనిక వాంగులతో, కొత్తరకం డిజైన్ తో నిర్మాణం జరుగుతుంది. అది ఎలా జరుగుతుందో చూద్దమని" అంటూ అక్కడికి తీసుకెళ్ళారు తారని. బహుశ అంతస్తులలో నిర్మాణం చేపడుతున్న ఆ కట్టడంపైకి తారను తీసికెడుతున్నారు. తార అంతా చూస్తోంది. అక్కడ ఉన్నవారంతా "మేడమ్... మేడమ్..." అంటూ అతి మర్యాదలు చేస్తుంటే తార ఇచ్చిచెప్పిల్లు ధోయింది. "తామ ఈరోజు ఓ పెద్ద స్థానం కాబట్టే కదా ప్రముఖ హీరోయిన్ జానీతాల్ కి చేరింది. అందుకే వాళ్ళు తనను ప్రత్యేకంగా ఆహ్వానించి ఆదరిస్తున్నారు, గౌరవిస్తున్నారు. ఇంతగా మర్యాదలు చేస్తున్నారు. లేకుంటే ఈ దీర్చింకోతో తనకేం పని? నేడు తనో పెద్ద పేరుగాంచిన ప్రఖ్యాత సినీ హీరోయిన్. ఫర్వాలేదు, ఓ స్టేజీకి వచ్చేసింది తను..." అని ఆమెకుంటూ మెచ్చెక్కోంది. కట్టడాన్ని అటూ ఇటూ చూస్తూ వరికిలిస్తూ వాగ్వివాదంగా సుతారంగా క్లాట్ అడుగులు వేస్తుంది. ఎక్కడ మేడమల చెప్పలు వెనక, ముందు నేలమీదకు, జారువారుతున్న చీర కుర్చిళ్ళపై

ఉత్సాహం. అంతా డిక్లూరింగ్ మంటూ ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకుంటున్నాడు వెంటనే అయిల్ గిస్సును తెప్పించి హాస్యజలతు తారను చేర్చారు. కొన్ని గంటలు, కొన్ని దిరిళ్ళు, కొంత డిజైన్ తర్వాత తారకి స్పృహ వచ్చింది. 'అమె బతికేవుంది' అంటూ అందరూ అనందంగా చెప్పుకోసాగారు. దరూ అనందంగా కూడా తగ్గేదు. కానీ, పెద్దగా గాయాలు కూడా తగ్గలేదు. అది కాళ్ళకి మాత్రం చెప్పుకోగలిగింది. అది రాష్ట్రవెళ్ళి, క్షణం వీడే అవకాశం అని రాష్ట్రవెళ్ళి, క్షణం వీడే అవకాశం. ఈ వార్త వింది కాళ్ళను తీసివేశారు. ఈ వార్త తారూ వాదా పోక్కిపోయింది. దీవెళ్ళి, లేడీయోళ్ళి, పేపర్లలో మారుమోగితో లేడీయోళ్ళి, అయినా ఎవరూ అమెకి అయింది. అయినా ఎవరూ అమెకి అయినవారు రాసలేదు. రాశి, రత్నాలు, ఉపా, వివేక, గీత తప్ప! ప్రజలు అమెని చూడటానికి హాస్యజల తవరంతా రుట్టుముట్టారు. కానీ దాక్షరణు, తోలినులూ అనుమతి ఇవ్వలేదు అమెని చూడటానికి. అయినప్పటికీ ఆ ప్రజలు అక్కడినుంచి కదలడం లేదు. తోలినులు గింటవేస్తున్నా అలాగే వచ్చున్నారు. కుప్పలు తెప్పలుగా జనం, అభిమానులు హాస్యజల గేటు వద్ద పోగయ్యారు. "అమెని చూస్తాం, చూడాలి. అంతవరకు ఇక్కడినుంచి కదలం" అంటూ ఒకటి గొడవ చేస్తున్నారు. "చెప్పకోవడానికి అయినవాళ్ళు ఎవరూ అమె దగ్గర లేరు. అటూ ఇటూ కలిపి నలుగురే ఉన్నారు. పెద్ద మనుషులు చెప్పకోవడం చిన్న వయస్సులైన ఆ నలుగురితో పాటు అమెని ఆరాధించే, అభిమానించే ప్రజలే తండోప తండాలుగా తరలివచ్చారు. చాలా మంది ప్రముఖులూ, తారలూ, నిర్మాతలూ, చైర్మన్లూ, అర్థిస్తులూ, హీరోలు తదితరులు వచ్చి చూస్తున్నారు. జాతిగా నాలుగు మాటలు మాట్లాడి మరీ చెప్పిపోతున్నారు. దివరికి మనోజ్, అమెత్, అచ్చుత్, రచన జనులూ కూడా వచ్చారు. అందరూ సానుభూతి తెలియజేసారు. ఓచార్లారు, నచ్చజెప్పారు. వివేక, ఉపా చాలా తారవడుతున్నారు. అమెని ఆ స్థితిలో అలా చూడలేక, రచన జనులూ మాట రావడం లేదు. అలాగే అలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు. ఉపా పొట్ట చాగా ఉచ్చింది. అమె ఏమన్నానే పొట్ట రాసుకుంటుంటే వివేక దగ్గరగా తీసుకుంటూ ఓచారుస్తున్నారు. తార రచన జను దగ్గరగా వీలయితే అతని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంది. గుంటికి హత్తుకుంది. "నన్ను వదిలేయకు కదూ?" అన్నట్లుగా, మళ్ళీ అమెకి స్పృహ తప్పింది ఎక్కడవడం పట్ట, దాక్షరణు వచ్చి అందరిని కోపగించుకుని బయటకు వెంటించేశారు.

ప్రారంభోత్సవ కార్యక్రమానికి ఆహ్వానించారు. తార అభిమానపడింది. బిడ్డయవడి రాసింది. అయినప్పటికీ వాళ్ళు బలవంతం చేసి మరీ తీసికెళ్ళారు. ఒక సైజు కట్టడం పూర్తయింది. దీర్చింకోకు మరోపైపు నిర్మాణం కొనసాగుతోంది. ఈలోగానే దీర్చి ప్రారంభోత్సవం చేసిస్తున్నారు ఆ దీర్చింకో యాజమాన్యం. ఫంక్షన్ పూర్తయింది. ఓపెనింగ్ వర్క్ పూర్తయింది. ఆ దీర్చింకోను గురించిన వివరాలు ఒకరు తారకి వివరిస్తున్నారు. ఆ పక్కన దీర్చింకో గూర్చి కూడా తెలుసు

పడింది. అంతే! తార పట్టుచెప్పింది. అదుపు తప్పింది. అమె కాళ్ళు ఒక్కసారిగా మళ్ళికూలాయి. అంతే! అమాంతం జారి అంత ఎత్తుమీద నుంచి నేలమట్టానికి జారిపడిపోయింది. స్పృహ తప్పింది. ఒక్కసారిగా అంతా అరుపులు, అక్కరాదాలు, కేరింతలు, పోకెలు, కేకలు, గోల గోడవలతో ఆ ప్రాంతమంతా దడదడిల్లింది. చుట్టూ నెత్తురు. ఆ నెత్తుకి మడుగులో అమె పడిపోయింది. బతికుంటా లేదా, బతుకుతుందా లేదా అనచి బక దాక్షరణు తేల్చాల్సి వుంది. అందరిలో ఒకటి

అలాగే అలోచిస్తూ కూర్చుండిపోయాడు. ఉపా పొట్ట చాగా ఉచ్చింది. అమె ఏమన్నానే పొట్ట రాసుకుంటుంటే వివేక దగ్గరగా తీసుకుంటూ ఓచారుస్తున్నారు. తార రచన జను దగ్గరగా వీలయితే అతని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంది. గుంటికి హత్తుకుంది. "నన్ను వదిలేయకు కదూ?" అన్నట్లుగా, మళ్ళీ అమెకి స్పృహ తప్పింది ఎక్కడవడం పట్ట, దాక్షరణు వచ్చి అందరిని కోపగించుకుని బయటకు వెంటించేశారు.

(సంకల్పించి)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

49

జరిగిన కథ

తార రవితేజను పెళ్ళిచేసుకోవోస్తున్నట్లుగా వినోద్ తాచాతో చెప్పింది. మొదటిసారిగా రెండువందలకోట్ల ఫంక్షన్ సందర్భంగా రవితేజ ఆ విషయాన్ని అందరిముందుగా చెప్పాడు. దీర్ఘంగా ఉపనిగంతు చెట్టిన తార అంతా వరికిలంగా చూస్తూ, టీకబుట్టిళ్ళు అద్భుతమీ అమాంతం నేలపై కుప్పకూలిపోతుంది. ఆమెను వరికిలిందిన దాళ్ళు ఆమె బతికేఉందని చెల్లడిస్తారు. వినోద్, తాచా, రవితేజ అందరూ చూద్దానికి వచ్చి ఉదారుస్తారు. తార రవితేజ తేలిని చేతిలోకి తీసుకుని "నమ్మవదిలేయవకమా?" అని అడుగుతుంది. పెద్దదం వల్ల స్వప్నావేశమవుతుంది తారకు. దాళ్ళు అందర్ని కోవగించుకుని బయటకు వచ్చిస్తారు. ఆ తర్వాత...

బయట ఇంకా అభిమానుల అరుపులు... గోలు... అల్లర్లు చేస్తూనే ఉన్నారు. పోలీసులు అందర్ని విడదగొడుతున్నారు. లాతీలతో కొడుతున్నారు. "మా అభిమాన తార - తారగారిని మేం చూడాలి! మీరు ఆవిడ్ని చూపించనిదే మేం ఉయకోము. పోమ! ఇలాగే గొడవచేస్తాం!" అంటూ అరుస్తూ ఒకరి నొకరు తోసుకుంటూ తొక్కిసలాటలు జరుపుతుంటూ గోల చేస్తూంటే అబరికి పోలీసులు వెదిరింపులను, చెబ్బులను, కూడా భాతరు చేయకుంటే, రవితేజ, అమిత, అచ్యుత్, వినోద్లు బయటకి వచ్చి వారందరినీ చూస్తూ చేతులు ఉపారు. రవితేజ మాత్రం, "ఆగండి... ఆగండి... గోల చెయ్యకండి! మీ అభిమాన తార, తారగారికి ఏమీ కాలేదు. తలకి, కొద్దిగా గాయం అయింది., పైనుంచి కిందవదడం వల్ల మిగతా కరీర కండిషనంతా బాగానే ఉంది. ఓ రెండు మూడు రోజుల్లో బయటికి వచ్చేస్తుంది." అంటూ ఆమె అభిమానులకి నచ్చచెప్పాడు.

"మేం, నమ్మం... మేం చూస్తాం... మాకు మా తారగారిని చూపించాల్సిందే!" అంటూ మళ్ళీ అరిచారు కొందరు. "అవును... మేం చూడాల్సిందే అవినను", అంటూ మరికొందరు వంత పొదారు. 'తార ప్రస్తుతం స్వప్నాలో లేదు. ఇంకా తెలివి ఇలేదు. స్వప్నా వచ్చినట్లే వచ్చి మళ్ళీ స్వప్నా కోల్పోయింది. తలకి గాయం మూలంగా ఆలా అవుతోందట... మంచు బుజ్జున్నారు. దాళ్ళు! బాగా తేలి తీసుకుంటున్నారు కూడా! "ఎవరు, ఏం కంగారు పడనక్కర్లేదు, ఏం ఆం రోజున వెండకండి, మీ ఈత పరపెళ్ళీ అలేరైతే... ఓ టూ రేసీలో డిసార్స్ ఆయి ఇంటికి వచ్చేస్తుం

ది..." అంటూ వినోద్ అరుస్తూ చెప్పాడు. అప్పటికే అభిమానులలో ఉరట కలగలేదు. గోల మాని అరుపులు, ఆందోళనలు విరమించ లేదు! వినోద్ మాటలు వారిని కాంతింప చేసాయి.

"మీరంతా వెళ్ళండి.. ఆమెనుం దిప్పట్టి చెయ్యకండి. మళ్ళీ కొద్దిరోజులలోనే మీ ముందుకు ఆమె వస్తుంది." అంటూ రవితేజ హామీ ఇచ్చాడు. అది విని, జనాలు అభిమానులు "మాకు ఆవిడ్ని చూపించరా?" అంటూ అడిగారు. "వళ్ళు బట్టే చేరిన ఏ పేపెంట్ కయినా, ఎంతటి ఉన్నతస్థితిలో ఉన్న వారి కయినా, ప్రశాంతత, రెస్పూకావాలి! అప్పుడే వాళ్ళు త్వరగా కోలుకోగలరు. అందుకని మీరు, ఆవిడ త్వరగా కోలుకోవాలని చేప్పడిని ప్రార్థించండి.

అంతే కానీ అభిమానులు అంటూ ఇదే అరుపులు అల్లర్లు? "అంటూ అచ్యుత్ అన్నాడు. అది 'కర్కె' అని పించింది, కాబోలు అందరికీ! ఒక్కొక్కరికీ వెనుతిరిగారు. అక్కడ చాలావరణం ప్రశాంతంగా అయింది. వినోద్ కి చెప్పి, మిగతావారు, రవి తేజ, మనోజ్, అచ్యుత్, అమిత బయలు చేరారు. వినోద్ ప్రైవేటునిచ్చి ఉపాసి ఇంటివద్ద దింపిరమ్మంటూ పంపించాడు. ఉపా వెళ్ళ నంటూ, అక్కని వదిలి వెళ్ళలేనంటూ, మంచు పట్టువట్టింది. "నీవు అనలే నిండు చూలాలివి... ఇక్కడుండడం కష్టపడడం, ఏడవడం, చెన్నన్ వడడం ఇదేం మందిరి కాదు!"

నా మాట మీని ఇంటికి వెళ్ళి, రెస్ట్రీనుకో, ఇక్కడ ఇప్పుడు ఎవరున్నా చెయ్యగలేగించేలేదు, చేసేదేం లేదు. తార ఎలాగూ స్వప్నాలో లేదు. స్వప్నా వస్తే ఏం కావాలన్నా చూసుకోవాలానికి నేనున్నాను. ప్లీజ్... నామాటకి అడ్డుచెప్పకు ఉపా, వెళ్ళు..." అంటూ బలవంతంగా తీసుకొని వచ్చి కాలెక్టింగాడు వినోద్. "పోనీ, ఒక సారి లోపలికి వెళ్ళి అక్కని చూసి వెళ్ళిపోతాను..."

అంది ఉపా. "ఉపా... నే చెప్పింది విను... ఆమెని ఆలా చూస్తూ బాధపడతావు... మళ్ళీ ఏడుపు వస్తుంది! కడుపులో ఉన్న దీర్ఘకి ఏర్పే నా జరగొచ్చు. నీ ఆందోళనా దివ్యన్ అవల్ల..." అంటూ బుజ్జుగిస్తూ చెప్పిస్తూ, చిన్న పిల్లలా, ఉపా లోపలికి అడుగులు వేసింది. వెనకాలే వినోద్ కూడా వెళ్ళాడు. ఉపా తారని చూసింది. ఆమె కళ్ళు తెరకలేదు, కదలటం లేదు. అలాగే పడుకొని ఉంది. ఎంత అవుతున్నా ఉపాకు కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుడులు ఆగ

డం లేదు. బలబలా లాలాయి. "ఎలాంటి అక్క ఎలా అయిపోయింది... బావా, ఇంక అక్క లేని నడవగలదంటావా? మళ్ళీ యాక్టింగ్ చెయ్యగలదంటావా?" అంటూ అత నిష్కారయం మీదకు వాలిపోయి బోరున ఏడ్చింది.

"ఇదిగో, ఇందుకే నిన్ను పొమ్మ స్పది... ఇలా ఏడుస్తావనీ!" అంటూ ఆమెని సుతారంగా మందలించింది. "అక్కడే కాలేదు. బాగానే ఉంది... కాళ్ళు ఈ రోజుల్లో అర్చిపీ వీయలేవి అమర్చి నడిపించడమే చేయిస్తున్నాను. కాదు, నాబట్టం చేయిస్తున్నాను. వరుగుల పంజెంలో నడివంతం పరిగెత్తించేలా కృషి చేస్తూ, మరీ అమరుస్తున్నాను దాళ్ళు. ఇలాంటి కేసులు, మనం ఎన్ని చూడడం లేదూ, చింటం లేదూ..." అని అగి మళ్ళీ తనే...

పొత గుండె తీసి, కొత్త గుండె అమర్చి బ్రతికిందిన కేసులు మనం చిన్నాం! అలాంటిది ఇదెంతో అయి పూర్తి లెక్కే బాగా పేరుగాంచాయి. అవి అమర్చి మళ్ళీ తారని మామూలు మనిషిని చేస్తారు దాళ్ళు. అవి నలువకీ, నాట్యానకీ, నడకకీ ఎంత సహకరిస్తూ ఒరిజనల్ లెక్కే లాగా నే అనిపిస్తాయి! అంటూ వివరిస్తూ చెప్తూ, డైర్యం వేస్తునకి ఉపా మనసు కాస్తా ఉరడిల్లింది. కళ్ళు తుడుడుతుంది. బయటికి నడిచింది, మస్తా వస్తూ కేంటిన దగ్గర అగి, "బావా, కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి... కాస్తా కాపీ తాగిస్తావా?" అంది. "రా... వేడి వేడి కాపీ తాగి వెళ్ళు గానీ... ఇంటికి వెళ్ళగానే, కడుపు బాకీగా ఉంతుకోకుండా భోజనం చేసి మందులు వేసుకొని వడుకో. నేనెప్పుడీ దీకప్పుడు నీకు ఇక్కడి నమాతారం అందిస్తుంటాను... అంటూ, ఒక కాఫీ ఆర్డర్ చేసారు వినోద్.

"నా కోసమా కాపీ... నేను వెళ్ళక నీవు వది తాగవనే నా వంకతో, నిన్ను తాగించాలనే, నేను కాఫీ అడిగాను బావా" అని మనసులో అనుకొని, "నువ్వు...? నువ్వు తాగివా? అయితే నాకు వద్దు పో..." అంటూ కాఫీ కప్పు కింద పెట్టేసింది ఉపా. "మొందింది... మొందితుంటు... అని గొబుక్కొని, ఇంకో కాఫీ కూడా ఆర్డర్ చేసారు వినోద్. ఇద్దరూ కాఫీ తాగడం పూర్తి చేసారు. బావా... కాళ్ళు నెప్పిగా ఉన్నాయి... ఓ పది నిమిషాలు కూర్చుని వెళ్ళాను!" అంటూ అక్క దున్ను కుర్చీమీద ఉపా కూర్చోబోతుంటే, "ఎం వద్దు పద... నీ డ్రీక్కు నొక్కరైంది!" అంటూ తీసుకెళ్ళి అలవంతంగా కాలెక్టింది పంపించేసాడు వినోద్...

(ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

50

జరిగిన కథ

తాళ అలిమానుసును సర్దిచెప్పి వంటిస్తారు వినోద్, అయ్యతలు. తారను చూసేందుకు వచ్చిన ఊహ బోధన ఎదుస్తుంది. ఆమె ఆలోచనల్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని, ఆస్పతరా లుగాను ఆమెకు ఆర్థం అయ్యేట్లుగా చెప్పి, ఇంటికి వెళ్ళవంటున్న ఆమెను అలి బలవం తంపించ వైవేను బద్ది కాదులో ఇంటికి వంటిస్తారు వినోద్. ఆ తర్వాత...

డ్రా పా కాదు అటు కదలంగానే వినోద్. ఇటు లోపలికి వచ్చాడు. గుర్తింపుగా వచ్చి అర్థం బయటినుంచే తారని చూసాడు. ఆమెలో ఏ మార్పు లేదు. చలనం లేని చావలా ఆరా చుడుచునీ ఉంది.

వినోద్ వచ్చి ఓ కుర్చీలో కాలిదారలోనే కూర్చున్నాడు. అతనికి లోపలికి వెళ్ళి కూర్చోవాలన్నా తారని అలాంటివర్సితి లో చూస్తూ ఎదురుకుందా కూర్చోవాల న్నా బాధగలిగింది.

అందుకే వచ్చి కాలిదారలోనే కూర్చుం దిపోయాడు. అతని మనసు క్షోభిస్తోంది. తాళ పరిస్థితికి తనే కారణమా? అనీ, తనలో తానే మధనపడసాగాడు. అత నిని ఆలోచనలు తొలిచేస్తున్నాయి.

నేనెందుకు తారని నాట్యం చెయ్యమ నాలి అనలు? నేనెందుకు ఆమెని నీని మాల్లో వేర్పించాలి? నా అకపక్షేతనా, ఆమె నానాటికి ఆ కొంటిలోకి దిగవారి పోయి కూరుకుపోయింది. చివరికి యిద్ద రిమద్యా దూరంపెరిగిపోయింది. చివరే వదం కూడా జరిగింది.

నేను ఊహని వేసుకోవడంలోకూడా తొందర వచ్చానా? ఊహని చూసకోవ టంలో కాదు, నా తొందరపాటుతనం పట్టపులా ప్రవర్తించాను, కళ్ళుమూసుకు పోయి. అనాలోచితంగా ఒకరోజు ఆదే ఆరోజు లాల్లె.

అంతే! ఇద్దరిమద్యా వసుపు ఏర్పడి, స్వేదపడిపోయాం! పాపం. ఎవరూలేని అనాదలా ఒంటరిదై నా అందా, ఆశ్ర యంలోకి ఊహవస్తే నేను ఆమె తీవి తాన్ని కాణిసాను. దోచేసాను. అందుకు పలితంగా, ముందరికాబట్టి తార, తోటి అదదానికి అన్యాయం జరగకూడదని మా యిద్దరి తొందరపాటుతనానికి తను తలవంటి పెళ్ళిచేసింది. నిజంగా తార నేదే...

ఆమె తీవితాన్ని నేనే చేజితులా నాక నం వేసాను. అనలు ఆమెకి వడివ శిక్ష నాకు వదాల్సింది. దుబ్బు అలా కీర్తి కాంధా ఆరణ్య నాతో! "ఇంట్లో పోయిగా మాచ్చుని, నీ దిద్దలకు తగ్గినయి అతం

చిప్పి" అంటూ, పాపం తార ఎప్పుడూ కోరుకునేది అయినా తనేం అనేవాడు? ఇప్పుటికి తనకి బాగా గుర్తుంది. ఆరోజు! "మనకి కావల్సినంత దబ్బు ఉంది. మీకు మంచి చోదాఉంది. సొంత ప్యాక్షరీ, కంపెనీ, ఇండ్లన్నీ ఉంది. అటు

అన్నీ, అటు అన్నీ బోలెడంత ఉంది. మనకెందుకంటే ఈ నీనిమాలూ, దామాళూ?" అంది తార.

"ఇల్లా, ఏదైతూ పెళ్ళిళ్ళూ ఉద్దే గాలూ, అప్పుడూ దబ్బులూ, పోదాలూ ఇవి కామనే కింగ్! ఇవి అందరికీ ఉంటాయి. కానీ బాలెంట్, ఓ ప్రాఫెషన లిజం, ఓ గొప్ప అర్జిఫ్టు, ఓ ప్రాఫెషనల్, అనేవి ఏ కొందరికో కాని రాని వీరు డులు. అవి నీకు రావాలోయ్, నీవు ప్రాఫెషనల్ గా ఎవగాలి నీ బాలెంట్కి

గుర్తింపురావాలి. అవార్డులూ రివార్డులూ బాతీయ వరంగా గుర్తింపు రావాలి, అదీ నా కోరిక..." అన్నాడు తను.

"అవంటే ఏమీ నాకు నచ్చవు" "అలా అంటే ఎలా నీకున్న బాలెం ఠలు గానీ గిట్టెలు, వర్తనకూడదు! తార నకూడదు! అలా అంటే దేవుడికి కోపం వచ్చి ఎమంటాలో తెలుసా?" అంటూ కళ్ళు ఇంతంతవి పెద్దవిగా వేస్తూ తను అంటూంటి. అమామకంగా ముఖం పెట్టి, తార అడిగిన తీరు, తనకి ఇంకా బాగా గుర్తుంది.

"ఎమంటాడో?" అంటూ అడిగింది. "నీకేం అందంపోసి, రక్తస్పృశ కర్ర సోపువం ఇచ్చి, నీకు దబ్బుల్ని కాళ్ళు, కళ్ళ, నాట్యకలా నేనందిస్తే నన్నే కాదంటావా, నామాటే వివసంలావా? నేను అసలే నాట్యప్రియుడినీ... కంకరుడ్నీ... నానం వేనాట్యం వుట్టింది. నానాట్యాన్ని ఏవ గించుకునే నిన్ను శమిస్తాను. నీ రెండు కాళ్ళూ విరగొట్టి మూల కూర్చోపెడ తాను" అంటూ, విరుచుకుపడతాడు ఆ దేవుడు అంటూ తను అంటే.

పాపం తారనిజంగా కంగారుపడి

వచ్చిన వాళ్ళని విరిచిమరీ... అలా ఆమెని అంబెలంబెలుగా తనే దిగబాల్సిందా? ఇలా ఆలోచిస్తూ కళ్ళల్లో నీరునిండి జలుబులా రాలుతున్న సంగతి కూడా వినోద్ పట్టించుకోలేదు.

అలోజు ఊరికి సరదాగా వేళాకోళంగా అన్నమాటలు దేవుడిపేరు పెట్టి చెప్పిన అబద్ధపు మాటలు నిజంగానే వేసాను ఆ దేవుడు! నిజంగా నానోట్లో తని ఉండి అలా పలికిందామో!

వినోద్ చిన్నపిల్లాడిలా ఏడుస్తూ కూర్చున్నాడు. ఎంతయినా, అతను బద్ధపడి, మనసుపడి, ప్రేమించిన మని ప్తామె, అందుకే ఆమెనలాంటి వరిస్తే తిలో చూడటం అతనికి చాలా బాధనని స్తోంది.

మనసునిండా బాధా, బెంగా వింది పోయివున్నా, ఊహలోనం దైర్యం వదిలింది, ఎన్నోమాటలు ఊహకి సర్ది చెప్పి నమ్మింది. తొప్పింది, వంటించేసా వేతానీ, ఇక్కడనే మరీ తార పరిస్థితి ఎమిటి అన్నవే అతని ఆలోచన! ఇంతలో గత వచ్చింది.

"అన్నయ్యా..." అంటూ పిలిచింది. "ఎక్కడికెక్కాడే ఇంతనోహా?" అంటూ అడిగాడు వినోద్.

"మీ వాళ్ళకీ, తార అమ్మకాళ్ళకీ, పోష వేసాను... దులిపేసాను పోనోలో..." అంది.

"గొప్పవని వేసావో! నిచ్చివరు మళ్ళీ మళ్ళీ వాళ్ళకి పోనీలు చెయ్యమన్నారు ఇక్కడ? వాళ్ళు అనలు మా యిద్దర్నీ, ఊహారీ వద్దనుకుంటున్నారు. వదిలే సారు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే మేం ముగ్గురం, వాళ్ళ నలుగురి దృష్టిలో పచ్చినవాళ్ళకింద చెక్కె.

ఊరి జనాలంతా అలిమానం కురిపిస్తూ, అందోళన రెండుకూ వచ్చాలే కానీ, ఏం, వాళ్ళు నలుగురూ మాత్రం డి.వి.ల్లో, పేవర్లలో తార మెసేకే చూడ లేదా, విసలేదా, తెలిలేదా, లాకపోవటా దికి?

వాళ్ళకి మేం నాకనం అవటమే కావాలి. మేం రావడమేకావాలి. మా నాకనం కోరుకునే ఆ పెద్దలు, మా నాక నవార్ల వినంగానే ఆనందించి ఉంటాలే కానీ, అందోళన రెండి ఉంటారనా నీ నమ్మకం? అంటూంటే-

"అదిదారు అన్నయ్యా... అంటూ గీత ఏదో చెప్పిపోతుంటే "ఇంకేం చెప్ప కమ్మూ... వాళ్ళు రాదు, వాళ్ళుమను కరగదు. ఎందుకంటే వాళ్ళు వాళ్ళుపెద్ద రికాలు. వట్టుదలంబూ, వట్టింపులే ముఖ్యం. తార చెప్పినదానిలాగా ఆమెని నేను వెలిపినబాటిలాగా, ఊహ మాకు వంత పోడినదానిలాగా అమకట్టి వెలివే సారు, అలాంటి లాతిప్పొవదయాలూ, యాక్సిడెంట్లకీ కాదమ్మూ మనుమలు పోయినా మారరు" అంటూ ముఖానికి తెయ్య ఆర్థంగా పెట్టుకుని ఏడుస్తూంటే అందరూ గుమిగూడి చూస్తున్నారు, పింతగా...

(ఇంకావుంది)

ఆశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

51

జరిగిన కథ

జువనం పెంచే పంపించి వచ్చిన లోపలికి వచ్చిన వివేక కారిదారలోనే కూర్చుండి పోతాను. తారను ఆ పరిస్థితిలో చూసి భావవచ్చారు. కుక్కలో కూర్చుని తార పరిస్థితికి తార బలం తోనే ఆమెను అంటూ పదివరకు తార అన్నమాటలు గుర్తుకు తెచ్చు కంటూ ఆలోచనలో పడతాడు వివేక. గత వచ్చి వివేకతారల తల్లిదండ్రులకు ఫోన్ చేసి పంపించి వెళ్ళింది. తారను పంపించేందుకు ఇద్దరివైపువారు రానందుకు తల్లిదండ్రులు ఏమి స్పష్టమివ్వలేక, గతల చూపు అందరూ గుమిగూడి చూస్తారు వివేకం. ఆ తర్వాత...

అంతా గుమిగూడి వింతగా మాన్యుంటే గత కోపంగా అంది. "ఏం మాన్యున్నాను వెళ్ళింది... ఆ మనిషిని పంపించడం లోపం అంటే మరోమనిషిని పంపించడం ఏదవటం, మీకు ఏం తగినా ఉంటుందా, చూడటానికి వెళ్ళించవలసింది" అంటూ చెప్పింది.

వాళ్ళు తిట్టుకుంటూ, వెళ్ళి వెళ్ళి మానుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. "మనం... ఏదవటం... ఇప్పుడేం జరిగిందో ఈ ఏడుపు? దానికి బాగానే ఉంది... తగ్గిపోతుంది, రెండుంటుంది, తిరుగుతుంది..." అంటూంటే నవ్వువల తలెత్తే అమెకి చూసాడు వివేక.

"అయి... అన్నయ్యా... ఈ రోజుల్లో అర్థవీయాలే వస్తున్నాయి అంతలా పనిచేయటంలేదా ఒకటి నడచినా? తారకి, చెప్పి ఎలాగూ దాదర్శనం ఏదాన్ని చూసాడు. అప్పుడు తార లేచి పిదపా ఏం? అదే అంటూన్నా..." అంటూ, మరో మాటకి వివేక కి తొందరపడకుండా వెళ్ళి రెండు కాటెజులు పట్టుకొచ్చింది గత.

మహారీ నర్తకులున్నా బలవంతంగా తోలుతుంది. మహారీ కాఫీ తాగటం పూర్తిచేశాడు. గత ఒకసారి అలా తారగ చిన్నప్పటి వెళ్ళి చూసింది. అమె యింకా అలా ఆదేశనంగా వదులుకున్నది. గత బాటిగా బాదగా మాన్యుంటే అప్పుడే అంటూ వచ్చిన ఆ దాక్షరీ "దోచుకోవడం... పైన్స్ తగ్గటంలేనం, తెలియకుండా ఉంచటంలేనం మర్చి ఇంజనీర్స్ ఇచ్చటం కంపెనీకి కదా... అందుకు అమెకి సుత్తునిచ్చి వచ్చింది. మీరు మానుకుంటున్నాం. మీరేం కంకారు వదలండి" అంటూంటే-

"అది కోమాలోంటేనేనామకదా దాక్షరీ..." అంటూ అడిగింది గత. "నా బెటాలో... దోచుకోవడం అన్నామూ,

మీరు అలాంటివేం ఆలోచించకండి, మీరు ధైర్యంగా ఉంటూ, అయినా ధైర్యం చెప్పండి. అమెకి పూర్తిగా నయం అవగానే అర్థవీయాలే చెప్పి ఎరెంజ్

చేస్తాము. చక్కగా నడుస్తుంది. నటనా చేస్తుంది..." అంటూ ధైర్యం చెప్పి కదిలాడు దాక్షరీ.

మహారీ తల వెనకూ అప్పి, కళ్ళు మూసుకుని పడుకోకుండా చూసి, గత, యింకేం మాట్లాడకుండా మరోసారి చెందిమీద కూర్చుంది.

ఎక్కడ కూర్చుంటేనే? ఎవరికయినా వచ్చేది. తారని గురించిన ఆలోచనలేకా గత ఆలోచనలో పడింది. అద్దంలోంచి తను చూస్తున్న బోటుకి తార కనిపిస్తానే ఉంది.

అమె కాళ్ళబాగంలో బాటిగా ముప్పటి కప్పి ఉంది. గతకి తనూ, తారా, దిన్న తనలో ఆడుకున్న ఆటలు గుర్తుకువచ్చాయి. అంతేకాదు! అమె అన్నమాటలు గుర్తుకువచ్చాయి.

"మనం కంటాట ఆడుకుందామా?" తను అడిగింది. "కుంటాట మాత్రం నేను ఆడను!"

చెప్పింది తార. "ఎం ఎందుకనీ?" "నాకు ఆ ఆటంటే ఎందుకో భయం! ఇష్టం ఉందను కూడా!" చెప్పింది తార. "అంటే, ఒకటిపోతాననీ నీకు భయమా?" "కాదే..." "మరి?"

"నాకు నా కాళ్ళంటే చాలా ఇష్టం అని మానం! అందంగా చూడు. ఎలా గేరింలాడు పెట్టుకునీ. పాదాలిలా దిద్దుకునీ, గొట్టెలు పెట్టుకున్నానో... పెద్దయ్యానా ఎంతయ్యా పెళ్ళిచేసుకునీ నా కాతి వెళ్ళి వచ్చిందికి మర్చిలు కూడా పెట్టుకుంటాను... నా కాళ్ళ అందం, నాకు చాలా యిష్టం!" అంటూ తార అంటూంటే తను నవ్విందికూడా!

"అన్ని వెళ్ళకే ఎక్కడయినా మర్చిలు తోడుగుకుంటారా ఎవరయినా? చిచ్చి చాలా నీకేం తెలియదు. రెండోసారికి మాత్రం మే కాతివేళ్ళకు మర్చిలు తోడుగుతారు..." "నరే, అదే పనిచేస్తాలే..."

"అయితే ఇప్పుడు ఆడు... అప్పుటి చాలా ఆటమానటం ఎందుకూ?"

కొట్టుకుపోయేది. అలాంటిది నాట్యం నేర్చుకుంటి. ఒక విధంగా దానికి యిష్టం లేకపోయినా తల్లిదండ్రులకోసం. ఆక మేరకే నాట్యం నేర్చుకున్నా దానికాళ్ళని అది పదిలంగా చూసుకునేది.

పాపం అలాంటిది ఈరోజు కాళ్ళు రెండు తన ప్రమేయం లేకుండానే పరిగిపోయాడే. అది మానసికంగా ఎంత కృంగిపోతాలో ఏమో! జలా ఆలోచిస్తున్న గతని నర్సువచ్చి విలిచింది. "మిమ్మల్ని ఆ పేపింట్ రమ్మంటున్నారు. అమెకి స్పృహ వచ్చింది." అంటూ. గత, వివేకని కూడా తల్లిపిలుస్తూ "అన్నయ్యా, తారకి మెలకువ వచ్చింది..." అంటే.

ఇద్దరూ కలిసి లోపలికి వెళ్ళారు. తార ఆ యిద్దర్నీ చూడగానే ఎదుపు మొదలు పెట్టింది. ఆ యిద్దరూ ఒకరిముతాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. మనసులో ఇద్దరూ ఒకలా ఆలోచించుకుంటూ.

"నా ఈ ఫీటికి నువ్వే కారణం, నీ ప్రోత్సాహంలేదే నేను నడిచాయి. కాళ్ళు విరగొట్టుకున్నాను. నడిచవకపోతే నేనా ఒకపినిగేకే వెళ్ళిదాన్నితాను, జలా పది రోజులు ప్రమాదం కొనితెచ్చుకునే దాన్నితాను అలా తార ఉద్దేశ్యం" అనుకున్నాడు.

ఇద్దరూ గిట్టిగా ఫీలయ్యారు. తార ఎదుపునే తలుచింది. ఇద్దర్నీ దగ్గరగా రమ్మన్నట్టుగా. "ఎందుకు తారా ఎదుపు న్నావు? నువ్వెలా ఏకీకృత మర్చి స్పృహకోల్పోతావు! ఎదవకు... కొంచెం ఒక్కటే... తగ్గిపోతుంది" వివేక ఒకారుస్తూ అన్నాడు.

"దాక్షరీ చెప్పాడు మరో రెండు మూడు రోజుల్లో నువ్వై ఇంటికి కూడా వెళ్ళిపోవచ్చంటూ" గత అంది.

తార అడిచి పేలవంగా నవ్వింది. కాతే కన్నుళ్ళని వివేక తుడిచాడు. అమె నిరుత్సాహంగా, దీనంగా, బాధగా "మనమీగా వెళ్ళినా రెండు మూడురోజుల్లో? శవంగా మారి వెళ్ళినా ఇంటికి... దాక్షరీ ఏం చెప్పాడే నీతో... హుం, నాకు అంతా తెలుసు... ఇంక నా బ్రతుకు బోకే..." అంటూంటే వివేక అమెపెదాలు తన చేత్తో మూసాడు. "తారా, అవేం మూలలే! కాళ్ళులేకపోతే ఇంక తీవితమే లేనట్లా? అయినా, నిన్ను నమ్ముకున్న నీవు కావాలనుకున్న కదితేజాగరి సంగతి ఏం కావాలి? ఇంకా, నీవు సగం సగం చేసిన సినిమాల గతం కావాలి?" అంటూంటే, "యింకా, నన్ను రవితేజాగారు ఆదరిస్తారా?" అంటూ బోరున ఏడ్చింది తార. దాక్షరీ వచ్చి వెళ్ళిచేసి, ఈ యిద్దర్నీ బయటికి పంపిసి తారకి మర్చి ఇంజనీర్ చేసి వెళ్ళాడు. అమెకు నిద్రే మందిదంటూ చెప్పి!

(ఇంకావుంది)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

52

జరిగిన కథ

ఎదున్ను వివేకము, తారగుంటి బెంగవల్లవి వైద్యునివై వాటితెచ్చింది గీత. వివేకకు దూరంగా బెంగవల్లవి వైద్యుని తారగుంటిని ఆలోచనలో పడింది గీత. ఆచేత నంగా వడికన్న తారమ చూస్తే, దిస్కంనంలో తార, మంటలు అదననటం తన ఆదమని బలవంత పెట్టడంబట్టకు వస్తుంది గీతకు. అంత దిస్కంనంలోనే తారకు తన కాళ్ళపై ఉన్న ఇస్కాన్ని వివరించిన వంగతి తలచుకుని బాధపడుతుంది గీత. స్పృహలోకి వచ్చిన తార వివే క్ము. గీతను చూసి బోధన ఎదుస్తుంది. ఆమెకి విశ్రేమించిందటా వారిద్దరినీ బయటకు పంపి, దాక్టర్ తిరిగి సుత్తు బంజక్షన్ ఇచ్చి వెళ్ళాడు. ఆ తర్వాత...

సాధ్యమునంతవరకూ గీత తార తోనే ఉంటోంది హాస్పిటల్లో. తారకి నొప్పులవీ తగ్గి, కొద్దికొద్దిగా కోలుకుంటోంది. ఉపాశి డెలివరీ అయి మోగిపెట్టాడు ఘట్టాడు. సిజేరియన్ కావటంమూలంగా ఆ బాలు మంచిదిద్ద లకోసం ఎక్కువగా వివేక ఆక్సజన్ ఉండా ల్నివల్సింది. తార దిబ్బు ఉపాశి పాక్ చార్జ్ అయి, ఆమెకి కడుపులో దీర్ఘ ఆధం తిరిగటం జరిగింది. అందువల్ల ప్రేమియ్యారే వేదీగా పుట్టాడుబాలు. ఆస్ట్రెంటుగా ఆపరేషన్ చేసి తీసివేయటం వల్ల, అది ఒక కాంప్లికేషన్ చేసులా తయారయ్యే సరికి ఆ ఆధరి అలనా పాలనలోసం వివేకకి ఆక్సజన్ ఎక్కువన మేయం ఉండాలి వల్ల వల్సింది. అందుకే వేయవేసుకుని వచ్చి చూసిపోతున్నా. రవి ప్రేమ, రాశి, గీత తారకి అందగా ఉన్నా ర్నన్న వైద్యులతోనే వివేక ఉపాదగ్గర భద్రమనమయం గడవగల్గుతున్నాడు. దుర్భుషుద్వలో అతనికి తార గుర్తుకువచ్చినప్పటికీ, ఆమెరెండుకాళ్ళూ లేని వ్వంబిదానిగా, కంటిముందు లీలగా కప్పించగానే అతని మనసు మధనపడి పోతోంది. గురిగా కొట్టుకుంటున్నాడు. వెలవిల్లాడిపోతున్నాడు. గతమంతా ప్రకాశి అతని కళ్ళముందు కదలాడేసరికి వివేకకిపోతూ జాట్లు పీచేసుకుంటు న్నాడు. మహోత్సవ తగ్గటంకోసం ముందు తీసుకుంటున్నాడు. అది అతని ప్రసక్తి. అతని ప్రసక్తికి ఉపా గమ వస్తునే ఉంది. కానీ, ఏం చేయగలడు? ఏం చెప్పగలడు? తార విషయం తనవీ బాగా క్లౌండ్సీన్సింది. సినిమీల్లో బాగా నిలబెట్టుకోవాలనే ఆశతోనే వివేకని తనకి ధారపోసి తాను తప్పకుంది. ఆ ద్రవితే అని నమ్ముకుంది ఇత ముందు చెప్పినోసం! ఆకలు బయలుపేరి ఒ ఆశయం పెట్టుకుని తారా, వివేకలి ధరూ పెద్దలని కావనుకున్నాడు. వాళ్ళు లేకున్నా, రాకున్నా, వీళ్ళు లేబాలు గడిపేసుకుంటున్నాడు. వీరిద్దరి లవేవేరే

వీటి. అద్దరాని ఆ ఇరువజ్జాలపెద్దలూ బాదా వీరి ఆకలు నచ్చకా. అదితుంటే యాలవీ, వీరి ఆశయాలని కాలరాయా

అవి ప్రయత్నించే మరీ విఫలమై వీరిని వెళితారు ఏకరితారో! దివరికి తారకి కాళ్ళు విరిగినా, ప్రాణంమీటి వచ్చినా, ఏ ఒక్కకుంటుంటు కదలిరాలేదు. అవి పెద్దరికాలు అంటే!

ఒకవేళ తారకి జరగరానిది జరిగి, పోయినా అంతేనేమో, వారు వచ్చేవారే కాకపోతే తారా రాతలు చూడటానికి! కుమార్ వస్తాడేమో హాస్పిటల్లో వచ్చి తనని లాక్యెన్సిపోతాడేమోనని భయపడి ఉండచ్చు! అందుకే మనోక ఒక్కడినీ పంపించింది. మనోకే వచ్చి వదిలిమి పాలుకూడా ఉండలేదు. ఆతనూ కుమార్ కితే భయపడి ఉండవచ్చు. తారా తన ఆకలు తీర్చు కుంది. తనలో ఆశయం సినిమీల్లోని నాటి ఎవరో ఒకరు తనకు భద్రగా కావాలని! అది తను నెరవేర్చుకో గలిగింది. ఇలా రికరెకలూగా ఆలోచించి తలనెచ్చి తెచ్చుకుని వదుకుంది ఉపా.

***

గీత హాస్పిటల్ లోనే ఉంటోంది తారకు తోడుగా. దాక్టరు ఇంకో నెలలో బాలు పడుతుందన్నాడు తారకి కట్టు విప్పి, రెండుకాళ్ళకీ, ఆర్థోపీడియల్ కాళ్ళు జాయంపూర్వంబి తెప్పించడానికి! దాక్టరు నెల అంటే మరోనెల మనం వేసుకోవచ్చు అనుకున్నాడు రవివేక! రవి తేజ తప్పనిసరిగా లోబావన్నూ, ఆక్సజన్ వుంటున్నాడు. తార ఆనందించింది, ఆతను కట్టుకోకముందే తనని అంత ప్రేమగా, జాగ్రత్తగా చూస్తున్నందుకు. అదేమాట ఆతనితో అంది కూడా! ఆతను నవ్వి తలరాసాడు. "ఇది నా ద్యూటీ! నా బాధ్యత!" అన్నాడు. ఆమె మరీ ఆనం దించింది. గీతా సంతోషించింది అతని సిన్సియారిటీకి. ఆతను ఆడిగాడు తారని సందేహిస్తానో! "తారా... ప్రస్తు తం నీవు యాక్టింగుకి వసికిరావు... మరీ మన సినిమాలు అలా ఆగిపోవటం మనకీ చెప్పకదా! దయ్యాలక్షణ్ణో కోట్లలో నష్టంకదా, ఆ నిర్మాత అంతా తిరిగిచ్చే యమంబే... అందుకే నీ ఫేసులో ఆ సినిమాలకి మరెవరినయినా నజ్జిక్ చేస్తే

ఆర వెప్పు, కాట్టెస్తా, నా బాధ్యునితోడు అమెనుమటిపై పుగానీ" అన్నాడు. తారకి ఆనంద ముద్దుపెట్టుకుంటూ, తారకి ఆనంద భాష్యాలు రాతాయి బాలు నాకీ మాట రాలు. వేయిపనుగుల బలం నమకూరి న్నట్లే! అయితే, ఒ ఉపాయం మీరీ చెప్పండి. ఏం చేయాలనుకుంటున్నారీ" అంది ఆనందంగా అతనిచూస్తూ. ఆతను ఆలోచిస్తున్నాడు. గీత ఆతని వికాలమృదయానికి తారా ఆనందిం చింది. తారపట్ట ఆతని ప్రేమకు పొంగి పోయింది. "పోనీలే, తారమోనపోలేదు" అనుకుంది. ఇంతలో రవివేక అన్నాడు. "నీకు ఆభ్యంతరం లేకపోతే మన గీతనే ఫీలోయింగ్గా చేద్దాం. ఆమెనీకు మొదటి సుందీ మంచి ప్రేమగా, వెలవివేకగా ఉంటోంది. ఆనలు అమెవల్లకా నీకీ సినిమాలపై ఆక, ఇష్టం, ఆవగాహన, వచ్చింది. అందుకే నీ తరపున ఆమె నటిస్తే బావుంటుందేమో, నీవు రుణం తీర్చుకున్నాదానివచ్చాపో. యాడు, పాపం ఆమెతోప్ప నీకు ఈ హాస్పిటల్లో ఎవరూ దిక్కుగా తోడుగా ఉండటంలేదు. ఆఖరికి ఆ వివేక ఉపాలు కూడా ఎంతాయేస్తూ ఆ బాలుతో ఆడు కుంటూ ఇంట్లోనే ఉంటున్నాడు. నీకే మయినా సాయం, సహాయం, చేస్తు న్నారా చెప్పు? అనలు రెగ్యులర్గా వస్తు న్నారా చెప్పు? పాపం ఈ గీత ఒక్కడే లాసాఫీ పే" అయినా భరిస్తూ, ద్యూటీకి నెలవుపెట్టి, ఇక్కడే వీ దగ్గరే నమ్ము కన్నరాతిలా ఉంటోంది. ఆ అమ్మాయిని చూస్తే నాకే జాలిస్తోంది. నీకోసం పాపం ఉద్యోగానికి కూడా నెలవు పెట్టు కుంది." అంటూంటే, గీత ఆశ్చర్యంగాచూసింది. ఆనందపడలేదు, కారణం, తార ఏమం టుంటే వికాలిగా! చేవుడువరమిచ్చినా పూజారి వరమివ్వచ్చు? అనుకుంది. తార అంది ఆవుడు "మీరు చెప్పింది ఆళ్ల రాలా నిజం... అందరూ నన్ను వ దిలేనీనా మీరూ, మీలోపాలు ఈ గీతే నన్నువట్టుకుని పున్నారు ఇంతా. ఆమె రుణం ఈ విధంగా కొంతయినా తీరు తుంది. తల్లి చేయవలసిన దాకీ ఆమెచే స్తోంది నాకు ఇవ్వాళ్ళుగా. ఒ మంచి స్నేహితురాలు, శ్రేయాలిలాపి. మీరన్న ట్లూగా ఆమెకి దాస్సియిట్లీ ఆమె ఆక తీర్చండి. దానికి రికరెకలపు కోరిక నీనీ యాక్టర్ అవ్వాలనీ, మీరిచ్చినా అనాడు కుమార్ వద్దని చెడకొట్టాడు. ఈరోజు అతనికి అడిగే హాక్కులేదు. ఆ హాక్కు ఉమెని మెదవట్టు కుని, జాట్లుపుచ్చు కుని బయటకి గెంబేసినప్పుడే పోగా ట్టుకున్నాడు. బాసకమ్మ గారు గీతకోరిక ఎప్పుడూ కాదనరు. నేనెలాగూ మీతో పెళ్ళిచేసుకుని సెటిల్మెంట్ తాను యింటి నాకు సినిమా చేసే పీలు ఉండదు, నా బతుకు ఎలాగూ రెక్కలు విరిచిన వల్లలా తయారయ్యింది, ఉన్న నా ఆక అల్లా మీతో వివాహం అంతే! వీరంగా ముఖంపెట్టి బాదగా అంది.

(ఇంకావుంది)

హీలోయింగ్ బావుంటుందేమో?" అన్నాడు. తార, ముందుగా కొంఠెం బాధపడినా, ఆ తర్వాత ఆలోచనలో పడింది. "అదీ నిజమే కదా! ప్రస్తుతం తను నడించటానికి వసికిరాడు. రెండు కాళ్ళూ మోకాళ్ళవరకూ విరిగాయి. అరి పీడియల్ కాళ్ళు పెట్టుకున్నా తను నడ వగలలో లేటో అలాంటిది ఆ బుక్ అయిన సినిమాలవలె ఏమిటి? తనవల్ల అందరూ అలా ఆగిపోవాల్సిందేనా?" అనుకుంది. మనసులోనే దీర్ఘంగా ఆలో చించుకొంది.

"మనం పెళ్ళిచేసుకుంటామా? ముం దది చెప్పండి?" అడిగింది. "నీకు నయం అమానే చేసేసుకుందాం... ఎట్టివరిస్తే లోనూ పెళ్ళి ఆగిపోవచ్చులేదు! అప్పటికీ ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ నీవు నా దానివే! నా అద్యవైరేమి! చెప్పు ఇప్పుడు ఈ మంచంమీర ఉండగానే తాళికోట్టెయనా పేపెంటేవీ అనీ కూడా చూసుకోవ్వండా!

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

53

జరిగిన కథ

ఈ పాత మగపిల్లవాడు పుట్టాడు. ప్రేమిచ్చూరబేటి మూలంగా ఆ ఇద్దరి అలనాపాలన రోజున మిగిలి ఆళ్ళి వచ్చిన సమయం గడుపుతుంటారు. మధ్యమధ్యలో తారను తం దుకుని కుమరిపోతున్నాడు. తారనుతోచుగా గీత పాపుటలో ఉంటోంది. రచితేజ ఈ పరిస్థితిలో తారస్థానంలో హీరోయిన్ గా మరిపరిచినా సజెస్ట్ చేయడంలాంటిది. తార రచితే జను పెళ్ళివిషయం అడుగుతుంది. తప్పకుండా చేసుకుంటానని మాటిస్తాడు రచితేజ. తారను బదులుగా గీతను హీరోయిన్ చేర్చామనుకుంటారు. తారను ఎలాగో ఇంక ఏమీకాదు కాబట్టి గీతను హీరోయిన్ గా చెప్పుకుంటుంది. మనసులో భారవదుతున్నా. ఆ తర్వాత...

గీ తలో అప్పుడు ఆనందం వచ్చింది. అయినా, ముందుగా రచితేజనే ఆడగనిచ్చింది. "ఎమ్మో చేస్తాడా గీతా... మరో హీరోయిన్ నే చెప్పకొట్టం ఎం దుకూ?" అన్నాడు రచితేజ. అమె నరే అన్నట్లుగా తల ఊపింది. "అమ్మో నా మాట వాదనను." అంది పైగా. "భరోసా లాదు నాకు! అయితే ఇమ్మిడి యిట్లా మాటింగ్ ఏర్పాట్లు. వరదర్ ఏర్పాట్లు చెకనెలా చేసుకుంటాను. సరేనా? రెప్ప నీకు స్టిల్స్ తీయస్తాను. చెడిగా ఉండు!" అన్నాడు. గీత ఆనం దం, పైకి కనిపించనియకుండా చాలా జాగ్రత్తవడింది. ఎందుకంటే కాళ్ళు దిరగి మూలవద్ద తార, తన అవతా కాలు అయిన నాకు ఇప్పుడు చూపి చాడవడం. చెడకొట్టావు! ఎలాగో కుమార్ అయోతీరిపోయింది. తను ఓ ప్రీ అర్ ఇప్పుడు అనుకుంది మనసు లో. అందుకే ఆనందంగా తలచేస్తూ గోలచెయ్యాలని ఉన్నా అదామకుంది. రాత్రి అవటంకోసే ఇంటికి అయలుచే రింది తారకి చెప్పి.

***

తల్లితండ్రి వట్టుదలవల్ల కుమార్ గీత యింటికి వచ్చాడు. గీతని యిం టికి తనతో నచ్చచెప్పి, సారీ చెప్పి తీసుకువెళ్ళాలని! కుమార్ తనకోసం రావటం చూసి గీత ముఖం తిప్పు కుంది. మాతీ మూడువంకర్లు తిప్పు కుంది. అతను సారీ చెప్పి, తనతో రమ్మ నమనీ, క్రమించమనీ, ఇంకెప్పుడూ అలా ప్రవర్తించమనీ, చాగ్గానం చేస్తూ మరీ ప్రతిమీలాచాడు. తల్లి నచ్చచెప్పి చోయింది కుమార్ కి. కానీ గీత తీరగప డింది. తన నిర్ణయం చెప్పింది. ఇంక అతనికే తనకే ఎటువంటి సంబంధం ఉండదనీ లేదని చెప్పింది. ఈసారి అత నిమూలంగా తనకోర్పిన నడవతాకం ఎట్టిపరిస్థితిలోనూ పోగొట్టకోనంది. అత న్నెచ్చెలై అతనిమూల వినువచ్చుడు తను మాత్రం అతనిమూలం కిందికి పుచ్చుకోనం ది.

అతనికోసం తన 'అశలు, అశయాలు' ఎందుకు రంపుకోవాలి అంది. కలిపిన ద్విం కాళ్ళముందుకు వచ్చిన ఈ అద్ద

వ్విం వచ్చినా తనే కాళ్ళలామోసినవి మం టావతంగా చెప్పింది. అఖికి గెటోల్ అనీకూడా అనేసింది. తన కచ్చ మన సారా తీర్చుకుంది, అతన్నిమాటకు మాట అనేసి తృప్తిగా అప్పుడు అరగిచ్చి డు నీళ్ళలాగింది. తల్లికి తెలుసు ఇంక, అమె ఎవరుచెప్పినా వినుదని! ఓసారి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చిందంటే అనలే వినుదని! అందులో అమెకి అలో మంచి అవతాకం వచ్చింది. అమె ఆక తీరబోతోంది. ఆక యం నెరవేరబోతోంది. గట్టిగా మాట్లాడి తనను నెరవేరబోతోంది. గట్టిగా మాట్లాడి తనను తల్లి అనమ

నా మాటకుండా చెప్పిపోతుందనే, తను ఎవరూలేని వంటిరైపోతుందనే జానక మ్మ లాగా అలోచించే నోరు మెదవలేదు. "దానిచ్చినామనా, దానికీ పదిచ్చమో, నాకూ అదే యిచ్చం" అంది అఖికి! కూతురి మెప్పు పొందాలనీ! కుమార్, జీవితంలో నాతో కలిసుంటే ఆక పెట్టు కోసు చైవోళ్ళ నోటిను పందిస్తా నంతకం పెట్టు" అంటూ చెప్పిపోయా డు. గీత జానకమ్మకి పేకీవళ్ళండ్ యిస్తూ పాతుకుంటూ, ముద్దుపెట్టుకుంది. "కూతురి మనసు అర్థంచేసుకున్న తల్లివి నీవొక్కదానివేనమ్మా!" అంటూ, జాన కమ్మా ఆనందించింది కూతురి ప్రవర్తన చూసి.

***

తార పాపుటలోనుంచి తన కొత్త బిల్లింగుకి వచ్చింది. వీల్చెల్లో కూర్చుం డోంది రోజు! రాతీ సహారంగా ఉం డోంది. పెళ్ళి అకతోనే అమె బతకగ లుగుతోంది. రచితేజ, గీత, మాటింగ్లో విడిగా ఉంటున్నాడు. అస్తమానూ వచ్చి కలవలేకపోతున్నాడు. గీత రచితేజతో బాగా మనిషిపోంది. చెకనెలా మాటింగ్

ఉంటూ, ప్రవర్తిస్తూ. తిరుగుతూంటే అదుమోనంవచ్చి చిలేఖరులు ప్రశ్నించగా అప్పుడు తల్లి చెప్పారట" ఎం మేమిద్దరం త్వరలో పెళ్ళిచేసుకోకోతున్నప్పుడు క్షేమి సనుషా ఉంటుం తప్పా?" అంటూ. మరి తారతో పాతోమ్మి!!" అంటూ రాసి ఉంది. తార అది చదివీ తల్లింతుకోలేకపోయింది. ఎన్నో పుస్తకాలు తిరగిసినా అదే న్యూస్ ను కొంచెం కొంచెం మార్చి మార్చి రాసి ఉంది. మేటర్ ఎలా ఉన్నా ఎవీ అయినా దివ యం మాత్రం ఇద్దరికీ పెళ్ళి అనేదే ఉంటోంది. తార పచ్చింది. అందర్ల అమె తల్లికోలేకపోయింది. సరిగ్గా అదేరోజు సాయంత్రం గీతా రచితేజలు వచ్చారు కలిసికట్టుగా! తారకళ్ళు చాళ్ళనిచూచగా నే నివ్వులుకక్కాయి. దుఃఖం అప్పకోలేక పోయింది. మోక్షైన్స్ చాళ్ళిద్దరి ముఖ లకీ తనిలేలా చిరికిపోస్తూ "మాడండి, ఇండులో న్యూస్. మీ యిద్దరికీ పెళ్ళి" అని రాసారు" అంది. గీత అచాక్కయి పోయింది. ఎం మాట్లాడలేదు. అది కేవ లం తమమీద జూలూ వల్లికలా కురి పించిన గ్యాసిస్సి అని చెప్పాలనుకుంది. కానీ రచితేజ అప్పుడునీ తారని కోవంగా చూస్తూ "ఎమిడి, నేనే మయనా నిన్ను కట్టుకున్న మొగుడ నుకున్నావా, కొడుకున్నావు? ఎమిడి నీవార? నిన్నుకట్టుకోవాలనా? ఆ...

రెండు కాళ్ళూ లేని కుంటిచానివి అందంపోయిన అనారావి. నిన్ను నేనెలా చేసుకుంటాననుకున్నావ్? ఆ... కట్టుకున్న నీ మొగుడే నిన్ను వదిలేసి, వేరెదాన్ని కట్టుకునీ, కొడుకుని కూడా కనీ, చాటుగా ఉన్నాడు. అలాంటిది, ఏమీకానీ నేను నిన్ను ఈ కుంటిమీటాన్ని కట్టుకో వాలా? నీకు బుద్ధుండే అదుగుతు న్నానా? అనలు సెన్నే మయనా ఉందా నీకు? కట్టుకునీ నిన్ను ఎం చేసుకోవాలి? కనీసం సంసారముఖా నిరయనా. పనికీవస్తానా? అదీ లేదు కదా! అయినా, నేనో పెద్ద చైరెల్లెరుని. నిన్ను కట్టుకునీ ఓమూల కూర్చుని ఏదవాల్సిన వని నాకేముందు చెప్పు? గీత సినియాల్లర్ అవాలంటే, ఆరోజు అలా నీమీద ప్రేమకురిపిం దక తప్పలేదు. అమెకు నామీద మంచి ఇంప్రెషన్ రావటంకోసమే ఇష్టంలేకున్నా అలా ప్రేమగా, దగ్గరకు తీసుకున్నట్లు. పెళ్ళిచేసుకుంటానన్నట్లు, ముఖ్యంగా అమెకోసమే ఆ నాటకమూడా ను... అంతోకానీ, వీకోసం కాదు తల్లీ... అనలు ఆ పాపుటలో చుట్టూ తల్లిచ్చి కొట్టింది కూడా గీతకోసమే! గీతని పూచీ లోకి లాగాలంటే నేను రోజూలాతా తప్ప లేదు. నాకు ఓ హీరోయిన్ అర్థంబుగా అవనరం ఉంది. అదే గీత అయితే కుమార్మీద నా కల్పా తీరుతుంది.

(రేపు ముగింపు)

అశల వలయం

జి.రామలక్ష్మి

54

జరిగిన కథ

గత హీరోయిన్ గా చేసేందుకు సరేనంది. అనందం పైకి కనిపించనీయకుండా జాగ్రత్త పడింది. తల్లిదండ్రుల వజ్రులతో కుమార్ గీతను తీసుకువెళ్ళేందుకు వస్తాడు. కలసివచ్చిన అచ్చుపాస్ట్రు వాడనుకుని ఇంక రానని కరాఖండిగా చెప్పేసింది గీత కుమార్ తో. తాళ పోస్టుల తీసుంది తన కొత్త ఇంటికి వచ్చింది. వీటివైలో కూర్చుని మాగజైన్స్ తిరగిస్తుంటే తాళ రవి తేజలకు పెళ్ళిఅన్నవిషయం రాసి కనిపించింది. గీతా రవితేజలు ఇంటికి రాగానే ఆ పుస్తకాలు చాలి ముఖాన్ని కొట్టింది. గీతకోసమే ఈ పెళ్ళివాటకం అదాను అంటూ చెప్పతాడు రవితేజ. ఆ తర్వాత...

ప రివరయాలయిన ప్రతివారిని పెళ్ళిళ్ళు చేసేసుకుంటూంటే మాకు ఈ ప్రియలో వందలమంది భార్యలు, భర్తలు అవుతారు. ఓ సినిమా వరకూ ఓ కుటుంబంగా మెలుగుతాం. అది తప్పదు. ఆ తర్వాత ఎవరికి ఎవరూ సొంతం కాదు. అది ఫుల్ రమ్యుయల్ ఫీల్డ్. ఇప్పుడ గిరిజాగా ప్రేమలూ, దోమలూ ఉండవు. అవకాశం, అవసరం, ఈ కదుర్తియల్ లైవ్ కి చాలా ముఖ్యం." అంటూ ఆగి "ఎంత వెళ్ళిదానికి కాకుంటే తట్టుకున్నా దీని వదులుకుని నా కోసం ప్రాకులాడిత ద్దానం? ఇప్పుడు ఇద్దరూ దో యాంకరూ నీ చేతినుండి" అ న్నాడు.

తాళ చాగా ఏడుస్తోంది. గీత ఏదీ ఎలా మోస్తూలేదు. ఆ త ను అన్నాంబోస్తూ చాలా నిజం ఉంద నే అమెకే అనిపించింది. తాళ ముందు ఆకావడినా, కాళ్ళువెరిగిన తరువాత అయినా బుద్ధితెచ్చుకుని ఈ పెళ్ళి ఆలో చనా ఆకా వదులుకోవాల్సింది. అన వసరంగా అయితు పడే భంగపడింది! ఆ నుకుంది మన నులో. రవితేజ గీతని తీసుకుని బయలుదేరాడు. చాలిలో అ న్నాడు. "నేను అన్నదికరెక్కే కదా? ముం దు వదిలితి వేరు! ఇప్పుటి అమె వదిలితి వేరు. అలాంటప్పుడయినా బుద్ధి తి చ్చుకోవద్దా? నా జీవితంలోకి ఎలా వ ద్దానుకుంటుంటోంది ఆ కుంటి కాళ్ళతో! నే ను పేమే వీలవనా అందరిలో అమెని క ట్టుకుని! జీవితాంతం అమె వంద కష్టం అవమానం వదనా? బర్లే అమెని వది లేసాడు కదా! వట్టికో ఫిగనీ నేను.

ఓ పెద్ద పేరున్న డైరెక్టర్ గి. ఎలా నేను అమెని ఇప్పుడున్న వదిలితిలో చేసుకుం బాచునుకుంది? నీమీద కుళ్ళి — ఘోయి, నీకు ఈ సినిమా ఆపర్ రాని వ్యక్తులూ చేస్తుంటేమోననే భయంతోనే నేను నీకోసం అమెనుట్టా తిరిగి ఆలా నాటకం అదాను. నేను నీ కోసమే ఎంత

కష్టపడ్డాను." అన్నాడు గీతతో. ఆ మాటలు, మార్గూ, అనందం, సంతోషం, తృప్తి కలిగించాయి. అతనికి వర్గంగా అమె జరిగిచూర్చింది. అమెలో

బోలెదన్న ఆశలు తలెత్తాయి.

***
తాళ వచ్చింది తాళ యింటికి. తాళ అమెని

మానీ ఆశ్చర్యపోయింది. తనను అమె చూడటానికి వచ్చిందని చాలా అనందపడింది. "ఎలా ఉంది నీ జీవితం? మరో తోతో లైవ్ అనందంగా ఉంటోందా? ఏమైనా గుడ్ న్యూస్?" అంది బొత్తు రాస్తూ. అంతే! రావ బోరున ఏర్పేసింది.

రాధ తనని మానీ తన వదిలితిని మానీ ఎదుర్కోంటే. ఏమో అనుకుంది తాళ. "నా జీవితం గురించి ఏం జాడవదకు! ఇంక ఇంకే నా బ్రతుకు! కట్టుకున్నవాడు కాలరాసాడు. ఉంచుకున్నవాడు ఉడికిపోయాడు. కుంటిచానిలా ఆ దేవుడు మిగిల్చాడు. నీ సంగతి చెప్పు, నా సంగతి కేం కానీ" అంది బాచగా.

"అయ్యో..." అంటూ ఏడ్చింది రాధ. తాళ అనుమానంగా అడిగింది. "ఎం జరిగింది రాధా?" అంటూ "మరోజే నన్ను గెంటేసాడు..." ఏడుస్తూ చెప్పింది.

"పెళ్ళిచేసుకున్నావా?" అనుమానం గానే అంది. "లేదు..." చెప్పింది. "మరి?" బింతగా చూస్తూ అంది. "తల్లిని చేసాడు... అంతే..." "అదేమిటి?"

"అది అంతేనట... పెళ్ళిగిళ్ళి జాబ్బా నయి, అన్నాడు. పెళ్ళిచేసుకోమని అడిగితే దానికి ఆనరాని మాటలు అనీ గెంటేసాడు ఇంట్లోంచి. ముందు ఆత్మ హత్య చేసు

పోయి ఆ వలయంటి ఇవతలకు రాలేని అభాగ్యులం అయ్యారు. అందుకే నాకు నీవు నీకు నేమూగా ప్రబలుకురాం అంది తమా ఏడుస్తూ.

***
గీత సినిమా రిలీజయింది. అక్కర్ ప్లాన్ అయింది ఆగినీమో! మొదటిలోజే జనంరాతా మూడోలోబాకు సినిమా ఎత్తేపాకు. దాంతో అమెకే ఇంకేం అప్పట్లో చాలేదు. రవితేజ యిళ్ళిన మరో రెండు మూడింటిలో కూడా అమెని భయంపేసి తీసిపాడు. మరో హీరోయిన్ నీ చూసుకున్నాడు. మళ్ళీ అతని చారి అతనిది ఈమె చారి గోదారి! ఉద్యోగం రిజైన్ చేసింది. భర్త డైవర్స్ ఇచ్చాడు. సినిమాల అప్పట్లో లేవు. పెయిలయిన హీరోయిన్ గా బయటా తిరగలేక పోతోంది. ఇది గీత వదిలితి. ఈమె ఆక అంతగా దిగజారిపోయింది. ఇక జీవితంలో తాళ ముఖం చూడలేని వదిలితి అయింది అమెకే.

***
ఆలోబా సదనోగా ఇ.టి వాళ్ళు తాళ యింటిమీదకు రైడ్ చేసాడు. అమె కదల లేదు. మెదలలేదు. అయినా, వాళ్ళంతా వెతుక్కునీ చాలా పాసిబుక్కులే కలిక్ చేసుకునీ సామ్మంతా స్పాడీసం చేసుకు న్నాడు. బాక్సు కట్టనందుకు వదిలిపో రంగా. మార్కెట్లో కూర్చున్న తాళకి గుంటి ఆగిపోయింది. అది ఎవరూ గమనించలేదు. అందరూ వెళ్ళిపో యారా, రాకే వచ్చి "అమ్మా" అంటూ కనిపించి, అంతే! అమె కుర్చీలోంచి నేలారాపోయింది! సాయంసంధ్య అది! చుక్కలు చాలే సమయం అది! ఆ చుక్కలలో పాలు ఈ చుక్కా రానిపోయింది నేలమీదకి, "అశలవలయం"లో చిక్క కుప్ప తాళ అడియాకులపాల్చై అఖిరికి ఆనాడగా నేలకు ఒరిగింది. ఎందరో తారలు, అందులో ఎందరివో ఇలాంటి జీవితాలే ఉండిఉండవచ్చు! అయినా ఆకలురావచ్చు. ఆకయాలు మానవు. మళ్ళీ మళ్ళీ ప్రయత్నాలు మరి కొందరివి, విఫలం భాయలు ఇంకొందరివి. ఆక ఉండొచ్చు! అది కొంతవరకే ఉంటే, మేలు జరుగుతుంది ఎవరికియనా! అది ఆక దురాకగా, అత్యాకగా, మారితేకనక దివరికి కన్నీరే మిగులుతుంది మరి. హద్దు మీరని ఆక, అనందానికి హేతు వయితే పొచ్చుమీరిన దురాక దుజానికే చేరువవుతుంది. 'అశయం' ఎవరికైనా ఉందాలి ఉండొచ్చు! కానీ అది అకగా అత్యాకగా మోతం మారకూడదు. ఈ తాళ జీవితమేతాక, అందున్న ఎందరో జీవితాలు దురాకలకు లోనై "అశలవలయం"లో చిక్కకునీ కన్నీళ్ళకు కష్టాలకు లోనయ్యారు. ఇలా ఎవరిబ్రతుకులూ కాకూడదు. కథలోని అన్ని కల్పితపు పాత్రలకష్టాలను రదివి నిజజీవితంలో వాటిని దరిదాపుకు రానియకుంటి!

(అయిపోయింది)

